

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och lagen om placeringsfonder samt till lagar som har samband med dem

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, lagen om placeringsfonder, lagen om Finansinspektionen, lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder och lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter ändras. Det föreslås att lagen om fastighetsfonder upphävs och att bestämmelserna i den jämte ändringar överförs till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och blir ett eget kapitel i den lagen.

Genom de ändringar som föreslås genomförs Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder och direktivet om företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper.

Det föreslås att de förutsättningar som ställs på AIF-förvaltare och som gäller delegering och de förutsättningar som ställs på fondbolag och som gäller utläggning av uppgifter på entreprenad ska förtydligas och att tillsynen ska harmoniseras. Enligt förslaget ska förvaltare av öppna AIF-fonder och fondbolag som förvaltar placeringsfonder i fortsättningen ha tillgång till nya metoder för likviditetshantering. Det föreslås att villkoren för användning av metoderna för likviditetshantering preciseras. Därtill föreslås det att de uppgifter som ska rapporteras i anslutning till tillsynen utökas och att rapporteringsskyldigheterna enligt lagen om placeringsfonder förenhetligas med motsvarande skyldigheter för AIF-förvaltare. Villkoren för AIF-förvaltares och fondbolags informationsskyldigheter föreslås bli preciserade. Bestämmelserna om antal, vistelseort och uppdragets heltidsnatur när det gäller ledande personer hos AIF-förvaltare och fondbolag ska preciseras. Det föreslås att de sidotjänster och andra tillåtna tjänster som tillåts för AIF-förvaltare och fondbolag ska utökas.

I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder har det inte tidigare funnits bestämmelser om långivande fonder och AIF-fonders långivning. Det föreslås nya bestämmelser om en långivande fonds struktur, gränser för finansiell hävstång, hänförande av intäkter från lån, policyer för långivning, begränsning av intressekonflikter, investeringsgränser för långivning och bibehållande av minimilånebelopp. I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreslås nya bestämmelser om utseende av förvaringsinstitut, enligt vilka Finansinspektionen under vissa förutsättningar ska kunna bevilja en AIF-förvaltare tillstånd att utse ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan EES-stat till förvaringsinstitut.

Finansinspektionen ska även i fortsättningen kunna tillåta att en AIF-förvaltare ingår ett förvaringsinstitutavtal med ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan EES-stat om vissa villkor uppfylls. Bestämmelserna om förvaltning av AIF-fonder på initiativ av en tredje part preciseras. Rätten för AIF-förvaltare att marknadsföra en AIF-fond som en del av ett program för anställdas sparande preciseras.

I lagen om Finansinspektionen föreslås det vissa mindre ändringar av teknisk natur. I samband med upphävandet av lagen om fastighetsfonder görs dessutom en korrigering av teknisk karaktär i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder.

Lagarna avses träda i kraft den 16 april 2026.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING.....	6
1 Bakgrund och beredning.....	6
1.1 Bakgrund.....	6
1.2 Beredning.....	6
2 EU-rättsaktens syften och huvudsakliga innehåll.....	7
2.1 Direktiv om ändring av direktiven om fondinvesteringar	7
2.2 Ändringar i AIFM-direktivet	8
2.2.1 Verktyg för likviditetshantering	8
2.2.2 Långivande fonder	9
2.2.3 Delegering.....	10
2.2.4 Rapportering	10
2.2.5 Förvaringsinstitut	11
2.2.6 Nya tillåtna tjänster	12
2.2.7 Personer i ledningen	12
2.2.8 White label-produkter	12
2.2.9 AIF-fonders marknadsföring och utdelning	12
2.2.10 Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter	13
2.3 Ändringar i fondföretagsdirektivet	13
2.3.1 Metoder för likviditetshantering	13
2.3.2 Delegering.....	14
2.3.3 Rapportering	15
2.3.4 Förvaringsinstitut	16
2.3.5 Nya tillåtna tjänster	16
2.3.6 Personer i ledningen	16
2.3.7 Investeringsfondernas distribution.....	16
2.3.8 Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter	17
3 Nuläge och bedömning av nuläget	17
3.1 Bedömning i anslutning till det nationella genomförandet av ändringsdirektivet.....	17
3.1.1 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	17
3.1.2 Lagen om placeringsfonder	23
3.1.3 Lagen om Finansinspektionen	26
3.2 Annan bedömning av den nationella lagstiftningen	27
3.2.1 Lagen om fastighetsfonder	27
3.2.2 Lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder	27
3.2.3 Lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift.....	27
4 Förslagen och deras konsekvenser	28
4.1 De viktigaste förslagen	28
4.1.1 Metoder för likviditetshantering	28
4.1.2 Långivande fonder och långivning	29
4.1.3 Delegering.....	29
4.1.4 Rapporteringsskyldighet	30
4.1.5 Förvaringsinstitut	30
4.1.6 Nya tillåtna tjänster	30

4.1.7	Personer i ledningen	31
4.1.8	Upphävande av lagen om fastighetsfonder och överföring av bestämmelserna till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.....	31
4.2	De huvudsakliga konsekvenserna.....	32
4.2.1	Ekonomiska konsekvenser.....	32
4.2.1.1	Konsekvenser för företag.....	32
4.2.1.2	Konsekvenser för hushållen.....	35
4.2.1.3	En helhetsbild av de ekonomiska konsekvenserna och konsekvenserna för samhällsekonomin	35
4.2.2	Övriga konsekvenser för människor och samhälleliga konsekvenser	36
4.2.2.1	Konsekvenser för myndigheternas verksamhet	36
5	Alternativa handlingsvägar.....	36
5.1	Allmänt om handlingsvägarna	36
5.1.1	Nationellt handlingsutrymme som ändringsdirektivet möjliggör	38
5.1.2	Förbud att bevilja lån till konsumenter	38
5.2	Handlingsmodeller som används eller planeras i andra medlemsstater	38
6	Remissvar	38
6.1	Remissinstanser	38
6.2	Remissinstansernas yttranden per tema	39
6.2.1	Bestämmelser som gäller metoder för likviditetshantering	39
6.2.2	Bestämmelser om långivning och långivande fonder.....	40
6.2.3	Bestämmelser om delegering.....	40
6.2.4	Bestämmelser om rapportering.....	41
6.2.5	Bestämmelser om förvaringsinstitut och undantaget beträffande förvaringsinstitut	41
6.2.6	Nya tillåtna tjänster	42
6.2.7	Bestämmelser om fastighetsfonder	42
6.2.8	Bestämmelser om Finansinspektionen	43
6.2.9	Andra ändringsförslag från remissinstanserna.....	44
6.3	Öppna remissvar	44
7	Specialmotivering.....	46
7.1	Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	46
7.2	Lagen om placeringsfonder	67
7.3	Lagen om Finansinspektionen	77
7.4	Lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder	78
7.5	Lagen om Finansinspektionen tillsynsavgifter	78
8	Bestämmelser på lägre nivå än lag	78
9	Ikraftträdande	79
10	Verkställighet och uppföljning	80
11	Förhållande till andra propositioner	82
11.1	Samband med andra propositioner	82
11.2	Förhållandet till budgetpropositionen.....	82
12	Förhållande till grundlagen och lagstiftningsordning.....	82
	LAGFÖRSLAG.....	87
1.	Lag om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	87
2.	Lag om ändring av lagen om placeringsfonder	118

3. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	131
4. Lag om ändring av 2 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder	133
5. Lag om ändring av 7 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter	134
BILAGOR	135
PARALLELLTEXT	135
1. Lag om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	135
2. Lag om ändring av lagen om placeringsfonder	188
3. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	210
4. Lag om ändring av 2 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder	212
5. Lag om ändring av 7 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter	213
FÖRORDNINGSUTKAST	215
Finansministeriets förordning om ändring av finansministeriets förordning om verksamheten för förvaltare av alternativa investeringsfonder	215
Finansministeriets förordning om ändring av finansministeriets förordning om de utredningar som ska fogas till ansökan om auktorisation för förvaltare av alternativa investeringsfonder samt ett särskilt förvaringsinstitut	218
Finansministeriets förordning om de utredningar som ska fogas till ansökan om verksamhetstillstånd för fondbolag och förvaringsinstitut, om ersättningssystem, fondprospekt och sådana finansiella instrument som avses i 13 kap. i lagen om placeringsfonder	220

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

I regleringen av EU:s kollektiva investeringar (nedan *EU:s fondreglering*) anges ramarna för verksamheten hos AIF-förvaltare och investeringsbolag som förvaltar investeringsfonder. Enligt bedömningar harmoniserar regleringen EU:s fondmarknader, stärker ett högklassigt investerarskydd och tryggar den finansiella stabiliteten. Även om dessa mål huvudsakligen har uppfyllts relativt väl har det ansetts att den harmoniserade fondmarknaden behöver enhetliga regler i synnerhet i fråga om långivande AIF-fonder, delegering, tillhandahållande av förvaringsinstitutstjänster, insamling av tillsynsuppgifter och metoder för likviditetshantering. Med syftet att harmonisera skillnaderna i reglering mellan medlemsstaterna och den inre marknaden för fonder antog Europaparlamentet och rådet den 13 mars 2024 direktiv (EU) 2024/927 om ändring av direktiv 2011/61/EU och 2009/65/EG vad gäller delegeringsarrangemang, hantering av likviditetsrisker, tillsynsrapportering, tillhandahållande av förvaringsinstituts- och depåförvaringstjänster samt långivning från alternativa investeringsfonder (nedan *ändringsdirektivet* eller *direktivet om ändring av direktiven om fondplacering*). Genom ändringsdirektivet ändras Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (nedan *AIFM-direktivet* eller *AIFMD*) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (nedan *fondföretagsdirektivet*).

Ändringsdirektivet offentliggjordes i EU:s officiella tidning den 26 mars 2024 och trädde i kraft den 15 april 2024. Ändringarna ska till största delen införas i den nationella lagstiftningen senast den 16 april 2026. Vissa rapporteringsskyldigheter som anknyter till tillsynen ska tillämpas från och med den 16 april 2027.

I denna proposition föreslås det att ändringsdirektivet genomförs nationellt och att de nödvändiga ändringar som det föranleder införs i den nationella lagstiftningen. Dessutom avses propositionen upphäva lagen om fastighetsfonder och överföra bestämmelserna i lagen till ett eget kapitel i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

1.2 Beredning

Beredningen av EU-akten

Europeiska kommissionen lämnade den 25 november 2021 ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG vad gäller delegeringsförfaranden, hantering av likviditetsrisker, rapportering av tillsynsdata, tillhandahållande av förvaringsinstituts- och depåjänster samt alternativa investeringsfonders utlåning (COM(2021) 721 final)¹. Förslaget offentliggjordes som en del av kommissionens lagstiftningspaket om kapitalmarknadsunionen. I samband med projektet om

¹ Förslaget kan hämtas på <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/HTML/?uri=CELEX:52021PC0721> (22.4.2025).

kapitalmarknadsunionen strävar man efter att undanröja hinder för gränsöverskridande placeringar.

Statsrådet har genom en skrivelse (U 2/2022 rd) den 7 februari 2022 informerat riksdagen om kommissionens förslag. I skrivelsen beskrivs det huvudsakliga innehållet i kommissionens förslag. Statsrådet understöder kommissionens förslag till direktiv och de bakomliggande målen. Statsrådet understöder i synnerhet de riktade ändringar som har syftet att göra de europeiska alternativa fondmarknaderna effektivare och enhetligare.

Beredning av regeringspropositionen

Regeringens proposition har beretts som tjänstearbete vid finansministeriet i nära samarbete med en samlingsgrupp som sammanträtt inofficiellt. I sammansättningen av den inofficiella samlingsgruppen har man strävat efter att höra sakkunniga inom varje ämnesområde och intressentgrupper på ett likvärdigt sätt.

Regeringens proposition sändes den 30 april 2025 på offentlig remiss. Ett sammandrag har gjorts av remissvaren. Begäran om yttrande, yttrandena och ett sammandrag av dem finns på finansministeriets projektsida <https://vm.fi/sv/projekt-och-lagberedning> med projektnumret VM133:00/2024.

2 EU-rättsaktens syften och huvudsakliga innehåll

I EU:s fondreglering indelas fonderna i företag som bedriver kollektiv investeringsverksamhet som inriktas på i fondföretagsdirektivet reglerade överlåtbara värdepapper, det vill säga fondföretag, som i Finland kallas placeringsfonder² och som förvaltas av förvaltningsbolag, samt alternativa investeringsfonder³, som förvaltas av AIF-förvaltare som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder⁴. Denna regleringsram kompletteras av vissa EU-akter, såsom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (nedan *ELTIF-förordningen*), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) Nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder (nedan *EuVECA-förordningen*), Europaparlamentets och rådets förordning Nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande (nedan *EuSEF-förordningen*) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 om penningmarknadsfonder (nedan *förordningen om penningmarknadsfonder*).

EU:s fondreglering har under de senaste åren varit föremål för flera ändringar. Ett av huvudmålen med regleringen och ändringarna i regleringen har varit att säkerställa likvärdiga verksamhetsförutsättningar för fonderna och fondförvaltarna och att säkerställa ett likvärdigt investerarskydd inom unionen. För att dessa mål ska kunna uppnås har det ansetts behövligt att harmonisera vissa rättsakter och förfaranden på EU-nivå.

² Investeringsfonder benämns också UCITS (*undertaking for collective investment in transferable securities*).

³ Alternativa investeringsfonder benämns också AIF (*alternative investment fund*).

⁴ Förvaltare av alternativa investeringsfonder benämns också AIFM (*alternative investment fund manager*).

2.1 Direktiv om ändring av direktiven om fondinvesteringar

Genom direktivet om ändring av direktiven om fondinvesteringar ändras AIFM-direktivet och fondföretagsdirektivet. Ändringarna i AIFM-direktivet finns i artikel 1 i ändringsdirektivet och ändringarna i fondföretagsdirektivet i artikel 2. Ändringarna i AIFM-direktivet och fondföretagsdirektivet har till stor del samma innehåll. De nya bestämmelserna om långivande fonder och långivning samt undantaget från kraven på förvaringsinstitut gäller bara AIF-förvaltare och AIF-fonder och därför har dessa ändringar gjorts endast i AIFM-direktivet. Fondföretagsdirektivet och kraven i direktivet har ändrats så att de ligger närmare kraven i AIFM-direktivet till exempel i fråga om rapporteringskraven och delegering.

I huvudsak består ändringsdirektivet av fem olika helheter. De är 1) delegeringsarrangemang, 2) tillsynsrapportering, 3) hantering av likviditetsrisker och verktyg för likviditetshantering samt relaterad rapporterings- och informationsskyldighet, 4) tillhandahållande av förvaringsinstituts- och depåförvaringstjänster och 5) långivning i AIF-fonder och långivande fonder. Dessutom görs det genom ändringsdirektivet ändringar också i enskilda andra bestämmelser.

2.2 Ändringar i AIFM-direktivet

2.2.1 Verktyg för likviditetshantering

Genom ändringsdirektivet harmoniseras verktygen för alternativa investeringsfonders likviditetshantering. I AIFM-direktivet definieras i fortsättningen verktyg för likviditetshantering och regler för användning av verktygen. Med hjälp av dessa eftersträvas bättre reaktionsförmåga hos AIF-förvaltarna under likviditetstryck som orsakas av olika stressituationer på marknaden. Med verktygen för likviditetshantering eftersträvas dessutom bättre skydd för investerarna. På grund av ändringarna i AIFM-direktivet ska en AIF-förvaltare som förvaltar en öppen AIF-fond välja minst två verktyg för likviditetshantering av dem som avses i punkterna 2–8 i bilaga V till direktivet. Verktygen ska tas i bruk i exceptionella situationer där AIF-fondinvesterarnas intresse kräver det.

Ändringsdirektivet innehåller vissa bestämmelser och undantag i fråga om valet av verktyg. Som metod för likviditetshantering kan inte väljas endast svingprissättning och dubbel prissättning. För AIF-förvaltare som förvaltar en penningmarknadsfond enligt förordningen om penningmarknadsfonder räcker det att välja ett verktyg. Inlösen genom apport⁵ är möjlig endast på uppdrag av professionella investerare och inlösningen ska motsvara den relativa andelen av fondens medel. Inlösen genom apport behöver ändå inte motsvara den relativa andelen av fondens medel, om AIF-fonden riktar sig enbart till professionella investerare eller om den är en börsnoterad fond som följer index.

När verktyg för likviditetshantering väljs ska AIF-förvaltaren beakta AIF-fondens investeringsstrategi, likviditetsprofil och förfaranden för inlösen. AIF-förvaltaren ska också utarbeta verksamhetsprinciper, processer och förfaranden för användningen av de verktyg som väljs. Dessa ska meddelas den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och de ska hållas uppdaterade. Utöver de valda verktygen för likviditetshantering kan AIF-förvaltarna i

⁵ Apport (eng. *contribution in kind*) hänvisar till prestation i annat än pengar. Inlösen genom apport kan ske genom överlåtelse av egendom i fondens besittning, till exempel fastigheter, värdepapper eller annan lös egendom för uppfyllande av begäran om inlösen.

exceptionella situationer aktivera eller avaktivera ett verktyg enligt 1 eller 9 punkten i bilaga V i AIFM-direktivet, det vill säga tillfälligt stoppa teckning, återköp och inlösen eller separering av tillgångar (arrangemang med s.k. *sidofickor*). AIF-förvaltaren ska anmäla arrangemanget för separering av tillgångar till den behöriga myndigheten i god tid innan arrangemanget genomförs. Dessutom ska AIF-förvaltaren omedelbart underrätta den behöriga myndigheten om tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen aktiveras samt om tillämpning av andra verktyg för likviditetshantering när detta sker på ett sätt som inte ligger i linje med AIF-förvaltarens normala affärsverksamhet.

AIF-förvaltarens behöriga myndigheter kan i exceptionella situationer kräva att tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen aktiveras eller avaktiveras för att skydda investerarna. Då ska AIF-förvaltaren höras innan ett förordnande ges om användningen av ett verktyg för likviditetshantering. AIFM-direktivet har preciserats på många punkter i fråga om myndighetssamarbetet mellan tillsynsmyndigheterna. I ändringsdirektivet beskrivs noggrant de förfaranden som ska tillämpas efter att en tillsynsmyndighet i en annan medlemsstat har framfört en begäran om användning av ett verktyg för likviditetshantering.

Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten utarbetar tekniska regleringsstandarder för godkännande av Europeiska kommissionen. Med standarderna preciseras egenskaperna hos verktygen för likviditetshantering med särskilt beaktande av mångfalden av AIF-fondernas investeringsstrategier och underliggande tillgångar. Därtill utarbetar Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten riktlinjer för AIF-förvaltarens val och kalibrering av verktygen för likviditetshantering för att hantera likviditetsrisker och minska riskerna för den finansiella stabiliteten.

2.2.2 Långivande fonder

I ändringsdirektivet uppställs enhetliga kriterier för långivande fonder och långivande AIF-fonder. Med långivning hänvisas till att AIF-förvaltaren beviljar lån direkt eller indirekt via en tredje part. Som långivning betraktas dessutom situationer där en AIF-förvaltare eller AIF-fond deltar i struktureringen av ett lån eller i specificeringen av lånets egenskaper eller i avtalandet om egenskaperna på förhand innan lånepositionen tas. Långivande fonder är i regel slutna men de kan i särskilda fall vara också öppna. En öppen långivande fond ska kunna visa den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten att dess system för hantering av likviditetsrisken är kompatibelt med investeringsstrategin och inlösenpolicyn.

Utöver bestämmelserna i ändringsdirektivet utarbetar Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten tekniska regleringsstandarder för godkännande av Europeiska kommissionen. I standarderna definieras de krav som långivande AIF-fonder ska uppfylla för att bevara en öppen struktur. Kraven omfattar ett sunt system för likviditetshantering, tillgången till likvida tillgångar och stresstester samt en inlösenpolicy med hänsyn till likviditetsprofilen för långivande AIF-fonder. Dessutom gäller kraven de underliggande låneexponeringarna, den genomsnittliga återbetalningstiden för lånen och portföljernas övergripande fördelningsgrad och sammansättning.

En långivande AIF-förvaltare ska ta i bruk effektiva åtgärder, förfaranden och processer för beviljande av lån, hantering av kreditrisk och administration och uppföljning av kreditportföljen. Dessa processer ska hållas uppdaterade och ses över regelbundet. Processerna ska vara proportionella i förhållande till omfattningen av långivningen. Dessa krav tillämpas emellertid under vissa förutsättningar inge på utgivning av delägarlån.

För begränsning av de risker som kopplingarna mellan de långgivande fonderna och andra parter på finansmarknaden orsakar har det krävts att de långgivande fonderna sprider sina risker och ställer vissa gränser för sina exponeringar när låntagaren är ett finansiellt företag, en AIF-fond eller en investeringsfond. Då får det nominella värdet av de lån som ges till en enskild låntagare inte sammanlagt överstiga 20 procent av ifrågavarande fonds kapital, förbindelser eller totala teckning

AIF-fonderna kan bevilja lån också till konsumenter. Om en AIF-fond beviljar lån till konsumenter ska utöver bestämmelserna i AIFM-direktivet tillämpas också andra EU-rättsakter som tillämpas på konsumentkrediter⁶. Medlemsstaterna kan emellertid av tvingande skäl som gäller allmänt intresse förbjuda AIF-fonder att ge ut konsumentkrediter på sitt territorium.

För att säkerställa det finansiella systemets stabilitet och integritet omfattas långgivande AIF-fonder av en gräns för finansiell hävstång⁷, som fastställs i artikel 15.4 b i AIFM-direktivet. Gränsen för finansiell hävstång för långgivande AIF-fonder varierar beroende på om fonden är sluten eller öppen. Gränsen för finansiell hävstång för öppna långgivande AIF-fonder får inte överskrida 175 procent och gränsen finansiell hävstång för slutna AIF-fonder får inte överskrida 300 procent. Också strängare gränser för finansiell hävstång är möjliga, om den behöriga myndigheten i den långgivande AIF-fondens hemmedlemsstat anser det nödvändigt att sätta strängare gränser.

Begränsningar har införts för långgivande aktörer för att situationer med motstridiga intressen ska kunna hanteras i de långgivande fonderna. En AIF-förvaltare och dess personal får inte ta emot lån från de AIF-fonder som de förvaltar. Samma begränsning gäller också förvaringsinstitut och aktörer till vilka AIF-förvaltare eller förvaringsinstitut har delegerat sina uppgifter. Begränsningen gäller dessutom bolag som ingår i samma koncern som AIF-förvaltaren, fränsett undantag som gäller vissa finansiella företag.

AIF-förvaltare har förbjudits att förvalta sådana AIF-fonder som ger ut lån med det enda syftet att sälja dem till tredje part (*originate to distribute*-strategier). Ett sådant krav på att inte överföra lån i sin helhet från AIF-fonden har i ändringsdirektivet ansetts vara behövligt för att undvika moraliska risker.

En AIF-förvaltare ska försäkra sig om att den AIF-fond den förvaltar behåller minst fem procent av det nominella värdet av varje lån den gett ut fram till förfallodagen, om lånet har beviljats konsumenter eller lånetiden är kortare än åtta år. I fråga om övriga lån ska den procentuella andelen behållas i minst åtta års tid. I ändringsdirektivet specificeras vissa undantag från tillämpningen av detta krav.

2.2.3 Delegering

AIF-förvaltarens regelbundna rapportering har utvidgats i fråga om rapportering av uppgifter om delegering och vidaredelegering. AIF-förvaltare ska redan vid ansökan om auktorisation lämna exakta uppgifter om planerade arrangemang för delegering och vidaredelegering (AIFM-direktivet, artikel 7). De detaljerade ändringarna i delegeringen gäller särskilt omfattningen av

⁶ Sådana rättsakter är till exempel Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG om konsumentkreditavtal och direktiv 2021/2167/EU om kreditförvaltare och kreditförvärvare.

⁷ Med gräns för finansiell hävstång avses att främmande kapital (skuld) används för en önskad investering.

uppgifter och funktioner som delegerats, deras karaktär och den interna tillsynen. Dessutom har kraven på delegeringsarrangemangen preciserats i ändringsdirektivet.

2.2.4 Rapportering

I ändringsdirektivet har artikel 23.1 i AIFM-direktivet ändrats i fråga om den information som AIF-förvaltaren ska ge sina kunder innan avtalet ingås. I fortsättningen ska som förhandsuppgifter lämnas AIF-fondens namn, metoderna för likviditetshantering och uppgifter om arvoden, avgifter och kostnader som AIF-förvaltaren står för i samband med AIF-fondens verksamhet och som direkt eller indirekt kommer att belasta fonden i fråga. När det är fråga om en långivande AIF-fond som förvaltas av AIF-förvaltaren ska också sammansättningen av portföljen med utgivna lån meddelas (AIFMD, artikel 23.1).

2.2.5 Förvaringsinstitut

Ändringsdirektivet innehåller flera ändringar som gäller artikel 21 i direktivet i fråga om förvaringsinstitut. I ändringsdirektivet tillåts nationellt handlingsutrymme, enligt vilket det blir möjligt att utse ett förvaringsinstitut i en annan EES-stat. Detta är möjligt om vissa villkor uppfylls och om den behöriga myndigheten gör en sådan bedömning i ett enskilt fall. Den behöriga myndigheten ska godkänna att förvaringsinstitutet utses innan institutet börjar tillhandahålla förvaringstjänster. En behörig myndighet som godkänner att ett förvaringsinstitut i en annan EES-stat utses ska anmäla detta till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

I ändringsdirektivet preciseras samarbetet och informationsutbytet mellan myndigheterna vid utseende av ett förvaringsinstitut som är etablerat i ett tredjeland, när det är fråga om marknadsföring i EES-staten av andelar i en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland. Tredjelandet får inte vara ett högriskredjeland som avses i artikel 31 i Europaparlamentets och rådets förordning om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism (EU 2024/1624), nedan *penningtvättsförordningen*. En ytterligare förutsättning är att de krav som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet uppfylls och att tredjelandet i fråga inte nämns i bilaga I i EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.

Förvaringsinstituten spelar en viktig roll för att skydda investerarnas intressen och de måste kunna utföra sina uppgifter oavsett vilken typ av depåförvarare som förvarar AIF-fondens tillgångar. Därför har sådana värdepapperscentraler som tillhandahåller depåförvaringstjänster för AIF-fonder inkluderats i förvaringskedjan. För att undvika onödigt arbete behöver förvaringsinstituten inte utföra en granskning av vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg på förhand om de avser att delegera förvaringen till en värdepapperscentral. I AIFM-direktivet definieras också situationer där tillhandahållande av värdepapperscentraltjänster betraktas som delegering av uppgifterna. Att en värdepapperscentral som verkar som utgivande värdepapperscentral tillhandahåller tjänster betraktas inte som delegering av förvaringsinstitutets depåförvaringsfunktioner. Att en värdepapperscentral som verkar som investerande värdepapperscentral tillhandahåller tjänster ska däremot betraktas som delegering av förvaringsinstitutets depåförvaringsfunktioner.⁸

⁸ Utgivande och investerande värdepapperscentral definieras i i den delegerade förordningen (EU) 2017/392, som godkänts i enlighet med artikel 29.3 och artikel 48.10 i Europaparlamentets och rådets

Dessutom har förvaringsinstitutens informationsskyldighet i förhållande till de behöriga myndigheterna samt myndigheternas inbördes informationsutbyte utvidgats. Informationsskyldigheten gäller i regel alla uppgifter som är av betydelse för myndigheternas verksamhet.

2.2.6 Nya tillåtna tjänster

I och med ändringsdirektivet kan medlemsstaterna besluta att tillåta att AIF-förvaltarna har möjlighet att tillhandahålla vissa anknyttande tjänster och andra tillåtna tjänster. Till förteckningen över tillåtna tjänster i artikel 6.4 i AIFM-direktivet har fogats administration av referensvärden och kreditförvaltningsverksamhet. Det är också möjligt att i enlighet med artikel 6.4 b i AIFM-direktivet tillhandahålla varje annan funktion eller verksamhet som AIF-förvaltaren redan tillhandahåller med avseende på en AIF-fond som den förvaltar, förutsatt att eventuella intressekonflikter hanteras på lämpligt sätt.

2.2.7 Personer i ledningen

Artikel 8.1 i AIFM-direktivet har ändrats så att en AIF-förvaltare ska utse minst två fysiska personer för att på heltid leda verksamheten. Dessa personers stadigvarande bostadsort ska vara i en EES-stat. Personerna ska på heltid antingen vara anställda av AIF-förvaltaren eller vara medlemmar av AIF-förvaltarens operativa ledning eller högsta förvaltningsorgan. Personerna ska namnges redan i samband med ansökan om auktorisation.

2.2.8 White label-produkter

Till ändringsdirektivet har i AIFM-direktivets artikel 14 om hantering av intressekonflikter fogats en precisering som gäller så kallade white labeling-situationer. I sådana situationer förvaltar en AIF-förvaltare en AIF-fond på initiativ eller uppdrag av en tredje part. Arrangemanget kan också genomföras så att AIF-förvaltaren utser initiativtagaren, som är tredje part, till en aktör som sköter en delegerad uppgift eller funktion och till vilken uppgifterna delegeras. I dessa situationer ska AIF-förvaltaren lämna en detaljerad redogörelse till den behöriga myndigheten över hur intressekonflikter hanteras i denna speciellsituation. Att tillhandahålla white label-AIF-fonder är en affärsmodell, där AIF-förvaltaren förvaltar AIF-fonder som en annan aktör, i allmänhet en bank eller ett värdepappersföretag, säljer i sitt eget namn och med sitt eget varumärke. White labeling-verksamhet avviker på ovannämnda sätt från normal delegering av portföljförvaltningen i en AIF-fond, där AIF-förvaltaren delegerar förvaltningen av en AIF-fond till en annan AIF-förvaltare, som har rätt att tillhandahålla kapitalförvaltning.

2.2.9 AIF-fonders marknadsföring och utdelning

Artikel 43 i AIFM-direktivet om marknadsföring till icke-professionella investerare har ändrats. En auktoriserad EES-baserad AIF-förvaltare kan marknadsföra aktier i en EES-baserad AIF-fond som till övervägande del investerar i aktier i ett visst företag, till anställda i det företaget

förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (nedan förordningen om värdepapperscentraler).

eller i dess anknutna enheter inom ramen för program för anställdas sparande, på nationell eller gränsöverskridande basis. Om sådana AIF-fonder marknadsförs gränsöverskridande till anställda, får målmedlemsstaten inte införa striktare krav utöver de krav som tillämpas på AIF-fondens hemmedlemsstat (artikel 43.3 i AIFM-direktivet).

I samband med ändringsdirektivet har det beaktats att marknadsföringen inte alltid sköts direkt av AIF-fonden själv, utan att det är möjligt att en eller flera distributörer sköter AIF-fondens marknadsföring antingen själv eller för AIF-förvaltarens räkning. I ändringsdirektivet är avsikten med ändringen av artikel 20 i AIFM-direktivet att bättre beakta olika distributionsarrangemang. Arrangemang genom vilka en distributör agerar för AIF-förvaltarens räkning ska hållas isär från arrangemang varigenom en distributör agerar för egen räkning när den marknadsför AIF-fonden. När distributören marknadsför fonden för egen räkning tillämpas inte reglerna om delegering, oavsett om AIF-förvaltarens och distributören har ingått ett distributionsavtal (AIFM-direktivet, artikel 20.6, skäl 10).

2.2.10 Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter

I artikel 47 i AIFM-direktivet föreskrivs det om tillsynsmyndighetens tystnadsplikt. Artikel 47 har ändrats så att inte bara i rättsliga förfaranden utan också i fall som omfattas av skatterätt begränsar tystnadsplikten inte längre behandlingen av fall hos en annan myndighet. Dessutom har bestämmelsen om informationsutbyte i artikel 47 kompletterats med en ny punkt där det konstateras att artikel 47.2 och artikel 47.3 första stycket inte i enlighet med nationell lagstiftning hindrar utbyte av information mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter som är belägna i samma medlemsstat. Tillstånd ska erhållas av myndigheten i den andra medlemsstaten för utlämnande av uppgifterna om uppgifterna härrör från den andra medlemsstaten.

2.3 Ändringar i fondföretagsdirektivet

2.3.1 Metoder för likviditetshantering

I ändringsdirektivet anges harmoniserade regler och metoder för likviditetshantering för att säkerställa en effektivare hantering av likviditetspåfrestningar i tider av marknadsstress och för att bättre skydda investerare. Ändringsdirektivet beaktar Europeiska systemrisknämndens (nedan *systemrisknämnden*) rekommendation av den 7 december 2017⁹, som poängterar harmoniseringen av verktyg för likviditetshantering och sätten att använda verktygen i investeringsfonder. Till fondföretagsdirektivet har fogats en ny artikel 18a, som innehåller de grundläggande principerna för verktygen för likviditetshantering. I enlighet med artikeln i fråga ska fondföretag välja ut minst två lämpliga verktyg för likviditetshantering av dem som avses i punkterna 2–8 i förteckningen i bilaga IIA till fondföretagsdirektivet (artikel 18a.2 i fondföretagsdirektivet). Placeringsfonder är enligt 8 kap. 8 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder öppna för alla investerare. I 10 kap. 1 § i lagen om placeringsfonder åläggs ett fondbolag att på begäran emittera fondandelar i en placeringsfond som det förvaltar (principen om kontinuerlig emission) och avbrytande eller begränsning av emissionen kommer i fråga

⁹ Europeiska systemrisknämndens publikation 7.12.2017. Tillgänglig på:
https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/recommendations/esrb.recommendation180214_ESRB_2017_6.sv.pdf (23.4.2025).

endast i undantagsfall. Således gäller metoderna för likviditetshantering alla slag av investeringsfonder.

I ändringsdirektivet ingår vissa begränsningar av verktygen för likviditetshantering. Som metoder för likviditetshantering kan inte väljas endast svingprissättning eller dubbel prissättning. Penningmarknadsfonder enligt förordningen om penningmarknadsfonder kan om de önskar välja endast ett verktyg för likviditetshantering. Det är möjligt att aktivera inlösen genom apport enbart för att uppfylla begäranden om inlösen från professionella investerare och inlösningen ska motsvara den relativa andelen av de medel som investeringsfonden besitter. Inlösen genom apport behöver inte motsvara den relativa andelen av de medel som fonden besitter om fonden marknadsförs enbart till professionella investerare eller om det är fråga om en indexföljande börsnoterad fond (fondföretagsdirektivet, artikel 18a.2). I vissa situationer när arrangemang för att hålla medlen isär, det vill säga sidofickor används, behöver de separerade tillgångarna inte beaktas vid beräkningen av vissa gränsvärden enligt fondföretagsdirektivet (fondföretagsdirektivet, artikel 57).

De verktyg för likviditetshantering som väljs måste vara lämpliga med tanke på investeringsfondens investeringsstrategi. På motsvarande sätt ska vid valet beaktas investeringsfondens likviditetsprofil och policy för inlösen. Fondföretaget ska införa detaljerade policyer och förfaranden för aktivering och avaktivering av valda metoder för likviditetshantering och de operativa och administrativa arrangemangen för användningen av en sådan metod. De verktyg som valts och principerna och förfarandena för användningen av dem ska meddelas den behöriga myndigheten i investeringsfondens hemmedlemsstat (fondföretagsdirektivet, 18a.2).

Utöver de valda verktygen för likviditetshantering har fondföretaget alltid möjlighet att aktivera verktyg enligt punkt 1 eller 9 i förteckningen i bilaga IIA till fondföretagsdirektivet, det vill säga tillfälligt senarelägga teckning, återköp och inlösen eller aktivera arrangemang för att separera vissa tillgångar från fondens övriga tillgångar (s.k. *sidofickor*) (fondföretagsdirektivet, artikel 84.2). Genom att teckning, återköp och inlösen tillfälligt senareläggs förhindras tillfälligt teckning, återköp och inlösen av investeringsfondens fondandelar (fondföretagsdirektivet, bilaga IIA, punkt 1). Med att vissa tillgångar separeras från fondens övriga tillgångar avses att medel som till sina ekonomiska eller juridiska egenskaper har förändrats väsentligt eller som på grund av exceptionella omständigheter har blivit osäkra separeras från fondens övriga tillgångar (fondföretagsdirektivet, bilaga IIA, punkt 9). I fråga om dessa metoder är det fråga om ett arrangemang i sista hand, som det är möjligt att tillgripa enbart i exceptionella omständigheter och där aktiveringen av verktyget är motiverad med beaktande av investerarnas intressen (fondföretagsdirektivet, artikel 84.2).

Fondföretaget ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om bolaget aktiverar eller avaktiverar verktyget att stoppa teckning, återköp och inlösen. På motsvarande sätt ska fondföretaget på förhand inom en rimlig tidsram underrätta den behöriga myndigheten om aktivering eller avaktivering av arrangemang för separering av tillgångar (fondföretagsdirektivet, artikel 84.3). Fondbolaget ska också underrätta den behöriga myndigheten om bolaget aktiverar eller avaktiverar vilket som helst annat verktyg för likviditetshantering som avses i punkterna 2–8 i bilaga IIA till fondföretagsdirektivet när detta sker på ett sätt som inte ligger i linje med den normala affärsverksamheten enligt fondföretagets fondbestämmelser eller bolagsordning (fondföretagsdirektivet, artikel 84.3). I ändringsdirektivet är syftet med skyldigheten underrätta tillsynsmyndigheterna att göra det möjligt för dem att bättre hantera potentiella spridningseffekter av likviditetspåfrestningar på marknaden i stort (skäl 53 till ändringsdirektivet).

I ändringsdirektivet beskrivs noggrant de processer som ska tillämpas efter att en tillsynsmyndighet i en annan medlemsstat har framfört en begäran om användning av ett verktyg för likviditetshantering.

Som stöd för bestämmelserna i ändringsdirektivet utarbetar Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten tekniska regleringsstandarder för godkännande av Europeiska kommissionen. Med standarderna preciseras egenskaperna hos verktygen för likviditetshantering med särskilt beaktande av mångfalden av AIF-fondernas investeringsstrategier och underliggande tillgångar. Därtill utarbetar Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten riktlinjer för fondföretagens val och kalibrering av verktygen för likviditetshantering för att hantera likviditetsrisker och minska riskerna för den finansiella stabiliteten.

2.3.2 Delegering

Genom ändringsdirektivet har man försökt minska skillnaderna mellan AIFM-direktivet och fondföretagsdirektivet i fråga om delegering i situationer där det inte finns någon särskild orsak att bevara skillnaderna mellan fondföretag och AIF-förvaltare. På så sätt säkerställs med ändringsdirektivets hjälp jämförbarheten mellan uppgifter som lämnas av AIF-förvaltare och förvaltningsbolag. Ändringar som gäller delegering har gjorts bland annat i rapporteringsskyldigheterna i artikel 7.1 e, artikel 13 och artikel 20a i fondföretagsdirektivet.

I och med ändringen i artikel 7 i fondföretagsdirektivet ska förvaltningsbolagen för den behöriga myndigheten lägga fram objektiva grunder som motivering till att en uppgift som investeringsfonden har ska delegeras. Tillsynsmyndigheten ska dessutom ha aktuella uppgifter om de huvudsakliga principerna för arrangemangen för delegering. Fondföretagen åläggs att till tillsynsmyndigheten i samband med den regelbundna rapporteringen lämna uppgifter om sådana arrangemang för delegering som är förknippade med delegering av portföljförvaltning eller riskhantering. Förvaltningsbolagen ska bland annat lämna uppgifter om de aktörer till vilka uppgifterna har delegerats, en beskrivning av de uppgifter som delegerats, i fråga om uppgifter för portföljförvaltning beloppet och den procentuella andelen av de medel som är föremål för delegeringen, arrangemangen för vidaredelegering samt start- och slutdatum för delegeringen. I fråga om rapportering av delegering av portföljförvaltningsuppgifter är syftet med de uppgifter som samlas in att ge en bättre översiktsbild av delegeringsverksamheten, och uppgifterna är inte i sig mått på riskhanteringsarrangemangens tillräcklighet eller effektiviteten i förvaltningsbolagets tillsyns- och granskningsarrangemang (artikel 7, fondföretagsdirektivet, skäl 49).

2.3.3 Rapportering

Till fondföretagsdirektivet har fogats en ny artikel 20a där rapporteringsskyldigheterna för förvaltningsbolag definieras. Rapporteringsskyldigheterna motsvarar till stor del de rapporteringsskyldigheter som införts i AIFM-direktivet. Till de uppgifter som AIF-förvaltaren ska rapporteras till tillsynsmyndigheterna fogas de instrument som den handlar med och de marknader där den handlar för förvaltade fonders räkning samt detaljerad information om de instrument som den handlar med, de marknader där den bedriver aktiv handel och om exponeringarna och innehaven i varje AIF-fond inbegripet identifieringskoder (fondföretagsdirektivet, artikel 20a.1).

En AIF-förvaltare ska om varje investeringsfond som den förvaltar lämna uppgifter till tillsynsmyndigheten bland annat om administrationen av likviditetshantering och om de verktyg för likviditetshantering som valts. Dessutom ska AIF-förvaltaren rapportera uppgifter

om investeringsfondens riskprofil och om delegeringsarrangemangen samt en förteckning över medlemsstater där investeringsfondens fondandelar marknadsförs.

Investeringsfondens behöriga myndighet kan kräva också andra uppgifter av AIF-förvaltaren regelbundet eller på ad hoc-basis, om det behövs med tanke på en effektiv tillsyn över systemrisken. Eventuella krav på ytterligare rapportering ska separat meddelas Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (fondföretagsdirektivet, artikel 20a.4). På motsvarande sätt har Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten rätt att, efter att ha hört systemrisknämnden, i exceptionella situationer begära att de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat inför ytterligare rapporteringskrav. Då förutsatt emellertid att kraven på ytterligare rapportering är behövliga med tanke på säkerställande av det finansiella systemets stabilitet och integritet eller för att främja långsiktig hållbar tillväxt (fondföretagsdirektivet, artikel 20a.4).

Det faller på den behöriga myndigheten att säkerställa att all information som den fått samt den information som samlats in vid ansökan om auktorisation görs tillgänglig för andra relevanta behöriga myndigheter, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och systemrisknämnden, närhelst det är nödvändigt för att de ska kunna utföra sina uppgifter. Då ska de förfaranden för samarbete som föreskrivs i artikel 101 i fondföretagsdirektivet tillämpas (fondföretagsdirektivet 20 a tredje stycket). Den behöriga myndigheten ansvarar också för att se till att den utan dröjsmål underrättar de övriga behöriga myndigheterna om ett förvaltningsbolag som är på deras ansvar eller en investeringsfond som förvaltas av förvaltningsbolaget i fråga kan utgöra en betydande motpartsrisk för ett kreditinstitut i en annan medlemsstat eller för ett annat institut som är betydande för systemet eller för stabiliteten i det finansiella systemet i en annan medlemsstat. Då ska tillsynsmyndigheten tillämpa förfarandet enligt artikel 101 i fondföretagsdirektivet eller vid behov samarbeta bilateralt med den behöriga myndigheten i den medlemsstat som ärendet gäller.

2.3.4 Förvaringsinstitut

För att investerarskyddet ska förbättras och en ändamålsenlig informationsgång garanteras har depåförvaringsordningen utvidgats till att omfatta värdepapperscentraler i depåförvaringskedjan när de tillhandahåller depåförvaringstjänster till förvaringsbolag. För att undvika onödigt arbete omfattas förvaringsinstitut inte av granskning av vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg på förhand, om de avser att delegera förvaringen till värdepapperscentralen (artikel 20b i fondföretagsdirektivet, skäl 61 till ändringsdirektivet). I fondföretagsdirektivet definieras dessutom närmare de situationer där tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral betraktas som delegering (artikel 22a.4 i fondföretagsdirektivet).

2.3.5 Nya tillåtna tjänster

I ändringsdirektivet ges medlemsstaterna möjlighet att tillåta nya sidotjänster och andra tillåtna tjänster för förvaltningsbolag. I förteckningen över sidotjänster i artikel 6.3 i fondföretagsdirektivet har lagts till mottagande och förmedling av uppdrag samt varje annan funktion eller verksamhet som förvaltningsbolaget redan tillhandahåller. Sådana uppgifter kan vara uppgifter som förvaltningsbolaget sköter i investeringsfonden eller tjänster som förvaltningsbolaget tillhandahåller, förutsatt att eventuella intressekonflikter som uppstår genom tillhandahållandet av sidotjänsten hanteras på lämpligt sätt. Dessutom kan förvaltningsbolaget tillhandahålla administration av referensvärden.

2.3.6 Personer i ledningen

Artikel 7.1 i fondföretagsdirektivet har ändrats så att förvaltningsbolaget ska utse minst två fysiska personer för att på heltid leda verksamheten. Dessa personers stadigvarande bostadsort ska vara i en EES-stat. Personerna ska på heltid antingen vara anställda av förvaltningsbolaget eller vara medlemmar av bolagets operativa ledning eller högsta förvaltningsorgan. Beroende på storleken och komplexiteten på förvaltningsbolaget och de investeringsfonder som det förvaltar kan det också behövas större resurser än denna minimimängd (ändringsdirektivet, skäl 47).

2.3.7 Investeringsfondernas distribution

I samband med ändringsdirektivet har det beaktats att marknadsföringen inte alltid sköts direkt av förvaltningsbolaget självt, utan att det är möjligt att en eller flera distributörer sköter förvaltningsbolagets marknadsföring antingen själva eller för bolagets räkning. Artikel 13 i fondföretagsdirektivet har ändrats så att olika distributionsarrangemang beaktas bättre. Arrangemang där distributören agerar för ett förvaltningsbolags räkning, varvid arrangemanget anses utgöra delegering och arrangemang där distributören agerar för sin egen räkning i marknadsföringen av investeringsfonden har separerats från varandra. När distributören marknadsför fonden för egen räkning tillämpas inte reglerna om delegering, oavsett om förvaltningsbolaget och distributören har ingått ett separat distributionsavtal (fondföretagsdirektivet, artikel 13.3, skäl 39 till ändringsdirektivet).

2.3.8 Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter

I artikel 102 i fondföretagsdirektivet föreskrivs det om tillsynsmyndighetens tystnadsplikt. Artikel 102 har ändrats så att inte bara i rättsliga förfaranden utan också i fall som omfattas av skatterätt begränsar tystnadsplikten inte längre behandlingen av fall hos en annan myndighet. Dessutom har bestämmelsen om informationsutbyte i artikel 102 kompletterats med en ny punkt där det konstateras att artikel 102.1 och 102.2, första och andra ledet inte i enlighet med nationell lagstiftning hindrar utbyte av information mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter som är belägna i samma medlemsstat. Enligt den nya punkten ska emellertid tillstånd av myndigheten i den andra medlemsstaten erhållas för utlämnande av uppgifterna, om uppgifterna härrör från den andra medlemsstaten.

3 Nuläge och bedömning av nuläget

3.1 Bedömning i anslutning till det nationella genomförandet av ändringsdirektivet

3.1.1 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Allmänt

Direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder har genomförts nationellt genom lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014), som trädde i kraft den 15 mars 2014. I och med lagstiftningen om AIF-förvaltare kom också annan kollektiv investering än sådan som regleras i fondföretagsdirektivet att omfattas av regleringen. Regleringen av finansmarknaden utvidgades på så sätt till att omfatta också kapital- och fastighetsplacering i form av kommanditbolag som jämföras med kapitalförvaltning och som till dess hade bedrivits med stöd av näringsfriheten.

Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder tillämpas på juridiska personer vilkas regelbundna affärsrörelse är att förvalta AIF-fonder. Lagen tillämpas dessutom på såväl erbjudande av andelar i AIF-fonden till kunder som på AIF-fondens förvaringsinstitutsverksamhet. Andelar i AIF-fonden kan erbjudas också icke-professionella kunder i enlighet med lagens 13 kap. Med AIF-fond hänvisas till investering i en sammanslutning eller till annan kollektiv investering, där medel skaffas från flera olika investerare och investeras enligt en på förhand fastställd investeringspolicy till fördel för investerarna utan att detta förutsätter sådan auktorisation som avses i artikel 5 i fondföretagsdirektivet. Med AIF-förvaltare avses en sådan juridisk person, vars regelbundna affärsrörelse är sådan förvaltning av AIF-fonder som avses i 2 kap. 3 §. En AIF-förvaltare kan verka antingen med stöd av auktorisation som skaffats enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller vara registreringsskyldig.

I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns bestämmelser bland annat om verksamhetsförsättningsarna för AIF-förvaltare, om organisering av verksamheten, riskhantering, värdering och delegering av funktioner. Erhållande av auktorisation förutsätter att AIF-förvaltarens verksamhet organiseras på ett tillförlitligt sätt och med tillräckliga resurser så att uppgifterna kan hållas isär och intressekonflikter hanteras på lämpligt sätt. I fråga om beräkning av värdet poängterar regleringen att den ska ordnas på tillförlitligt sätt. I fråga om förvaringsinstitut är regleringen koncentrerad på förvaringsinstitutets uppgifter, organiseringen av uppgifterna och ansvaren.

Metoder för likviditetshantering

Bestämmelser om AIF-förvaltares riskhantering finns i 8 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Likviditetsrelaterade risker behandlas i 8 kap. 6 §. AIF-förvaltare ska ta i bruk ett lämpligt system för likviditetshantering och behövliga förfaranden för övervakning av likviditetsrisken. Samtidigt ska AIF-förvaltaren försäkra sig om att investeringarnas likviditetsprofil motsvarar förvaltarens skyldigheter. Dessa krav tillämpas inte på slutna AIF-fonder utan finansiell hävstång.

På specialplaceringsfonder tillämpas enligt vad som konstateras i 16 a kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder bestämmelserna i 10 kap. i lagen om placeringsfonder i fråga om beräkning av värdet på en placeringsfond samt emission och inlösen. Således har specialplaceringsfonderna enligt gällande lagstiftning tillgång bland annat till begränsning och temporärt avbrytande av inlösen i enlighet med 10 kap. 6 § i lagen om placeringsfonder. I praktiken kan metoderna för likviditetshantering, till exempel avbrytande av inlösen, ha en rätt stor inverkan på fondandelsägarna. Till exempel vissa begränsningar av inlösen i specialplaceringsfonder som placerar i fastigheter åren 2024 och 2025 har hindrat tiotals tusen investerare från att lösa in sina investerade medel i fonderna i fråga.¹⁰

Enligt ändringsdirektivet finns det inte någon anledning att upprätthålla regulatoriska skillnader mellan fondföretagsdirektivet och AIFM-direktivet i anslutning till tillgången och användningen av verktyg för likviditetshantering (skäl 46). Det föreslås att metoderna för likviditetshantering samt användning av och avaktivering av metoderna i enlighet med ändringsdirektivet införs både i lagen om placeringsfonder och i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. De metoder för likviditetshantering som AIF-förvaltare har

¹⁰ Se t.ex. <https://www.op.fi/-/keskeytamme-kiinteistorahastojen-merkinnat-ja-lunastukset-valiaikaisesti> (2.1.2025).

tillgång till har inte fastställts och därför finns det ett behov av att ändra den nationella lagen så att den motsvarar ändringsdirektivet. Enligt uppgifter som rapporterats till Finansinspektion om läget den 31 december 2022 har öppna finländska specialplaceringsfonder emellertid haft tillgång till ett brett utbud av olika metoder för likviditetshantering för att hantera likviditetsrisken. De öppna finländska specialplaceringsfonderna har angett att de i synnerhet använder avbrytande av inlösen, temporära krediter för täckning av inlösen och uppskjutande av inlösen (så kallad *gating*). Sådana metoder för likviditetshantering har tagits i bruk av mer än hälften av de aktörer som rapporterat om sin verksamhet. Utöver dessa metoder har en del av de förvaltare av specialplaceringsfonder som rapporterat till Finansinspektionen angett att de använt höjning av arvoden för inlösen, svingprissättning, inlösen med värdepapper (genom apport) och förhandsanmälan om stora inlösningar.¹¹

En AIF-fonds investeringsstrategi, likviditetsprofil och inlösenpolicy ska vara inbördes samstämmiga redan i ljuset av gällande lagstiftning. Ändringsdirektivet förutsätter ändringar i den nationella lagstiftningen, eftersom också de metoder för likviditetshantering som en AIF-förvaltare väljer i fortsättningen ska vara samstämmiga med AIF-fondens investeringsstrategi, likviditetsprofil och inlösenpolicy.

Med stöd av den gällande lagstiftningen har Finansinspektionen rätt att kräva att emission, återköp eller inlösen avbryts, om andelsägarnas eller allmänhetens intresse förutsätter detta. I och med ändringsdirektivet ges Finansinspektionen fullmakt att i exceptionella situationer kräva att en AIF-förvaltare avbryter teckning, återköp och inlösen. På motsvarande sätt kan Finansinspektionen bestämma att ett temporärt avbrytande av teckning, återköp och inlösen upphör.

Långgivande fonder

I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder fastställs inte vad som avses med långgivande fonder och lagen innehåller inte några särskilda bestämmelser om dessa. Enligt Finansinspektionens uppgifter finns det i Finland sammanlagt färre än tio fonder vars investeringar till mer än 50 procent består av lånefordringar från företag.¹²

För genomförande av ändringsdirektivet ska till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder fogas definitioner av långgivande fonder och långgivning. Utöver detta ska de specialkrav som gäller långgivande fonder införas i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder på det sätt som ändringarna i artikel 15 i AIFM-direktivet förutsätter. Sådana är bland annat krav som gäller organisering av långgivningsverksamheten, begränsning av intressekonflikter i anslutning till långgivningen, krav på hantering av kopplingar till andra institut som kan innebära en risk och bevarande av minimilånenivån i vissa situationer.

På grund av ändringsdirektivet ska det i den nationella lagstiftningen tas in regler för långgivande fonders finansiella hävstänger. I 17 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ingår redan i nuläget rätt heltäckande allmänna principer som AIF-förvaltare som förvaltar alternativa investeringsfonder med finansiell hävstång ska beakta i sin verksamhet. I kapitlet nämns emellertid inte långgivande fonder eller exakta gränser i euro som ska tillämpas på dem.

¹¹ Källa: Finansinspektionen (14.11.2024).

¹² Källa: Finansinspektionen (14.11.2024).

Sådana gränser införs i och med genomförandet av ändringsdirektivet i det nya 18 b kap. som behandlar långivande fonder och långgivning.

Delegering

Det finns rätt omfattande bestämmelser om delegering av uppgifter i 10 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Dessutom ska vissa uppgifter om planerade arrangemang för delegering av uppgifter ges i samband med ansökan om auktorisation i enlighet med kraven i lagens 4 kap. 1 §. Med bestämmelserna om delegering säkerställs effektiva tillsynsbefogenheter för Finansinspektionen.

Vid ansökan om auktorisation ingår skyldigheten att lämna uppgifter om delegering i lagens 4 kap. 1 § 2 mom. 5 punkten, enligt vilken till ansökan ska fogas tillräckliga utredningar om delegering av AIF-förvaltarens funktioner. I fråga om tiden efter beviljande av auktorisation behandlas skyldigheten att lämna information om delegering i lagens 10 kap. 2 § 1 mom., enligt vilket en AIF-förvaltare som avser att delegera en funktion på förhand ska underrätta Finansinspektionen om delegeringen. På motsvarande sätt ska Finansinspektionen enligt 5 mom. omedelbart underrättas om väsentliga förändringar i ett avtalsförhållande mellan AIF-förvaltare och den som sköter delegerade uppgifter. Delegering av uppgifter i den omfattning som ändringsdirektivet förutsätter har inte omfattats av AIF-förvaltarens regelbundna rapportering, varför det finns ett behov av att lagstifta nationellt om detta.

AIF-förvaltare ska regelbundet rapportera till Finansinspektion om de AIF-fonder som de förvaltar. I fråga om uppgifter inom portföljförvaltning och riskhantering är rapporteringen i nuläget snävare än ändringsdirektivet förutsätter och därför finns det ett behov av att till skyldigheterna foga mer detaljerade uppgifter om de aktörer till vilka uppgifter har delegerats. Sådana uppgifter är bland annat namnet på den aktör som sköter uppgifter, hemvisten, om aktören har nära förbindelser med AIF-förvaltare, huruvida den är en auktoriserad eller reglerad enhet för kapitalförvaltning, tillsynsmyndigheten i förekommande fall samt identifieringskoder. Till rapporteringen fogas också antalet anställda hos AIF-förvaltare med heltidsansvar för portföljförvaltning eller riskhantering och antalet anställda hos AIF-förvaltare med uppgiften att övervaka arrangemangen för delegering. På grund av ändringarna ska till Finansinspektionen lämnas en förteckning och en beskrivning över funktioner som anknyter till de delegerade uppgifterna inom portföljförvaltning och riskhantering. Om portföljförvaltningsfunktionen har delegerats ska beloppet och den procentuella andelen av AIF-fondens tillgångar som omfattas av delegeringsarrangemanget rapporteras. Dessutom ska antalet bedömningar som utförts som tillsyn och tidpunkterna för dessa omfattas av rapporteringsskyldigheten. AIF-förvaltare ska utföra sådana tillsynsåtgärder med regelbundna intervaller. Till tillsynsmyndigheten ska också lämnas en förteckning över observerade problempunkter och de åtgärder som vidtagits för att avhjälpa problemen samt över datumen före vilka åtgärderna ska vidtas. Ytterligare ska delegeringsarrangemanget rapporteras till tillsynsmyndigheten, inklusive start- och slutdatum för sådana arrangemang. Det finns behov av ta in dessa preciseringar i den nationella lagstiftningen.

Rapportering

AIFM-direktivet förutsätter att AIF-förvaltare regelbundet lämnar uppgifter för tillsynsändamål både om AIF-förvaltare och om den AIF-fond som den förvaltar. Bestämmelser om regelbunden rapportering till Finansinspektionen finns i 7 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, enligt vilken AIF-förvaltare regelbundet för varje AIF-fond som den förvaltar ska rapportera tillräcklig information till Finansinspektionen. Innehållet i rapporteringsskyldigheten har preciserats i finansministeriets förordning om

verksamheten för förvaltare av alternativa investeringsfonder (1040/2021), där 2 § innehåller en närmare precisering av den information som ska rapporteras. Enligt 2 § 2 mom. 3 punkten i förordningen ska Finansinspektionen regelbundet få information om AIF-fondens aktuella riskprofil och de riskhanteringssystem som AIF-förvaltaren tillämpar på dessa risker. I ändringsdirektivet preciseras det att riskprofilen innefattar marknadsrisk, likviditetsrisk, motpartsrisk och andra risker, inbegripet operativa risker, och det totala finansiella hävstångsbelopp som fonden använder. Det finns ett behov av närmare bestämmelser om rapporteringsskyldigheten i den omfattning som ändringsdirektivet förutsätter (artikel 24.2 c i AIFM-direktivet).

Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller finansministeriets förordning som utfärdats med stöd av lagen innehåller inga exakta bestämmelser om den rapporteringsskyldighet som gäller delegeringsarrangemang. På grund av det nya d-ledet i artikel 24.2 i AIFM-direktivet behövs det bestämmelser om de detaljerade uppgifter om delegeringen av som en AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen om delegeringen och tillsynen över delegeringen för varje AIF-fond som den förvaltar.

Förvaringsinstitut och deras uppgifter

Bestämmelser om förvaringsinstitut finns i V avdelningen i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. I 14 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns bestämmelser om auktorisation att verka som förvaringsinstitut. Bestämmelser om förvaringsinstitutens uppgifter finns i lagens 15 kap. och bestämmelser om förvaringsinstitutens ansvar i lagens 16 kap.

Enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder får förvaringsinstitutsverksamhet bedrivas endast av ett förvaringsinstitut som Finansinspektionen har beviljat auktorisation för verksamheten. Auktorisation kan beviljas ett finländskt aktiebolag som uppfyller förutsättningarna för auktorisation enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Förvaringsinstitutet kan vara ett kreditbolag eller ett EES-kreditinstitut som har filial i Finland. Likaså kan ett förvaringsinstitut vara ett värdepappersföretag som tillhandahåller förvaring av finansiella instrument eller ett utländskt EES-värdepappersföretags filial som har en egen kapitalbas som uppgår till minst 750 000 euro. Den gällande lagstiftningen förutsätter att förvaringsinstitutet är beläget i samma medlemsstat som AIF-fonden. I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder behövs därför bestämmelser om det utseende av ett utländskt förvaringsinstitut som ändringsdirektivet möjliggör, när förutsättningarna för utseende av ett utländskt förvaringsinstitut uppfylls, om det nationella handlingsutrymme som ändringsdirektivet tillåter införs.

I enlighet med 14 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder kan en värdepapperscentral som avses i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet utan särskild auktorisation fungera som särskilt förvaringsinstitut.

Bestämmelserna om förvaringsinstitut i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder erkänner inte särskilt en utgivande eller investerande värdepapperscentral. Därmed behövs det i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder bestämmelser i enlighet med ändringsdirektivet om tillämpning av skyldigheterna i anslutning till delegeringen av ett förvaringsinstituts uppgifter när det är fråga om en utgivande eller investerande värdepapperscentral.

Andra tillåtna tjänster och sidotjänster

I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder omfattas andra tjänster som är tillåtna för AIF-förvaltare av 3 kap. 2 §. Andra tillåtna tjänster motsvarar de tjänster som nämns i artikel 6.4 a i AIFM-direktivet. För närvarande är det inte möjligt att utifrån AIFM-direktivet tillåta tjänster i större omfattning för AIF-förvaltare. Andra tillåtna tjänster omfattar inte för närvarande administration av referensvärden enligt Europaparlamentets och rådets förordning EU/2016/2011 (nedan *förordningen om referensvärden*) eller kreditförvaltningsåtgärder enligt 1 kap. 3 § i lagen om kreditförvärvare och kreditförvaltare (161/2025). Tillämpningen av förordningen om referensvärden förutsätter inte anknytande ändringar i den nationella lagstiftningen. Det behövs nationella bestämmelser både om tillhandahållande av administration av referensvärden och om kreditförvaltningsåtgärder i enlighet med artikel 6.4 c och 6.4 d i AIFM-direktivet, om det nationella handlingsutrymme som ändringsdirektivet tillåter införs.

De sidotjänster som AIF-förvaltare kan tillhandahålla specificeras i 3 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Enligt paragrafen får en AIF-förvaltare i enlighet med sin auktorisation som sidotjänst tillhandahålla investeringsrådgivning, förvaring av finansiella instrument och mottagande och förmedling av order. Sidotjänsterna i paragrafen motsvarar de tjänster som nämns i artikel 6.4 b i AIFM-direktivet. I och med ändringsdirektivet behövs det nationella bestämmelser i enlighet med ändringarna i artikel 6.4 b i AIFM-direktivet om att AIF-förvaltare som sidotjänst får tillhandahålla också vilka som helst funktioner eller uppgifter som de redan utför, under förutsättning att intressekonflikter hanteras på lämpligt sätt. Det är fråga om nationellt handlingsutrymme som ändringsdirektivet tillåter.

Skyldighet att lämna uppgifter

I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns också bestämmelser om skyldigheten att informera investerare. Bestämmelserna om skyldigheten att lämna uppgifter ingår i lagens IV avdelning.

AIFM-direktivet gäller i princip förvaltning av AIF-fonder som tillhandahålls professionella investerare och krav som ställs på AIF-förvaltare, men möjliggör också som nationellt val att tillåta marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella investerare. Finland har tagit den här möjligheten i bruk. I 13 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns bestämmelser om de villkor som ska uppfyllas för att en AIF-fond ska kunna marknadsföras till icke-professionella kunder. Sådana krav är bland annat att förvaltaren har auktorisation och att ett separat faktablad har upprättats över AIF-fonden. Också en registreringskyldig AIF-förvaltare kan marknadsföra andelar till icke-professionella kunder, om Finansinspektionen utifrån ansökan beslutar att bevilja tillstånd av särskilda skäl.

Bestämmelserna om AIF-förvaltarens skyldighet att informera investerare och de allmänna skyldigheterna i anslutning till detta finns i 12 kap. i lagen. Investerarna ska ges väsentliga och tillräckliga uppgifter som ska tillgängliggöras för investerare innan de investerar i AIF-fonden i fråga. Närmare bestämmelser om AIF-förvaltares skyldighet att informera investerare finns i finansministeriets förordning om verksamheten för förvaltare av alternativa investeringsfonder (1040/2021). I 5 § i förordningen beskrivs noggrant den information som ska hållas tillgänglig för investerare. Ändringsdirektivet har fört med sig behov av att precisera denna information.

I ändringsdirektivet förutsätts det att AIF-förvaltare innan investerare investerar i en AIF-fond och i enlighet med fondens fondbestämmelser utöver den information som nu förutsätts gör också AIF-fondens namn tillgängligt för investerare. Dessutom ska information om hanteringen av likviditetsrisker, rätten till inlösen, under såväl normala som exceptionella omständigheter, arrangemangen för investerarnas inlösen samt villkoren för att använda de verktyg för likviditetshantering som har valts göras tillgänglig för investerarna. AIF-förvaltarna ska

specificera de avgifter och kostnader som AIF-förvaltaren står för och som direkt eller indirekt kommer att belasta AIF-fonden eller fondens investeringar (artikel 23.1 a och 23.1 h i AIFM-direktivet).

I 12 kap. 5 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns bestämmelser om AIF-förvaltares regelbundna informationsskyldighet i förhållande till investerarna. Informationsskyldigheten gäller varje AIF-fond och EES-baserad AIF-fond som den förvaltar och varje annan AIF-fond som den marknadsför i en EES-stat. Informationsskyldigheten utvidgas på grund av ändringsdirektivet. En AIF-förvaltare ska i fortsättningen regelbundet rapportera om avgifter och kostnader som direkt eller indirekt bärs av investerare (artikel 23.4e i AIFM-direktivet). I ändringsdirektivet förutsätts det dessutom att en långivande AIF-förvaltare regelbundet ska rapportera om sammansättningen av portföljen med utgivna lån (artikel 23.4 d i AIFM-direktivet). AIF-förvaltare ska också på årsbasis informera investerarna om varje moderföretag, dotterföretag eller specialföretag som i samband med AIF-fondens investeringar har använts av AIF-förvaltaren eller för AIF-förvaltarens räkning (artikel 23.4 f i AIFM-direktivet). Det finns behov av att ta in dessa bestämmelser i den nationella lagstiftningen.

Personer i ledningen för AIF-fonder

I 6 kap. 5 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns bestämmelser om en AIF-fonds ledning och om ledningens tillförlitlighet. Enligt paragrafen ska AIF-förvaltarens styrelse, verkställande direktör, övriga högsta ledning och de som svarar för affärsverksamheten leda AIF-förvaltaren enligt sunda och ändamålsenliga affärsprinciper. De ska vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De ska dessutom ha sådan allmän kännedom om investeringsverksamhet som behövs med beaktande av arten och omfattningen av AIF-förvaltarens verksamhet. Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder innehåller inte bestämmelser om antalet personer i ledningen, om deras hemvist eller om huruvida de har åtagit sig uppdraget på heltid. Det behövs därför nationella bestämmelser om detta (artikel 8.1 i AIFM-direktivet).

I enlighet med 2 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska en AIF-förvaltare ha auktorisation, som kan beviljas aktiebolag och europabolag. Aktiebolagslagen (624/2006) som tillämpas som bakgrundslag innehåller bestämmelser om antal och hemvist för vissa personer i ledningen.

Enligt 6 kap. 8 § 1 mom. i aktiebolagslagen ska till styrelsen väljas minst en och högst fem ordinarie ledamöter, om inte annat föreskrivs i bolagsordningen. Om styrelsen har färre än tre ledamöter ska till den dessutom höra minst en ersättare. Vad som i lagen föreskrivs om ledamöter gäller också ersättare. Enligt 6 kap. 10 § 2 mom. ska minst en styrelseledamot vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte registermyndigheten beviljar bolaget dispens från detta krav. Samma krav gäller också en eventuell verkställande direktör och dennes ställföreträdare samt ett eventuellt förvaltningsråd (6 kap. 19 § och 24 § 1 mom. i aktiebolagslagen).

På de grunder som anges ovan föreslås det att nuläget ändras genom att artikel 8.1 i AIFM-direktivet genomförs. Enligt 1 kap. 1 § 1 mom. i aktiebolagslagen är den sekundär i förhållande speciallagen.

3.1.2 Lagen om placeringsfonder

Allmänt

Bestämmelser om placeringsfonder finns i lagen om placeringsfonder (213/2019). Den gällande lagen om placeringsfonder trädde i och med totalreformen i kraft den 1 mars 2019, då den tidigare lagen om placeringsfonder (48/1999) upphävdes. Fondföretagsdirektivet och ändringarna i det har genomförts nationellt i lagen om placeringsfonder.

Lagen om placeringsfonder tillämpas i enlighet med 1 kap. 1 § i lagen på fondbolags och förvaringsinstituts verksamhet och på marknadsföring av andelar i fondföretag till allmänheten. I lagens 1 kap. 2 § avses med fondverksamhet anskaffning av medel från allmänheten för kollektiva investeringar och investering av medlen huvudsakligen i finansiella instrument samt förvaltning av placeringsfonder och marknadsföring av fondandelar på det sätt som avses i fondföretagsdirektivet och lagen om placeringsfonder.

Metoder för likviditetshantering

Bestämmelser om fondbolags soliditet och riskhantering finns i 5 kap. i lagen om placeringsfonder. Ett fondbolag får inte i sin verksamhet ta så stora risker att dess soliditet utsätts för väsentlig fara. Fondbolaget ska ha med hänsyn till verksamheten tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Bestämmelser om fondbolagens likviditet finns i lagens 5 kap. 2 §, enligt vilken likviditetens hos ett fondbolag ska vara tryggad på ett med hänsyn till fondbolagets verksamhet tillräckligt sätt. Enskilda metoder för likviditetshantering specificeras inte i den gällande lagen. I lagen om placeringsfonder möjliggörs emellertid temporärt avbrytande av inlösen av fondandelar.

Enligt Finansinspektionens uppgifter hade finländska placeringsfonder i slutet av 2022 i stor omfattning infört olika metoder för likviditetshantering. Som den vanligaste metoden rapporterade placeringsfonderna avbrytande av inlösen. Nästan 85 procent av placeringsfonderna rapporterade att de kunde använda temporärt avbrytande för att täcka inlösen. Av placeringsfonderna rapporterade 55 procent att de kunde använda inlösen med värdepapper (genom apport). Utöver dessa var också uppskjutande av inlösen, höjning av arvoden för inlösen och mekanismer för svingprissättning i användning hos en del placeringsfonder.¹³

Enligt lagen om placeringsfonder ska fondbolag i sina stadgar ange de situationer där fondbolaget kan eller är skyldigt att avbryta inlösen av fondandelar. Bestämmelser om villkoren för temporärt avbrytande av inlösen finns i lagens 10 kap. 6 §. Ett fondbolag kan begränsa inlösen av placeringsfondens fondandelar på det sätt som anges i fondbestämmelserna och temporärt avbryta inlösen i situationer som definieras på förhand i fondbestämmelserna. Det är möjligt att temporärt avbryta inlösen endast i sådana situationer där detta särskilt krävs för att säkerställa fondandelsägarnas likställighet eller tillgodose något annat vägande intresse hos fondandelsägarna. I vissa situationer är fondbolaget skyldigt att avbryta inlösen av fondandelar. Sådana situationer är om placeringsfondens värde eller antalet fondandelsägare sjunker under den minimigräns som anges i fondens stadgar eller direkt i lag, under förutsättningen att situationen inte har rättats till inom 90 dygn efter att minimikravet underskreds. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrättas om att inlösen avbryts temporärt. De bestämmelser i lagen som gäller likviditetshanteringen behöver ändras så att de bättre motsvarar villkoren i ändringsdirektivet gällande verktyg för likviditetshantering och förutsättningarna för att använda verktygen (den nya artikel 18a i fondföretagsdirektivet).

¹³ Finansinspektionen 2024 (14.11.2024).

Finansinspektionen har rätt enligt 10 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder att bestämma att inlösen av fondandelar ska avbrytas, om detta är nödvändigt för att säkerställa förtroendet för värdepappersmarknaden, för att trygga fondandelsägarnas intressen eller av andra särskilt vägande skäl. Det är skäl att komplettera bestämmelsen nationellt så att den täcker villkoren i ändringsdirektivet (artikel 84.2 i fondföretagsdirektivet).

Delegering

Med delegering avses i denna lag ett sådant arrangemang i samband med ett fondbolags eller förvaringsinstituts verksamhet utifrån vilket någon annan tjänsteleverantör tillhandahåller sådana funktioner eller tjänster för fondbolaget eller förvaringsinstitutet som dessa annars skulle sköta själva. Bestämmelser om utläggning av fondbolags verksamhet på entreprenad finns i 6 kap. i lagen om placeringsfonder. Vid utläggningen ska fondbolaget agera i enlighet med fondandelsägarnas intresse. Det ombud som fondbolaget anlitar för att sköta en uppgift eller en funktion ska ha tillräcklig yrkesskicklighet med beaktande av de uppgifter som anförtrots ombudet. Fondbolaget ska se till att det när som helst under uppdraget kan ge ombudet ytterligare anvisningar och återkalla uppdraget med omedelbar verkan om detta ligger i fondandelsägarnas intresse. Om ett ombud anlitas för investeringsverksamhet måste ombudet vara en sammanslutning som har fått tillstånd eller registrerats för ändamålet och vars verksamhet med tanke på stabiliteten är föremål för tillsyn. Fondbolaget ska regelbundet ge ombudet instruktioner om de allmänna grunderna för investeringsverksamheten. Ett fondbolag som efter det att verksamhetstillstånd beviljats har beslutat att anlita ombud eller lägga ut en viktig funktion på entreprenad, ska på förhand underrätta Finansinspektionen om utläggningen. På motsvarande sätt ska Finansinspektionen underrättas om betydande förändringar i avtalsförhållandet. Det finns orsak att ändra bestämmelserna om utläggning på entreprenad så att de bättre motsvarar kraven i ändringsdirektivet (artikel 13 i fondföretagsdirektivet).

Fondbolagets rapporteringsskyldighet

Det finns inget separat kapitel i lagen om placeringsfonder gällande fondbolagens rapporteringsskyldighet, utan bestämmelser om detta finns i paragraferna på olika håll i lagen. Bestämmelser om rapportering om ägarna till fondbolagets och dess holdingföretags andelar och om innehavens storlek finns till exempel i 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder. Det har redan enligt den gällande lagen varit obligatoriskt att underrätta Finansinspektionen om utläggning på entreprenad och även om betydande förändringar i utläggningen (6 kap. 1 § 5 mom. i lagen om placeringsfonder). På grund av ändringsdirektivet kommer dessa skyldigheter att utvidgas till en mer detaljerad nivå än den nuvarande (den nya artikel 20a i fondföretagsdirektivet).

Förvaringsinstitut och deras uppgifter

Placeringsfondens tillgångar förvaras av ett förvaringsinstitut, med vilket avses ett institut som bedriver förvaringsinstitutsverksamhet. Med förvaringsinstitutsverksamhet avses förvaring av en placeringsfonds tillgångar och övervakning av att lagen, andra bestämmelser och föreskrifter samt fondens stadgar iakttas inom verksamheten.

Bestämmelser om förvaringsinstitut, deras uppgifter och organisering av verksamheten finns i avdelning VII i lagen om placeringsfonder. I lagens 20 kap. finns bestämmelser om verksamhetstillstånd för förvaringsinstitut och i 21 kap. om förvaringsinstituts uppgifter. Endast förvaringsinstitut som har beviljats verksamhetstillstånd av Finansinspektionen får vara verkamma som förvaringsinstitut. Verksamhetstillstånd kan beviljas ett finländskt aktiebolag, om det uppfyller kraven i fråga om bolagets ägares och lednings tillförlitlighet, organiseringen

av verksamheten och de ekonomiska verksamhetsförutsättningarna. Också ett EES-kreditinstitut med filial i Finland kan verka som förvaringsinstitut. Ett bolag får inte samtidigt vara både fondbolag och förvaringsinstitut.

Utöver uppgiften att förvara investeringsfondens tillgångar har förvaringsinstitutet till uppgift att se till att lagen om placeringsfonder och placeringsfondens stadgar iakttas vid emission och inlösen av fondandelar i en placeringsfond. Förvaringsinstitutet ser till att värdet av fondandelar i placeringsfonden beräknas och att placeringsfondens intäkter används i enlighet med placeringsfondens stadgar, lagen om placeringsfonder och bestämmelser och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Dessutom ser förvaringsinstitutet till att betalningar för transaktioner som berör placeringsfondens tillgångar erläggs till placeringsfonden inom gängse frist. Förvaringsinstitutet har till uppgift att sköta uppdrag som fondbolaget ger, om dessa inte strider mot lagen om placeringsfonder eller någon annan lag om fondbolagens verksamhet eller mot placeringsfondens stadgar. Förvaringsinstitutet har också till uppgift att se till att placeringsfondens kassaflöden övervakas korrekt och att betalningar från investerare eller för investerares räkning i samband med teckning av fondandelar har mottagits, och placeringsfondens likvida medel har bokförts ändamålsenligt på ett likvidkonto. Med stöd av ändringsdirektivet är det skäl att precisera villkoren för delegering av förvaringsverksamhet (artikel 22a i fondföretagsdirektivet).

Andra tillåtna tjänster och sidotjänster

I enlighet med 2 kap. 2 § i lagen om placeringsfonder får ett fondbolag bedriva fondverksamhet i enlighet med sitt verksamhetstillstånd. Dessutom gör lagen om placeringsfonder det möjligt för fondbolag att bedriva till fondverksamheten väsentligen hörande verksamhet på de villkor som anges i verksamhetstillståndet. Prövningen görs från fall till fall och väsentligt är att fondbolagets huvuduppgifts och fondandelsägarnas intresse inte lider av denna övriga verksamhet.¹⁴

Dessutom får ett fondbolag tillhandahålla kapitalförvaltning enligt lagen om investeringstjänster, investeringsrådgivning samt förvaring av finansiella instrument som är andelar i placeringsfonder och fondföretag. Ett fondbolag kan emellertid inte beviljas verksamhetstillstånd endast för de ovannämnda funktionerna enligt lagen om investeringstjänster. Vidare är ett verksamhetstillstånd som beviljats för kapitalförvaltning ett villkor för beviljande av verksamhetstillstånd för investeringsrådgivning eller förvaring av finansiella instrument som är andelar i placeringsfonder och fondföretag. Ändringsdirektivet tillåter som nya sidotjänster mottagande och förmedling av uppdrag samt varje annan funktion som fondbolaget redan utför, under förutsättning att intressekonflikter hanteras. Ytterligare tillåter ändringsdirektivet som ny tjänst för fondbolagen administration av referensvärden enligt förordningen om referensvärden. Det är fråga om ett nationellt handlingsutrymme som ändringsdirektivet möjliggör (artikel 6.3 i fondföretagsdirektivet).

Fondbolagets ledning

Enligt lagen om placeringsfonder ska fondbolag ledas med yrkesskicklighet och enligt sunda och omsorgsfulla affärsprinciper. De som hör till ett fondbolags ledning ska vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De ska dessutom ha sådan allmän kännedom om fondverksamhet som behövs med beaktande av arten

¹⁴ RP 202/1998 rd, s. 10.

och omfattningen av fondbolagets verksamhet. Om fondbolagets verksamhetstillstånd omfattar kapitalförvaltning, ska personerna i ledningen dessutom ha den allmänna kännedom om investeringstjänster som behövs med beaktande av arten och omfattningen av fondbolagets investeringstjänster. Det finns inga bestämmelser om antalet personer i ledningen, om deras hemvist eller om huruvida de har åtagit sig uppdraget på heltid. Det behövs därför nationella bestämmelser om detta (artikel 7 i fondföretagsdirektivet).

I enlighet med 2 kap. 5 § i lagen om placeringsfonder ska verksamhetstillstånd för fondbolag beviljas ett finländskt aktiebolag om det enligt den utredning som lämnats kan säkerställas att bolagets ägare uppfyller kraven enligt 3 kap. 5 § i lagen om placeringsfonder och bolagets ledning kraven enligt 2 § samt om det med beaktande av den tilltänkta omfattningen av bolagets affärsverksamhet kan säkerställas att fondbolaget kommer att ledas med yrkesskicklighet samt enligt sunda och omsorgsfulla affärsprinciper. Aktiebolagslagen som tillämpas som bakgrundslag innehåller bestämmelser om antal och hemvist för vissa personer i ledningen.

Enligt 6 kap. 8 § 1 mom. i aktiebolagslagen ska till styrelsen väljas minst en och högst fem ordinarie ledamöter, om inte annat föreskrivs i bolagsordningen. Om styrelsen har färre än tre ledamöter ska till den dessutom höra minst en ersättare. Vad som i lagen föreskrivs om ledamöter gäller också ersättare. Enligt 6 kap. 10 § 2 mom. ska minst en styrelseledamot vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte registermyndigheten beviljar bolaget dispens från detta krav. Samma krav gäller också en eventuell verkställande direktör och dennes ställföreträdare samt ett eventuellt förvaltningsråd (6 kap. 19 § och 24 § 1 mom. i aktiebolagslagen).

På de grunder som anges ovan föreslås det att nuläget ändras genom att ovannämnda artikel 7.1 b i AIFM-direktivet genomförs. Enligt 1 kap. 1 § 1 mom. i aktiebolagslagen är den sekundär i förhållande speciallagen.

3.1.3 Lagen om Finansinspektionen

Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter

I 24 § 1 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) finns bestämmelser om de grunder för sekretess som är relevanta för Finansinspektionen. I 71 § i lagen om Finansinspektionen finns emellertid bestämmelser om undantag, där information utan hinder av sekretessbestämmelserna får lämnas ut till en annan myndighet. Det föreskrivs alltså i lagen om ett undantag från lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, som är en allmän lag.

Artikel 47.3 i AIFM-direktivet och artikel 102.2 i fondföretagsdirektivet har ändrats så att regleringen inte hindrar utbyte av information mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheterna i samma medlemsstat. Ändringarna förutsätter inte i samband med genomförandet av direktivet lagstiftningsåtgärder om vilken information som ska utbytas och för vilket ändamål, utan informationsutbytet mellan Finansinspektionen och skattemyndigheterna regleras nationellt. Förbättring av informationsutbytet mellan myndigheter har behandlats bland annat i finansutskottets betänkande 8/2024. I sitt betänkande anser finansutskottet att ett fungerande och tillräckligt omfattande informationsutbyte mellan myndigheterna är nödvändigt. Utskottet anser ändå att det är ändamålsenligt att utreda de utmaningar som hänför sig till informationsutbytet mellan myndigheterna och bygga upp ett fungerande system för informationsutbyte som fungerar bättre än för närvarande så att de särdrag som är centrala för finansmarknadens funktion beaktas på bred front. Med hänvisning

till betänkandet föreslås det grund av genomförandet av ändringsdirektivet inga nya bestämmelser om informationsutbytet mellan Finansinspektionen och skattemyndigheterna.

Den gällande lagen uppfyller den ändrade bestämmelsen i artikel 47.3 i AIFM-direktivet och i artikel 102.2 i fondföretagsdirektivet om samtycke av medlemsstatens myndighet, eftersom 71 § 5 mom. i lagen om Finansinspektionen innehåller en bestämmelse om skyldigheten att begära uttryckligt samtycke av en myndighet i en annan stat.

3.2 Annan bedömning av den nationella lagstiftningen

3.2.1 Lagen om fastighetsfonder

Lagen om fastighetsfonder (1173/1997) trädde i kraft den 1 mars 1998. Med fastighetsfondsverksamhet avses enligt lagen om fastighetsfonder sådan verksamhet som innebär att allmänheten erbjuds möjlighet att delta i kollektiva fastighetsplaceringar så att allmänheten deltar i placeringsverksamheten genom att teckna, köpa eller på annat sätt förvärva aktier i ett publikt aktiebolag eller andelar i ett kommanditbolag varefter bolaget, i annat syfte än byggande eller fastighetsförädling, vidareplacerar de från allmänheten influtna medlen huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper. I lagen om fastighetsfonder avses med fastighetsfond ett publikt aktiebolag som enligt sin bolagsordning uteslutande eller huvudsakligen bedriver fastighetsfondsverksamhet. Också ett kommanditbolag vars andelar är i värdepappersmarknadslagen (746/2012) avsedda värdepapper och som tillhandahåller allmänheten möjlighet att delta i kollektiva fastighetsplaceringar, jämföras med en fastighetsfond. En fastighetsfond är en i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsedd alternativ fond. Eftersom aktiebolagslagen inte innehåller några bestämmelser om aktiebolag med rörligt kapital och ett kommanditbolags kapital inte kan ändras utan ändring av bolagsavtalet med samtliga bolagsmäns medverkan, är fastighetsfonder till sin natur slutna alternativa fonder.

3.2.2 Lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder

Förslaget att upphäva lagen om fastighetsfonder och flytta bestämmelserna till ett eget kapitel i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder förtydligar uppdelningen på placeringsfonder och alternativa investeringsfonder i enlighet med EU-regleringen. Samtidigt bör laghänvisningarna i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder ändras för att säkerställa att lagen är exakt.

3.2.3 Lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

I samband med totalreformen av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift 2023 höjdes nivån på grundavgifterna för alla avgiftsskyldiga. Grundavgiften för EES-baserade AIF-förvaltare och deras filialer höjdes felaktigt mer än avgiften för andra AIF-förvaltare. Därmed avviker den grundavgift som tas ut av dem från avgifterna för andra aktörer i finansbranschen.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och lagen om placeringsfonder ändras för att genomföra ändringsdirektivet gällande direktiven om fondplacering. Eftersom avsikten med ändringsdirektivet är att ytterligare harmonisera den lagstiftning som bygger på AIF-direktivet och fondföretagsdirektivet och eliminera de

nuvarande skillnaderna i regleringen, innehåller ändringsdirektivet inte i sig några regleringsoptioner för medlemsstaterna. Ändringsdirektivet har lämnat nationellt handlingsutrymme på enskilda punkter i AIFM-direktivet och fondföretagsdirektivet, som gäller tjänster som är tillåtna för fonderna, lån som beviljas konsumenter och tillämpning av undantaget gällande förvaringsinstitut.

4.1.1 Metoder för likviditetshantering

Det föreslås att till 8 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder fogas nya 6 a–6 f med bestämmelser om metoder för likviditetshantering och villkoren för användning av dem i öppna alternativa fonder i enlighet med ändringen i artikel 16 och 46 i AIFM-direktivet. Dessa bestämmelser gäller inte slutna alternativa fonder, där fondandelar inte kan inlösas förrän fonden upplöses. Det föreslås att motsvarande bestämmelser med stöd av den nya artikel 18a i fondföretagsdirektivet tas in i 5 kap. i lagen om placeringsfonder. Alternativa fonder och placeringsfonder ska välja två metoder för likviditetshantering. De metoder som kan väljas är följande: inlösenstopp, förlängning av uppsägningstiden, inlösenavgift, svingprissättning, dubbel prissättning, avgift för utspädningsskydd och inlösen genom apport. Penningmarknadsfonder behöver välja endast en metod för likviditetshantering. Som metod för likviditetshantering kan inte väljas endast inlösenavgift och svingprissättning. De metoder för likviditetshantering som valts ska anges i den alternativa fondens eller placeringsfondens stadgar och lämpliga handlingsprinciper för aktiveringen och avaktiveringen av metoderna ska sammanställas.

Utöver de valda metoderna för likviditetshantering har AIF-förvaltare och placeringsfonderna alltid i exceptionella situationer och när fondandelsägarnas intresse det kräver tillgång till tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen samt arrangemang för separering av tillgångar. På grund av ändringen föreslås det att de befintliga omnämningarna i lagen om placeringsfonder som gäller begränsande av inlösen och svingprissättning upphävs då bestämmelserna om dessa flyttas till paragraferna om metoder för likviditetshantering (5 kap. 4–11 § i lagen om placeringsfonder). Det föreslås att mer omfattande skyldigheter att underrätta Finansinspektionen om användningen av metoder för likviditetshantering införs i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och lagen om placeringsfonder i den omfattning som ändringsdirektivet förutsätter.

Utöver de ändringar som gäller metoderna för likviditetshantering föreslås det att Finansinspektionens befogenheter i fråga om metoder för likviditetshantering utvidgas till vissa delar. Finansinspektion kan i fortsättningen, efter att ha hört en AIF-förvaltare eller ett fondbolag, förordna dem att avbryta inlösen av andelar eller fondandelar, återköp och teckning eller att avaktivera ett sådant avbrytande. Det föreslås att Finansinspektionens samarbete också med tillsynsmyndigheter i andra EES-stater utvidgas i den omfattning som ändringsdirektivet förutsätter. Samarbetet täcker såväl anmälningsskyldigheter som begäranden om aktivering av metoder för likviditetshantering. Ändringarna grundar sig på ändringarna i artikel 50 i AIFM-direktivet och artikel 84 i fondföretagsdirektivet och förslaget är att bestämmelserna införs i de nya 21 kap. 2 a och 2 b § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och 5 kap. 9–11 § i lagen om placeringsfonder.

4.1.2 Långivande fonder och långivning

Det föreslås att det till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder fogas definitioner av långivning och långivande fonder samt i det nya 18 b kap. nya bestämmelser enligt artikel 15 i AIFM-direktivet om villkoren för långivning och om långivandefonder. Det föreslås inte att de aktörer till vilka AIF-fonderna kan ge lån definieras. Således är det möjligt att bevilja lån

till konsumenter. Då ska emellertid bestämmelserna om beviljande av konsumentlån och bestämmelserna om konsumtionskreditavtal i både EU-lagstiftningen och den nationella lagstiftningen tillämpas på det sätt som ändringsdirektivet avser. När långivning och långivande fonder behandlas i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder hänvisas det till termen lån enligt AIFM-direktivet i stället för till termen kredit som används annanstans i lagstiftningen. Avsikten är ändå inte att göra åtskillnad mellan de två termerna i regleringen, utan avsikten är endast att använda en terminologi som är enhetlig med AIFM-direktivet.

Kapitlet föreslås innehålla bestämmelser om slutet eller öppen struktur för en långivande fond och om att en slutet struktur är primär. Dessutom föreslås det bestämmelser om policyer, förfaranden och processer för långivning samt om begränsning av intressekonflikter vid långivning. Övre gränser fastställs för finansiell hävstång för långivande fonder. Med finansiell hävstång avses i detta sammanhang en metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en förvaltat AIF-fond genom lån av kontanter eller värdepapper eller genom finansiell hävstång som härrör från derivatinstrument eller på något annat sätt.

Det föreslås att en enskild låntagares andel av ett lån som ges ut regleras med gränsvärden, det vill säga med hjälp av så kallade investeringsgränser för långivning. Intäkterna från ett lån ska tillfalla den AIF-fonden i sin helhet, fränsett kostnaderna för administration av lånen. Investerarna ska informeras om kostnaderna som en del av AIF-förvaltarens regelbundna informationsskyldighet. Dessutom föreslås det bestämmelser om en skyldighet att bibehålla ett minimilånebelopp. Varje AIF-fond som förvaltas av en AIF-förvaltare ska behålla minst fem procent av de nominella värdet av varje lån.

4.1.3 Delegering

Det föreslås att bestämmelserna om delegering och delegeringsarrangemang i 10 kap 1 och 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och 6 kap. 1 och 2 § i lagen om placeringsfonder ändras så att de motsvarar de nya kraven i artikel 20 i AIFM-direktivet och artikel 13 i fondföretagsdirektivet. Enligt förslaget läggs mer detaljerade uppgifter om delegeringsarrangemangen till i finansministeriets förordningar 227/2014, 257/2019 och 1040/2021. Omnämningarna om delegering av betydande funktioner i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och lagen om placeringsfonder ersätts enligt förslaget med en noggrannare beskrivning av de funktioner som delegeras. Det föreslås att funktioner som delegeras inte längre delas in i betydande funktioner och andra funktioner. Finansinspektionen ska på det sätt som förutsätts i ändringsdirektivet underrättas om fler delegeringsarrangemang än tidigare. Exaktare uppgifter om delegeringen ska lämnas redan i samband med ansökan om auktorisation. På motsvarande sätt föreslås det att rapporteringsskyldigheterna gällande delegering av portföljförvaltnings- och riskhanteringsuppgifter utvidgas.

4.1.4 Rapporteringsskyldighet

Det föreslås att rapporteringsskyldigheterna för såväl AIF-förvaltare som fondbolag utvidgas så att de uppfyller kraven i artikel 24 i AIFM-direktivet och den nya artikel 20a i fondföretagsdirektivet. Enligt förslaget preciseras rapporteringsskyldigheterna i 7 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Dessutom föreslås det att placeringsfondernas rapportering till Finansinspektionen utvidgas så att den enligt bestämmelserna motsvarar AIF-förvaltares rapporteringsskyldighet. Till lagen om placeringsfonder fogas 4 kap. 13 och 14 § som täcker fondbolagens nya rapporteringsskyldigheter.

4.1.5 Förvaringsinstitut

Det föreslås att till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder fogas ett undantag om etableringslandet för ett förvaringsinstitut. Där förvaringsinstitutet i nuläget måste vara etablerat i samma medlemsstat som AIF-fonden ska det i fortsättningen vara möjligt att utse ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan EES-stat, när förutsättningarna för att utse ett utländskt förvaringsinstitut uppfylls. AIF-förvaltaren ska till Finansinspektionen lämna en motiverad begäran om att utse ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan EES-stat och begäran ska visa att det i Finland saknas lämpliga förvaringsinstitutstjänster. Dessutom får det sammanlagda beloppet av tillgångar som på den finländska marknaden för förvaringsinstitut anförtrots för förvaring inte överstiga 50 miljarder euro. För närvarande är förvaringsinstitutsmarknadens storlek i Finland cirka 34 miljarder euro.¹⁵ Finansinspektionen ska från fall till fall bedöma hur förutsättningarna uppfylls. Bestämmelsen om undantaget gällande förvaringsinstitut föreslås ingå i 7 kap. 4 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och den grundar sig på den nya artikel 21. 5a i AIFM-direktivet.

Dessutom föreslås det att villkoren för delegering av förvaringsuppgifter i 15 kap. 5 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och 21 kap. 5 § i lagen om placeringsfonder preciseras. Preciseringsen bygger på ändringen av artikel 21.11 i AIFM-direktivet och artikel 22a i fondföretagsdirektivet.

4.1.6 Nya tillåtna tjänster

Det föreslås att till 3 kap. 2 och 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder fogas nya sidotjänster och andra tillåtna tjänster i enlighet med ändringarna i artikel 6 i AIFM-direktivet. En AIF-förvaltare kan som ny sidotjänst tillhandahålla tredje parter varje sådan uppgift eller funktion som redan ingår i dess verksamhet eller som införs i dess verksamhet som AIF-förvaltare, förutsatt att eventuella intressekonflikter som uppstår på grund av de uppgifter eller funktioner som utförs för tredje parter hanteras på lämpligt sätt. Sådana funktioner och verksamheter omfattar till exempel personaltjänster och informationsteknik liksom it-tjänster för portföljförvaltning och riskhantering. Dessutom föreslås det att tillhandahållande av hantering av referensvärden som grundar sig på EU:s förordning om referensvärden tillåts som en ny tillåten tjänst. Utöver de ovanstående tillåts som ny tjänst tillhandahållande av kreditförvaltningstjänster i enlighet med 1 kap. 3 § i lagen om kreditförvärvare och kreditförvaltare. Genom att tillåta nya tjänster strävar man efter bättre internationell konkurrenskraft för AIF-förvaltare samt efter skalningsfördelar och nya inkomstkällor.

Det föreslås att till 2 kap. 2 § i lagen om placeringsfonder fogas nya tillåtna tjänster för fondbolag i enlighet med ändringarna i artikel 6 i fondföretagsdirektivet. Enligt propositionen kan ett fondbolag som nya sidotjänster tillhandahålla tredje parter mottagande och förmedling av order, såsom AIF-förvaltare kan göra redan i nuläget. Dessutom föreslås det att fondbolagen på motsvarande sätt som AIF-förvaltare ska kunna tillhandahålla tredje parter varje annan uppgift eller funktion som fondbolaget redan utför, förutsatt att eventuella intressekonflikter kan hanteras. Fondbolaget kan redan i nuläget med stöd av 2 kap. 2 i lagen om placeringsfonder utöver placeringsfondsverksamhet bedriva verksamhet som är väsentligt kopplad till

¹⁵ Källa: Finanssivalvonnas teema-arvio säilytysyhteisötoiminnan järjestämisestä ja kestävyystietojen huomioimisesta säilytysyhteisöjen valvontatehtävissä. Tillgänglig på <https://www.finanssivalvonta.fi/globalassets/fi/tiedotteet-ja-julkaisut/valvottavatiedotteet/2025/julkinen-raportti-fi.pdf> (14.4.2025).

placeringsfondsverksamheten, om verksamheten i fråga inte är ägnad att skada fondandelsägarnas intresse. Den nya tjänsten utvidgar emellertid möjligheten att tillhandahålla tjänster utan att stå i strid med den gällande nationella bestämmelsen. Dessutom föreslås det att det som ny tjänst tillåts tillhandahållande av administration av referensvärden på samma sätt som för AIF-förvaltare.

4.1.7 Personer i ledningen

Det föreslås ändringar i 6 kap. 5 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och 3 kap. 2 § i lagen om placeringsfonder i fråga om de krav som ställs på personer i ledningen. För både AIF-förvaltare och fondbolag föreslås en skyldighet att utse minst två fysiska personer för att på heltid leda affärsfunktionerna. Dessa personers stadigvarande bostadsort ska vara inom EES-området. Det är fråga om minimiantalet personer i ledningen och när tillräckligheten bedöms ska exempelvis placeringsfondernas eller AIF-fondernas omfattning och komplexitet beaktas. Kraven grundar sig på ändringar med samma innehåll i artikel 8 i AIFM-direktivet och artikel 7 i fondföretagsdirektivet.

4.1.8 Upphävande av lagen om fastighetsfonder och överföring av bestämmelserna till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Det föreslås att lagen om fastighetsfonder upphävs och att största delen av bestämmelserna flyttas till ett nytt 18a kap. i VI avdelningen "Särskilda fondtyper" i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Det föreslås att den gällande brottsrekvisiten för fastighetsfondsbrott som gäller användning av benämningen fastighetsfond flyttas till brottsrekvisiten för AIF-brott i 22 kap. 5 § 5 punkten i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Brottsrekvisiten för fastighetsfondsbrott och fastighetsfondsförseelse ska också komma att omfattas av hot om Finansinspektionens påföljdsavgift. Det föreslås att bestämmelser om värderarförseelse införs i enlighet med 26 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. För övrigt föreslås det endast tekniska ändringar. I detta sammanhang föreslås det att lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder ändras så att hänvisningarna till lagen om fastighetsfonder ersätts med hänvisningar till det föreslagna 18 a kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Dessutom uppdateras finansministeriets förordning om minimikraven på de uppgifter som ska lämnas med stöd av lagen om fastighetsfonder (233/2014) så att den motsvarar de ändringar som gjorts.

Ändringen gör lagstiftningen lättare att förstå och förtydligar indelningen i placeringsfonder och AIF-fonder. Den nationella lagstiftningen följer i fortsättningen samma linje som EU-lagstiftningen, som är indelad i AIFM-direktivet och fondföretagsdirektivet.

I nuläget är inte en enda fastighetsfond enligt den gällande lagen om fastighetsfonder verksam i Finland. Denna investeringsform är emellertid populär i många länder, och det finns därför inte orsak att slopa möjligheten till fastighetsinvestering enligt strukturen i den gällande lagen om fastighetsfonder. Även om tillämpningsområdet för bestämmelserna är snävt, erbjuder det fortfarande en alternativ specialinvesteringsform för värdepapperisering av fastigheter på ett sätt som är känt på den internationella marknaden.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

4.2.1 Ekonomiska konsekvenser

4.2.1.1 Konsekvenser för företag

Konsekvenser för AIF-förvaltare och fondbolag

Ändringarna i lagförslagen gäller AIF-förvaltare och fondbolag och således är dessa också föremål för de viktigaste konsekvenserna av lagförslagen. Det bör dock noteras att lagförslagen i fråga innebär en finjustering av redan gällande lagstiftning, varför konsekvenserna för aktörerna är till många delar begränsade.

Utifrån Finansinspektionens förteckning över tillsynsobjekt¹⁶ var 19 fondbolag verksamma i Finland och av dem hade sex tillstånd att bedriva också kapitalförvaltning den 14 april 2025. Antalet AIF-förvaltare var 134 och av dem hade 36 auktorisation och 98 var registrerade. Dessutom var 19 av fondbolagen och AIF-förvaltarna registrerade också som EuVECA-förvaltare. Ytterligare hade fem utländska fondbolag eller AIF-förvaltare filial i Finland. Enligt Finlands Banks uppgifter uppgick investeringarna i finländska placeringsfonder i slutet av 2024 till 186 miljarder euro¹⁷. Således besitter de finländska fondbolagen och AIF-förvaltarna en betydande förmögenhet.

Förvaringsinstituten är en viktig del av infrastrukturen för placeringsfonder och AIF-fonder, eftersom de ansvarar för förvaringen av de tillgångar som placerats i fonderna. Att ett förvaringsinstitut utses och att förvaringsinstitutstjänster ordnas är en verksamhetsförutsättning för de fonder som förvaltas av fondbolag med verksamhetstillstånd och AIF-förvaltare med auktorisation. Förvaringsinstituten har omfattande övervakningsskyldigheter i fråga om de tillgångar som de förvaltar. De har därför stor betydelse med tanke på investerarskyddet och säkerställer att de skyldigheter som föreskrivs för placeringsfonderna och AIF-förvaltarna uppfylls. Dessutom ser de till att tillgångarna hålls åtskilda. Förvaringsinstitutens uppgifter definieras i detalj både på EU-nivå och i den nationella lagstiftningen. Förvaringsinstituten bedömer faktorer av många slag när de överväger att tillhandahålla förvaringsinstitutstjänster och tillhandahållandet av förvaringsinstitutstjänster ska vara förnuftigt med tanke på affärsverksamheten. Vilken kategori placeringsobjekten tillhör är en central faktor när dessa beslut fattas. Enligt förvaringsinstitutens egen anmälan var den 30 juni 2024 antalet placeringsfonder i deras förvar 408 (147,1 miljarder euro) och antalet AIF-fonder 253 (33,6 miljarder euro). Förvaringsinstitutsmarknaden är koncentrerad till endast ett fåtal förvaringsinstitut i Finland och av fondtillgångarna i förvar förvarades cirka 95 procent av tre förvaringsinstitut. Av de fem förvaringsinstitut som är verksamma i Finland är tre filialer till ett utländskt EES-kreditinstitut.¹⁸

¹⁶ Källa: Finansinspektionen: <https://www.finanssivalvonta.fi/sv/register/tillsynsobjekt/> (14.4.2025).

¹⁷ Källa: Finlands Bank: https://www.suomenpankki.fi/fi/tilastot/taulukot-ja-kuviot/sijoitus--ja-paamarahastot/taulukot/sira-taulukot-fi/sij_rah_osuus_velan_jakautuminen_omistajasektoreille_fi/ (15.4.2025). Finlands Bank delar inte i sin statistik in fonderna i placeringsfonder och AIF-fonder, utan statistiken kan utöver placeringsfonderna innehålla uppgifter om vissa AIF-fonder.

¹⁸ Källa: Finansinspektionen: <https://www.finanssivalvonta.fi/globalassets/fi/tiedotteet-ja-julkaisut/valvottavatiedotteet/2025/julkinen-raportti-fi.pdf> (17.4.2025).

De föreslagna lagändringarna kommer till vissa delar att öka de administrativa kostnaderna för både AIF-förvaltare och fondbolag. De administrativa kostnaderna anknyter bland annat till tillsynen över delegering, ökande rapporteringsskyldigheter och användning av metoder för likviditetshantering. Även om de föreslagna ändringarna till största delen gäller AIF-fonder och deras förvaltare, föreslås det i fråga om fondbolagen att arrangemangen för delegering och rapporteringsskyldigheterna harmoniseras med den reglering som gäller AIF-förvaltare. Således får fondbolagen i synnerhet i samband med att lagstiftningen träder i kraft vissa administrativa uppgifter av engångsnatur när de ändrar sin verksamhet så att den motsvarar den ändrade lagstiftningen. Eftersom AIF-förvaltare och fondbolagen är mycket olika såväl i fråga om sin verksamhet som i fråga om exempelvis storleken, är det mycket svårt att i eurobelopp bedöma vilka konsekvenser regleringen har för aktörerna. Konsekvensernas storleksklass bedöms emellertid inte orsaka betydande hinder för eller försämring av bedrivandet av affärsverksamhet, eftersom det i stor utsträckning är fråga om komplettering av den gällande lagstiftningen.

En av de viktigaste ändringarna jämfört med de gällande bestämmelserna handlar om delegering. De föreslagna ändringarna i rapporteringen kan anses påverka både AIF-förvaltare och fondbolagen i synnerhet i fråga om rapporteringen av delegering. Enligt Finansinspektionens uppgifter delegerar fondbolagen och AIF-förvaltare i stor utsträckning sina funktioner. Finansinspektionen skickade våren 2023 ut en årlig enkät till fondbolagen och AIF-förvaltare med auktorisation. Resultaten av enkäten visar att dessa hade delegerat sina funktioner i mycket stor omfattning 2023. Alla fondbolag och AIF-förvaltare med auktorisation hade delegerat åtminstone en funktion. Totalt hade något mer än 80 procent av dem som svarade på enkäten delegerat fem funktioner eller fler 2023.¹⁹ Delegeringen av funktioner kan gälla också portföljförvaltning eller riskhantering. Finansinspektionens uppgifter visar att cirka 48 procent av de fondbolag och AIF-förvaltare som svarade på enkäten hade delegerat sina portföljförvaltningsfunktioner och cirka 16 procent sina riskhanteringsfunktioner.²⁰ Mer än 70 procent hade delegerat ekonomiförvaltningen, informationssystemen, internrevisionen och compliance-funktionen. I sista hand är konsekvenserna för aktörerna för ändringarna i rapporteringsskyldigheterna i hög grad beroende av hur stor del av funktionerna som har delegerats till tredje part, eftersom i synnerhet rapporteringsskyldigheterna gällande delegering har utvidgats.

Dessutom kommer de föreslagna lagändringar som gäller likviditetshandlingen att öka de metoder för likviditetshantering som de AIF-förvaltare och fondbolag som förvaltar öppna AIF-fonder har tillgång till. De tillgängliga olika alternativen ger handlingsutrymme i olika stressituationer på marknaden. På grund av ändringarna kan AIF-förvaltare och fondbolag i fortsättningen bättre svara på det ökande inlösenstrycket i svåra marknadsförhållanden. Även om de föreslagna ändringarna utvidgar AIF-förvaltarens och fondbolagens valfrihet, orsakar lagförslagen dem administrativa kostnader framför allt av engångsnatur, eftersom ändringarna gör att aktörerna måste uppdatera sina processer och fondens stadgar.

¹⁹ Källa: Finansinspektionen 2024: <https://www.finanssivalvonta.fi/globalassets/fi/tiedotteet-ja-julkaisut/valvottavatiedotteet/2024/havaintoja-rahastonhoitajien-ja-sijoituspalvelujen-tarjoajien-toiminnasta.pdf> (15.4.2025).

²⁰ Källa: Finansinspektionen 2024, bild nr 46. <https://www.finanssivalvonta.fi/globalassets/fi/paaomamarkkinat/vaihtoehtorahastojen-hoitajat/ajankohtaista-rahastojen-hoitajien-valvonnasta--31.1.2024-ja-6.2.2024.pdf> (15.4.2025).

Lagförslagen innehåller förslag till bestämmelser om långivande fonder. Den föreslagna regleringen gäller bara AIF-fonder. Fondernas långivning har inte tidigare reglerats. Avsikten med regleringen är att harmonisera verksamhetsramen inom EU och nationellt. I Finland finns det för närvarande uppskattningsvis ett fåtal långivande fonder. I fortsättningen ska AIF-förvaltarna i fråga om långivande AIF-fonder utarbeta verksamhetsprinciper. Detta innebär eventuellt ändringar i en AIF-fonds verksamhet och förvaltning. Den nya lagstiftningen kommer att orsaka AIF-förvaltare som förvaltar långivande AIF-fonder både administrativa kostnader av engångsnatur och fortgående administrativa kostnader.

I regeringens proposition föreslås det att optioner för medlemsstaterna tas i bruk för att förbättra AIF-förvaltarens och fondbolagens affärsverksamhetsmöjligheter. I fortsättningen kan fondbolag och AIF-förvaltare exempelvis tillhandahålla sidotjänster och andra tjänster av en ny typ, vilket innebär potentiella nya inkomstkällor för aktörerna och möjlighet att skala verksamheten. Dessutom medför lagförslagen också till vissa delar flexibilitet i valet av förvaringsinstitut.

Konsekvenser för andra företag och företagsfinansieringen

Finansiering kanaliseras via både AIF-fonder och placeringsfonder till finländska och utländska företag. Enligt Finlands Banks uppgifter riktades 91,1 miljarder euro av de finländska placeringsfondernas investeringar till företagssektorn. Av beloppet hade 17,3 miljarder euro placerats i finländska företag. I princip går det att via placeringsfonderna investera i börsbolag eller till exempel i börsnoterade obligationslån. De investeringar som görs via AIF-fonder har i sin tur en större betydelse på fältet för små och medelstora företag, uppstarts företag och fastigheter. AIF-fondsstrukturen innehar en nyckelroll inom kapitalplacering. Således kan också ändringar i fondregleringen ha indirekta konsekvenser för den finländska företagsfinansieringen. Största delen av lagförslagen gäller AIF-förvaltarens och fondbolagens interna verksamhet som inte anses ha någon väsentlig inverkan på företagsfinansieringen. Att långivande fonder möjliggörs kan ändå öka de finländska företagens finansieringskanaler och finansieringsmöjligheter. I och med en växande fondsektor kan således mera finansiering än tidigare styras till företagen via fonderna.

Många företag verkar som investerare på finansmarknaden. Ett exempel är att arbetspensionsanstalterna i Finland är stora institutionella investerare som placerar i fonderna. Enligt Finlands Banks uppgifter uppgick arbetspensionsanstalternas investeringar i finländska placeringsfonder till 5,3 miljarder euro vid utgången av 2024. Dessutom hade till exempel försäkringsanstalterna 37,3 miljarder euro i investeringar i finländska placeringsfonder, andra finansinstitut 21,1 miljarder euro samt företag och bostadssammanslutningar 13,0 miljarder euro.²¹ De ändringar som ingår i lagförslaget kan ha indirekta konsekvenser för företag som verkar som investerare, men konsekvenserna bedöms inte vara betydande. Nedan beskrivs konsekvenserna för hushåll som verkar som investerare. Konsekvenserna för företag som verkar som investerare är liknande.

²¹ Källa: Finlands Bank. https://www.suomenpankki.fi/fi/tilastot/taulukot-ja-kuviot/sijoitus--ja-paomarahastot/taulukot/sira-taulukot-fi/sij_rah_osuus_velan_jakautuminen_omistajasektoreille_fi/ (15.4.2025).

4.2.1.2 Konsekvenser för hushållen

Finländska hushåll har investerat i placeringsfonder men också i AIF-fonder, till exempel genom fastighetsfonder. Enligt Statistikcentralens uppgifter var 1,5 miljoner finländare ägare av placeringsfonder i slutet av 2023. Dessutom har fondplacering ökat bland hushållen under de senaste åren. I slutet av 2023 ägde 28,6 procent av den finländska bostadsbefolkningen placeringsfonder, medan motsvarande andel för ungefär tio år sedan 2013 var 17,2 procent.²²

Enligt Finlands Banks uppgifter ägde finländska hushåll i slutet av 2024 fondandelar i inhemska placeringsfonder till ett belopp av cirka 36,7 miljarder euro.²³ Dessutom kanaliseras rätt mycket av de finländska hushållens tillgångar till inhemska placeringsfonder också på andra vägar, till exempel genom fondanknutna försäkringsavtal med försäkringsanstalter.

Eftersom hushållen i Finland placerar i fonder har ändringarna indirekta konsekvenser också för hushållen. Dessa bedöms emellertid inte vara betydande. I och med att största delen av de finländska hushållens fondplaceringar har gjorts i inhemska placeringsfonder har den EU-lagstiftning som ska implementeras och den efterföljande ändringen i den nationella lagstiftningen en del mindre indirekta konsekvenser för en stor del av hushållen. Avsikten med den föreslagna lagstiftningen är bland annat att säkerställa ett högklassigt investerarskydd till exempel genom bättre rätt att få information. Hushållens rätt att få information kommer på grund av förslagen att förbättras något jämfört med nuläget. Hushållen får med stöd av den föreslagna regleringen bättre information om de metoder fonderna använder för likviditetshantering och om villkoren för att använda metoderna.

I Finland har AIF-fonder gjorts tillgängliga också för icke-professionella kunder, vilket för sin del utvidgar placerarnas investeringsmöjligheter. Den lagstiftning som möjliggör långivning och långivande fonder kommer ytterligare att öka tillgången till olika investeringsalternativ för hushållen. Då är ett villkor naturligtvis att AIF-förvaltarna åtar sig att förvalta långivande AIF-fonder. Dessutom kan långivande AIF-fonder tillhandahålla konsumentkrediter, det vill säga lån för hushållen. Om AIF-fonder som beviljar konsumentkrediter inrättas i Finland innebär det sannolikt ett mer omfattande utbud än tidigare av konsumentkrediter i Finland. Konsumentskyddslagstiftningen och den övriga lagstiftningen om konsumentkrediter ska emellertid tillämpas också på konsumentkrediter som beviljas av AIF-fonder. Eftersom det inte är känt hur mycket konsumentkrediter som kommer att beviljas av AIF-fonderna, är det svårt att uppskatta konsekvenserna för hushållen.

4.2.1.3 En helhetsbild av de ekonomiska konsekvenserna och konsekvenserna för samhällsekonomin

Avsikten med de föreslagna ändringarna är att förtydliga den lagstiftning om finansmarknaden som gäller fondsektorn på det sätt som ändringsdirektivet förutsätter. Eftersom de föreslagna ändringarna handlar om att förtydliga och uppdatera fondlagstiftningen på det sätt som direktivet förutsätter, kan de föreslagna ändringarna inte bedömas ha särskilt betydande samhällsekonomiska konsekvenser annat än i fråga om att främja upprätthållandet av den finansiella stabiliteten. De föreslagna ändringarna har konsekvenser för AIF-förvaltarna, fondbolagen, Finansinspektionen och indirekt även för andra aktörer på finansmarknaden,

²² Källa: Statistikcentralen: <https://stat.fi/sv/publikation/cln2unbyw35we0bvz77jliziv> (15.10.2024).

²³ Källa: Finlands Bank: https://www.suomenpankki.fi/fi/tilastot/taulukot-ja-kuviot/sijoitus--ja-paamarahastot/kuviot/sira-kuviot-fi/sij_rah_osuusvelka_omistajasektoreille_chrt_fi/ (15.4.2025).

såsom investerarna. Förslagen bedöms inte ha några betydande konsekvenser för andra aktörer. Propositionen förväntas inte ha konsekvenser för de offentliga finanserna.

Ett av målen med ändringsdirektivet och således också avsikten med de nationella lagändringarna är att förbättra de europeiska och därmed också de finländska fondernas konkurrenskraft både på den inhemska och på den internationella marknaden. En bättre konkurrenskraft för de inhemska fonderna och ökat fondkapital i fonderna kan vara ägnat att styra förmögenhet till den finländska företagsfinansieringen. I synnerhet i fråga om långivande fonder kan finansieringskanalerna för de inhemska företagen förbättras eller åtminstone bli mångsidigare.

4.2.2 Övriga konsekvenser för människor och samhällseliga konsekvenser

4.2.2.1 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

I propositionen föreslås det mer befogenheter och tillsynsbefogenheter för Finansinspektionen. Enligt de föreslagna bestämmelserna stärks till exempel Finansinspektionens möjligheter att utöva tillsyn över placeringsfonderna och AIF-förvaltare särskilt i fråga om de metoder för likviditetshantering som de väljer. I lagförslagen föreslås det att Finansinspektionen ges befogenhet att, efter att ha hört en AIF-förvaltare eller ett fondbolag, kräva att förvaltare eller bolaget temporärt avbryter teckning, återköp och inlösen av fondandelar i en exceptionell situation. Samtidigt har Finansinspektionen i nuläget omfattande befogenheter och tillsynsbefogenheter gällande AIF-förvaltare och fondbolag. Konsekvenserna av ändringarna kan därför i praktiken bedömas vara små. Dessutom kommer Finansinspektionens rapporteringsskyldigheter i förhållande till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten att öka i fråga om de föreslagna ändringarna. På motsvarande sätt kommer skyldigheterna att informera systemrisknämnden delvis att öka i och med lagstiftningen. Enligt preliminära bedömningar ökar Finansinspektionens arbetsmängd något i och med den föreslagna lagstiftningen.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Allmänt om handlingsvägarna

Det finns ett visst nationellt handlingsutrymme i genomförandet av ändringsdirektivet. Ändringsdirektivet tillåter till vissa delar valfria möjligheter i den nationella lagstiftningen, men delvis också stramare nationell lagstiftning. I propositionen har av alternativen i ändringsdirektivet valts de som bäst främjar konkurrenskraften för finansmarknaden i Finland och genomförandet av målen i regeringsprogrammet. Avsikten är inte att lagstifta nationellt om tilläggsskyldigheter som överskrider kraven i ändringsdirektivet. Strävan är att utnyttja det nationella handlingsutrymme som ändringsdirektivet erbjuder genom att nationellt genomföra valfria tillåtande bestämmelser och avstå från att ta in möjligheterna till nationella begränsningar i den nationella lagstiftningen.

Till det nationella handlingsutrymme som ändringsdirektivet tillåter hör nya tillåtna tjänster för både AIF-förvaltare och fondbolagen. Båda kan i fortsättningen som ny sidotjänst tillhandahålla tredje parter varje sådan uppgift eller funktion som redan ingår i deras verksamhet som AIF-förvaltare eller fondbolag som förvaltar placeringsfonder, förutsatt att eventuella intressekonflikter som uppstår på grund av de uppgifter eller funktioner som utförs för tredje parter hanteras på lämpligt sätt. Sådana funktioner och verksamheter är till exempel personaltjänster och informationsteknik liksom it-tjänster för portföljförvaltning och riskhantering. Avsikten i ändringsdirektivet med att tillåta dessa nya tjänster är att förbättra AIF-

förvaltarnas och fondbolagens internationella konkurrenskraft och möjliggöra nya inkomstkällor. Dessutom tillåts för fondbolagen som ny sidotjänst mottagande av order, som AIF-förvaltarna kan tillhandahålla redan i nuläget.

En ny tillåten tjänst för både AIF-förvaltarna och fondbolagen är tillhandahållande av administration av referensvärden. Dessutom tillåts tillhandahållande av kreditförvaltningstjänster för AIF-förvaltare. I denna proposition föreslås det att de nationella optioner för godkännande av de nya tillåtna tjänsterna för AIF-förvaltare och fondbolag som ändringsdirektivet tillåter tas in i lagstiftningen i sin helhet.

Ändringsdirektivet tillåter att för AIF-fonder som förvaltar långivande AIF-fonder nationellt kan fastställas stramare regler i fråga om vissa typer av AIF-fonder. Dessutom tillåter ändringsdirektivet att givande av konsumentlån av tvingande skäl som gäller ett allmänt intresse nationellt kan förbjudas för AIF-fonder inom ifrågavarande medlemsstats territorium. I denna proposition föreslås inte strängare nationell lagstiftning som gäller långivande AIF-fonder. I lagstiftningen tas inte heller enligt propositionen in den nationella begränsning som ändringsdirektivet tillåter att förbjuda lån som beviljas konsumenter. Lån som beviljas konsumenter omfattas emellertid av strängare krav i ändringsdirektivet än de som gäller annan långivning. Ändringsdirektivet förutsätter att på AIF-fonder som beviljar konsumenter lån tillämpas andra EU-rättsliga bestämmelser som gäller konsumentkrediter, till exempel direktivet om konsumtionskredit och direktivet om kreditförvaltning och kreditförvärvande. Dessutom ska en AIF-förvaltare följa den nationella regleringen om konsumentkrediter.

Ändringsdirektivet tillåter ett nationellt handlingsutrymme också i form av undantag gällande förvaringsinstitut. Avsikten med undantaget är att rätta till den bristen att det inte på alla marknader finns ett utbud av konkurrenskraftiga förvaringsinstitutstjänster, vilket kan visa sig till exempel i form av ökade kostnader för AIF-förvaltare och mindre effektiva marknader för AIF-fonder. Beslutet att tillåta att ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan EES-stat utses i stället för en inhemsk tjänsteleverantör ska enligt ändringsdirektivet ändå vara möjligt endast i begränsad utsträckning. En förutsättning är att det i Finland saknas ett sådant förvaringsinstitut som effektivt kan uppfylla ifrågavarande AIF-fonds behov av förvaringstjänster. En annan förutsättning är att det sammanlagda beloppet av tillgångar som på den finländska marknaden för förvaringsinstitut anförtratts för förvaring inte överstiger 50 miljarder euro. En tredje förutsättning är att Finansinspektionen gjort en bedömning av bristen på förvaringsinstitutstjänster med hänsyn till ifrågavarande AIF-fonds investeringsstrategi. I propositionen föreslås det att det undantag som gäller förvaringsinstitut utnyttjas, varvid Finansinspektionen, om förutsättningarna ovan uppfylls, kan utse ett förvaringsinstitut för AIF-fonden i en annan EES-stat.

Bestämmelser om fastighetsfonder finns i lagen om fastighetsfonder. Fastighetsfonderna är emellertid en särskild typ av AIF-fonder. För konsekvensens skull anses det mer ändamålsenligt att bestämmelserna om fastighetsfonder flyttas till ett eget kapitel i lagen om förvaltare av AIF-fonder. Ändringen gör lagstiftningen lättare att förstå och förtydligar indelningen i placeringsfonder och AIF-fonder. Den nationella lagstiftningen följer på detta sätt i fortsättningen samma linje som EU-lagstiftningen i fråga om indelningen i fondföretagsdirektivet och AIF-direktivet. I propositionen föreslås det att lagen om fastighetsfonder upphävs och bestämmelserna i lagen flyttas till ett eget kapitel i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Trots att det i samband med ändringen i princip görs endast tekniska ändringar i bestämmelserna i lagen om fastighetsfonder, kan bestämmelserna om straffrättsliga påföljder ändå inte lämnas utan bedömning. Straffbestämmelserna har delvis antagits redan på 1990-talet. Artikel 48 i

AIFM-direktivet förpliktar på ett allmänt plan medlemsstaterna att lagstifta om effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i direktivet. Sanktionerna behöver dock inte vara straffrättsliga. Ändringarna i ändringsdirektivet gäller inte dessa sanktioner.

5.1.1 Nationellt handlingsutrymme som ändringsdirektivet möjliggör

De ändringar som föreslås i propositionen är lagändringar som ska göras i nationell lag med anledning av EU-direktivet. Ändringsdirektivet innehåller bara till en liten del handlingsutrymme för medlemsstaterna i det nationella genomförandet. Till handlingsutrymmet hör optionerna gällande sidotjänster och andra tillåtna tjänster enligt artikel 6.4 i AIFM-direktivet och artikel 6.3 i fondföretagsdirektivet, medlemsstaternas möjlighet att förbjuda att AIF-fonder ger lån till konsument (artikel 15. 4g i AIFM-direktivet), möjligheten att utnyttja det undantag som gäller förvaringsinstitut (artikel 21. 5a i AIFM-direktivet) samt i vissa situationer marknadsföring av AIF-fonder utan så kallat EU-pass (artikel 36.1 och artikel 42.1 i AIFM-direktivet).

5.1.2 Förbud att bevilja lån till konsument

Enligt artikel 15. 4g i AIFM-direktivet kan medlemsstaterna förbjuda AIF-fonder som ger ut lån att bevilja lån till konsument på sitt territorium, och förbjuda AIF-fonder att förvalta sådana krediter som beviljats konsument. Ett sådant förbud påverkar ändå inte marknadsföringen i unionen för AIF-fonder som ger ut lån till konsument eller förvaltar krediter som beviljas konsument.

Vid beredningen har det inte med hänsyn till aktörernas professionella karaktär framförts motiveringar till att AIF-fondernas möjligheter att ge ut lån till konsument borde begränsas. AIF-förvaltare omfattas av en rätt heltäckande reglering och det finns inte grunder för att begränsa uttryckligen AIF-förvaltares möjligheter att ge ut lån till konsument. Det finns dessutom både inhemsk reglering och reglering på EU-nivå som övergripande gäller långivning till konsument.

5.2 Handlingsmodeller som används eller planeras i andra medlemsstater

Direktivet håller för närvarande på att genomföras i olika medlemsstater, varför det ännu inte finns någon information om de genomförandeåtgärder som planeras eller genomförts av andra medlemsstater. Avsikten var att under beredningen kartlägga på vilka lösningar som planeras i de andra medlemsstaterna, men den mängd information man fick var så begränsad att det inte gick att dra några tillförlitliga slutsatser av den.

6 Remissvar

6.1 Remissinstanser

Yttrande begärdes av sammanlagt 27 myndigheter och sammanslutningar. I yttrandetjänsten kunde också andra aktörer fritt lämna yttrande. Inom utsatt tid inkom det 15 yttranden, av vilka ett på eget initiativ. Av de remissinstanser som begäran om yttrande riktades till lämnade 14 ett yttrande. I två yttranden meddelade instansen att den inte hade något att yttra i ärendet.

Yttrande lämnades av Työeläkevakuuttajat TELA - Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry, justitieministeriet, arbets- och näringsministeriet, Konkurrens- och konsumentverket, social- och hälsovårdsministeriet, Børsstiftelsen i Finland sr, Finlands Bank, Pääomasijoittajat ry,

Finanssiala ry, Finansinspektionen, Finlands näringsliv rf, Skatteförvaltningen, Suomen Asianajajat, eQ Abp och Östra Finlands universitet. Työeläkevakuuttajat TELA - Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry och Konkurrens- och konsumentverket meddelade i sina yttranden att de inte har något att yttra. eQ Abp lämnade yttrande på eget initiativ.

Yttrande lämnades inte av Aalto-universitetet, Värdepappersmarknadsföreningen rf, FINE, Vakuutus- ja rahoitusneuvonta, Helsingfors universitet, Keskuskauppakamari, Konsumentförbundet rf, Nasdaq Helsinki Oy, Verket för finansiell stabilitet, Sijoittajien korvausrahasto, Finlands Aktiesparare rf, Finlands Revisorer rf, Företagarna i Finland rf samt Vasa universitet.

Yttrandena och övriga relaterade handlingar kan läsas på finansministeriets projektsida på adressen <https://vm.fi/sv/projekt-och-lagberedning> med projektnummer VM133:00/2024.

6.2 Remissinstansernas yttranden per tema

6.2.1 Bestämmelser som gäller metoder för likviditetshantering

Remissinstanserna ansåg att det är motiverat att utnyttja det nationella handlingsutrymmet. Många påpekade att slutet och öppen fond inte definieras i bestämmelserna. De föreslog utöver definitioner också att bestämmelserna om hanteringen av metoder för likviditetshantering preciseras i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och lagen om placeringsfonder. Dessutom föreslogs det att ordalydelserna ändras så att de är mera förenliga med ändringsdirektivet. Allmänt ansågs investerarskyddet och rättsskyddet för investerare vara viktigt och uppmärksamhet fästes vid vilka konsekvenser för metoderna för likviditetshantering har för investerarna. Dessutom förutsatte remissinstanserna en motiveringsskyldighet på detaljnivå för Finansinspektionen när den förordnar tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen. En del av remissinstanserna understödde att alla metoder för likviditetshantering beskrivs i fondernas stadgar, en del ansåg detta vara onödig tilläggsreglering. En av remissinstanserna ansåg att det är viktigt att alla tillgängliga metoder för likviditetshantering beskrivs i detalj i fondens stadgar. En annan remissinstans ansåg däremot att villkoret om inkludering i stadgarna inte ska gälla andra än de verktyg för likviditetshantering som det i direktivet uttryckligen föreskrivs att ska inkluderas i fondbestämmelserna. Ytterligare ansåg en remissinstans att det är viktigt att man vid den fortsatta beredningen bedömer möjligheten att föreskriva om en tillräcklig övergångstid inom vilken stadgarna ska ändras.

Placeringsfonder är enligt 8 kap. 8 § i lagen om placeringsfonder öppna för alla investerare. Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder innehåller bestämmelser som i huvudsak gäller AIF-förvaltare och endast i begränsad utsträckning AIF-fonder. AIF-fonder kan vara öppna eller slutna. Specialplaceringsfonder är en särskild typ av AIF-fonder, och för deras del föreskrivs det i 16 a kap. 4 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder att de är öppna för allmänheten. I en specialplaceringsfonds stadgar kan öppenheten ändå avvika från 8 kap. 8 § i lagen om placeringsfonder begränsas. Regleringen motsvarar den linje som följs i EU-regleringen. Nationell tilläggsreglering i en mer detaljerad definition av öppna och slutna fonder skulle kunna ha överraskande konsekvenser i och med senare EU-lagstiftning. Till exempel är enligt den nya artikel 16.2a i det ändringsdirektiv som nu genomförs en långivande AIF-fond i princip slutet, men den kan vara öppen om den AIF-förvaltare som förvaltar den kan visa att AIF-fondens system för hantering av likviditetsrisken är förenligt med dess investeringsstrategi och policy för inlösen. De krav som AIF-fonder ska uppfylla för att bevara sin öppna struktur kommer att fastställas genom Europeiska kommissionens detaljerade

tekniska tillsynsstandarder. Således har i den fortsatta beredningen inga nationella definitioner utarbetats för öppen och sluten fond.

I den fortsatta beredningen har bestämmelserna om metoder för likviditetshantering och användningen av metoderna preciserats så att de exaktare motsvarar ändringsdirektivet. Vid den fortsatta beredningen har det till ikraftträdande- och övergångsbestämmelsen av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder dessutom föreslagits ett tillägg, enligt vilket Finansinspektionen kan ta en anmälan om valet av metoder för likviditetshantering och ytterligare angående lagen om placeringsfonder också en ansökan om fastställande av stadgarna till behandling enligt denna lag redan innan den träder i kraft, vilket skulle ge tilläggstid för behandlingen av stadgeändringarna. Däremot är det inte möjligt att skjuta upp lagens ikraftträdande, eftersom ändringsdirektivet inte tillåter nationella övergångsbestämmelser.

6.2.2 Bestämmelser om långivning och långivande fonder

De som lämnade yttrande understödde att beviljande av konsumentkrediter tillåts och ansåg att de övre gränserna för finansiell hävstång är bra. I ett yttrande föreslogs det att andelar av långivande fonders konsumentkrediter ska kunna marknadsföras också till icke-professionella kunder. Dessutom föreslog remissinstanserna tekniska preciseringar och tillägg i formuleringarna i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder bland annat i användningen av de termer som förekommer i ändringsdirektivet. I ett yttrande konstaterades det att bildande av en ny AIF-fond och inledning av anknytande marknadsföring inte är ett beslut som Finansinspektionen fattar, utan Finansinspektionen kan endast förbjuda marknadsföringen på vissa villkor. I yttrandet begärdes precisering av om lagstiftaren har för avsikt att ge Finansinspektionen beslutandemakt om inledning av marknadsföring av en öppen och långivande fond.

I den fortsatta beredningen har vissa formuleringar och motiveringar preciserats på grund av remissvaren, så att de exaktare motsvarar ändringsdirektivet. Ändringsdirektivet innehåller inga bestämmelser om marknadsföring av långivande fonder till icke-professionella kunder och inga ändringar föreslås i denna proposition i villkoren för marknadsföringen. Således kan fondandelar som innehåller konsumentkrediter inte marknadsföras till icke-professionella kunder, om inte AIF-fonden uppfyller villkoren i 13 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Specialmotiveringen har preciserats i fråga om 18 b kap. 1 § 2 mom. med en beskrivning av att det inte är fråga om en separat anmälningsskyldighet eller om inledning av marknadsföring enligt Finansinspektionens beslut. En långivande fond är i regel sluten och en öppen struktur är ett undantag, varför AIF-förvaltaren ska kunna visa för Finansinspektionen att en öppen struktur är lämplig. Europeiska kommissionen har dessutom fullmakt att komplettera ändringsdirektivet i fråga om de krav som långivande AIF-fonder ska uppfylla för att kunna bevara sin öppna struktur. När det är fråga om en öppen fond ska hänsyn dessutom tas till de bestämmelser som föreslås i 8 kap. 6 b § om valet av metoder för likviditetshantering och om inkludering av metoderna i AIF-fondens stadgar samt om anknytande uttrycklig skyldighet att underrätta Finansinspektionen om metoderna.

6.2.3 Bestämmelser om delegering

Bestämmelserna om delegering ansågs motsvara kraven i direktivet. En del av remissinstanserna föreslog ett antal korrigeringar av teknisk natur i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt att formuleringarna förenhetligas mellan lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder till den del som det

hänvisas till distribution och marknadsföringsstrategi baserat på lagen om investeringstjänster och till verksamhetstillstånd som beviljats med stöd av lagen om försäkringsdistribution. I motiveringen föreslogs det att en stånpunkt läggs till enligt vilken en tjänst som ingår i portföljförvaltningen hos en AIF-förvaltare kan betraktas som sidoverksamhet hos ett värdepappersföretag, trots att det inte är kapitalförvaltning som avses i lagen om investeringstjänster.

Formuleringarna har preciserats och förenhetligats på basis av remissvaren. Verksamhet som bedrivs av värdepappersföretag regleras i lagen om investeringstjänster och ett sådant företag får inte i princip bedriva annan verksamhet än sådan som ingår i verksamhetstillståndet. I denna proposition tas ingen ställning till innehållet i eller omfattningen av den verksamhet som bedrivs av ett värdepappersföretag.

6.2.4 Bestämmelser om rapportering

I remissvaren föreslogs det att det till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller i finansministeriets förordning (1040/2021) fogas ett omnämnande om användning av e-post som rapporteringskanal. Dessutom framfördes en begäran om att beskrivningen av investeringsbegränsningarna i enlighet med AIFM-direktivet bevaras. Dessutom föreslogs det att formuleringen i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som gäller information om sammansättningen av låneportföljen preciseras. I övrigt ansågs förslaget motsvara kraven i direktivet och beredningen vara god.

I samband med detta lagförslag kan ändringar inte göras i de rapporteringskanaler som regleras i lagen och i Finansinspektionens föreskriftssamling, eftersom ändringarna kan ha överraskande konsekvenser som inte har behandlats eller utretts under beredningen. I övrigt har de föreslagna preciseringarna och korrigeringsförslagen i stor utsträckning beaktats vid den fortsatta beredningen.

6.2.5 Bestämmelser om förvaringsinstitut och undantaget beträffande förvaringsinstitut

Det betraktades i huvudsak som en bra sak att det nationella handlingsutrymmet utnyttjas, men en del av remissinstanserna ansåg själva direktivet och den föreslagna bestämmelsen vara begränsande i synnerhet med tanke på tjänsternas fria rörlighet. I yttrandet föreslogs det att tillämpningsvillkoren och tillämpningsområdet för undantaget beträffande förvaringsinstitut preciseras i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Enligt vissa remissinstanser blev det oklart vilken betydelse det har om det totala beloppet av tillgångar som getts i förvar på förvaringsinstitutsmarknaden överskrider eller senare underskrider gränsen på 50 miljarder euro. En del av remissinstanserna ansåg att det totala beloppet behöver preciseras så att det gäller endast AIF-fonder. Dessutom föreslogs det att exakta bestämmelser utfärdas om principerna och kriterierna för Finansinspektionens bedömning i enskilda fall. I remissvaren poängterades ytterligare att bedömningen av ändamålsenligheten i förvaringstjänster också påverkas av priset på förvaringstjänsterna och kvaliteten på de finansiella instrument som förvaras. Ett omnämnande om detta önskades i motiveringen.

Enligt lagförslaget kan Finansinspektionen till förvaringsinstitut för en AIF-fond utse ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan EES-stat under förutsättning att vissa villkor råder. Dessutom förutsätts bedömning av Finansinspektionen från fall till fall. Vid den fortsatta beredningen har det inte föreslagits exaktare bestämmelser om den bedömning som Finansinspektionen gör, eftersom ändringsdirektivet uttryckligen förutsätter bedömning från fall till fall. Enligt skäl 40 i ändringsdirektivet bör beslutet att tillåta att ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan medlemsstat utses inte bör vara automatiskt, även när dessa villkor

är uppfyllda. De behöriga myndigheterna ska fatta detta beslut först efter att från fall till fall ha gjort en bedömning av bristen på relevanta förvaringsinstitutstjänster i AIF-fondens hemmedlemsstat med beaktande av den AIF-fondens investeringsstrategi. I övrigt har de preciseringar som begärdes beaktats vid den fortsatta beredningen.

Med tanke på tjänsters fria rörlighet ökar införandet av det föreslagna undantaget beträffande förvaringsinstitutstjänsternas rörlighet. Dessutom kommer kommissionen enligt ändringsdirektivet att bedöma vilken effekt och vilka eventuella fördelar och risker undantaget i fråga om förvaringsinstitut har när det gäller investerarskyddet, den finansiella stabiliteten, effektiviteten i tillsynen och tillgången till valmöjligheter på marknaden senast i den nya översyn som inleds 2029. Då granskas också en eventuell utvidgning av tillämpningsområdet av undantaget beträffande förvaringsinstitut.

6.2.6 Nya tillåtna tjänster

Alla som yttrade sig ansåg att det är bra att de nya tjänsterna tillåts och att detta kan understödjas. En del föreslog en precisering i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och lagen om placeringsfonder så att det är fråga om en uppgift eller tjänst som AIF-förvaltare eller fondbolaget redan utför. Dessutom föreslogs det att förteckningen över sidotjänster i motiveringen i propositionsutkastet borde innehålla exempel och inte vara uttömmande samt innehålla fler exempel på tjänster som AIF-förvaltare eller fondbolag typiskt sköter.

En av remissinstanserna påpekade att tillhandahållandet av investeringstjänster påverkar en AIF-förvaltares kapitalkrav och konstaterade att hänvisningen till lagen om placeringsfonder bör korrigeras. Ytterligare fästes det uppmärksamhet vid frågan om alla sidotjänster ska nämnas i auktorisationen eller om en fritt formulerad anmälan om dem kan göras till Finansinspektionen. Det föreslogs också en precisering i hänvisningen till den punkt i lagen om investeringstjänster som gäller AIF-förvaltare som tillhandahåller sidotjänster.

De nya tillåtna tjänsterna enligt ändringsdirektivet ändrar inte tillståndsplikten för tillåtna tjänster, utan de andra tillåtna tjänster som uppräknas i 3 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och sidotjänsterna enligt 3 §, inbegripet de nya tjänster som nu enligt förslaget läggs till, ska fortsättningsvis ingå i ansökan om auktorisation eller ansökan om ändring av auktorisationen. På grundval av remissvaren har paragraferna ovan också kompletterats med hänvisningar till bestämmelserna i 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster, som tillämpas på AIF-förvaltare och på fondbolag som tillhandahåller investeringstjänster med stöd av sin auktorisation. Också de övriga förslagen om fler och preciserade exempel har huvudsakligen beaktats vid den fortsatta beredningen med syftet att göra propositionen tydligare.

6.2.7 Bestämmelser om fastighetsfonder

De som yttrade sig ansåg att flyttningen av bestämmelserna om fastighetsfonder till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder är motiverad och kan understödjas. Vissa remissinstanser konstaterade att den föreslagna lösningen gör lagstiftningen begripligare och tydligare. Ändringen har inte heller någon märkbar inverkan till exempel på Skatteförvaltningens verksamhet. Tudelningen i placeringsfonder och AIF-fonder i enlighet med lagstiftningen på EU-nivå fick understöd. Samtidigt ansåg vissa remissinstanser att den gällande regleringen behöver bedömas noggrannare mot bakgrunden av nuvarande marknadspraxis. I vissa kommentarer konstaterades det att överföringen av bestämmelserna om fastighetsfonder till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder i ett internationellt perspektiv försätter till exempel REIT-fonder och andra eventuella fonder enligt den gällande

lagen om fastighetsfonder i en sämre ställning, då de automatiskt kommer att omfattas av tillämpningsområdet för bestämmelserna i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

På grundval av remissvaren har det förhållande mellan fastighetsfondsverksamhet och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som avses i lagen om fastighetsfonder klargjorts. I motiveringen beskrivs också mer detaljerat skillnaden mellan fastighetsfonder som regleras i lagen om fastighetsfonder och öppna specialplaceringsfonder enligt lagen om alternativa investeringsfonder som placerar i fastigheter. Vid den fortsatta beredningen har man dessutom utifrån remissvaren granskat bestämmelserna om straffrättsliga påföljder på det sätt som presenteras nedan och gjort ändringsförslag i fråga om de bestämmelser som innehåller hot om straff för att uppdatera påföljderna och harmonisera dem med de övriga påföljderna enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Att lagen om fastighetsfonder flyttas till ett eget kapitel i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder försätter inte i ett internationellt perspektiv de så kallade REIT-fonderna i en svagare ställning, även om de särskilda bestämmelser som gäller fastighetsfonder flyttas till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Enligt tillämpningsområdet för 1 § i lagen om fastighetsfonder finns bestämmelser om fastighetsfonder förutom i lagen om fastighetsfonder också i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Dessutom är en fastighetsfond enligt 2 § en i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsedd alternativ fond. Således konstateras det redan i den gällande lagen att lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder är tillämplig.

6.2.8 Bestämmelser om Finansinspektionen

I yttrandena önskades ett förtydligande av Finansinspektionens skyldighet att underrätta den behöriga myndigheten om verksamhet som ett förvaringsinstitut som inte omfattas av Finansinspektionens tillsyn bedriver i strid med AIFM-direktivet. Dessutom fick de bestämmelser som gäller Finansinspektionens rätt att få och lämna ut information tudelad respons: å ena sidan ansågs bestämmelserna om informationsutbyte vara för begränsade, å andra sidan för omfattande.

Att Skatteförvaltningens rätt att få information begränsas till uppgifter som lämnas i enlighet med lagen om beskattningsförfarande ansågs utgöra ett hinder för effektivt samarbete mellan myndigheterna. Det konstaterades att en skattskyldig kan försumma flera skyldigheter enligt olika skattelagar och därför bör utlämnandet av uppgifter i större utsträckning bindas till uppgifter som är av betydelse i skattekontrollen. Det konstaterades också att lagen om Finansinspektionen borde ändras i större utsträckning så att samarbetet mellan myndigheterna kan effektiviseras, eftersom Finland håller på att komma på efterkälken i detta avseende i jämförelse med andra EU-länder.

Särskild uppmärksamhet fästes vid förslagen om undantag från sekretessen och om utlämnandet av uppgifter. En remissinstans konstaterade att motiveringen till denna del är snäv och att den föreslagna regleringen kräver preciseringar. Preciseringarna bör göras genom att innehållet i den information som lämnas ut identifieras och avgränsas till de syften för vilka uppgifter som observerats vid tillsynen över efterlevnaden av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och lagen om placeringsfonder behöver lämnas ut. I motiveringen bör det dessutom bedömas om lagstiftningen kan godkännas med tanke på grundlagen och ges en noggrannare redogörelse för utnyttjandet av det nationella handlingsutrymmet när det gäller dataskydd.

Utifrån yttrandena har förslagen till bestämmelser om myndigheternas informationsutbyte preciserats och förslaget till bestämmelse om utbyte av information mellan Finansinspektionen och Skatteförvaltningen har strukits helt. Artikel 47.3 i AIFM-direktivet och artikel 102.2 i fondföretagsdirektivet har ändrats så att regleringen inte hindrar utbyte av information mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheterna i samma medlemsstat. Ändringarna förutsätter inte lagstiftningsåtgärder i samband med genomförandet av direktiven. En förbättring av informationsutbytet mellan myndigheter har behandlats bland annat i finansutskottets betänkande 8/2024, enligt vilket det vore ändamålsenligt att bygga upp ett bättre fungerande system för informationsutbyte som en större helhet med omfattande hänsyn till de centrala dragen i verksamheten på finansmarknaden. På grundval av den fortsatta beredningen inkluderas i lagförslaget inga nya bestämmelser om informationsutbytet mellan Finansinspektionen och skattemyndigheterna.

6.2.9 Andra ändringsförslag från remissinstanserna

Allmänt taget upplevde remissinstanserna i de öppna remissvaren det som positivt att regleringsbördan blir lättare och att investeringshinder tas bort i enlighet med EU:s mål för kapitalmarknadsunionen. Som en bra sak betraktades i regel också införandet av medlemsstatsoptioner och nationellt handlingsutrymme samt att man avhållit sig från tilläggsreglering, till exempel från begränsande åtgärder. Avvikande från de övriga remissinstanserna omfattade Finansinspektionen inte den lösning som valts om att inte införa tilläggs skyldigheter som överskrider kraven i ändringsdirektivet i fråga om behörighetskraven på styrelsemedlemmar när det med tanke på investerarskyddet skulle vara motiverat att införa sådana skyldigheter.

I flera yttranden ansågs det vara beklagligt att man i regeringens propositionsutkast har hållit sig nästan enbart till åtgärder för genomförande av ändringsdirektivet och att inga andra nationella regleringsbehov åtgärdas i samband med lagstiftningsreformen. I yttrandena fästes till exempel uppmärksamhet vid behov av ändring som olika marknadsaktörer har upplevt i lagstiftningen om placeringsfonder och som borde rättas till med lagstiftning på nationell nivå. Också ändringsbehov som gäller enskilda paragrafer lyftes fram i de öppna remissvaren och dessutom togs det ställning också till riktningen på utvecklingen av den allmänna regleringsmiljön. Allmänt taget tog man i flera yttranden upp behovet av att avskaffa eller lindra lagstiftning som begränsar fondernas verksamhet.

I den fortsatta beredningen har det inte varit möjligt att utvidga lagförslaget till andra lagstiftningsbehov. I remissvaren lyfts det emellertid fram flera behov av författningsöversyn och andra lagstiftningsbehov, som man strävar efter att ta hänsyn till i senare lagstiftningsprojekt. Finansinspektionens förslag om krav på en obunden styrelsemedlem hos en AIF-förvaltare är i sig motiverat, men som nationell tilläggsreglering skulle det krävas grundlig fortsatt beredning med konsekvensbedömning. Dessutom skulle det behövas möjlighet att samla in information om förslaget med hjälp av begäran om yttrande, vilket inte är möjligt inom tidsfristen för genomförande av ändringsdirektivet. Således ändrades lagförslaget inte i detta sammanhang på det sätt som Finansinspektionen föreslog.

6.3 Öppna remissvar

Yttranden lämnades med fokus både på trender inom den allmänna lagstiftningsmiljön och i anslutning till iakttagelser gällande specifika lagparagrafer:

Suomen Asianajajat framförde utöver svaren på frågorna i begäran om yttrande flera iakttagelser i anslutning till terminologin i enskilda paragrafer.

Det mesta av det som framfördes i yttrandet har i den fortsatta beredningen förts in i utkastet till lagförslag i form av korrigeringar och preciseringar.

Finansinspektionen föreslog dessutom flera ändringar utanför ändringsdirektivet och fäste uppmärksamhet särskilt vid behovet av tilläggsreglering gällande öppna fastighetsfonder för trygghet av investerarskyddet.

Finansinspektionens kommentarer har huvudsakligen beaktats som förtydligande tillägg i den fortsatta beredningen av propositionen. Finansinspektionens förslag om att utveckla den nationella lagstiftningen i fråga om öppna specialplaceringsfonder som investerar i fastigheter är i sig motiverat, men ärendet skulle kräva en grundlig beredning med konsekvensbedömning. Dessutom skulle det behövas möjlighet att samla in information med hjälp av begäran om yttrande, vilket inte är möjligt inom tidsfristen för genomförande av ändringsdirektivet. Således ändrades lagförslaget inte i detta sammanhang på det sätt som Finansinspektionen föreslog.

Finanssiala ry fäste i sitt yttrande särskild uppmärksamhet vid att nationell tilläggsreglering har undvikits. De lagar som ändras bör godkännas så fort som möjligt, eftersom de innebär ändringar i fondernas stadgar, i de interna processerna och i informationssystemen. Finanssiala ry föreslog dessutom tekniska rättelser i enskilda bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. I yttrandet framhölls också behovet av att ändra bestämmelsen om publicering av placeringsfonders årsberättelse.

De ändringar som föreslås i yttrandet har till största delen beaktats i den fortsatta beredningen. Det föreslås ändå inte att tidsfristen för publicering av placeringsfondernas årsberättelser ska ändras i detta sammanhang, eftersom konsekvenserna av ändringen inte kunde bedömas vid den fortsatta beredningen.

Pääomasijoittajat ry lyfte i sitt yttrande fram brister i motiveringen i regeringens proposition. Uppmärksamhet fästets till exempel vid att beskrivningen av omvärlden är snäv och vid att de kommande ändringarna och planerna gällande lagstiftningen på finansmarknaden borde formuleras bättre i motiveringen. Dessutom lyfte Pääomasijoittajat ry fram att det skulle vara bra att i motiveringen ge en närmare beskrivning av neutraliteten i fråga om metoder och form när det gäller lagstiftningen om AIF-fonder samt de juridiska formerna för en AIF-fond. Den lagstiftning som tillämpas på AIF-fonder bör fastställas utifrån fondens investeringsverksamhet och villkoren och inte utifrån den juridiska formen. Pääomasijoittajat ry tog dessutom upp vissa detaljerade iakttagelser i anslutning till motiveringen till exempel i fråga om minimiantalet personer i ledningen och ordvalet i en enskild motivering i specialmotiveringen.

Frågor som togs upp i yttrandet har delvis beaktats i form av preciseringar i den fortsatta beredningen.

Social- och hälsovårdsministeriet framförde i sitt yttrande ett förslag till precisering av specialmotiveringen i den gällande lagen.

Preciseringen har lagts till i utkastet till lagförslag.

Justitieministeriet fäste i sitt yttrande uppmärksamhet vid bestämmelserna om straffrättsliga påföljder i lagförslaget. Justitieministeriet förde i sitt yttrande fram den koncentrationsprincip som följts vid totalreformen av strafflagen, enligt vilken åtminstone bestämmelser om brott för vilka det kan dömas ett fängelsestraff i regel ska finnas i strafflagen. I finansmarknadslagstiftningen har man allmänt följt en linje där man avviker från koncentrationsprincipen föreskriver om vissa specifika brott, som investeringstjänst-,

placeringsfonds- och kreditinstitutsbrott i branschregleringen. Det är inte ändamålsenligt att ändra det etablerade förfaringssättet när det gäller fastighetsfonder.

Justitieministeriet anmärkte i fråga om motiveringen gällande straffbestämmelser att tolkningen av bestämmelserna och hur motiverade de är bör behandlas tillräckligt heltäckande och att det inte av straffbestämmelserna och motiveringarna till dem framgår tillräckligt exakt och noga avgränsat hurdana handlingar straffbarheten avses gälla. Justitieministeriet lyfte också fram frågan om huruvida det i detta fall skulle vara mer motiverat att lagstifta om administrativa påföljder i stället för om straffrättsliga påföljder. Justitieministeriets utlåtande har vid den fortsatta beredningen beaktats så att det föreslås att de bestämmelser om fastighetsfonder som innehåller ett straffrättsligt hot om straff flyttas till 22 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder i anslutning till andra bestämmelser som innehåller hot om straff och administrativa påföljder. Rekvisitet för den nuvarande fastighetsfondsförseelsen har ändrats till en administrativ påföljd. Samtidigt har straffbestämmelsen också vid den fortsatta beredningen preciserats så att den lagstiftningsteknik som tillämpades vid totalreformen av värdepappersmarknadslagstiftningen, totalreformen av lagen om placeringsfonder och stiftandet av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder iakttas i förslaget. Dessutom har uppmärksamhet fästs vid att de bestämmelser som innehåller hot om straff och administrativa påföljder som gäller fastighetsfonder och andra alternativa investeringsfonder är enhetliga. Bestämmelserna och motiveringarna till dem har preciserats utifrån remissvaren vid den fortsatta beredningen.

Justitieministeriet yttrade sig också om Finansinspektionens rätt att lämna ut information. Skattemyndigheterna har inte hört till de myndigheter till vilka den behöriga finansinspektionsmyndigheten enligt direktiven inom finanssektorn kan lämna ut sekretessbelagd information. I fråga om tystnadsplikten har lagförslaget ändrats på det sätt som anges ovan.

Dessutom föreslog justitieministeriet att antalet personer i ledningen och deras hemort preciseras i beskrivningen av nuläget. I kapitlet om nuläget har antalet personer i ledningen och deras hemort preciserats.

Arbets- och näringsministeriet lyfte i sitt yttrande fram medlemsstatsoptionerna och avhållandet från nationell tilläggsreglering, vilka ministeriet ser som positiva, samt behovet av att komplettera propositionen i fråga om hur en öppen och en sluten fond definieras. Dessutom framförde arbets- och näringsministeriet att det finns behov av att komplettera den lagstiftning som ska tillämpas utifrån fondens verksamhet i stället för utifrån bolagsformen. Motiveringen i lagförslaget bör kompletteras så att Finansinspektionen får möjlighet att flexibelt fatta beslut som är förenliga med de finländska fondernas intressen.

De synpunkter som nämns i yttrandet är delvis detsamma som i andra yttranden och har i den fortsatta beredningen beaktats som preciseringar i utkastet till lagförslag.

7 Specialmotivering

7.1 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

1 kap. Allmänna bestämmelser

6 §. Lagens förhållande till annan lagstiftning. Det föreslås att 3 mom. upphävs på grund av att lagen om fastighetsfonder föreslås bli upphävd. Detta inverkar inte på fastighetsfondernas skyldighet att ansöka om verksamhetstillstånd eller registrera sig hos Finansinspektionen.

2 kap. Definitioner

1 §. AIF-fond. Det föreslås att 3 mom. ändras så att hänvisningarna till lagen om gräsrotsfinansiering stryks. Lagen om gräsrotsfinansiering, som innehöll bestämmelser om förmedling av AIF-baserad gräsrotsfinansiering, upphävdes och ersattes 2022 med lagen om tillhandahållande av gräsrotsfinansieringstjänster, där den så kallade EU:s gräsrotsfinansieringsförordning genomfördes nationellt. Den nya lagen innehåller ingen motsvarande möjlighet att tillhandahålla gräsrotsfinansieringstjänster.

3 §. Förvaltning av alternativa investeringsfonder. Det föreslås att 2 mom. ändras så att förvaltning av AIF-fonder i fortsättningen också i samband med investeringsförvaltningsfunktioner kan omfatta långivning för en AIF-fonds räkning eller förvaltning av specialföretag för värdepapperisering. Genom ändringen genomförs de nya leden d och e i 2 punkten i bilaga I till AIFM-direktivet.

4 §. Definitioner med anknytning till AIFM-direktivet. Det föreslås att nya punkter 22–28 fogas till paragrafen. Förslaget motsvarar artikel 1.1 b i ändringsdirektivet, med vilket led ap–au i artikel 4.1 i AIFM-direktivet ändras. I den nya 25 punkten definieras långivning. Långivning blir enligt förslaget möjligt för alla AIF-fonder enligt deras stadgar. Som långivning ska betraktas beviljande av lån från en AIF-fond i egenskap av ursprunglig långivare, eller genom en tredje part samt också situationer, där AIF-fonden eller dess förvaltare medverkar till att definiera lånet och fastställa villkoren för det. I sådana situationer, där lån beviljas från en AIF-fond och fondens investeringsstrategi huvudsakligen är att ge lån är AIF-fonden en långivande fond som avses i 26 punkten. Likaså är AIF-fonden en i 26 punkten avsedd långivande fond oavsett dess investeringsstrategi i situationer, där dess utgivna lån har ett nominellt värde som överskrider 50 procent.

Utöver detta föreslås det att den nya 27 punkten ska täcka definitionen av aktieägarlån och att den nya 28 punkten ska innehålla en definition av ett finansiellt företag enligt artikel 15.4aa. Begreppet ska användas enbart i kap. 18b i lagen. Det föreslås att uppräkningsen i 1 mom. 21 punkten ändras tekniskt på grundval av de nya 22–28 punkterna, som ska läggas till.

5 §. Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning. Det föreslås att uppräkningsen i 2 mom. 18 punkten ändras tekniskt på grundval av de nya 19–21 punkterna, som ska läggas till. Den nya 19 punkten innehåller en definition av förordningen om referensvärden (EU/2016/2011, den nya 20 punkten en definition av penningtvättsdirektivet och den nya 21 punkten en definition av förordningen om värdepapperscentraler (EU) nr 909/2014.

6 §. Definitioner med anknytning till finansmarknadslagstiftningen. Det föreslås en teknisk korrigering i 4 mom. 4 punkten.

3 kap. Verksamhet som AIF-förvaltare

2 §. Andra tillåtna tjänster. Det föreslås att paragrafen ändras så att ett nytt 6 mom. läggs till med bestämmelser om tillhandahållande av administration av referensvärden och kreditförvaltningsåtgärder. Externa AIF-förvaltare får möjlighet att som andra tillåtna tjänster tillhandahålla administration av referensvärden i enlighet med EU:s förordning om referensvärden. Likaså möjliggörs kreditförvaltningsåtgärder i enlighet med 1 kap. 3 § i lagen om kreditförvärvare och kreditförvaltare (161/2025). I fråga om administration av referensvärden får en AIF-förvaltare dock inte tillhandahålla tjänsten till AIF-fonder som den själv förvaltar. I och med ändringen tas också det handlingsutrymme i bruk som medges i artikel

6.4 c och 6.4 d i AIFM-direktivet (medlemsstatsoptioner). Genom ändringen genomförs dessutom nationellt den nya artikel 6.5 e i AIFM-direktivet.

3 §. Sidotjänster. Det föreslås att paragrafen ändras så att AIF-förvaltare ska kunna tillhandahålla sidotjänster utan att ha beviljats auktorisation för kapitalförvaltningstjänster. Genom ändringen genomförs nationellt upphävandet av artikel 6.5 b i AIFM-direktivet.

Det föreslås att *en ny 4 punkt* fogas till paragrafen. Det här gör det möjligt att som sidotjänst tillhandahålla varje annan uppgift eller funktion som AIF-förvaltaren redan utför, förutsatt att alla eventuella intressekonflikter som uppstår för andra parter av utförandet av uppgiften kan hanteras på lämpligt sätt. Syftet med ändringen är inte att ändra bestämmelserna om hantering av intressekonflikter, utan att poängtera vikten av att hantera intressekonflikter. I bestämmelsen avsedda uppgifter om funktioner som AIF-förvaltaren utför kan vara till exempel personaltjänster och informationsteknik, it-tjänster för portföljförvaltning och riskhantering, rapporterings-, compliance-, ESG- och back office-tjänster. Avsikten är att möjliggöra bättre internationell konkurrenskraft hos AIF-förvaltare genom utnyttjande av stordriftsfördelar och diversifiering av intäktskällorna. Samtidigt görs i paragrafens 3 mom. en teknisk korrigerings i uppräknings. Genom ändringen tas det nationella handlingsutrymmet i bruk (medlemsstatsoption) och genomförs nationellt artikel 6.4b i AIFM-direktivet.

Det föreslås att till paragrafen fogas *ett nytt 2 mom.*, enligt vilket en AIF-förvaltare ska tillämpa skyldigheterna enligt 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster när den tillhandahåller sidotjänster, om dessa gäller ett eller flera finansiella instrument enligt 1 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster. I fortsättningen kan sidotjänster tillhandahållas utan auktorisation för tillhandahållande av kapitalförvaltningstjänster. Ändringen grundar sig på ändringen i artikel 6.6 i AIFM-direktivet.

4 kap. **Auktorisation**

1 §. Ansökan om auktorisation. Det föreslås att *2 mom. 5 punkten* ändras så att ansökan om auktorisation utöver delegering ska innehålla också ändamålsenliga utredningar om eventuell vidaredelegering. Med vidaredelegering hänvisas till situationer, där den aktör som utför den delegerade uppgiften har vidaredelegerat uppgiften eller en del av den till en tredje part. En mer detaljerad förteckning över faktorer som gäller delegering och vidaredelegering och som ska bifogas ansökan finns i finansministeriets förordning. Ändringen grundar sig på kraven i artikel 7.2e i AIFM-direktivet.

6 §. Anmälan om auktorisation och ändring av auktorisation. Det föreslås att *2 mom.* ändras så att Finansinspektionen kvartalsvis ska anmäla till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten inte bara de auktorisationer som beviljats utan också ändringar i auktorisationerna. En ändring föreslås i *rubriken* så att den motsvarar ändringen i 1 mom. Dessutom görs det små tekniska korrigeringar i paragrafen. Genom ändringen genomförs nationellt ändringarna i artikel 7.5 i AIFM-direktivet.

6 kap. **Verksamhetsförutsättningar**

5 §. Ledning och tillförlitlighet. Det föreslås att *5 mom.* ändras så att minst två personer i ledningen ska sköta sina uppgifter på heltid och vara bosatta i en EES-stat. Genom ändringen genomförs nationellt ändringarna i artikel 8.1c i AIFM-direktivet.

7 kap. **Organisering av verksamheten**

3 §. Rapportering till Finansinspektionen Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet. Innehållet i 1 mom. motsvarar till en stor del det gällande momentet, även om en ny 3, 7 och 8 punkt fogas till det. Enligt den nya 3 punkten ska den regelbundna rapporteringen omfatta information om varje AIF-fonds exponeringar och tillgångar. Den nya 7 punkten innehåller information om arrangemang för delegering av portföljförvaltning eller riskhantering och den nya 8 punkten innehåller information om de EES-stater där andelar i AIF-fonden marknadsförs. Dessutom föreslås det att innehållet i 6 punkten om finansiell hävstång ändras så att den exakt motsvarar ändringen i direktivet.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om lämnande av information om identifikationskoder. En AIF-förvaltare ska om de marknader och finansiella instrument som är föremål för dess aktiva handel samt om AIF-fondens exponeringar och tillgångar rapportera sådana identifikationskoder som Finansinspektionen behöver för att koppla uppgifterna med annan tillsynsinformation eller källorna för allmänt tillgänglig information. Tillsynsinformationen är information som Finansinspektionen behöver i sina tillsynsinsatser. Allmänt tillgänglig information kan anknyta exempelvis till statistik om aktörer på kapitalmarknaden. De föreslagna ändringarna grundar sig på de ändrade kraven i artikel 24.1 och delvis i artikel 24.2.

4 §. Utseende av förvaringsinstitut. Det föreslås att ett *nytt 2 mom.* fogas till paragrafen. Finansinspektionen kan bevilja tillstånd för att ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan EES-stat utses till förvaringsinstitut om vissa villkor uppfylls. Ett villkor är att det i Finland saknas ett sådant förvaringsinstitut som effektivt kan uppfylla ifrågakarande AIF-fonds behov av förvaringstjänster. Ett ytterligare villkor gällande storleken på förvaringsinstitutsmarknaden är att det sammanlagda beloppet av AIF-fondtillgångar som på den finländska marknaden för förvaringsinstitut anförtröts för förvaring är högst 50 miljarder euro. En AIF-förvaltare ska till Finansinspektionen lämna en motiverad ansökan och i samband med den visa att villkoren uppfylls. Om depåmarknadens storlek ändras efter att en ansökan om utseende av förvaringsinstitut har godkänts inverkar detta inte på möjligheten att anlita ett förvaringsinstitut som redan utsetts.

Det föreslås att *ett nytt 3 mom.* fogas till paragrafen. Vid fastställandet av storleken på marknaden för förvaringsinstitut i Finland beaktas inte i 20 kap. 4 § 1 mom. avsedda tillgångar som förvaras av ett förvaringsinstitut som är etablerat i Finland eller förvaringsinstitutets egna tillgångar.

Det föreslås att *ett nytt 4 mom.* fogas till paragrafen. Ett beslut att tillåta att ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan EES-stat utses kräver utöver att villkoren uppfylls också att Finansinspektionen gör en bedömning från fall till fall av bristen på relevanta förvaringsinstitutstjänster med beaktande av AIF-fondens investeringsstrategi. Bedömningen i det enskilda fallet behövs, eftersom det i ärendet ska bedömas uttryckligen ifrågakarande AIF-fonds investeringsstrategi och tillgången till tjänster i anslutning till den strategin. Dessutom föreslås det bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att göra en anmälan till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten när den tillåter att ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan EES-stat utses.

Det föreslås att *ett nytt 5 mom.* fogas till paragrafen. Att förvaringsinstitut utses enligt detta moment begränsar inte tillämpningen av andra lagbestämmelser som gäller förvaringsinstitut, fränsett de skyldigheter som i 14 kap. 1 § 1 mom. och 6 § 1 mom. åläggs förvaringsinstitut som är verksamma i Finland. Dessa skyldigheter tillämpas inte när ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan EES-stat utsetts till förvaringsinstitut i enlighet med denna paragraf.

Genom ändringarna genomförs det nationella handlingsutrymmet enligt artikel 21.5 a i AIFM-direktivet.

6 b §. *AIF-förvaltares rapporteringsskyldighet.* I 1 mom. föreslås det en korrigerande av teknisk natur.

6 c §. *Förvaltning av AIF-fond på initiativ av en tredje part.* Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om hantering av intressekonflikter och skyldigheten att informera Finansinspektionen när AIF-förvaltaren förvaltar eller ämnar förvalta en fond på initiativ av en tredje part. Sådana situationer är bland annat avtal där AIF-fonden använder en initiativtagande tredje parts namn (så kallad *white labeling*) eller där en AIF-förvaltare utser den initiativtagande tredje parten till förvaltare av en delegerad uppgift. Då ska AIF-förvaltaren särskilt ange vilka rimliga åtgärder den har vidtagit för att förhindra att intressekonflikter uppstår till följd av förhållandet med den tredje parten. Om intressekonflikter inte kan förhindras ska AIF-förvaltaren redogöra för hur den identifierar, hanterar, övervakar och, i tillämpliga fall, informerar investerarna om dessa intressekonflikter för att förhindra att intressekonflikterna inverkar negativt på AIF-fondens och dess andelsägars intressen. Genom paragrafen genomförs nationellt det nya artikel 14.2a i AIFM-direktivet.

8 kap. Riskhantering

6 a §. *Metoder för likviditetshantering.* Paragrafen är ny och där definieras metoder för likviditetshantering i öppna AIF-fonder. Det föreslås sammanlagt nio metoder för likviditetshantering: tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen, inlösenstopp, förlängning av uppsägningstid, inlösenavgift, svingprissättning, dubbel prissättning, avgift för utspädningsskydd, inlösen genom apport och arrangemang för separering av tillgångar. I paragrafen förtydligas särdragen i varje metod för likviditetshantering. I fråga om inlösenavgift, svingprissättning och dubbel prissättning hänvisas det i paragrafen till den mekanism eller avgift som fastställts på förhand. Metoderna fastställs i AIF-fondens stadgar. Dessutom har Europeiska kommissionen fullmakt att komplettera ändringsdirektivet för att precisera metoderna för likviditetshantering. Därmed kan noggrannare anvisningar meddelas om att fastställa metoderna för likviditetshantering på förhand. Enhetliga metoder för likviditetshantering bidrar till bättre investerarskydd och hantering av likviditetspåfrestningar i tider av marknadsstress. Enhetliga metoder för likviditetshantering motsvarar också den rekommendation som systemrisknämnden gav den 7 december 2017. Avsikten är inte att genom paragrafen begränsa de metoder för likviditetshantering som AIF-förvaltare förfogar över till de metoder som finns i förteckningen i bilaga V, utan utöver metoderna i bilagan kan det finnas också andra metoder för likviditetshantering. Ändringen grundar sig på artikel 16.2e i AIFM-direktivet och på förteckningen i bilaga V till direktivet.

6 b §. *Val av metoder för likviditetshantering.* Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om valet av metoder för likviditetshantering i öppna AIF-fonder. I 1 mom. föreskrivs det om AIF-förvaltarens skyldighet att välja lämpliga metoder för likviditetshantering. Metoderna ska väljas för att AIF-förvaltaren ska kunna klara av inlösenstrycket under stressade marknadsförhållanden. Likaså kan metoder för likviditetshantering användas också under normala förhållanden, när det till exempel råder tillfällig obalans mellan inlösen och teckning. Metoderna ska vara lämpliga för AIF-fonden i fråga och lämpligheten ska granskas i förhållande till investeringsstrategin, inlösenpolicyn och den allmänna likviditetsprofilen. För att investerarna i AIF-fonden ska kunna sätta sig in i de metoder för likviditetshantering som valts och fatta investeringsbeslut i linje med sin riskaptit och sitt likviditetsbehov ska de valda metoderna för likviditetshantering inkluderas i fondens stadgar. Dessutom ska de valda metoderna separat meddelas Finansinspektionen.

I 2 mom. begränsas de metoder som kan väljas i förteckningen i 6 a §. Som metod för likviditetshantering kan inte väljas endast svingprissättning och dubbel prissättning. I 3 mom. föreskrivs det om avvikelser från skyldigheten att välja två metoder för likviditetshantering. I ändringsdirektivet betraktas det för penningmarknadsfondernas del som tillräckligt att de kan välja bara en av metoderna 2–8 i förteckningen. I 4 mom. föreskrivs det att skyldigheten att välja metoder för likviditetshantering inte gäller slutna AIF-fonder. I slutna AIF-fonder har investerarna inte möjlighet att lösa in sina andelar förrän fondens verksamhetsperiod upphör.

Momentet grundar sig på den nya artikel 16.2b första och andra stycket i AIFM-direktivet.

6 c §. Användning av metoder för likviditetshantering. Paragrafen är *ny* och innehåller bestämmelser om användningen av metoder för likviditetshantering i öppna AIF-fonder. Enligt 1 mom. kan en AIF-förvaltare aktivera en metod för likviditetshantering, om metoden i fråga anges i AIF-fondens stadgar och om andelsägarnas intressen kräver att metoden används.

I 2 mom. föreskrivs det att en AIF-förvaltare ska utarbeta policyer och förfaranden för användning av alla de metoder för likviditetshantering som valts. AIF-förvaltaren ska se till att den operativt också kan använda de valda metoderna. Policyerna ska meddelas Finansinspektionen.

I 3 mom. finns bestämmelser om inlösen genom apport. Apport är inte en tillåten metod för inlösen för icke-professionella kunder och får endast aktiveras för att tillmötesgå en begäran om inlösen från professionella kunder. För att likvärdig behandling ska kunna säkerställas för inlösande investerare och andra andelsinnehavare ska inlösen genom apport motsvara en proportionell andel av AIF-fondens tillgångar (pro rata-andel). Om det är fråga om en indexföljande börsnoterad fond eller en AIF-fond som endast marknadsförs till professionella kunder, behöver inlösen genom apport inte motsvara en proportionell andel av AIF-fondens tillgångar.

Momentet grundar sig på den nya artikel 16.2b tredje–femte stycket i AIFM-direktivet.

6 d §. Användning av metoder för likviditetshantering i exceptionella situationer. Paragrafen är *ny* och innehåller bestämmelser om användningen av metoder för likviditetshantering i öppna AIF-fonder i vissa exceptionella situationer. En exceptionell situation kan vara till exempel en allvarlig störning på marknaden. I exceptionella situationer och när omständigheterna och AIF-fondens andelsägars intresse kräver det kan AIF-förvaltaren alltid utöver de valda metoderna använda tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen av andelar samt arrangemang för separering av tillgångar.

Paragrafen grundar sig på den nya artikel 16.2c i AIFM-direktivet.

6 e §. Meddelande om användning av metoder för likviditetshantering. Paragrafen är *ny* och innehåller bestämmelser om anmälan om användning av metoder för likviditetshantering. AIF-förvaltare ska meddela Finansinspektionen om tillämpning av metoder för likviditetshantering. Enligt 1 mom. är AIF-fonderna skyldiga att utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om de fattar beslut om att tillfälligt senarelägga teckning, återköp och inlösen eller att avaktivera senareläggandet.

I 2 mom. finns bestämmelser om skyldigheten att lämna underrättelse i situationer, där tillämpningen av metoder för likviditetshantering inte ligger i linje med AIF-fondens normala affärsverksamhet. Detta gör det möjligt för Finansinspektionen att bättre hantera potentiella spridningseffekter av likviditetspåfrestningar på marknaden i stort.

I 3 mom. föreskrivs det om underrättelse som gäller ett arrangemang för separering av tillgångar. Om en AIF-förvaltar beslutar om aktivering eller avaktivering av ett arrangemang för separering av tillgångar, ska den underrätta Finansinspektionen om detta inom en rimlig tidsram innan arrangemanget genomförs.

Genom paragrafen genomförs nationellt skyldigheterna i den nya artikel 16.2d första och andra stycket.

6 f §. *Finansinspektionens rätt att besluta om tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen.* Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om Finansinspektionens rätt att kräva att en AIF-förvaltare aktiverar eller avaktiverar tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen. Detta är möjligt endast i exceptionella situationer, om det finns risker för investerarskyddet eller den finansiella stabiliteten som, enligt bedömning på ett rimligt och balanserat sätt, gör det nödvändigt att utnyttja en sådan befogenhet.

Finansinspektionen ska höra AIF-fonden innan den bestämmer att metoden för likviditetshantering ska aktiveras eller avaktiveras. Hörandet ska ske enligt 34 § i förvaltningslagen. I sådana situationer där det på grund av ärendets exceptionella allvar är nödvändigt att utan oskäligt dröjsmål besluta om tillfälligt senareläggande av inlösen kan Finansinspektionen i enlighet med 34 § 2 mom. avgöra ärendet utan att höra parten. I en situation, där Finansinspektionen har grundad anledning att använda rätten att besluta om avbrytande av teckning, återköp och inlösen, bör beslutet eventuellt fås i kraft mycket snabbt. Detta kan vara fallet till exempel i en situation, där Finansinspektionen noterar att en AIF-fond som är öppen dagligen utsätts för missbruk eller att dess värde inte motsvarar verkligheten och AIF-förvaltaren inte vidtar nödvändiga åtgärder. Tidsfristen för hörandet ska vara proportionell till situationen. Enligt 33 § i förvaltningslagen ska det för framläggande av utredning sättas ut en frist som är proportionell med hänsyn till ärendets art. Bestämmelsen i 34 § 2 mom. 4 punkten gör det möjligt att inte höra parten innan ärendet avgörs, om hörandet kan äventyra syftet med beslutet. Således kan Finansinspektionen bli tvungen att undantagsvis besluta om tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen också utan att höra parten, så att risker som hotar investerarskyddet eller den finansiella stabiliteten inte ska hinna realiseras till för stor del.

Genom paragrafen genomförs nationellt ändringarna i artikel 46.2 j i AIFM-direktivet.

10 kap. **Delegering**

1 §. *Delegering av funktioner.* Det föreslås att 1 mom. ändras och att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen. Det föreslås att 1 mom. ändras i fråga om alltför omfattande delegering. Förbudet utvidgas till att gälla alltför omfattande delegering av andra tjänster enligt 3 kap. 2 § och sidotjänster enligt 3 kap. 3 §. Avsikten är att undvika att AIF-förvaltarna blir brevlådeföretag, som inte de facto kan bära ansvar för de delegerade uppgifterna. Dessutom föreslås det att hänvisningen till någon annan viktig funktion stryks på grund av den ändring som föreslås i 10 kap. 2 §. Genom ändringen genomförs nationellt ändringarna i artikel 20.3 i AIFM-direktivet.

Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen. Marknadsföringen av AIF-fonder kan utöver eller i stället för av AIF-förvaltaren skötas av en eller flera distributörer för hela AIF-förvaltarens räkning eller för egen räkning. På många distributörer av AIF-fonder, till exempel banker eller värdepappersföretag, tillämpas regleringskraven enligt direktivet om marknader för finansiella instrument 2014/65/EU (MiFID) eller direktivet om försäkringsdistribution (EU) 2016/97 (IDD). I den reglering som beror på dessa direktiv definieras heltäckande tjänsteleverantörernas skyldigheter gentemot sina egna kunder. När AIF-fonder tillhandahålls ska det framgå om distributören agerar för AIF-förvaltarens eller sin egen räkning i

marknadsföringen av AIF-fonden med stöd av MiFID eller via investeringsprodukter i försäkringsform i enlighet med IDD. Om distributören marknadsför AIF-fonder för egen räkning tillämpas inte bestämmelserna om delegering enligt 10 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, även om ett distributionsavtal har ingåtts mellan AIF-förvaltaren och distributören. Genom ändringen genomförs nationellt den nya artikel 20.6a i AIFM-direktivet.

2 §. Villkor för delegering av funktioner. Det föreslås att *1 mom.* ändras så att i stället för delegering av en viktig funktion uppräknas sådana funktioner där delegering ska meddelas Finansinspektionen på förhand. Sådana funktioner är portföljförvaltnings- och riskhanteringsuppgifter enligt 2 kap. 3 § och uppgifter som utförs i samband med dessa samt andra tillåtna tjänster enligt 3 kap. 2 § och sidotjänster enligt 3 kap. 3 §. Genom ändringen genomförs nationellt artikel 20.1 i AIFM-direktivet.

12 kap. Erbjudande av andelar

5 §. Regelbunden informationsskyldighet. Det föreslås att *nya punkter 4–6* fogas till paragrafen. AIF-förvaltarens regelbundna informationsskyldighet ska omfatta information om sammansättningen av portföljen av eventuellt utgivna lån. Dessutom åläggs AIF-förvaltarena en skyldighet att årligen ge andelsägarna en beskrivning av alla sådana avgifter och kostnader som indirekt eller direkt bärs av investerarna samt en beskrivning av varje moderbolag, dotterbolag och specialföretag som AIF-förvaltaren har använt eller som har använts i samband med AIF-fondens investeringar. Genom den nya punkten genomförs artikel 23.4 i AIFM-direktivet. Dessutom föreslås det en teknisk ändring i 3 punkten på grund av ändringen.

13 kap. Marknadsföring till icke-professionella kunder

6 a §. Funktioner som är tillgängliga för icke-professionella investerare. Det föreslås att *4 mom.* i paragrafen upphävs. Momentet har grundat sig på artikel 26 i förordningen om europeiska långsiktiga investeringsfonder, som sedermera har upphävts i samband med en ändring av förordningen.

14 kap. Auktorisation att verka som förvaringsinstitut

3 §. Särskilda förvaringsinstitut. I *1 mom.* föreslås det en korrigering av teknisk natur.

15 kap. Förvaringsinstituts uppgifter

5 §. Delegering av förvaringsuppgifter. Förvaringsinstitut har en viktig uppgift för att skydda investerarnas intressen och bör kunna utföra sina uppgifter oavsett vilken typ av depåförvarare som förvarar AIF-fondens tillgångar. Av denna anledning finns det orsak att i förvaringskedjan inkludera värdepapperscentraler som tillhandahåller depåförvaringstjänster för AIF-fonder, så att informationsgången mellan depåförvararen och förvaringsinstitutet kan säkerställas. Förvaringsinstitutet förutsätts inte göra en förhandsbedömning enligt due diligence-förfarande när de ämnar överföra depåförvaringsuppgifter till värdepapperscentraler (skäl 34).

Det föreslås att *ett nytt 2 mom.* fogas till paragrafen, varvid ordningsföljden för momenten ändras så att de följande momenten i den tidigare ordningsföljden kommer efter det nya 2 mom. På så sätt blir det nuvarande 2 mom. det nya 3 mom. och det nuvarande 3 mom. blir det nya 4 mom. Kravet i 1 mom. 3 punkten om ett förvaringsinstituts skyldighet till översyn och kontroll av den som en uppgift delegerats till tillämpas inte när det är fråga om en värdepapperscentral som agerar i egenskap av investerande värdepapperscentral enligt definitionen i den delegerade

akt som antagits på grundval av artiklarna 29.3 och 48.10 i förordningen om värdepapperscentraler. En investerande värdepapperscentral har definierats i kommissionens delegerade akt (EU) 2017/392, som gäller komplettering av förordningen om värdepapperscentraler med tekniska regleringsstandarder gällande auktorisation, tillsyn och verksamhet. Genom ändringen genomförs ändringen i artikel 21.11 andra stycket c i AIFM-direktivet.

Det föreslås att 3 mom. som blir 4 mom. ändras så att hänvisningen uppdateras till att gälla en värdepapperscentral som agerar som utgivande värdepapperscentral enligt definitionen i den delegerade akt som antagits med stöd av artiklarna 29.3 och 48.10 i förordningen om värdepapperscentraler, varvid tillhandahållandet av värdepapperscentralstjänster inte betraktas som utläggning på entreprenad av förvaringsinstitutets förvaringsfunktioner. Tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral som agerar i egenskap av en investerande värdepapperscentral betraktas emellertid som utläggning på entreprenad av förvaringsinstitutets förvaringsfunktioner. Genom ändringen genomförs ändringen i artikel 21.11.5 i AIFM-direktivet.

16 a kap. **Specialplaceringsfonder**

1 §. *Särskilda bestämmelser som tillämpas på specialplaceringsfonder och dem som förvaltar sådana.* Det föreslås att till 1 mom. fogas en hänvisning till de nya 4–11 § som föreslås i 5 kap. Ändringen beror på att 10 kap. 6–8 § i lagen om placeringsfonder upphävs och bestämmelserna om metoderna för och hanteringen av likviditeten samlas i de nya 4–11 § i 5 kap. som gäller soliditet och riskhantering. Ändringen för också med sig ett tillägg i 8 kap. 2 § i lagen om placeringsfonder och en teknisk ändring av hänvisningen till 19 kap. 7 § 1, men dessa tillägg orsakar inte fler ändringar i denna paragraf. I detta sammanhang föreslås inte någon ändring i logiken med att bestämmelserna om metoder för likviditetshantering och anknytande åtgärder i lagen om placeringsfonder tillämpas i fråga om specialplaceringsfonder. I och med genomförandet av ändringsdirektivet är innehållet i metoderna för likviditetshantering emellertid detsamma i båda lagarna.

6 §. *Investering av specialplaceringsfonders tillgångar.* I 3 mom. föreslås det en teknisk ändring av hänvisningsbestämmelsen. Det föreslås att hänvisningen till lagen om fastighetsfonder, som föreslås bli upphävd, ersätts med en hänvisning till skyldigheterna enligt 18 a kap. 16–25 §.

8 §. *Betalning av teckning av specialplaceringsfonder genom apport.* I 2 mom. föreslås en motsvarande ändring. Det föreslås att hänvisningen till lagen om fastighetsfonder, som föreslås bli upphävd, ersätts med en hänvisning till fastighetsvärderare enligt 18 a kap. 20 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

18 a kap. **Fastighetsfonder**

Det föreslås att ett nytt 18 a kap. med bestämmelser om fastighetsfondsverksamhet fogas till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Kapitlet motsvarar till innehåll och systematik den gällande lagen om fastighetsfonder, som föreslås bli upphävd. De interna hänvisningarna i lagen ersätts med en hänvisning till kapitlet om fastighetsfonder. I syftet att förtydliga kapitlets struktur fogas mellanrubriker i enlighet med namnen på kapitlen till den nuvarande lagen om fastighetsfonder. Paragrafernas rubriker preciseras vid behov och i synnerhet för att skilja dem åt från de rubriker som används i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Paragrafnumreringen har ändrats och gjorts löpande så att tillägg som tidigare införts mellan paragraferna tagits till en del av den löpande numreringen.

Det nya 18 a kap. innehåller bestämmelser endast om ett visst slag av verksamhet, där investerare erbjuds möjlighet att delta i fastighetsinvestering genom att teckna, köpa eller på annat sätt förvärva aktier i ett offentligt aktiebolag eller ett kommanditbolag. I detta kapitel ingår det inte allmänna bestämmelser om öppna specialplaceringsfonder som investerar i fastigheter och som regleras i 16 a kap. som gäller specialplaceringsfonder, och inte heller om fastighetsinvestering i kommanditbolagsform, även om investeringsobjekten är fastigheter.

Allmänna bestämmelser

1 §. Fastighetsfondsverksamhet. Paragrafen föreslås innehålla motsvarande allmänna bestämmelser om fastighetsfondsverksamhet som 1 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. Paragrafens rubrik ändras så att den i stället för tillämpningsområde är fastighetsfondsverksamhet.

2 §. Fastighetsfond. I paragrafen föreslås det att fastighetsfonder definieras på motsvarande sätt som i 2 § i den gällande lagen om fastighetsfonder.

3 §. Definitioner som gäller fastighetsfondsverksamhet. Paragrafen föreslås innehålla motsvarande definitioner om fastighetsfondsverksamhet som 3 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. Paragrafens rubrik preciseras till definitioner som gäller fastighetsfondsverksamhet. Den nuvarande definitionen av värdepapper i 1 mom. 3 punkten stryks som obehövlig, eftersom samma definition anges ovan i lagens 2 kap. 6 § 4 mom. 1 punkten. Som en följd av detta ändras numreringen av de efterföljande punkterna. Numreringen fortsätter löpande utan att ordningsföljden ändras. Också de tidigare tillagda punkterna 4a–4e ändras så att de är förenliga med den löpande numreringen. Dessutom föreslås det att hänvisningen i 2 mom. till fastighetsregisterlagen korrigeras.

4 §. Särskilda bestämmelser som ska tillämpas på fastighetsfondsverksamhet. I paragrafen föreslås det bestämmelser om tillämpning av annan lagstiftningen på fastighetsfonder och fastighetsfondsverksamhet på samma sätt som i 4 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. Paragrafens rubrik och indelningen i momentrubrik preciseras. Dessutom har det gjorts små korrigeringar av teknisk natur i 2 mom. I 4 mom. görs preciseringar så att det gäller de bestämmelser som inte tillämpas på en fastighetsfond som är en intern AIF-fond.

5 §. En fastighetsfonds firma. I paragrafen föreslås det bestämmelser om fastighetsfondens firma på motsvarande sätt som i 5 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. Paragrafens rubrik preciseras på motsvarande sätt.

6 §. Finansinspektionens tillsyn över fastighetsfonder. I paragrafen föreslås det bestämmelser om Finansinspektionens tillsyn över fastighetsfonder på motsvarande sätt som i 6 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. I den gällande lagen om fastighetsfonder finns hänvisningar till informationsskyldigheter, där Finansinspektionen ansvarar för tillsynen. Det föreslås att dessa hänvisningar preciseras så att de bättre motsvarar ordalydelsen i bestämmelserna. Paragrafens rubrik preciseras på motsvarande sätt.

7 §. En fastighetsfonds beredskap. I paragrafen föreslås det bestämmelser om fastighetsfondens beredskap på motsvarande sätt som i 6 a § i den gällande lagen om fastighetsfonder. Paragrafen innehåller bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter, men bemyndigandet motsvarar till fullo Finansinspektionens nuvarande bemyndigande i enlighet med 6 a § i lagen om fastighetsfonder att meddela föreskrifter. Paragrafens rubrik preciseras så att den gäller en fastighetsfond.

Bildande av fastighetsfonder samt deras verksamhet.

8 §. En fastighetsfonds affärsverksamhet. I paragrafen föreslås det bestämmelser om en fastighetsfonds affärsverksamhet på motsvarande sätt som i 7 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. Paragrafens rubrik preciseras så att den gäller en fastighetsfond.

9 §. Annan tillåten verksamhet för en fastighetsfond. I paragrafen föreslås det bestämmelser om annan tillåten verksamhet för en fastighetsfond på motsvarande sätt som i 8 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. Paragrafens rubrik preciseras så att den gäller en fastighetsfond.

10 §. En fastighetsfonds aktiekapital. I paragrafen föreslås det bestämmelser om en fastighetsfonds aktiekapital på motsvarande sätt som i 9 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. Paragrafens rubrik preciseras så att den gäller en fastighetsfond.

11 §. Bildande av en fastighetsfond I paragrafen föreslås det bestämmelser om bildande av en fastighetsfond på motsvarande sätt som i 10 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. Paragrafens rubrik preciseras så att den gäller en fastighetsfond.

12 §. Handel med en fastighetsfonds aktier. I paragrafen föreslås det motsvarande skyldigheter vid handel med en fastighetsfonds aktier som i 11 § i den gällande lagen om fastighetsfonder.

13 §. Anmälan till Finansinspektionen om en fastighetsfonds bolagsordning. I paragrafen föreslås det bestämmelser om en fastighetsfonds bolagsordning på motsvarande sätt som i 12 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. Paragrafen avviker från skyldigheterna i 12 § 1 mom. i den gällande lagen om fastighetsfonder på så sätt att där inte längre särskilt konstateras att fastighetsfonden utan dröjsmål ska anmäla ändringar i bolagsordningen för registrering i enlighet med aktiebolagslagen. Bestämmelserna om tillämpning av aktiebolagslagen på fastighetsfonder finns i 18 a § 4. Dessutom föreslås det att paragrafens rubrik preciseras.

14 §. Stadgar för fastighetsplaceringsverksamheten. I paragrafen föreslås det bestämmelser om stadgar för fastighetsplaceringsverksamheten på motsvarande sätt som i 13 § i den gällande lagen om fastighetsfonder.

15 §. Ingivande av en fastighetsfonds stadgar till Finansinspektionen. I paragrafen föreslås det bestämmelser om ingivande av en fastighetsfonds stadgar till Finansinspektionen på motsvarande sätt som i 14 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. I paragrafens 3 mom. föreslås det ett bemyndigande för finansministeriet att utfärda förordning. Bemyndigandet att utfärda förordning motsvarar bemyndigandet i 14 § i den gällande lagen om fastighetsfonder, och det föreslås ingen ändring i bemyndigandets omfattning. Paragrafens rubrik preciseras så att den gäller en fastighetsfond.

Fastighetsfondernas placeringsverksamhet och utbetalning av vinst

16 §. Placering av en fastighetsfonds medel. I paragrafen föreslås det bestämmelser om placering av en placeringsfonds medel på motsvarande sätt som i den gällande 15 § i lagen om fastighetsfonder. I 2 mom. 1 och 2 punkten ersätts stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet med uttrycket EES-stater i enlighet med definitionen i 2 kap. 5 § 2 mom. 1 punkten i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Paragrafens rubrik preciseras så att den gäller en fastighetsfond.

17 §. En fastighetsfonds utbetalning av vinst. I paragrafen föreslås det bestämmelser om fastighetsfondens utbetalning av vinst på motsvarande sätt som i 15 a § i den gällande lagen om fastighetsfonder. Paragrafens rubrik preciseras så att den gäller en fastighetsfond.

Värdering av fastighetsfondernas tillgångar

18 §. En fastighetsfonds upptagande av kredit. Paragrafen föreslås innehålla bestämmelser om en fastighetsfonds upptagande av kredit på motsvarande sätt som i 16 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. I paragrafen föreskrivs det också om bemyndigande för finansministeriet att utfärda förordning på motsvarande sätt som i den gällande lagen om fastighetsfonder. Det föreslås inga ändringar i omfattningen av bemyndigandet att utfärda förordning. Paragrafens rubrik preciseras.

19 §. Värdering av en fastighetsfonds tillgångar. I paragrafen föreslås det bestämmelser om värdering av fastighetsfondernas tillgångar på motsvarande sätt som i 17 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. I paragrafen föreskrivs det om bemyndigande för finansministeriet att utfärda förordning på motsvarande sätt som i den gällande lagen om fastighetsfonder. Det föreslås inga ändringar i omfattningen av bemyndigandet att utfärda förordning. Paragrafens rubrik preciseras så att den gäller en fastighetsfond.

20 §. Fastighetsvärderare och fastighetsvärdering. I paragrafen föreslås det bestämmelser om fastighetsvärderare och fastighetsvärdering på motsvarande sätt som i 18 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. I paragrafen föreskrivs det om bemyndigande för finansministeriet att utfärda förordning på motsvarande sätt som i den gällande lagen om fastighetsfonder. Det föreslås inga ändringar i omfattningen av bemyndigandet att utfärda förordning.

21 §. Centralhandelskammarens fastighetsvärderingsnämnd. Paragrafen föreslås innehålla bestämmelser om centralhandelskammarens fastighetsvärderingsnämnd på motsvarande sätt som i 18 a § i den gällande lagen. Hänvisningen till personer som avlagt juris kandidatexamen uppdateras.

22 §. Behandlingen av ärenden i fastighetsvärderingsnämnden I paragrafen föreslås det bestämmelser om behandlingen av ärenden i fastighetsvärderingsnämnden på motsvarande sätt som i 18 b § i den gällande lagen om fastighetsfonder.

23 §. Tillsyn över fastighetsvärderare. I paragrafen föreslås det bestämmelser om tillsyn över fastighetsvärderare på motsvarande sätt som i 18 c § i den gällande lagen om fastighetsfonder.

24 §. Fastighetsvärderingsnämndens kostnader samt avgifter för fastighetsvärderarprovet. I paragrafen föreslås det bestämmelser om fastighetsvärderingsnämndens kostnader samt avgifter för fastighetsvärderarprovet på motsvarande sätt som i 18 d § i den gällande lagen om fastighetsfonder. Centralhandelskammaren har rätt att ta ut en avgift för deltagande i fastighetsvärderarprovet, en registreringsavgift och en årsavgift av fastighetsvärderare och fastighetsvärderingsföretag och en avgift för organiseringen av nämndens övriga verksamhet, till exempel en besväravgift eller en tillsynsavgift som gäller övrig tillsyn. Besväravgiften betalas av den som söker ändring och tillsynsavgiften av fastighetsvärderaren eller fastighetsvärderingsföretaget när företagstillsyn utövas.

25 §. Att begära omprövning av och söka ändring i fastighetsvärderingsnämndens beslut. I paragrafen föreslås det bestämmelser om att begära omprövning av och söka ändring i fastighetsvärderingsnämndens beslut på motsvarande sätt som i 18 e § i den gällande lagen om fastighetsfonder.

Fastighetsfondernas informationsskyldighet.

26 §. *Tillämpning av värdepappersmarknadslagen på en fastighetsfonds informationsskyldighet.* I paragrafen föreslås det bestämmelser om en fastighetsfonds informationsskyldighet på motsvarande sätt som i 19 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. Paragrafens rubrik preciseras.

27 §. *Delårsrapport, halvårsrapport, ledningens delårsredogörelse och bokslut för en fastighetsfond.* I paragrafen föreslås det bestämmelser om delårsrapport, halvårsrapport, ledningens delårsredogörelse och bokslut för en fastighetsfond på motsvarande sätt som i 20 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. Hänvisningarna till värdepappersmarknadslagen uppdateras och Paragrafens rubrik preciseras.

28 §. *Närmare bestämmelser om informationsskyldigheten.* I paragrafen föreslås det närmare bestämmelser om fastighetsfondsverksamhet på motsvarande sätt som i 22 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. Paragrafen innehåller ett bemyndigande för finansministeriet att utfärda förordning. Bemyndigandets omfattning motsvarar det bemyndigande som ingår i den gällande lagen om fastighetsfonder. Hänvisningarna till värdepappersmarknadslagen uppdateras och paragrafens rubrik preciseras.

29 §. *Beviljande av undantag från skyldigheter som gäller fastighetsfondsverksamheten.* I paragrafen föreslås det bestämmelser om Finansinspektionens rätt att bevilja undantag från skyldigheter som gäller fastighetsfondsverksamhet på motsvarande sätt som i 23 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. Paragrafens rubrik preciseras.

Särskilda bestämmelser

30 §. *Skadeståndsskyldighet som gäller fastighetsfondsverksamhet.* I paragrafen föreslås det bestämmelser om skadeståndsskyldighet som i synnerhet gäller fastighetsfondsverksamhet på motsvarande sätt som i 24 § i den gällande lagen om fastighetsfonder.

31 §. *Fastighetsvärderares oberoende ställning och god fastighetsvärderingssed* I paragrafen föreskrivs det om fastighetsvärderares oberoende ställning och om god fastighetsvärderingssed på motsvarande sätt som i 28 § i den gällande lagen om fastighetsfonder.

32 §. *Fastighetsvärderares jäv.* I paragrafen föreskrivs det om fastighetsvärderares jäv på motsvarande sätt som i 29 § i den gällande lagen om fastighetsfonder.

33 §. *Fastighetsvärderares tystnadsplikt.* I paragrafen föreskrivs det om fastighetsvärderares tystnadsplikt på motsvarande sätt som i 30 § i den gällande lagen om fastighetsfonder.

34 §. *Skiljande av fastighetsvärderare från uppdrag och fastighetsvärderares avgång.* I paragrafen föreskrivs det om skiljande av fastighetsvärderare från uppdrag och fastighetsvärderares avgång på motsvarande sätt som i 31 § i den gällande lagen om fastighetsfonder.

18 b kap. Långivande fonder och långivning

På grundval av ändringsdirektivet föreslås det att det till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder fogas ett nytt 18 b kap., som behandlar långivande fonder och långivning. Avsikten med ändringarna är att nationellt genomföra ändringarna i artikel 15 och vissa ändringar i artikel 16 i AIFM-direktivet, där det föreskrivs om långivning och om långivande

fonder. Enligt ändringsdirektivet finns det ett behov av att harmonisera förfarandena gällande långivande fonder och långivning. I och med ändringsdirektivet konstateras det också tydligt att AIF-fonder har rätt att ge ut lån. Långivande AIF-fonder kan vara en alternativ finansieringskälla för realekonomin (skäl 13 i AIFM-direktivet) för små och medelstora företag som kan ha svårare att få finansiering från andra kreditgivare, såsom banker. Långivande AIF-fonder kan bevilja lån inte bara till företag och andra sammanslutningar och aktörer utan också till konsumenter. Lån som beviljas konsumenter omfattas emellertid av strängare krav än annan långivning. AIF-fonder som beviljar lån till konsumenter omfattas av kraven i andra unionsrättsliga instrument som är tillämpliga på utlåning till konsumenter, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG om konsumentkreditavtal och direktiv (EU) 2021/2167 om kreditförvaltning och kreditförvärvande. I dessa akter fastställs det grundläggande skyddet för låntagare på unionsnivå. Dessutom bör AIF-förvaltare följa den nationella regleringen om konsumentkrediter.

Paragraferna i det nya 18 b kap. är indelade i skyldigheter som gäller långivande fonder och i krav som mer allmänt gäller långivning. De paragrafer som enbart gäller långivande fonder rubriceras så att det av paragrafens rubrik framgår att den är tillämplig på långivande fonder. I paragraferna används med tanke på tydlighet och urskiljbarhet termen lån i enlighet med den svenska översättningen av AIFM-direktivet i stället för termen kredit som i stor utsträckning används annanstans i lagstiftningen.

1 §. Sluten eller öppen struktur för en långivande fond. Paragrafen är ny och där föreskrivs allmänt om förvaltningen av AIF-fonder. I 1 mom. föreskrivs det att en långivande fond i regel ska vara sluten. Genom den slutna fondstrukturen eftersträvas en lägre likviditetsrisk för långivande fonder och så kallad maturitetstransformation, som orsakas av obalansen mellan å ena sidan långfristiga och illikvida lån som fonden innehar och å andra sidan inlösenstrycket från investerarna.

I 2 mom. föreskrivs det om ett undantag från huvudregeln om sluten struktur. En långivande fond kan också ha en öppen struktur, men då ska AIF-förvaltaren visa för Finansinspektionen att fondens hantering av likviditetsrisker är förenlig med den långivande fondens investeringsstrategi och inlösenpolicy. Sådana metoder för hantering av likviditetsrisker kan vara till exempel system för likviditetshantering som minimerar likviditetsobalanser och säkerställer rättvis behandling av investerare (skäl 21 i AIFM-direktivet). I momentet föreslås inga bestämmelser om en separat informationsskyldighet eller om Finansinspektionens beslut, utan när det handlar om en öppen fond tillämpas det val av metoder för likviditetshantering som det föreslås bestämmelser om i 8 kap. 6 b § och bestämmelsen om inkludering av metoderna i AIF-fondens stadgar. Momentet motsvarar till innehållet den formulering som används i den nya artikel 16.2 a i AIFM-direktivet.

Paragrafens 3 mom. är informativt och där konstateras det att tillämpningen av 1 mom. ska begränsa tillämpningen av de tröskelvärden, begränsningar och villkor som gäller europeiska riskkapitalfonder, europeiska fonder för socialt företagande eller europeiska långsiktiga investeringsfonder som fastställts i förordningarna (EU) nr 345/2013, 346/2013 och 2015/760. Genom ändringen genomförs nationellt artikel 16.2a i AIFM-direktivet. Genom de tekniska regleringsstandarderna anges de krav som långivande AIF-fonder ska uppfylla för att bibehålla en öppen struktur. I dessa krav ingår ett sunt system för likviditetshantering, tillgången till likvida tillgångar och stresstester samt en lämplig inlösenpolicy med hänsyn till likviditetsprofilen för de långivande AIF-fonderna, de underliggande låneexponeringarna, den genomsnittliga återbetalningstiden för lånen och AIF-portföljernas övergripande fördelningsgrad och sammansättning.

2 §. Policyer, förfaranden och processer för långivning. Paragrafen är ny och där föreskrivs allmänt om policyer, förfaranden och processer för långivning. I 1 mom. föreskrivs det att en AIF-förvaltare som ägnar sig åt långivning ska ha effektiva policyer, förfaranden och processer för att bevilja lån. Denna skyldighet gäller såväl långgivande fonder som AIF-fonder som annars ger ut lån.

I 2 mom. föreskrivs det om AIF-förvaltares skyldighet att i verksamheten gällande långivning tillämpa effektiva policyer, förfaranden och processer för att bedöma kreditrisken och för att administrera och övervaka kreditportföljen. Dessa policyer, förfaranden och processer ska stå i rätt proportion till omfattningen av de lån som AIF-fonderna ger ut. Skyldigheten gäller också situationer där AIF-fonderna i fråga skaffar lånen genom tredje parter. Effektiviteten vad gäller policyerna, förfarandena och processerna enligt 2 mom. ska ses över regelbundet och minst en gång om året.

I 3 mom. föreskrivs det om ett undantag från skyldigheten i 1 och 2 mom. Om en AIF-fond ger ut aktieägarlån vars nominella värde inte sammanlagt överstiger 150 procent av AIF-fondens kapital, ska skyldigheterna enligt 1 och 2 mom. inte tillämpas. Med delägarlån hänvisas till ett lån som en AIF-fond beviljar ett företag i vilket den direkt eller indirekt innehar minst fem procent av kapitalet eller rösterna, där lånet inte kan säljas till tredje part fristående från de kapitalinstrument som AIF-fonden innehar i samma företag. Också i dessa situationer tillämpas ändå den allmänna skyldigheten att handla så att det bäst gagnar AIF-fondernas och deras delägars intressen och utan att riskera marknadens integritet. Genom den föreslagna bestämmelsen genomförs ändringarna i artikel 15.3 i AIFM-direktivet.

3 §. Begränsning av intressekonflikter vid långivning. Paragrafen är ny och där föreskrivs det om begränsningar i mottagande av lån från en AIF-fond som ett sätt att begränsa intressekonflikter vid långivning. För begränsning av intressekonflikter får en AIF-förvaltare eller dess personal inte ta emot lån från någon av de AIF-fonder som AIF-förvaltaren förvaltar. AIF-fonden själv eller AIF-förvaltaren för fondens räkning får inte heller bevilja en sådan aktör lån. Likaså är det förbjudet att bevilja lån till en AIF-fonds förvaringsinstitut eller den som förvaringsinstitutet har delegerat sina uppgifter till. En AIF-fond får inte heller bevilja lån till en aktör till vilken AIF-förvaltaren har delegerat sina uppgifter och inte heller till personalen hos en sådan sammanslutning. Lån får inte heller beviljas en aktör som hör till samma koncern som AIF-förvaltaren, om inte sammanslutningen i fråga är ett finansiellt företag som beviljar lån enbart till andra aktörer än de som omfattas av denna paragraf. Genom paragrafen genomförs den nya artikel 15.4e i AIFM-direktivet.

4 §. Gränser för finansiell hävstång för en långgivande fond. Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om finansiell hävstång för en långgivande fond. Enligt 1 mom. varierar gränsen för finansiell hävstång beroende på om fonden är sluten eller öppen. Den finansiella hävstången för en sluten fond får inte överstiga 300 procent och den finansiella hävstången för en öppen fond får inte överstiga 175 procent. När det gäller öppna fonder är risken för den finansiella stabiliteten större, eftersom de kan utsättas för större inlösenstryck än slutna fonder. Den finansiella hävstången räknas som relationen mellan fondens exponering och dess nettovärde. Lånearrangemang som i sin helhet täcks med avtalsbaserade kapitalförbindelser som ingåtts av investerarna i den långgivande AIF-fonden betraktas inte som exponering. En sådan på investeringsnivå baserad metod anses erbjuda en täckande ram för beräkning av finansiell hävstång och där tas hänsyn särskilt till konstgjord finansiell hävstång som skapas genom derivat. Syftet med 1 mom. är att genom proportionella skyddsåtgärder säkerställa att det finansiella systemets stabilitet och integritet bevaras. Gränsen för finansiell hävstång är inte beroende av om den långgivande AIF-fonden marknadsförs endast till professionella investerare eller till både professionella och icke-professionella investerare.

I 2 mom. föreskrivs det om undantag som gäller aktieägarlån. Gränserna för finansiell hävstång tillämpas inte på en sådan långivande fond vars utlåningsverksamhet endast består i utgivande av aktieägarlån, då det nominella värdet av aktieägarlånen inte sammanlagt överstiger 150 procent av den fondens kapital.

I 3 mom. föreskrivs det om situationer där en AIF-förvaltare av skäl som ligger utanför dess kontroll inte kan följa gränserna för finansiell hävstång. Då ska AIF-förvaltaren inom en rimlig tidsperiod vidta alla behövliga åtgärder inom den långivande fonden för att uppfylla kraven på finansiell hävstång. Vid genomförandet av åtgärderna ska dock vederbörlig hänsyn tas till aktieägarnas intressen.

Genom paragrafen genomförs nationellt skyldigheterna i den nya artikel 15.4b i AIFM-direktivet.

5 §. Investeringsgränser för långivning. Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om investeringsgränser. Syftet med investeringsgränserna är att sprida den risk som uppkommer genom inbördes bindningar mellan en långivande AIF-fond och andra aktörer på finansmarknaden. Enligt 1 mom. ska en AIF-förvaltare sprida risken genom att säkerställa att det nominella värdet av de lån som den gett till en enskild låntagare inte sammanlagt överstiger 20 procent av den AIF-fondens kapital när låntagaren är ett finansiellt företag, en AIF-fond eller en placeringsfond. Avsikten är inte att tillämpningen av investeringsgränsen begränsar tillämpningen av tröskelvärden, begränsningar och villkor enligt ELTIF-förordningen, EuVECa-förordningen eller EuSEF-förordningen. Genom paragrafen genomförs nationellt de ändringar som krävs i artikel 15.4a i AIFM-direktivet.

I 2 mom. föreskrivs det om tillämpningen av den föreslagna investeringsgränsen på 20 procent. Den investeringsgräns som fastställs i 1 mom. ska tillämpas senast den dag som anges i AIF-fondens stadgar eller prospekt och den får vara senast 24 månader från dagen för den första teckningen av andelar i AIF-fonden. När tidpunkten för tillämpning av investeringsgränsen väljs ska hänsyn tas till särdragen och egenskaperna hos de tillgångar som AIF-fonden ska investera i. Finansinspektionen får i undantagsfall efter att av AIF-förvaltaren ha tagit emot en vederbörligen motiverad investeringsplan, godkänna en förlängning av denna tidsfrist med högst 12 månader. Således ska investeringsgränsen börja tillämpas senast 36 månader efter den första teckningsdagen för AIF-fondens andelar.

I 3 mom. föreskrivs det om tillfälligt avbrytande av tillämpningen av investeringsgränsen. Det är möjligt att avbryta tillämpningen av investeringsgränsen om AIF-fondens kapital höjs eller sänks. Avbrottet i tillämpningen av investeringsgränsen får vara högst så länge som är nödvändigt och inte längre än 12 månader.

I 4 mom. föreskrivs det om när tillämpningen av investeringsgränsen upphör. Tillämpningen av investeringsgränsen upphör när AIF-förvaltaren börjar sälja AIF-fondens tillgångar för att kunna lösa in andelar som en del av likvidationen av AIF-fonden.

I de föreslagna 2–4 mom. genomförs kraven i de nya artiklarna 15.4c och 15.4d nationellt.

6 §. Hänförande av intäkter från lån. Paragrafen är ny och där föreskrivs det om hänföring av intäkter från lån som AIF-fonden gett ut. Intäkterna ska i sin helhet tillfalla den AIF-fond som gett ut lånen. Från intäkterna från lånen kan emellertid dras av eventuella tillåtna kostnader för handläggningen. Sådana kostnader är till exempel administrativa avgifter, kostnader i anslutning till inrättande eller indrivning av lån eller kostnader för strukturerings av lån. För att vara godtagbara ska kostnaderna konkret hänföra sig till beviljade lån eller administration av

beviljade lån. Dessutom ska information om alla kostnader med koppling till handläggningen av lånen lämnas till investerarna som en del av AIF-förvaltarens regelbundna informationsskyldighet. Genom ändringen genomförs nationellt den nya artikel 15.4f i AIFM-direktivet.

7 §. Bibehållande av minimilånebelopp. Paragrafen är *ny* och i *1 mom.* föreskrivs det om AIF-förvaltares skyldighet att försäkra sig om att den AIF-fond som den förvaltar behåller minst fem procent av det nominella värdet av varje lån som AIF-fonden har beviljat. Minimilånebeloppet ska behållas fram till förfallodagen för ett utgivet lån där lånetiden är högst åtta år. Likaså ska minimibeloppet, när lånet har beviljats en konsument, behållas fram till förfallodagen för lånet, oavsett lånetiden. I fråga om övriga lån ska minimibeloppet behållas i minst åtta år. Avsikten med denna skyldighet är att se till att utgivna lån bibehåller en god kvalitet och att undvika moraliska risker när AIF-förvaltaren vidareförmedlar lån som fonden beviljat till tredje parter.

I *2 mom.* föreskrivs det om avvikelse från skyldigheten att bibehålla minimilånebelopp. För det första behöver AIF-fonden inte behålla fem procent av ett lån som den beviljat, när AIF-förvaltaren börjar sälja tillgångar för att lösa in andelar som en del av likvidationen av AIF-fonden. Minimibeloppet behöver inte behållas när det är behövligt att avstå från det utgivna lånet för att uppfylla de restriktiva åtgärder som antagits enligt artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller produktkraven. Inte heller behöver minimilånebeloppet behållas när det är behövligt att avstå från ett utgivet lån för att AIF-förvaltaren ska kunna genomföra AIF-fondens investeringsstrategi i fondens investerares bästa intresse. Avvikelse från skyldigheten är tillåten också i situationer där försäljningen av ett utgivet lån beror på en försämring av den risk som är förknippad med lånet och som upptäcks av AIF-förvaltaren inom ramen för förfarandet för granskningar av vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg och riskhantering. Då ska köparen informeras om försämringen av den risk som är förknippad med lånet när den köper lånet.

När en AIF-förvaltare tillämpar vilken som helst av avvikelserna enligt 2 mom. från skyldigheten att bibehålla minimilånebeloppet ska den på begäran kunna visa Finansinspektionen att den uppfyller villkoren för att inte behöva tillämpa skyldigheten att bibehålla minimilånebeloppet.

I *4 mom.* föreslås det att AIF-förvaltare förbjuds att förvalta AIF-fonder som bedriver utlåning enbart för att sälja lånen eller låneexponeringarna i fråga till tredje parter. Således är, utöver överföring av lån, också sådana arrangemang, där låneexponeringar exempelvis överförs till tredje parter genom derivat. Denna skyldighet gäller såväl långivande fonder som AIF-fonder som ger ut lån. Avsikten med 4 mom. är att undvika moraliska risker samt försämring av den allmänna kreditkvaliteten på lån som AIF-förvaltare ger ut.

Genom paragrafen genomförs nationellt skyldigheterna i den nya artikel 15.4h och 15.4i i AIFM-direktivet.

19 kap. **EES-staterna**

3 §. Rätt att i Finland bedriva marknadsföring och sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder. Det föreslås att det till *2 mom.* fogas en ny avvikelse från bestämmelserna om marknadsföring till icke-professionella kunder, när det gäller andelar i en EES-baserad AIF-fond som till övervägande del investerar i ett visst bolags aktier till anställda i det bolaget eller i dess anknutna enheter inom ramen för program för anställdas sparande eller program för anställdas andelsägande. De anställda ska ha likvärdiga möjligheter att delta i dessa program även om personalen är placerad i två eller flera EES-stater. Finansinspektionen får inte utöver

de krav som tillämpas på den EES-baserade AIF-fondens hemstat ställa andra krav i marknadsföringen till icke-professionella kunder när de är sådana anställda som avses i denna paragraf. Genom ändringen genomförs nationellt den nya artikel 43.3 i AIFM-direktivet.

20 kap. Tredjeländer

2 §. Rätt att marknadsföra AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer. Det föreslås att *1 mom. 3 punkten* ändras så att hänvisningen till förteckningen över icke-samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism stryks. I ändringsdirektivet har förteckningen ersatts med en förteckning över högrisktredjeländer som kommissionen identifierat. Kraven gällande tredjeländer harmoniseras med kraven gällande högrisktredjeländer enligt penningtvättsförordningen. Vidare görs en språklig ändring i det inledande stycket i 1 mom. Genom ändringen genomförs artikel 36.1 c i AIFM-direktivet.

Det föreslås att *1 mom. 4 punkten* ändras genom att ett villkor införs, enligt vilket det tredjeland där AIF-fonden är etablerad inte får vara omnämnt i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet. Kraven som gäller tredjeländer harmoniseras således i fråga om stater som är upptagna i EU-förteckningen över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet. EU:s förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet är en del av EU-arbetet för att bekämpa skattebedrägeri och skattekringgående. Genom ändringen genomförs artikel 36.1 d i AIFM-direktivet.

3 §. Marknadsföring från tredjeländer. Det föreslås att *1 mom. 3 punkten* ändras så att hänvisningen till förteckningen över icke-samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism stryks. I ändringsdirektivet har förteckningen ersatts med en förteckning över högrisktredjeländer som kommissionen identifierat. I det inledande stycket i 1 mom. görs dessutom en språklig korrigering. Genom momentet genomförs artikel 42.1 första stycket c i AIFM-direktivet.

Det föreslås att *1 mom. 4 punkten* ändras genom att ett villkor tillfogas, enligt vilket ett tredjeland där AIF-förvaltaren eller AIF-fonden är etablerad inte får vara omnämnt i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet. Genom ändringen genomförs artikel 42.1 första stycket d i AIFM-direktivet.

4 §. Förvaringsinstitut. Det föreslås att *2 mom. 3 punkten* ändras så att hänvisningen till förteckningen över icke-samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism stryks. I ändringsdirektivet har förteckningen ersatts med en förteckning över högrisktredjeländer som kommissionen identifierat. Vidare görs en språklig ändring i det inledande stycket i 2 mom. Genom ändringen genomförs artikel 21.6 c i AIFM-direktivet.

Det föreslås att *2 mom. 4 punkten* ändras genom att ett villkor införs, enligt vilket ett tredjeland där AIF-förvaltaren eller AIF-fonden är etablerad inte får vara omnämnt i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet. Genom ändringen genomförs artikel 21.6 d i AIFM-direktivet.

Det föreslås att *ett nytt 3 mom.* införs, enligt vilket ett förvaringsinstitut vid den tidpunkt då förvaringsinstitutet utses inte får vara etablerat i ett tredjeland som är upptaget i förteckningen över högrisktredjeländer som kommissionen har identifierat eller i ett tredjeland som kan anses vara icke-samarbetsvilligt på skatteområdet. Om landet senare identifieras som ett i

penningtvättsförordningen avsett högriskredjeland eller tas upp på EU-förteckningen över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet, ska AIF-förvaltaren inom en rimlig tid utse ett nytt förvaringsinstitut som uppfyller förutsättningarna. Det nya förvaringsinstitutet ska emellertid utses senast inom två år. Genom ändringen genomförs artikel 21.6 andra stycket i AIFM-direktivet.

21 kap. Bestämmelser som gäller Finansinspektionen

2 a §. *Finansinspektionens skyldighet att underrätta om användning av metoder för likviditetshantering.* Paragrafen är ny och där föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att underrätta om användning av metoder för likviditetshantering. I 1 mom. föreskrivs det om situationer där AIF-förvaltaren själv beslutat att använda metoder för likviditetshantering i enlighet med 8 kap. 6 e §. Då ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdepappersstat om användningen av metoderna. Med AIF-förvaltarens värdepappersstat hänvisas det i enlighet med 2 kap. 4 § 19 punkten i den gällande lagen till en EES-stat som inte är AIF-förvaltarens hemmedlemsstat.

I 2 mom. föreskrivs det om situationer där Finansinspektionen har beslutat att använda rätten enligt 8 kap. 6 f § att bestämma om tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen. Underrättelsen ska då göras till de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdepappersstat. I 3 mom. föreskrivs det om att Finansinspektionen ska lämna uppgifterna också till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och i vissa fall också till systemrisknämnden.

Rätten och skyldigheten att agera trots sekretessbestämmelserna grundar sig på 52 § om utbyte av information samt 60 § om Finansinspektionens rätt att inspektera och erhålla information i lagen om Finansinspektionen samt på 71 § 1 mom. i samma lag om Finansinspektionens rätt att lämna ut information inbegripet förutsättningen enligt 71 § 2 mom. att informationen i den andra staten omfattas av motsvarande tystnadsplikt som Finansinspektionen har.

Genom paragrafen genomförs nationellt kraven i artikel 16.2 d tredje stycket och den nya artikel 50.5a i AIFM-direktivet.

2 b §. *Begäran om användning av metoder för likviditetshantering.* Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om begäranden mellan myndigheterna om användning av metoder för likviditetshantering. AIF-förvaltarens värdepappersstat kan framställa en begäran till Finansinspektionen om att den ska utöva rätten enligt 8 kap. 6 f § att bestämma om tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen. Begäran ska motiveras och sändas till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten. Om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet eller integritet ska begäran även sändas till systemrisknämnden.

Finansinspektionen kan besluta att samtycka till begäran eller att avslå den. I 2 mom. föreskrivs det om situationer där Finansinspektionen inte samtycker till den begäran som de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdepappersstat framställer. Då ska Finansinspektionen underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdepappersstat och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om motiveringen till att den inte samtycker till begäran om åtgärder och om skälen till oenigheten. Om den ursprungliga begäran om åtgärder har sänts till systemrisknämnden, ska Finansinspektionen utöver till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten sända sin egen underrättelse också till systemrisknämnden.

I 3 mom. hänvisas det till det yttrande som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten ger i ärendet. Systemrisknämnden utarbetar ett yttrande om den begäran som de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdepappersstat har framställt och om det svar som

Finansinspektionen utarbetat om begäran, om Finansinspektionen har beslutat att avslå den ursprungliga begäran. Om Finansinspektionen har beslutat att inte agera i enlighet med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens yttrande, ska den informera systemrisknämnden och de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värmedlemsstat om detta. Finansinspektionen ska motivera sitt beslut att inte agera i enlighet med yttrandet eller sin avsikt att inte göra det. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten kan enligt sitt övervägande besluta att publicera Finansinspektionens motivering till att inte agera i enlighet med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens yttrande, om publiceringen inte står i strid med fondens andelsägares eller allmänhetens legitima intressen.

Rätten och skyldigheten att agera trots sekretessbestämmelserna grundar sig på 52 § om utbyte av information samt 60 § om Finansinspektionens rätt att inspektera och erhålla information i lagen om Finansinspektionen samt på 71 § 1 mom. i samma lag om Finansinspektionens rätt att lämna ut information inbegripet förutsättningen enligt 71 § 2 mom. att informationen i den andra staten omfattas av motsvarande tystnadsplikt som Finansinspektionen har. Genom ändringen genomförs nationellt den nya artikel 50.5a–50.5c och 50.5e i AIFM-direktivet. I fråga om den nya artikel 50.5 e förutsätter endast den första meningen i ledet nationellt genomförande.

8 a §. *Finansinspektionens skyldighet att underrätta om och ta emot underrättelse om ett förvaringsinstituts verksamhet som strider mot bestämmelserna.* Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att underrätta om och ta emot underrättelse om verksamhet som står i strid med lagstiftningen om förvaringsinstitut. Genom paragrafen genomförs nationellt skyldigheterna i den nya artikel 50.5g i AIFM-direktivet.

Skyldigheten att agera trots sekretessbestämmelserna grundar sig på 52 § om utbyte av information samt 60 § om Finansinspektionens rätt att inspektera och erhålla information i lagen om Finansinspektionen samt på 71 § 1 mom. i samma lag om Finansinspektionens rätt att lämna ut information inbegripet förutsättningen enligt 71 § 2 mom. att informationen i den andra staten omfattas av motsvarande tystnadsplikt som Finansinspektionen har.

10 §. *Utbyte av information.* Det föreslås att 1 mom. ändras så att Finansinspektionens skyldighet att ge utländska EES-tillsynsmyndigheter information också omfattar information som är av betydelse för stabiliteten i det finansiella systemet i den EES-staten. Genom ändringen genomförs artikel 25.2 tredje stycket i AIFM-direktivet.

Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen, varvid nuvarande 3 mom. blir 4 mom. I och med ändringen i direktivet blir det möjligt att förvaringsinstitutet inrättats i en annan EES-stat än AIF-fonden eller AIF-förvaltare. Således är det viktigt att säkerställa myndigheternas tillgång till information också när förvaringsinstitutet och AIF-fonden eller AIF-förvaltare omfattas av tillsynen hos olika EES-tillsynsmyndigheter. Informationsutbytet sker genom tillsynsmyndigheterna. Genom paragrafen genomförs nationellt artikel 21.16 i AIFM-direktivet.

Rätten och skyldigheten att agera trots sekretessbestämmelserna grundar sig på 52 § om utbyte av information i lagen om Finansinspektionen samt på 71 § 1 mom. i samma lag om Finansinspektionens rätt att lämna ut information inbegripet förutsättningen enligt 71 § 2 mom. att informationen i den andra staten omfattas av motsvarande tystnadsplikt som Finansinspektionen har.

11 §. *Tillsynssamarbete.* Det föreslås att ett nytt 6 mom. fogas till paragrafen. Om Finansinspektionen har fått en begäran om att använda sina tillsynsbefogenheter ska den utan oskäligt dröjsmål lämna underrättelse om de befogenheter som utövats och om de iakttagelser som gjorts. Underrättelsen ska lämnas till den EES-tillsynsmyndighet som gjort begäran, till

Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, även till systemrisknämnden. Genom ändringen genomförs nationellt skyldigheterna i den nya artikel 50.5f i AIFM-direktivet.

Rätten att agera trots sekretessbestämmelserna grundar sig på 52 § om utbyte av information i lagen om Finansinspektionen samt på 71 § 1 mom. i samma lag om Finansinspektionens rätt att lämna ut information inbegripet förutsättningen enligt 71 § 2 mom. att informationen i den andra staten omfattas av motsvarande tystnadsplikt som Finansinspektionen har.

15 §. Tystnadsplikt för Finansinspektionen. Det föreslås att 1 mom. ändras så att Finansinspektionens möjligheter att avvika från tystnadsplikten utvidgas. Finansinspektion kan liksom i nuläget anse att information inte omfattas av tystnadsplikten, om Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, den behöriga myndigheten eller en annan berörd myndighet eller ett annat berört organ inte när informationen lämnas anger något annat eller om informationen överläts till Finlands eller någon annan EES-stats åklagar- eller förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av ett brott. Sådan information kan vara information som behöver röjas för rättegång eller i fall som omfattas av tillämpningsområdet för bestämmelser inom skatterätten. Utöver dessa situationer kan Finansinspektionen överlåta information, om formuleringar eller information används i en sammanfattning eller i en sammanställd form där enskilda finansmarknadsaktörer inte kan identifieras. Ändringarna har ansetts vara behövliga för att en större öppenhet på marknaden ska uppnås och för att tillgänglig information som gäller marknaden för AIF-fonder ska kunna utnyttjas effektivt. Det föreslås vidare att paragrafens *rubricering* preciseras så att där tydligt framgår att skyldigheten gäller Finansinspektionen. På så sätt undviks eventuella sammanblandningar med tystnadsplikten enligt 7 kap. 11 § som gäller AIF-förvaltare.

22 kap. Påföljder, överklagande och rapportering om överträdelser

2 §. Påföljdsavgift. Det föreslås att 1 mom. ändras så att där som sista punkt i ordningen införs en ny 13 punkt, med en förteckning över de administrativa påföljder som följer av kapitlet om fastighetsfonder. Dessa administrativa påföljder är nya inom området för påföljdsavgift. I den gällande lagen om fastighetsfonder är gärningar som är förenade med hot om straff fastighetsfondsbrott enligt 25 § i lagen om fastighetsfonder, fastighetsfondsförseelse enligt 26 § och värderarförseelse enligt 27 §. Det föreslås att de påföljdsbestämmelser som gäller fastighetsfonder harmoniseras med påföljdsbestämmelserna om andra AIF-fonder. Bestämmelser som kan omfattas av påföljdsavgift är således bestämmelserna i 18 a kap. 5 § om användning av , bestämmelserna i 8 § om en fastighetsfonds affärsverksamhet, bestämmelserna i 9 § om annan tillåten verksamhet för en fastighetsfond, bestämmelserna i 10 § om en fastighetsfonds aktiekapital, bestämmelserna i 11 § om bildande av en fastighetsfond, bestämmelserna i 12 § om handel med en fastighetsfonds aktier, bestämmelserna i 13 § om en fastighetsfonds bolagsordning, bestämmelserna i 14 § om stadgar för fastighetsplaceringsverksamheten, bestämmelserna i 15 § om ingivande av fastighetsfonds stadgar till Finansinspektionen, bestämmelserna i 16 § om placering av en fastighetsfonds medel, bestämmelsen i 18 § om begränsningarna avseende en fastighetsfonds upptagande av kredit och bestämmelserna i 19 § om förvärv eller överlåtelse av fastigheter eller fastighetsvärdepapper. Dessutom föreslås bestämmelser om fastighetsfondsbrott enligt den gällande lagen i form av AIF-brott. I fråga om fastighetsfondsförseelse frångås bestämmelser om brottspåföljd som är förenad med hot om straff.

5 §. AIF-brott. Det föreslås att 1 mom. 5 punkten ändras så att där föreskrivs att det är straffbart att använda benämningen fastighetsfond i strid med 18 a kap. 5 §. Motsvarande gärning är straffbar som fastighetsfondsbrott i 25 § i den gällande fastighetsfondslagen. I förslaget avviker

man fortsättningsvis från den koncentreringsprincip som tillämpas i samband med totalreformen av straffrätten och som förutsätter att brott som är förenade med hot om fängelse flyttas till strafflagen. På grund av den detaljerade regleringen om AIF-verksamhet och fastighetsfonder skulle en överföring av brottsregleringen till strafflagen göra strafflagen onödigt tungläst. Därför är det motiverat att bevara straffbestämmelsen i speciallagen. Dessutom begränsas de som potentiellt bryter mot den föreslagna bestämmelsen i praktiken till aktörer som förutsätts vara förtrogsförmåga med bestämmelserna i lagen i fråga. I förslaget tillämpas också mer omfattande lagstiftningsteknik som anammats i lagstiftningen om finansmarknaden. Av de ovannämnda orsakerna har det ansetts att man fortsättningsvis kan avvika från koncentrationsprincipen.

5 a §. Fastighetsvärderarförseelse. Paragrafen är *ny* och där föreslås bestämmelser om fastighetsvärderarförseelse i enlighet med 26 § i den gällande lagen om fastighetsfonder. Paragrafen flyttas från det föreslagna 18 a kap. om fastighetsfonder till 22 kap., varvid alla påföljder finns samlade i samma kapitel. Paragrafen preciseras genom att termen fastighetsvärderare används i stället för värderare. Innehållet preciseras genom att ett omnämnande läggs till av att bestämmelser om värderings- och bedömningsgrunderna fastställs genom förordning av finansministeriet. I bestämmelsen räknas upp de minimikrav som gäller värderings- och bedömningsgrunder för fastighetsfonder. Dessa minimikrav kan inte anses vara uppfyllda om försummelsen är väsentlig och kraven på yrkesskicklighet och etik för fastighetsvärderare inte uppfylls. Syftet med paragrafen är att betona vikten, betydelsen och trovärdigheten när det gäller värderingsverksamheten. Vid en påstådd överträdelse ska fastighetsvärderaren kunna visa att han eller hon har handlat i enlighet med givna regler och föreskrifter och att han eller hon har iakttagit den skyldighet att lämna uppgifter och den utredningsskyldighet som skäligen kan krävas. På finska ersätts dessutom termen *tuottamus* med termen *huolimattomuus*.

7.2 Lagen om placeringsfonder

1 kap. Allmänna bestämmelser

2 §. Definitioner. Det föreslås att det till paragrafen fogas en *ny 35 punkt* där värdepapperscentral definieras. Definitionen av värdepapperscentral grundar sig på artikel 2.1 u i ändringsdirektivet. På grund av den nya 35 punkten görs en teknisk ändring i förteckningen i *34 punkten*.

3 §. Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning. Det föreslås en teknisk ändring i förteckningen i *1 mom. 14 punkten* på grundval av *de nya 15–16 punkterna*, som införs. Den nya 15 punkten innehåller en definition av förordningen av referensvärden och den nya 16 punkten innehåller en definition av Europeiska systemrisknämnden.

2 kap. Fondbolags verksamhetstillstånd

2 §. Verksamhet som är tillåten för fondbolag. Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet. Det föreslås att *2 mom.* ändras så att *en ny 4 och 5 punkt* fogas till momentet. Fondbolag får tillhandahålla mottagande och förmedling av order samt vilka som helst andra uppgifter eller funktioner som fondbolaget redan utför, förutsatt att alla eventuella intressekonflikter som uppkommer för andra parter av utförandet av uppgiften kan hanteras på lämpligt sätt. Syftet med ändringen är inte att ändra bestämmelserna om hantering av intressekonflikter, utan att poängtera vikten av att hantera intressekonflikter. Enligt skäl 6 till ändringsdirektivet kan andra uppgifter och funktioner som förvaltningsbolag utför vara till exempel personaltjänster och informationsteknik liksom it-tjänster för portföljförvaltning och riskhantering. Genom denna möjlighet vill man stödja den internationella konkurrenskraften hos förvaltningsbolag genom

att möjliggöra stordriftsfördelar och bidra till en diversifiering av intäktskällorna. Genom ändringen utnyttjas det nationella handlingsutrymmet och genomförs ändringarna i artikel 6.3 b i fondföretagsdirektivet.

Det föreslås att till paragrafen fogas *ett nytt 3 mom.*, enligt vilket ett fondbolag i fortsättningen får tillhandahålla administration av referensvärden i enlighet med förordningen om referensvärden. Administration av referensvärden får dock inte bedrivas i placeringsfonder som förvaltas av ett fondbolag. Genom ändringen utnyttjas det nationella handlingsutrymmet och genomförs den nya artikel 6.3c i fondföretagsdirektivet. Genom ändringen genomförs dessutom nationellt den nya artikel 6.3 andra stycket i direktivet.

Det föreslås att 3 mom. i den gällande lagen, som blir *4 mom.*, ändras. Villkoret om tillhandahållande av sidotjänster enligt 2 mom. 2 och 3 punkten utan att fondbolaget har beviljats verksamhetstillstånd för tillhandahållande av kapitalförvaltningstjänster stryks. Således är tillhandahållande av kapitalförvaltningstjänster inte längre i fortsättningen ett villkor för tillhandahållande av andra sidotjänster enligt artikel 6.3 i fondföretagsdirektivet. Dessutom föreslås det att till momentet fogas en hänvisning till administration av referensvärden i enlighet med 3 mom., varvid fondbolag inte heller kan beviljas verksamhetstillstånd enbart för administration av referensvärden. Ändringar grundar sig på ändringarna i artikel 6.3 andra stycket i fondföretagsdirektivet.

Det föreslås att 5 mom. som blir *6 mom.* ändras så att tillämpningen av bestämmelserna i lagen om investeringstjänster begränsas till situationer, där det är fråga om tillhandahållande av investeringstjänster i anslutning till finansiella instrument.

4 §. Ansökan om verksamhetstillstånd. Det föreslås att *1 mom.* ändras så att till de utredningar som ska fogas till ansökningar om verksamhetstillstånd läggs verksamhetsplan och redogörelse om arrangemang för utläggning på entreprenad. Arrangemangen för utläggning på entreprenad täcker såväl utläggning på entreprenad som arrangemang för vidaredelegering. Bestämmelser om mer detaljerade krav på uppgifter som ska lämnas i samband med ansökan utfärdas genom förordning av finansministeriet. Ändringen grundar sig på kraven i artikel 7.1 c och 7.1 e i fondföretagsdirektivet.

7 §. Omfattningen av och ändring av verksamhetstillstånd. Det föreslås att *ett nytt 3 mom.* fogas till paragrafen. En skyldighet för fondbolag att underrätta Finansinspektionen om väsentliga ändringar av villkoren för det ursprungliga verksamhetstillståndet innan ändringarna genomförs. Sådana är väsentliga ändringar till exempel i arrangemangen för utläggning på entreprenad eller i verksamhetsprogrammet. Ändringen grundar sig på den nya artikel 7.7 i fondföretagsdirektivet.

3 kap. **Verksamhetsförutsättningar och minimikapital**

2 §. Ledning och tillförlitlighet. Det föreslås att *ett nytt 4 mom.* fogas till paragrafen. Minst två personer som är anställda i ledningen för placeringsfonden ska sköta uppgiften på heltid. De här två personerna i ledningen ska också vara stadigvarande bosatta inom EES-området. På grund av ändringen flyttas det gällande 4 mom. till 5 mom. Genom ändringen genomförs nationellt artikel 7.1 b i fondföretagsdirektivet.

4 kap. **Organisering av verksamheten**

12 §. Förvaltning av placeringsfond på initiativ av en tredje part. Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om hantering av intressekonflikter och skyldigheten att informera

Finansinspektionen när fondbolaget förvaltar eller ämnar förvalta en fond på initiativ av en tredje part. Sådana situationer är bland annat avtal där placeringsfonden använder en initiativtagande tredje parts namn (så kallad *white labeling*) eller där ett fondbolag utser den initiativtagande tredje parten till förvaltare av en delegerad uppgift. Då ska fondbolaget särskilt precisera de åtgärder som ska anses rimliga som den har vidtagit för att förhindra att situationer med intressekonflikt uppstår till följd av förhållandet med den tredje parten. Om intressekonflikter inte kan förhindras ska fondbolaget redogöra för hur det identifierar, hanterar, övervakar samt, i tillämpliga fall, informerar investerarna om dessa intressekonflikter för att förhindra att intressekonflikterna inverkar negativt på placeringsfondens och dess andelsägares intressen. Genom paragrafen genomförs nationellt den nya artikel 14.2a i fondföretagsdirektivet.

13 §. Fondbolags allmänna rapporteringsskyldighet till Finansinspektionen. Paragrafen är *ny* och där föreskrivs om fondbolagets allmänna rapporteringsskyldighet till Finansinspektionen. Det föreslås att fondbolags rapporteringsskyldighet harmoniseras med AIF-förvaltares rapporteringsskyldighet. Finansinspektionen kan också kräva andra uppgifter av fondbolaget regelbundet eller på ad hoc-basis, om det behövs för en effektiv tillsyn över systemrisken. Då ska Finansinspektionen emellertid meddela Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om tilläggskraven på rapportering. Genom ändringen genomförs nationellt skyldigheterna enligt den nya artikel 20a.1, 20a.2 och 20a.4 i fondföretagsdirektivet.

14 §. Fondbolags rapporteringsskyldighet till Finansinspektionen om utläggning av portföljförvaltnings- och riskhanteringsuppgifter på entreprenad. Paragrafen är *ny* och där föreskrivs om ett fondbolags skyldighet att rapportera till Finansinspektionen om de arrangemang för utläggning på entreprenad som det har genomfört. I *1 mom.* föreskrivs det om skyldighet att rapportera om portföljförvaltnings- och riskhanteringsuppgifter som har lagts ut på entreprenad, om organiseringen av och tillsynen över uppgifterna.

I *2 mom.* beskrivs de uppgifter som ska rapporteras om de aktörer som sköter de portföljförvaltnings- och riskhanteringsuppgifter som har lagts ut på entreprenad. Dessa uppgifter ska innehålla sådana identifieringskoder som behövs för att koppla uppgifterna till andra tillsynskällor eller allmänt tillgängliga datakällor. Genom ändringen genomförs nationellt skyldigheterna enligt den nya artikel 20a.2d i fondföretagsdirektivet.

5 kap **Soliditet och riskhantering**

Ändringsdirektivet innehåller bestämmelser om metoder för likviditetshantering och om villkoren för att använda dem. Likviditetshanteringen är en viktig del av placeringsfondernas riskhantering. Därför har de lagparagrafer som handlar om metoder för likviditetshantering och användning av dem införts i 5 kap. i lagen om placeringsfonder, som omfattar fondernas soliditet och riskhantering.

4 §. Metoder för likviditetshantering. Paragrafen är *ny* och där definieras de metoder som är tillgängliga för administration av likviditetshanteringen. Det föreslås sammanlagt nio metoder för likviditetshantering: tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen, inlösen spärr, förlängning av uppsägningstid, inlösenavgift, svingprissättning, dubbel prissättning, avgift för utspädningsskydd, inlösen genom apport och arrangemang för separering av tillgångar. I paragrafen förtydligas särdragen i varje metod för likviditetshantering. I fråga om inlösenavgift, svingprissättning och dubbel prissättning hänvisas det i paragrafen till den mekanism eller avgift som fastställts på förhand. Metoderna fastställs i fondens stadgar. Dessutom har Europeiska kommissionen fullmakt att komplettera ändringsdirektivet för att precisera metoderna för likviditetshantering. Därmed kan noggrannare anvisningar meddelas om att fastställa metoderna

för likviditetshantering på förhand. Definitionen av metoder för likviditetshantering grundar sig på artikel 18a.1 i fondföretagsdirektivet och bilaga IIA till direktivet.

5 §. Val av metoder för likviditetshantering. Paragrafen är *ny* och innehåller bestämmelser om principerna för valet av metoder för likviditetshantering. I *1 mom.* föreskrivs det om fondbolagets skyldighet att välja lämpliga metoder för likviditetshantering. Metoderna ska väljas för att fondbolaget ska kunna hantera det ökande inlösenstrycket till följd av stressade marknadsförhållanden. Metoderna ska vara lämpliga för placeringsfonden i fråga och lämpligheten ska granskas i förhållande till fondens investeringsstrategi, inlösenpolicy och likviditetsprofil. För att investerarna i placeringsfonden ska kunna sätta sig in i de metoder för likviditetshantering som valts och fatta investeringsbeslut i enlighet med sin riskaptit och sitt likviditetsbehov ska de metoder för likviditetshantering som valts och användningsmöjligheterna beskrivas i fondens stadgar. Dessutom ska de metoder för likviditetshantering som fondbolaget valt meddelas Finansinspektionen.

I *2 mom.* begränsas de metoder som kan väljas. Som metod för likviditetshantering kan inte väljas endast svingprissättning och dubbel prissättning. I *3 mom.* föreskrivs det om avvikelse från skyldigheten att välja två metoder för likviditetshantering. I ändringsdirektivet betraktas det för penningmarknadsfondernas del som tillräckligt att de kan välja bara en av metoderna 2–8 i förteckningen över metoder för likviditetshantering. Paragrafen grundar sig på den nya artikel 18a.2 i fondföretagsdirektivet.

Paragrafen avses inte begränsa de andra metoder för likviditetshantering som placeringsfonderna har tillgång till. Till en placeringsfond kan således väljas och aktiveras också andra metoder för likviditetshantering, om detta anses behövligt med tanke på placeringsfondens likviditetshantering.

6 §. Användning av metoder för likviditetshantering. Paragrafen är *ny* och där beskrivs användningen av metoder för likviditetshantering. I *1 mom.* föreskrivs det om fondbolagets skyldighet att vid behov aktivera metoder för likviditetshantering när tillgodoseende av andelsägarnas intressen förutsätter aktivering. Då är ett villkor också att de metoder för likviditetshantering som aktiveras har inkluderats i placeringsfondens stadgar.

I *2 mom.* föreskrivs det om förfarandena för aktivering av metoder för likviditetshantering. Fondbolaget ska utarbeta och verkställa detaljerade verksamhetsprinciper och förfaranden för aktivering och avaktivering av alla valda metoder för likviditetshantering. Dessutom ska fondbolaget införa alla behövliga operativa och administrativa arrangemang som anknyter till användningen av de valda metoderna. Verksamhetsprinciperna och förfarandena ska lämnas till Finansinspektionen.

I *3 mom.* föreskrivs det om användning av inlösen genom apport som en metod för likviditetshantering. Apport kan inte utnyttjas vid en icke-professionell kunds inlösen och aktiveras således endast för tillgodoseende av professionella kunders begäranden om inlösen. För att det ska kunna säkerställas att inlösande andelsinnehavare och andra andelsinnehavare behandlas likvärdigt ska inlösen genom apport motsvara en proportionell andel av de tillgångar som kvarstår i placeringsfonden (så kallad *pro rata*-andel). Om det ändå är fråga om en indexföljande börsnoterad fond, behöver kapital som inlöses genom apport inte motsvara den relativa andelen av placeringsfondens tillgångar. Utöver det som beskrivs ovan identifierar ändringsdirektivet också inlösen genom apport när placeringsfonden marknadsförs enbart till professionella investerare. Enligt 8 kap. 8 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder är en placeringsfond emellertid öppen för alla investerare, varvid den ovannämnda situationen inte

som sådan kommer i fråga. Paragrafen grundar sig på de villkor som anges i artikel 18a.2 i fondföretagsdirektivet.

7 §. Användning av metoder för likviditetshantering i exceptionella situationer. Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om användning av metoder för likviditetshantering i exceptionella situationer. I 1 mom. 1 och 2 punkten föreskrivs det om temporärt aktiverande av avbrytande av teckning, återköp och inlösen eller om ett arrangemang för separering av tillgångar. I exceptionella situationer och när andelsägarnas intresse kräver det kan placeringsfonden alltid utöver de valda metoderna temporärt aktivera avbrytande av teckning, återköp och inlösen samt arrangemang för separering av tillgångar. En exceptionell situation kan vara till exempel en allvarlig störning på marknaden. Paragrafens 1 mom. grundar sig på kraven i artikel 84.2 i fondföretagsdirektivet.

I 2 mom. föreskrivs det på motsvarande sätt som i det gällande 10 kap. 6 § 2 mom. om fondbolags skyldighet att avbryta inlösen av fondandelar i sådana fall då värdet av placeringsfondens egendom eller antalet fondandelsägare underskrider den gräns som bestäms i 8 kap. 8 § eller i fondens stadgar, om situationen inte har rättats till inom den tidsfrist som fastställts i bestämmelsen. Det föreslås att de skyldigheter som motsvarar 10 kap. 6 § 2 mom. i fondföretagsdirektivet flyttas till 5 kap. för att regleringen av metoder för likviditetshantering ska utgöra en helhet.

8 §. Meddelande om användning av metoder för likviditetshantering. Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om fondbolagets skyldighet att meddela Finansinspektionen om användning av metoder för likviditetshantering. Paragrafens 1 mom. täcker situationer där fondbolaget utan dröjsmål ska underrätta Finansinspektionen om användning av metoder för likviditetshantering. Sådana situationer är i första hand avbrytande av teckning, återköp och inlösen i exceptionella situationer. På motsvarande sätt ska fondbolaget utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen i situationer där inlösen av fondandelar avbryts om värdet av placeringsfondens egendom eller antalet fondandelsägare underskrider den gräns som anges i lag eller i fondens stadgar. Dessutom ska Finansinspektionen underrättas om användning av metoder för likviditetshantering när tillämpningen av metoderna inte ligger i linje med placeringsfondens normala affärsverksamhet. Detta gör det möjligt för Finansinspektionen att bättre hantera potentiella spridningseffekter av likviditetsproblem på marknaden i stort.

I 2 mom. föreskrivs det om skyldigheten att rapportera om ett arrangemang för separering av tillgångar. Om en placeringsfond har aktiverat eller avaktiverat ett arrangemang för separering av tillgångar ska den underrätta Finansinspektionen om detta inom en rimlig tidsram innan arrangemanget genomförs.

Genom paragrafen genomförs nationellt ändringarna i artikel 84.3 i fondföretagsdirektivet.

9 §. Finansinspektionens rätt att besluta om tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen. Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om Finansinspektionens rätt att kräva att ett fondbolag aktiverar eller avaktiverar avbrytande av teckning, återköp och inlösen. Detta är möjligt endast i exceptionella situationer, om det finns risker för investerarskyddet eller den finansiella stabiliteten som, enligt bedömning på ett rimligt och balanserat sätt, gör det nödvändigt att utnyttja en sådan rätt.

Finansinspektionen ska höra fondbolaget innan den bestämmer att metoden för likviditetshantering ska aktiveras eller avaktiveras. Hörandet ska ske enligt 34 § i förvaltningslagen. I sådana situationer där det på grund av ärendets exceptionella allvar är nödvändigt att utan oskäligt dröjsmål besluta om tillfälligt senareläggande av inlösen kan

Finansinspektionen i enlighet med 34 § 2 mom. avgöra ärendet utan att höra parten. I en situation, där Finansinspektionen har grundad anledning att använda rätten att besluta om avbrytande av teckning, återköp och inlösen, bör beslutet eventuellt fås i kraft mycket snabbt. Detta kan vara fallet till exempel i en situation, där Finansinspektionen noterar att en fond utsätts för missbruk eller att dess värde inte motsvarar verkligheten och fondbolaget inte vidtar nödvändiga åtgärder. Tidsfristen för hörandet ska vara proportionell till situationen. Enligt 33 § i förvaltningslagen ska det för framläggande av utredning sättas ut en frist som är proportionell med hänsyn till ärendets art. Bestämmelsen i 34 § 2 mom. 4 punkten gör det möjligt att inte höra parten innan ärendet avgörs, om hörandet kan äventyra syftet med beslutet. Således kan Finansinspektionen bli tvungen att undantagsvis besluta om avbrytande av teckning, återköp och inlösen också utan att höra parten för att riskerna för investerarskyddet eller den finansiella stabiliteten inte ska hinna realiseras till för stor del. Genom paragrafen genomförs nationellt artikel 84.2 b i fondföretagsdirektivet.

10 §. Finansinspektionens skyldighet att anmäla användning av metoder för likviditetshantering. Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att utan dröjsmål underrätta om anmälningar som den fått gällande användning av metoder för likviditetshantering. Enligt 1 mom. ska Finansinspektionen underrätta de behöriga myndigheterna i ett fondbolags hemstat och de behöriga myndigheterna i sådana medlemsstater, där en placeringsfonds andelar marknadsförs.

I 2 mom. föreskrivs det om situationer där Finansinspektionen har använt rätten att bestämma om avbrytande av teckning, återköp och inlösen. I sådana situationer ska Finansinspektionen underrätta de behöriga myndigheterna i ett fondbolags hemstat och de behöriga myndigheterna i sådana medlemsstater, där en placeringsfonds andelar marknadsförs om att Finansinspektionen har använt denna rätt.

Enligt 3 mom. ska Finansinspektionen underrätta också Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten. Om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet ska också systemrisknämnden underrättas.

Genom paragrafen genomförs nationellt artikel 84.3 tredje stycket och 84.3a i fondföretagsdirektivet.

11 §. Begäran om användning av metoder för likviditetshantering. Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om begäranden mellan myndigheterna om användning av metoder för likviditetshantering. De behöriga myndigheterna i ett utländskt EES-fondbolags hemstat eller i en AIF-förvaltares värdmedlemsstat ska kunna rikta en begäran till Finansinspektionen om att den ska utöva sin rätt enligt 9 § att bestämma om avbrytande av teckning, återköp och inlösen. Begäran ska motiveras och sändas till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten. Om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet eller integritet ska begäran även sändas till systemrisknämnden.

Finansinspektionen kan besluta att samtycka till begäran eller att avslå den. I 2 mom. föreskrivs det om situationer där Finansinspektionen inte samtycker till begäran. Då ska Finansinspektionen underrätta de begärande behöriga myndigheterna och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om motiveringen till att den inte samtycker till begäran om åtgärder och om skälen till oenigheten. Om den ursprungliga begäran om åtgärder har sänts till systemrisknämnden, ska Finansinspektionen utöver till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten sända sin egen underrättelse också till systemrisknämnden.

I 3 mom. finns det en hänvisning till det yttrande som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten gett i ärendet. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten utarbetar ett yttrande om den ursprungliga begäran och om det svar som Finansinspektionen har upprättat, om Finansinspektionen har beslutat att inte samtycka till den ursprungliga begäran. Om Finansinspektionen har beslutat att inte agera i enlighet med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens yttrande, ska den underrätta myndigheten och de begärande behöriga myndigheterna om detta. Finansinspektionen ska motivera sitt beslut att inte agera i enlighet med yttrandet eller sin avsikt att inte göra det. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten kan enligt sitt övervägande besluta att publicera Finansinspektionens motivering till att inte agera i enlighet med yttrandet, om publiceringen inte står i strid med fondens andelsägares eller allmänhetens legitima intressen.

Genom paragrafen genomförs nationellt artikel 84.3 b, 84.3 c och 84.3 e i fondföretagsdirektivet. I fråga om artikel 84.3 e i fondföretagsdirektivet förutsätter endast den första meningen i ledet nationellt genomförande.

6 kap. Utläggning på entreprenad

1 §. Utläggning av fondbolags verksamhet på entreprenad. Det föreslås att 2 mom. ändras så att hänvisningen till utläggning av för verksamheten viktiga funktioner på entreprenad ersätts med en exaktare hänvisning i enlighet med ändringsdirektivet till placeringsfondsverksamhet som definieras i lagens 1 kap. 1 § 1 mom. och verksamhet enligt lagens 2 kap. 2 § som är tillåten för fondbolaget. Placeringsfondsverksamhet täcker de i bilaga II till fondföretagsdirektivet upptagna uppgifterna inom förvaltning av investeringar, administration och marknadsföring som inte ändrades i samband med att ändringsdirektivet antogs. Enligt skäl 50 till fondföretagsdirektivet behövs det en exaktare definition för att en enhetlig tillämpning ska kunna säkerställas. Genom ändringen genomförs nationellt ändringen i det inledande stycket i artikel 13 i fondföretagsdirektivet.

Det föreslås att 3 mom. upphävs, eftersom begreppet viktig verksamhet inte längre används i lagen i samband med utläggning på entreprenad då ändringen i fondföretagsdirektivet preciserar det tidigare uttrycket ”en eller flera av sina funktioner” till uttrycket ”en eller flera av de funktioner som avses i bilaga II eller av de tjänster som avses i artikel 6.3”.

Det föreslås att 4 mom. ändras så att hänvisningen till utläggning av för verksamheten viktiga funktioner på entreprenad ersätts med en exaktare hänvisning i enlighet med ändringsdirektivet till placeringsfondsverksamhet som definieras i lagens 1 kap. 1 § 1 mom. och verksamhet enligt lagens 2 kap. 2 § som är tillåten för fondbolaget. Genom ändringen genomförs nationellt ändringen i det inledande stycket i artikel 13 i fondföretagsdirektivet.

Det föreslås att 5 mom. ändras på motsvarande sätt så att hänvisningen till utläggning av för verksamheten viktiga funktioner på entreprenad ersätts med en exaktare hänvisning i enlighet med ändringsdirektivet till placeringsfondsverksamhet som definieras i lagens 1 kap. 1 § 1 mom. och verksamhet enligt lagens 2 kap. 2 § som är tillåten för fondbolaget. Genom ändringen genomförs nationellt ändringen i det inledande stycket i artikel 13 i fondföretagsdirektivet.

Det föreslås att ett nytt 9 mom. införs, enligt vilket bestämmelserna i denna lag ska iakttas vid skötseln av uppgifter som lagts ut på entreprenad eller vidaredelegerats och vid tillhandahållandet av tjänster oberoende av den regulatoriska statusen hos eller lokaliseringen för den som sköter den utlagda uppgiften. Genom ändringen genomförs nationellt den nya artikel 13.4 i fondföretagsdirektivet.

2 §. Förutsättningar för utläggning på entreprenad. Det föreslås att *1 mom.* ändras så att det som ligger i andelsägarnas intresse utsträcks till att gälla också det som ligger i kundernas intresse. Fondbolaget ska, när det lägger ut uppgifter på entreprenad för att effektivisera sin affärsverksamhet, särskilt ägna uppmärksamhet åt att detta inte hindrar fondbolaget från att handla i överensstämmelse med fondandelsägarnas eller kundernas intresse eller att förvalta placeringsfonderna i enlighet med fondandelsägarnas eller kundernas intresse. Med kund kan avses till exempel aktörer som inte är andelsägare i placeringsfonden, men till vilka fondbolaget tillhandahåller tjänster enligt 2 kap. 2 § i lagen om placeringsfonder som är tillåtna för fondbolag. Utöver de tjänster som läggs ut på entreprenad hos ett ombud ska också karaktären av tillhandahållandet av tjänster beaktas när ombudets tillräckliga yrkesskicklighet bedöms. Genom dessa ändringar preciseras ett fondbolags skyldigheter när tjänster läggs ut på entreprenad, till exempel när ett ombud marknadsför fondandelar för ett fondbolags räkning. Till momentet har dessutom fogats en skyldighet för fondbolag att för Finansinspektionen lägga fram objektiva grunder för utläggning på entreprenad. Enligt skäl 48 till ändringsdirektivet behövs skyldigheten för att harmonisera de rättsliga ramarna i AIF-direktivet och fondföretagsdirektivet. Genom ändringen genomförs nationellt ändringarna i artikel 13.1 b i fondföretagsdirektivet.

Det föreslås att ett *nytt 3 mom.* fogas till paragrafen. Marknadsföringen av placeringsfonder kan utöver eller i stället för av ett fondbolag skötas av en eller flera distributörer antingen för hela fondbolagets räkning eller för egen räkning. På många distributörer av placeringsfonder, till exempel banker eller värdepappersföretag, tillämpas kraven enligt direktivet om marknader för finansiella instrument 2014/65/EU (MiFID) eller direktivet om försäkringsdistribution (EU) 2016/97 (IDD). I den reglering som beror på dessa direktiv definieras heltäckande tjänsteleverantörernas skyldigheter gentemot sina egna kunder. När placeringsfonder tillhandahålls ska det framgå om distributören agerar för fondbolagets eller sin egen räkning i marknadsföringen av placeringsfonden med stöd av MiFID eller via investeringsprodukter i försäkringsform i enlighet med IDD. Om distributören marknadsför placeringsfonder för egen räkning tillämpas inte bestämmelserna om utläggning på entreprenad enligt 6 kap. i lagen om placeringsfonder, även om ett distributionsavtal har ingåtts mellan fondbolaget och distributören. På grund av ändringen flyttas de gällande 3–5 mom. till 4–6 mom. Genom ändringen genomförs nationellt den nya artikel 13.3 i fondföretagsdirektivet.

8 kap. **Inrättande av en placeringsfond samt en placeringsfonds stadgar, minimikapital och minimiantal fondandelsägare**

2 §. En placeringsfonds stadgar. Det föreslås att det till paragrafen fogas *en ny 19 punkt*, enligt vilken de valda metoderna för likviditetshantering i enlighet med 5 kap. 5 § i lagen om placeringsfonder ska inkluderas i placeringsfondens stadgar. För att kunna fatta ett investeringsbeslut i linje med sin riskaptit och sina likviditetsbehov bör investerare informeras om metoderna för likviditetshantering och om villkoren för användning av dem. I enlighet med ändringsdirektivet ska placeringsfondens stadgar i enlighet med 5 kap. 5 § i lagen om placeringsfonder inkludera de valda metoderna för likviditetshantering. Metoder som inte är valfria utan alltid används av placeringsfonden, behöver inte separat inkluderas i placeringsfondens stadgar. Sådana metoder är avbrytande av inlösen, återköp och teckning samt arrangemang för separering av tillgångar. Ändringen omfattar ett villkor enligt artikel 18a i fondföretagsdirektivet, enligt vilket placeringsfondens fondbestämmelser ska inkludera de valda metoderna för likviditetshantering. På grund av ändringen föreslås också en teknisk ändring i uppräkningsordningen.

9 kap. **Förvaltning av placeringsfonder**

10 §. Fondbolags rapporteringsskyldighet till institutionella investerare. Det föreslås att paragrafens rubrik görs mer informativ, så att institutionella investerare som föremål för rapporteringsskyldigheten läggs till i paragrafens rubrik. Det föreslås att 1 mom. ändras så att hänvisningarna till de upphävda lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) och lagen om försäkringskassor (948/2021) ersätts med en hänvisning till tilläggs pensionsanstalter enligt lagen om tilläggs pensionsstiftelser och tilläggs pensionskassor (947/2021). De föreslagna ändringarna har karaktären av författningsöversyn.

10 kap. **Beräkning av värdet på en placeringsfond samt emission och inlösen**

4 §. Beräkning av värdet på fondandelar. Det föreslås att 2 mom. ändras så att omnämmandet om användning av metoder för svingprissättning och villkoren för detta stryks. Ändringen beror på att en definition av svingprissättning i propositionen fogas till metoderna för likviditetshantering enligt 5 kap. 4 §. På så sätt finns alla metoder för likviditetshantering enhetligt i samma paragraf.

6 §. Begränsning och temporärt avbrytande av inlösen. Paragrafen föreslås bli upphävd i sin helhet. På grund av ändringsdirektivet utvidgas de metoder för likviditetshantering som står till buds för placeringsfonderna jämfört med nuläget. Artikel 84.2 a i fondföretagsdirektivet, som 1 mom. har grundat sig på, har ändrats. Möjligheten enligt 1 mom. att begränsa och temporärt avbryta inlösen täcks med den nya 5 kap. 7 § som nu antas.

I 2 mom. hänvisas det till situationer där en placeringsfonds värde underskrider minimikravet enligt 8 kap. 8 § eller placeringsfonden inte uppfyller kravet på minimiantalet andelsägare. Bestämmelsen om placeringsfondens minimikapital eller antalet fondandelsägare är nationell och det föreslås inte att den ändras i detta sammanhang. Syftet med kravet på minimikapital har varit att säkerställa ett det i placeringsfondsverksamheten är fråga om genuint kollektivt investering (RP 59/1996 rd s. 22). En förutsättning för skattefrihet har bland annat ansetts vara att det minimiantal andelsägare som krävs tydligt definieras i lag (RP 304/2018 rd s. 40–41). Innehållet i 2 mom. är väsentligt förknippat med metoder för likviditetshantering och därför föreslås det att kraven till innehållet flyttas till 5 kap. 7 § 2 mom.

Det föreslås att 3 mom. upphävs, eftersom det hänvisar till 1 mom. som föreslås bli upphävt.

7 §. Finansinspektionens rätt att besluta om avbrytande av inlösen. Paragrafen föreslås bli upphävd i sin helhet. Det föreslås att de lagbestämmelser som gäller metoder för likviditetshantering fogas till 5 kap., som täcker placeringsfondernas soliditet och riskhantering. Enligt 5 kap. 9 § har Finansinspektionen i vissa situationer rätt att besluta om avbrytande av teckning, återköp och inlösen. Finansinspektionens rättigheter begränsas inte som en följd av ändringen, utan de preciseras och omfattar utöver avbrytande av inlösen också avbrytande av teckning och återköp. Paragrafen grundar sig på den ändrade artikel 84.2 b i fondföretagsdirektivet.

8 §. Meddelande om avbrytande av inlösen. Paragrafen föreslås bli upphävd i sin helhet. Det föreslås att de lagbestämmelser som gäller metoder för likviditetshantering flyttas till lagens 5 kap., som innehåller bestämmelser om placeringsfondernas riskhantering och soliditet. Fondbolag ska också i fortsättningen underrätta Finansinspektionen om avbrytande av inlösen i enlighet med 5 kap. 8 §. Bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten om användning av metoder för likviditetshantering finns för sin del i lagens 5 kap. 10 §.

11 kap. **Fondandelar som förvaltas av en fondandelsförvaltare**

2 §. *Fondandelsförvaltare som agerar för en fondandelsägares räkning.* Det föreslås att det görs en teknisk korrigering i paragrafen. Enligt förslaget stryks hänvisningen till lagnumret för lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet.

13 kap. **Placeringsfonders investeringar**

6 §. *Fondinvesteringar.* Det föreslås att 7 mom. ändras så att om ett fondbolag aktiverar ett arrangemang för separering av tillgångar, kan de separerade tillgångarna lämnas obeaktade vid beräkningen av de gränser som anges i 13 kap. Genom ändringen genomförs nationellt den nya artikel 57.3 i fondföretagsdirektivet.

14 kap. **Matarfonders struktur**

5 §. *Avbrytande av inlösen i en mottagarfond.* Det föreslås att en teknisk ändring görs i paragrafen. Hänvisningen till 10 kap. 6 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder, som föreslås bli upphävd, ersätts med en hänvisning till 5 kap. 7 § 1 mom. 1 punkten i lagen.

19 kap. **Återkallande av fondbolags verksamhetstillstånd, begränsning av verksamheten samt upplösning av fondbolag och placeringsfonder**

7 §. *Skyldighet för fondbolag att vidta åtgärder för att upplösa eller fusionera en placeringsfond.* I 1 mom. föreslås en teknisk ändring av hänvisningsbestämmelsen. Hänvisningen till 10 kap. 6 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder, som föreslås bli upphävd, ersätts med en hänvisning till 5 kap. 7 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder.

21 kap. **Förvaringsinstituts uppgifter**

5 §. *Förutsättningar för utläggning av förvaringsverksamhet på entreprenad.* Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen, varvid det gällande 3 mom. blir 4 mom., det gällande 4 mom. blir 5 mom. och det gällande 5 mom. blir 6 mom. Kravet i 2 mom. 4 punkten om ett förvaringsinstituts skyldighet till översyn och kontroll av den som en uppgift delegerats till tillämpas inte när det är fråga om en värdepapperscentral som agerar i egenskap av investerande värdepapperscentral enligt definitionen i den delegerade akt som antagits på grundval av artiklarna 29.3 och 48.10 i förordningen om värdepapperscentraler. En investerande värdepapperscentral har definierats i kommissionens delegerade akt (EU) 2017/392, som gäller komplettering av förordningen om värdepapperscentraler med tekniska regleringsstandarder gällande auktorisation, tillsyn och verksamhet. Genom ändringen genomförs ändringen i artikel 22.a.2 c i fondföretagsdirektivet.

Det föreslås att 3 mom. som blir 4 mom. ändras så att hänvisningen uppdateras till att gälla en värdepapperscentral som agerar som utgivande värdepapperscentral enligt definitionen i den delegerade akt som antagits med stöd av artiklarna 29.3 och 48.10 i förordningen om värdepapperscentraler, varvid tillhandahållandet av värdepapperscentralstjänster inte betraktas som delegering av förvaringsinstituts förvaringsfunktioner. Tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral som agerar i egenskap av en investerande värdepapperscentral betraktas emellertid som utläggning på entreprenad av förvaringsinstitutets förvaringsfunktioner. Genom ändringen genomförs artikel 22a.4 i fondföretagsdirektivet. Det föreslås en teknisk korrigering av hänvisningen i 4 mom., som på grund av ändringen blir 5 mom.

24 kap. **Utländska EES-fondbolags filialetablering och tillhandahållande av tjänster i Finland**

9 §. Skyldighet att följa finsk lagstiftning. Det föreslås att det till förteckningen i 1 mom. fogas en ny 15 punkt, enligt vilken ett utländskt EES-fondbolag i fråga om en placeringsfond som det förvaltar i Finland utöver de tidigare uppräknade situationerna ska iaktta lagen om placeringsfonder också i anslutning till val och användning av metoder för likviditetshantering samt anknyttande anmälningsskyldigheter. De skyldigheter som anges i momentet anknyter till tillämpningen av kraven i de nya 4–11 § i 5 kap. i lagen om placeringsfonder. Genom ändringen genomförs artikel 84.2 och 84.3 i fondföretagsdirektivet.

25 kap. **Särskilda bestämmelser om utländska fondbolag och tillsynssamarbete**

13 §. Tillsynsåtgärder som vidtagits i Finland. Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen, varvid det gällande 2 mom. blir 3 mom. och det gällande 3 mom. blir 4 mom.

Det nya 2 mom. gäller Finansinspektionens skyldighet att utan oskäligt dröjsmål underrätta om de befogenheter som den utövat med stöd av en begäran om tillsynsåtgärd, inspektion eller utredning enligt 1 mom. och om de iakttagelser som gjorts. Finansinspektionens skyldighet att underrätta omfattar utöver den begärande behöriga myndigheten i fondbolagets värdstat också Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten. Om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet eller integritet ska underrättelsen även sändas till systemrisknämnden. Finansinspektionens rätt och skyldighet att lämna ut uppgifter utan hinder av sekretessbestämmelserna grundar sig på 71 § 1 mom. 3 punkten i lagen om Finansinspektionen. Syftet med paragrafen är att förbättra tillsynssamarbetet och göra tillsynen effektivare. Genom paragrafen genomförs nationellt den nya artikel 98.3 i fondföretagsdirektivet.

15 §. Finansinspektionens skyldighet att förse behöriga myndigheter i en EES-stat med information. Det föreslås att ett nytt 5 mom. fogas till paragrafen. Finansinspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten i EES-staten om ett fondbolag eller en placeringsfond som förvaltas av det fondbolaget potentiellt kan utgöra en betydande källa till motpartsrisk för ett kreditinstitut eller ett annat med tanke på systemrisken viktigt institut i en annan EES-stat eller stabiliteten i det finansiella systemet i en annan EES-stat. Informationen ska lämnas i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 101 i fondföretagsdirektivet, som huvudsakligen har genomförts nationellt i lagens 25 kap. Finansinspektionen ska dessutom bilateralt underrätta den berörda tillsynsmyndigheten i EES-staten. Genom ändringen genomförs nationellt skyldigheterna enligt den nya artikel 20a.3 tredje stycket i fondföretagsdirektivet. Det nuvarande 5 mom. blir av denna anledning ett nytt 6 mom.

27 kap. **Påföljder och rapportering om överträdelser**

2 §. Påföljdsavgift. Det föreslås att 1 mom. ändras. Det föreslås att det till 1 mom. 3 punkten fogas en skyldighet enligt 5 kap. 8 § gällande anmälan om användning av metoder för likviditetshantering. Det föreslås att hänvisningen i 1 mom. 5 punkten till 10 kap. 8 § 1 mom., som föreslås bli upphävd, stryks.

7.3 Lagen om Finansinspektionen

5 §. Andra finansmarknadsaktörer. I 1 mom. föreslås det en hänvisningsteknisk ändring. Hänvisningen i 1 mom. 18 punkten till en fastighetsfond i enlighet med lagen om fastighetsfonder ersätts med en hänvisning till en fastighetsfond i enlighet med 18 a kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Finansinspektionen ska i enlighet med gällande lagstiftning ha rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna uppgifter till Centralhandelskammarens fastighetsvärderingsnämnd. Genom bestämmelsen säkerställs det att

Finansinspektionen kan begära utlåtande av fastighetsvärderingsnämnden också när begäran om utlåtande innehåller information som gör att den fastighetsfond eller ett annat företag som är föremål för utlåtandet kan identifieras.

Fastighetsvärderingsnämndens lagstadgade behörighet hindrar inte nämnden från att på Finansinspektionens begäran ge utlåtanden också i andra frågor än de som omfattas av nämndens behörighet. Dessutom kan Finansinspektionen begära utlåtande av en sakkunnig som fastighetsvärderingsnämnden anvisat om värderingen av fastigheter som fonden äger. Då kan nämnden också uppmana en medlem i nämnden eller en annan sakkunnig som nämnden anvisat att bemöta det utlåtande som Finansinspektionen begärt. Sådana utlåtanden står inte i strid med att fastighetsvärderingsnämnden till exempel kan begära utlåtande av Finansinspektionen innan allmänna rekommendationer meddelas för främjande av gott fastighetsvärderingssätt.

Innehållet i den information som lämnas ut och de syften för vilka informationen kan lämnas ut beskrivs i regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om fastighetsfonder och av vissa lagar som har samband med den (RP 175/2008, s. 46–50 och 54–55).

62 §. Informationsutbyte i samband med beviljande och återkallande av verksamhetstillstånd samt i samband med ägartillsyn. Det föreslås en hänvisningsteknisk ändring i paragrafen. Hänvisningarna till de skyldigheter som avses i 16 § i lagen om placeringsfonder ersätts med en hänvisning till skyldigheterna enligt 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder. Skyldigheterna i 16 § i den gamla lagen om placeringsfonder (48/1999) flyttades i totalreformen till 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder.

71 §. Rätt och skyldighet att lämna ut information. Utöver vad som föreskrivs i offentlighetslagen har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut sekretessbelagd information till andra myndigheter så som det närmare bestäms i 71 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen. Därmed ska 71 § i lagen om Finansinspektionen tillämpas i stället för bestämmelserna om utlämnande av information om skattelagstiftningen.

Hänvisningen i 1 mom. 5 punkten till lagen om fastighetsfonder ersätts med en hänvisning till den i 18 a kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsedda Centralhandelskammarens fastighetsvärderingsnämnd. Det är fråga om en teknisk ändring.

7.4 Lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder

2 §. Villkor för beviljande av skattefrihet. I 1 mom. föreslås det en hänvisningsteknisk ändring. I 2 mom. 3 och 6 punkten har det hänvisats till lagen om fastighetsfonder som föreslås bli upphävd. Hänvisningarna korrigeras så att i 2 § 1 mom. 3 punkten införs en hänvisning till 18 a kap. 16 § 2 mom. 3–6 punkten i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. På motsvarande sätt ersätts hänvisningen i 2 § 1 mom. till lagen om fastighetsfonder med en hänvisning till 18 a kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, som handlar om fastighetsfonder. Sakinnehållet i bestämmelserna ändras inte utan det är fråga om en rent hänvisningsteknisk ändring.

7.5 Lagen om Finansinspektionen tillsynsavgifter

7 §. Avgifter som tas ut hos aktörer inom fondsektorn. I 1 mom. 7–9 punkten föreslås det en korrigering av den grundavgift som tas ut hos EES-baserade AIF-förvaltare och deras filialer.

Lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter totalreformerades 2023. Då gjordes en nivåhöjning i grundavgifterna för alla aktörer som är avgiftsskyldiga enligt lagen. Höjningens storlek berodde på tillsynsgruppen och på i vilken mån avgiften behövde balanseras i förhållande till den beräknade arbetsinsatsen rörande den tillsynsgrupp som lyder under Finansinspektionens tillsyn. Grundavgifterna för aktörer inom fondsektorn höjdes då allmänt med 28 procent.

Grundavgiften för EES-baserade AIF-förvaltare och filialer till EES-baserade AIF-förvaltare höjdes i samband med totalreformen felaktigt mer än avgiften för andra fondförvaltare. Det föreslås att grundavgiften för EES-baserade AIF-förvaltare och deras filialer korrigeras så att den motsvarar grundavgiften i den tidigare lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter (879/2008), höjd med 28 procent. Den nya grundavgiften för dessa aktörer är 2 740 euro. I övrigt motsvarar paragrafen den gällande bestämmelsen.

8 Bestämmelser på lägre nivå än lag

För att lagstiftningshelheten ska genomföra ändringsdirektivet föreslås det att den kompletteras med bestämmelser på lägre nivå än lag.

Finansministeriets förordningar som har utfärdats med stöd av den gällande lagstiftningen måste ändras på grund av ändringsdirektivet. Enligt 7 kap. 12 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska genom förordning av finansministeriet, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, utfärdas närmare bestämmelser om genomförande av AIFM-direktivet när det gäller den rapportering till Finansinspektionen som avses i 7 kap. 3 §. Kraven i artikel 24 i AIFM-direktivet om information som regelbundet ska rapporteras till tillsynsmyndigheten har genomförts i 2 § i finansministeriets förordning om verksamheten för förvaltare av alternativa investeringsfonder. Paragrafen i fråga ska ändras så att den motsvarar ändringarna i artikel 24 om information som ska rapporteras till tillsynsmyndigheten, för att artikel 1.12 i ändringsdirektivet ska genomföras.

I 12 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs det om bemyndigande att utfärda förordningen. Enligt paragrafen ska genom förordning av finansministeriet, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, i syfte att genomföra AIFM-direktivet närmare bestämmelser utfärdas om de handlingar och den information som investerarna enligt 12 kap. 4 § åtminstone ska ges.

För genomförande nationellt av ändringsdirektivet ska också bestämmelserna på förordningsnivå om ansökningarna om auktorisation ändras. I 4 kap. 10 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ges bemyndigande att utfärda förordning om de tillräckliga utredningar som ska fogas till ansökan om auktorisation och de handlingar och utredningar som behövs för avgörande av ansökan om auktorisation. Finansministeriets förordning om de utredningar som ska fogas till ansökan om auktorisation för förvaltare av alternativa investeringsfonder samt ett särskilt förvaringsinstitut ska ändras i fråga om 4 §, som innehåller en förteckning över utredningar som ska fogas till ansökan om auktorisation. Paragrafen ska ändras på grund av ändringarna i artikel 7 i AIFM-direktivet.

Finansministeriets förordning om de utredningar som ska fogas till ansökan om verksamhetstillstånd för fondbolag och förvaringsinstitut, om ersättningssystem, fondprospekt och sådana finansiella instrument som avses i 13 kap. i lagen om placeringsfonder ska ändras på grund av det nationella genomförandet av ändringsdirektivet. Förordningen innehåller bland annat bestämmelser om handlingar som ska fogas till ansökan om verksamhetstillstånd. En bestämmelse om bemyndigande att utfärda förordning ingår i 2 kap. 4 § i lagen om

placeringsfonder, enligt vilken bestämmelser om de utredningar som ska fogas till tillståndsansökan utfärdas separat genom förordning av finansministeriet. På grund av ändringsdirektivet ska 2 kap. 10 § i den förordningen ändras och genom ändringen genomförs nationellt ändringarna i artikel 7 i fondföretagsdirektivet. Finansministeriets förordning och Finansinspektionens föreskrifter, som utfärdats med stöd av den lag om placeringsfonder som föreslås bli upphävd, föreslås förbli i kraft.

9 Ikraftträdande

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 16 april 2026, eftersom de ändringar som EU-förordningen förutsätter behöver göras i nationell lagstiftning senast den 16 april 2026 och tillämpningen av dem ska inledas den 16 april 2026. I det sammanhanget föreslås det att lagen om fastighetsfonder upphävs. Ett undantag från det ovanstående är vissa skyldigheter att rapportera till Finansinspektionen, som är avsedda att träda i kraft den 16 april 2027, då tillämpningen av ändringen enligt de paragrafer som rör dessa och ändringarna i artikel 24 i AIFM-direktivet och den nya artikel 20 a i fondföretagsdirektivet inleds. Kommissionen ska underrättas om påföljdsbestämmelserna senast den 16 april 2026.

Dessutom föreslås det att propositionen om lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska innehålla övergångsbestämmelser som gäller långivande AIF-fonder. Långivande AIF-fonders medel kan vara illikvida och de kan bestå av lån som ska återbetalas under en lång tid. Därför kan det vara svårt för AIF-förvaltare att följa ändringar i regleringskraven som gjorts under lånens livscykel utan att det påverkar AIF-fondens medel och investerarnas förtroende på ett negativt sätt.

Skyldigheterna avseende investeringsgränserna, det vill säga begränsningen om ett nominellt värde på 20 procent för lån som ges ut till en enskild låntagare (18 b kap. 5 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder), gränserna för finansiell hävstång (18 b kap. 4 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder) samt skyldigheten för en långivande AIF-fond att vara sluten (18 b kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder) ska inte gälla AIF-förvaltare till den del de förvaltar långivande AIF-fonder som har inrättats före den 15 april 2024. Övergångsperioden ska löpa ut den 16 april 2029.

Om det nominella värdet av de lån som AIF-fonden gett ut till en enskild låntagare eller den finansiella hävstången överskrider gränserna för finansiell hävstång enligt 18 b kap. 4 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller investeringsgränserna för långivningen enligt 18 b kap. 5 § kan de AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonderna i fråga emellertid inte under övergångsperioden höja investeringsvärdet eller öka den finansiella hävstången. Om det nominella värdet av de lån som AIF-fonden gett ut till en enskild låntagare understiger den ovannämnda investeringsgränsen eller om den finansiella hävstången understiger den ovannämnda gränsen för finansiell hävstång får AIF-förvaltarna inte höja det nominella värdet eller öka den finansiella hävstången över de ovannämnda gränserna.

En AIF-förvaltare anses under övergångsperioden uppfylla de ovannämnda skyldigheterna, om den förvaltar långivande AIF-fonder som har inrättats före den 15 april 2024, under förutsättning att dessa AIF-fonder inte förvärvar tilläggskapital efter detta.

Trots det som sägs ovan kan en AIF-förvaltare som förvaltar långivande AIF-fonder som har inrättats före den 15 april 2024 välja att omfattas av skyldigheterna ovan. Om en AIF-förvaltare inte utnyttjar övergångsperioden ska Finansinspektionen underrättas om detta.

Om AIF-fonder bedriver utlåning före den 15 april 2024 kan AIF-förvaltarna fortsätta att förvalta sådana fonder utan att i fråga om dessa lån tillämpa de i 18 b kap. 2 § angivna policyerna, förfarandena och processerna för långivning, skyldigheten att begränsa intressekonflikter vid långivning enligt 3 §, skyldigheten när det gäller hänförande av intäkterna från lån enligt 6 § och skyldigheterna att bibehålla minimilånebelopp enligt 7 §.

Finansinspektionen kan av en AIF-förvaltare ta emot en anmälan om val av metoder för likviditetshantering enligt 8 kap. 6 b § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder redan innan lagen träder i kraft. Dessutom kan Finansinspektionen ta upp en anmälan om val av metoder för likviditetshantering enligt 5 kap. 5 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder och ta upp en ansökan om fastställande av en i 8 kap. 2 § 19 punkten avsedd stadgebestämmelse till behandling redan innan lagen träder i kraft. Detta behövs för att en tillräcklig tid ska kunna avsättas för att genomföra ändringarna.

10 Verkställighet och uppföljning

Europeiska Kommissionen samlar in information av medlemsstaterna om utnyttjande av det nationella handlingsutrymmet och om eventuella ändringar i detta avseende. Kommissionen offentliggör dessa uppgifter. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten lägger senast den 16 oktober 2025 fram en rapport för Europeiska kommissionen, rådet och parlamentet med en bedömning av de kostnader som AIF-förvaltare tar ut av andelsägarna i AIF-fonderna och en förklaring av skälen till kostnadsnivåerna och eventuella skillnader mellan dem. Bedömningen inbegriper en analys av kriterierna och deras ändamålsenlighet (den nya artikel 12.4 i AIFM-direktivet).

Europeiska kommissionen har fullmakt att komplettera ändringsdirektivet i fråga om långivning och verktyg för likviditetshantering då arbetet baserar sig på utkast till tekniska tillsynsstandarder som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten har lagt fram senast den 16 april 2025. Kompletteringen kan gälla krav som långivande fonder ska uppfylla för att kunna bevara sin öppna struktur. Dessutom kan kompletteringen gälla precisering av verktygen för likviditetshantering (de nya artiklarna 16.2 f–2 i i AIFM-direktivet). Kommissionen kan också komplettera AIFM-direktivet med delegerade akter som gäller finansiell hävstång (artikel 24.6 i AIFM-direktivet). Utöver detta lägger Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten senast den 16 april 2027 fram utkast till tekniska tillsynsstandarder med preciseringar av AIF-förvaltarnas rapporteringsskyldigheter för godkännande av kommissionen (de nya artiklarna 24.5 a–5 b i AIFM-direktivet).

Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten utarbetar senast den 16 april 2026 riktlinjer om de fullmakter som gäller förordnande att under exceptionella förhållande aktivera eller avaktivera ett verktyg för likviditetshantering (den nya artikel 50.7 i AIFM-direktivet). Inom samma tidsfrist utarbetar Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten riktlinjer för de behöriga myndigheterna för att specificera under vilka omständigheter AIF-fondens namn är oskäligt, otydligt eller vilseledande (den nya artikel 23.7 i AIFM-direktivet).

I fråga om såväl AIFM-direktivet som fondföretagsdirektivet inleder kommissionen senast den 16 april 2029 en ny översyn över hur de bestämmelser som fastställts i ändringsdirektivet fungerar och om erfarenheterna av tillämpningen. I den nya översynen bedöms följande aspekter:

- 1) Inverkan på den finansiella stabiliteten av AIF-förvaltarnas tillgång till och aktivering av verktyg för likviditetshantering.

- 2) Effektiviteten hos kraven på auktorisation och ordningen för delegering i synnerhet när det gäller att förhindra skapandet av brevlådeföretag.
- 3) Lämpligheten i de krav som är tillämpliga på AIF-förvaltare som förvaltar låneutgivande AIF-fonder.
- 4) Ändamålsenligheten i undantaget avseende förvaringsinstitut och de potentiella fördelarna och riskerna, inbegripen inverkan på investerarskyddet, den finansiella stabiliteten, tillsynens effektivitet och tillgången till valmöjligheter på marknaden. Dessutom granskas en eventuell utvidgning av tillämpningsområdet för undantaget avseende förvaringsinstitut.
- 5) Tillräckligheten av de krav som tillämpas på fondbolag som förvaltar en placeringsfond på initiativ av tredje part (så kallad white labeling) och behovet av eventuella tilläggskrav för att förebygga kringgående av kraven samt i synnerhet effektiviteten i bestämmelserna om intressekonflikter.
- 6) Behovet att utse minst en icke verkställande eller oberoende medlem i styrelsen eller ett motsvarande förvaltningsorgan när det är fråga om marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella investerare.

Dessutom får kommissionen senast den 16 april 2026 av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten en berättelse om utveckling av insamlingen av tillsynsuppgifter för utredning av hur det går att

- 1) minska dubbleringar och bristande överensstämmelse mellan kapitalförvaltningssektorn och andra delar av finanssektorn, och
- 2) förbättra standardisering, utbyte och användning av sådana data som EU-myndigheter eller nationella myndigheter redan rapporterat enligt vilka som helst av unionens rapporteringsramar.

Finansministeriet följer upp hur regleringen utvecklas.

11 Förhållande till andra propositioner

11.1 Samband med andra propositioner

Propositionen har inte samband med andra propositioner.

11.2 Förhållandet till budgetpropositionen

Propositionen har inget samband med budgetpropositionen.

12 Förhållande till grundlagen och lagstiftningsordning

Utnyttjande av nationellt handlingsutrymme

Förslaget handlar huvudsakligen om åtgärder för genomförande av Europeiska unionens direktiv. Ändringsdirektivet innehåller nationellt handlingsutrymme som på det sätt som

grundlagsutskottet förutsätter ska utnyttjas med hänsyn till de krav som följer av de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna. Grundlagsutskottet har i sin etablerade praxis betonat att det i den mån som EU-lagstiftningen kräver reglering på det nationella planet eller möjliggör sådan tas hänsyn till de krav som de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna ställer när det nationella handlingsutrymmet utnyttjas (t.ex. GrUU 9/2019 rd, s. 2, GrUU 1/2018 rd, s. 3). Grundlagsutskottet har framhållit att det i regeringens propositioner finns anledning att särskilt i fråga om bestämmelser som är av betydelse med hänsyn till de grundläggande fri- och rättigheterna tydligt klargöra ramarna för det nationella handlingsutrymmet (GrUU 1/2018 rd, s. 3, GrUU 26/2017 rd, s. 42, GrUU 2/2017 rd, s. 2, GrUU 44/2016 rd, s. 4).

Det föreslås att ändringsdirektivet genomförs så exakt som möjligt. Avsikten är inte att lagstifta nationellt om tilläggsskyldigheter som överskrider kraven i direktivet. Strävan är att utnyttja det nationella handlingsutrymme som ändringsdirektivet erbjuder genom att genomföra nationella optioner och avstå från att ta in möjligheterna till nationella begränsningar i den nationella lagstiftningen.

Egendomsskydd

I 15 § i grundlagen föreskrivs det om egendomsskyddet, och enligt bestämmelsen är vars och ens egendom tryggad. Enligt grundlagsutskottets vedertagna tolkning tryggar det grundlagsfästa egendomsskyddet också bestående avtalsrelationer, även om förbudet mot att ingripa retroaktivt i avtalsrelationers okränkbarhet inte är ovillkorligt i grundlagsutskottets praxis (t.ex. GrUU 36/2010 rd, GrUU 42/2006 rd och GrUU 63/2002 rd). Bakom skyddet för förmögenhetsrättsliga rättshandlingars giltighet ligger tanken att skydda rättssubjektens berättigade förväntningar i ekonomiska frågor. I utskottets praxis har skyddet för berättigade förväntningar ansetts omfatta rätten att lita på att lagstiftningen om de rättigheter och skyldigheter som är viktiga för avtalsförhållandet består och att denna typ av frågor inte kan regleras på ett sätt som i oskäligt hög grad försämrar avtalsparternas rättsliga ställning. Utskottet har bedömt också detta slag av reglering som ingriper i egendomsskyddet i relation till de allmänna villkoren för inskränkningar i de grundläggande fri- och rättigheterna, däribland lagstiftningens acceptabilitet och proportionalitet (t.ex. GrUU 56/2005 rd, GrUU 13/2003 rd).

Det ovanstående ska beaktas när nya metoder för likviditetshantering för AIF-fonder och placeringsfonder granskas. I och med begränsningarna av inlösen begränsas fondandelsägarnas rätt att lösa in sina fondandelar temporärt och delvis. I ändringsdirektivet har begränsningar av det här slaget som helhet betraktats som behövliga för att reaktionerna på likviditetspåfrestningar i tider av marknadsstress och investerarskyddet ska vara så effektiva som möjligt. Begränsningarna är tillgängliga i exceptionella situationer och när fondandelsägarnas intressen kräver det. När behovet av begränsningar vägs ska hänsyn tas såväl till fondandelsägarnas intresse som till investerarskyddet för inlösande investerare.

Näringsfrihet

Förslagen i propositionen är lagändringar som ska göras i nationell lag med anledning av Europeiska unionens direktiv. Ändringsdirektivet innehåller inget betydande handlingsutrymme, även om medlemsstaterna har getts möjlighet till en viss option att besluta om det nationella genomförandet av ändringarna. Sådana optioner är bland annat de nya sidotjänsterna enligt artikel 6.4 i AIFM-direktivet och artikel 6.3 i fondföretagsdirektivet och andra tillåtna tjänster, om vilka bestämmelser föreslås i 3 kap. 2 och 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och 2 kap. 2 § i lagen om placeringsfonder. Dessutom inbegriper det nationella handlingsutrymmet ett undantag avseende förvaringsinstitut enligt

artikel 21.5 i AIFM-direktivet, om vilket det föreslås bestämmelser i 7 kap. 4 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Enligt propositionen kan Finansinspektionen på vissa villkor bevilja AIF-förvaltare tillstånd att till förvaringsinstitut utse ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan EES-stat.

Det nationella handlingsutrymmet i ändringsdirektivet gäller också utgivning av konsumentlån. Ändringsdirektivet tillåter strängare bestämmelser för nationellt definierade långivande fonder av en viss typ och av tvingande skäl som gäller det allmänna intresset kan utgivning av konsumentlån förbjudas helt för AIF-fonder. Med stöd av artikel 15 i AIFM-direktivet föreslås det att till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder fogas ett nytt 18 b kap. med bestämmelser om långgivning i AIF-fonder samt särskilda långivande fonder. Långgivande AIF-fonder kan bevilja lån inte bara till företag och andra sammanslutningar utan också till konsumenter. Lån som beviljas konsumenter omfattas emellertid av strängare krav än annan långgivning, eftersom de långgivande AIF-fonderna ska följa andra akter i unionsrätten som tillämpas på konsumentkrediter, såsom direktivet om konsumtionskredit 2008/48/EG och direktivet om avtal om finansiella tjänster som ingåtts på distans (EU) 2023/2673. Dessutom bör AIF-förvaltare följa den nationella regleringen om konsumentkrediter.

Enligt 18 § 1 mom. i grundlagen har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Finansmarknadslagstiftningen innehåller betydande lagbaserade inskränkningar av näringsfriheten. Syftet med lagstiftningen är att skydda de kunders intressen som anlitar finansiella företag och att trygga den finansiella stabiliteten och det allmänna förtroendet för finansmarknadens funktion. Lagstiftningen förutsätter att de företag som tillhandahåller finansiella tjänster och de som förvaltar de grundläggande systemen för de finansiella tjänsterna på förhand skaffar tillstånd för att bedriva verksamheten. På så sätt kan det säkerställas att företagen från första början har tillräckliga förutsättningar att bedriva verksamhet i enlighet med lagens krav. Det är dessutom viktigt att den lagstiftning som reglerar företagens verksamhet och den offentliga tillsynen tryggar uppnåendet av de ovannämnda allmänna målsättningarna. Grundlagsutskottet har i sina utlåtanden ansett att näringsfrihet är huvudregeln enligt grundlagen. Att kräva tillstånd för näringsverksamhet har i undantagsfall ansetts befogat då viktiga och starka samhälleliga intressen talar för detta (t.ex. GrUU 15/2008, GrUU 9/2005 och GrUU 45/2001). Såsom ovan konstateras finns det viktiga och starka samhälleliga skäl till de föreslagna utvidgningarna av de funktioner som omfattas av verksamhetstillståndet. Den föreslagna regleringen uppfyller också de allmänna kraven på en lag som begränsar de grundläggande fri- och rättigheterna. De föreslagna inskränkningarna i näringsfriheten är exakta och noggrant avgränsade.

Avsikten med de föreslagna bestämmelserna är att skydda marknadsaktörernas intresse samt förmögenhetsrättsliga grundläggande rättigheter genom att säkerställa en hög nivå på investerarskyddet. Bestämmelserna har samtidigt syftet att skydda det allmänna förtroendet för tillhandahållandet av placeringsfonder och AIF-fonder till både icke-professionella och professionella investerare. Bestämmelsernas skyddande syfte är således betydelsefullt också med tanke på tryggandet av egendomsskyddet i enlighet med 15 § 1 mom. i grundlagen. Därmed finns det för inskränkningen i den grundläggande fri- och rättighet som avses i 18 § i grundlagen grunder som kan godkännas i lag.

Finansinspektionens normgivningsbemyndigande

I 8 kap. 6 § i det första lagförslaget i propositionen och i 5 kap. 9 § i det andra lagförslaget föreslås det ett normgivningsbemyndigande som gäller hantering av likviditetsrisker. Bemyndigandet gäller Finansinspektionens rätt att besluta om tillfälligt senareläggande av

teckning, återköp och inlösen. Normgivningsbemyndigandet är inte till alla delar helt nya, eftersom Finansinspektionen har haft befogenheter att avbryta inlösen av fondandelar, om detta är nödvändigt för att säkerställa förtroendet för värdepappersmarknaden, för att trygga fondandelsägarnas intressen eller av andra särskilt vägande skäl (10 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder). Finansinspektionens befogenheter utökas så att inspektionen i exceptionella situationer kan besluta att tillfälligt senarelägga teckning, återköp och inlösen av fondandelar i placeringsfonder eller om att avbrott ska avaktiveras. Då förutsätts det att fondbolaget eller AIF-förvaltaren hörs innan befogenheten utnyttjas.

De föreslagna befogenheterna är relevanta för näringsfriheten och rätten att fritt utöva ett yrke enligt 18 § 1 mom. i grundlagen. Utnyttjande av befogenheterna ingriper i näringsfriheten enligt 18 § 1 mom. i grundlagen. Samtidigt har befogenheter av samma typ, som ingriper i verksamhet enligt ett verksamhetstillstånd, inte ansetts vara problematiska ur konstitutionell synvinkel (t.ex. GrUU 28/2008 rd och GrUU 67/2002 rd).

Lagen om Finansinspektionen har flera gånger bedömts av grundlagsutskottet. De åtgärder och påföljdsbefogenheter som Finansinspektionen anvisas i lagförslagen är inte till sitt innehåll eller sin karaktär i någon avgörande grad av ny typ.

Administrativa påföljder och den straffrättsliga legalitetsprincipen

I propositionen föreslås det att lagen om fastighetsfonder upphävs och att bestämmelserna flyttas till ett nytt kap 18 a i VI avdelningen ”Särskilda fondtyper” i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Det föreslås ändå att de bestämmelser som är förenade med hot om straff flyttas till lagens 22 kap. och förs in i samband med de övriga bestämmelser som är förenade med hot om straff och administrativa påföljder.

I förslaget avviker man i fråga om brottsrubriceringen fastighetsfondsbrott från den koncentreringsprincip som tillämpades i samband med totalreformen av straffrätten och som förutsätter att brott som är förenade med hot om fängelse flyttas till strafflagen. På grund av den detaljerade regleringen om AIF-verksamhet och fastighetsfonder skulle en överföring av brottsregleringen till strafflagen göra strafflagen onödigt tungläst. Därför är det motiverat att bevara straffbestämmelsen i speciallagarna. Dessutom begränsas de som potentiellt bryter mot den föreslagna bestämmelsen i praktiken till aktörer som förutsätts vara förtrodda med bestämmelserna i lagen i fråga. I förslaget tillämpas också mer omfattande lagstiftningsteknik som anammats i lagstiftningen om finansmarknaden. Då föreskrivs det t.ex. om straffpåföljder för koncessionspliktiga aktörer på finansmarknaden i särskilda lagar som gäller verksamhetsområdet. Av de ovannämnda orsakerna har det ansetts att man fortsättningsvis kan avvika från koncentrationsprincipen.

Grundlagsutskottet har också fäst uppmärksamhet vid användningen av den s.k. blankobestämmelsen (GrUU 37/2021 rd, s. 34 och 35). Grundlagsutskottet har i sig inte ansett att bestämmelser om blankostraff är en regleringsteknik som är förbjuden enligt grundlagen. Vidare konstaterar utskottet att det redan i samband med reformen av de grundläggande fri- och rättigheterna betonat att målet i fråga om bestämmelser om blankostraff bör vara att de kedjor av bemyndiganden som de förutsätter ska vara exakt angivna och att de materiella bestämmelser som utgör ett villkor för straffbarhet ska vara avfattade med den exakthet som krävs av straffbestämmelser och att det av det normkomplex som bestämmelserna ingår i ska framgå att brott mot dem är straffbart. Också i den bestämmelse som inbegriper själva kriminaliseringen bör det finnas en saklig beskrivning av den gärning som avses bli kriminaliserad.

Upphävandet av lagen om fastighetsfonder som ingår i propositionen och överföringen av bestämmelserna till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder innehåller också straffbestämmelser. I fråga om dessa påföljder föreslås det att straffbestämmelserna förenhetligas med motsvarande bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. De föreslagna bestämmelserna om administrativa påföljder motsvarar till sin karaktär de bestämmelser som redan ingår i den gällande lagstiftningen och som har stiftats med grundlagsutskottets medverkan (GrUU 17/2012 rd, GrUU 15/2016 rd och GrUU 43/2013 rd). I fråga om bestämmelserna om fastighetsfondsförseelse föreslås en administrativ påföljd i stället för ett straff, vilket motsvarar det tillvägagångssätt som tillämpas i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Samtidigt har bestämmelsen om fastighetsvärderarförseelse och specialmotiveringen till den preciserats. I bestämmelsen har det tagits in ett krav på att överträdelsen ska vara väsentlig och motiveringen har kompletterats med en bedömning av väsentlighet.

Bestämmelser om administrativa påföljder som gäller fastighetsfondsverksamhet ingår i 22 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Lagen om Finansinspektionen behöver inte ändras av denna anledning. Bestämmelser om administrativa påföljder för andra gärningar finns i 22 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Grundlagsutskottets vedertagna tolkning är att de påföljdsavgifter som Finansinspektionen påför varken är skatter eller avgifter i den bemärkelse som avses i 81 §, utan administrativa påföljder av straffkaraktär för lagstridig verksamhet. Grundlagsutskottet har i sak jämställt ekonomiska påföljder av straffkaraktär med straffrättsliga påföljder (GrUU 37/2021 rd, s. 15–18, GrUU 14/2013 rd, GrUU 17/2012 rd, GrUU 9/2012 rd, s. 2, GrUU 55/2005 rd, s. 2 och GrUU 32/2005 rd, s. 2). Enligt 2 § 3 mom. i grundlagen ska de allmänna grunderna för administrativa påföljder bestämmas i lag, eftersom det innebär utövning av offentlig makt att påföra en sådan typ av avgift. Grundlagsutskottet anser också att det är fråga om betydande utövning av offentlig makt. I lag ska det exakt och tydligt föreskrivas om grunderna för betalningsskyldigheten och avgiftens belopp samt om den betalningsskyldiges rättsskydd och grunderna för verkställigheten av lagen (GrUU 14/2013 rd, GrUU 17/2012 rd, GrUU 9/2012 rd, s. 2, GrUU 57/2010 rd, s. 2, GrUU 55/2005 rd, s. 2 och GrUU 32/2005 rd, s. 2). Även om kravet på exakthet enligt den straffrättsliga legalitetsprincipen, som framgår av grundlagens 8 §, inte direkt gäller administrativa påföljder kan det allmänna kravet på exakthet inte åsidosättas i ett sådant sammanhang (GrUU 37/2021 rd, GrUU 14/2013 rd, GrUU 17/2012 rd, GrUU 9/2012 rd, s. 2, GrUU 57/2010 rd, s. 2 och GrUU 74/2002 rd, s. 5). Dessutom ska bestämmelserna uppfylla kraven på sanktionernas proportionalitet (GrUU 28/2014 rd, GrUU 15/2014 rd). De bestämmelser om administrativa påföljdsavgifter som ingår i det första lagförslaget motsvarar till sin natur och sitt innehåll de bestämmelser som redan ingår i den gällande lagstiftningen. Ändring i påföljdsavgifter som Finansinspektionen påför kan sökas enligt 73 § i lagen om Finansinspektionen, varvid rättsskyddskravet tillgodoses på det sätt som förutsätts i 21 § i grundlagen.

På de grunder som beskrivs ovan kan det konstateras att blankobestämmelsen tillräckligt noggrant motsvarar de kriterier som grundlagsutskottet förutsätter.

På de grunder som anförs ovan kan den föreslagna regleringen anses vara förenlig med grundlagen.

Med stöd av vad som anförts ovan bedöms lagförslagen kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Eftersom ändringsdirektivet gällande direktiven om fondplacering innehåller bestämmelser som föreslås bli genomförda genom lag, föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) 1 kap. 6 § 3 mom. och 13 kap. 6 a § 4 mom., av dem 13 kap. 6 a § 4 mom. sådant det lyder i lag 975/2021,

ändras 2 kap. 1 § 3 mom., 3 § 2 mom. 3 punkten, 4 § 21 punkten och 5 § 2 mom. 18 punkten, 6 § 4 mom. 4 punkten, det inledande stycket i 3 kap. 3 § och 3 kap. 3 § 3 punkten, 4 kap. 1 § 2 mom. 5 punkten, rubriken för 4 kap. 6 § och 4 kap. 6 § 2 mom., 6 kap. 5 § 5 mom., 7 kap. 3 § och 6 b § 1 mom., 10 kap. 1 § 1 mom. och 2 § 1 mom., 12 kap. 5 § 3 punkten, 14 kap. 3 § 1 mom., 15 kap. 5 § 3 mom., 16 a kap. 1 § 1 mom., 6 § 3 mom. och 8 § 2 mom., 19 kap. 3 § 2 mom., det inledande stycket i 20 kap. 2 § 1 mom. och 20 kap. 2 § 1 mom. 3 och 4 punkten, det inledande stycket i 3 § 1 mom. och 3 § 1 mom. 3 och 4 punkten, det inledande stycket i 4 § 2 mom. och 4 § 2 mom. 3 och 4 punkten, 21 kap. 10 § 1 mom., rubriken för 15 § och 15 § 1 mom. samt 22 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten och 5 § 1 mom. 5 punkten,

av dem 2 kap. 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 739/2016, 2 kap. 5 § 2 mom. 18 punkten och 4 kap. 6 § 2 mom. sådana de lyder i lag 988/2024, 2 kap. 6 § 4 mom. 4 punkten sådana de lyder i lag 627/2014, det inledande stycket i 3 kap. 3 § och 3 kap. 3 § 3 punkten sådana de lyder i lag 1078/2017, 7 kap. 6 b § 1 mom. sådant det lyder i lag 958/2021, 16 a kap. 1 § 1 mom., 6 § 3 mom. och 8 § 2 mom. samt 22 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten och 5 § 1 mom. 5 punkten, sådana de lyder i lag 214/2019, samt

fogas till 2 kap. 3 § nya 4 och 5 punkter, till 2 kap. 4 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1078/2017, 975/2021 och 1358/2021, nya 22–28 punkter och till 2 kap. 5 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 627/2014, 527/2016, 229/2017, 1078/2017, 1230/2018, 214/2019, 528/2021, 975/2021 och 988/2024, nya 19–21 punkter, till 3 kap. 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1078/2017 och 410/2024, ett nytt 6 mom. och till 3 kap. 3 §, sådan den lyder i lagarna 1078/2017 och 298/2019, en ny 4 punkt och ett nytt 2 mom., till 7 kap. 4 § nya 2–5 mom., till 7 kap. en ny 6 c §, till 8 kap. nya 6 a–6 f §, till 10 kap. 1 § ett nytt 3 mom., till 12 kap. 5 § nya 4–6 punkter, till 15 kap. 5 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. och det ändrade 3 mom. blir 3 och 4 mom., till lagen nya 18 a och 18 b kap., till 20 kap. 4 § ett nytt 3 mom., till 21 kap. nya 2 a, 2 b och 8 a § samt till 21 kap. 10 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom. och till 21 kap. 11 § ett nytt 6 mom., till 22 kap. 2 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 214/2019 och 954/2022, en ny 13 punkt samt till 22 kap. en ny 5 a § som följer:

2 kap.

Definitioner

1 §

AIF-fond

Under de förutsättningar som anges i lagen om placeringsfonder avses med AIF-fond också ett sådant företag eller kollektiva investeringar i annan form som inte kräver auktorisation enligt

artikel 5 i fondföretagsdirektivet, där kapital tas emot från en eller flera investerare för kollektiv investering och investeras i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för dessa investerare.

3 §

Förvaltning av alternativa investeringsfonder

Förvaltning av AIF-fonder kan dessutom omfatta en eller flera av följande funktioner i samband med investeringsförvaltningsfunktioner som avses i 1 mom.:

3) verksamhet med koppling till en AIF-fonds tillgångar, vilket kan inbegripa tjänster som är nödvändiga för att AIF-förvaltaren ska uppfylla sina skyldigheter som förvaltare, resursförvaltning, fastighetsförvaltning, rådgivning till företag om kapitalstruktur, industriell strategi och därtill hörande frågor, rådgivning och tjänster som rör fusioner och företagsomstruktureringar samt andra tjänster med anknytning till förvaltningen av AIF-fonden och de företag eller andra tillgångar som den har investerat i,

4) långivning för en AIF-fonds räkning,

5) förvaltning av specialföretag för värdepapperisering.

4 §

Definitioner med anknytning till AIFM-direktivet

I denna lag avses med

21) *finansiell hävstång* en metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en förvaltd AIF-fond genom lån av kontanter eller värdepapper eller genom finansiell hävstång som härrör från derivatinstrument eller på något annat sätt,

22) *AIF-fond som använder finansiell hävstång* en AIF-fond vars exponeringar ökas av den förvaltande AIF-förvaltaren genom lån av kontanter eller värdepapper, eller genom finansiell hävstång som härrör från derivatinstrument eller på något annat sätt,

23) *värdepapperscentral* en värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § 5 punkten i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017) och en sådan i 6 punkten i den paragrafen avsedd utländsk värdepapperscentral som har fått sådan auktorisation att vara verksam som värdepapperscentral i en EES-stat eller ett tredjeland som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012,

24) *AIF-fondens kapital* sammanlagda kapitaltillskott och outnyttjade kapitalutfästelser som anslagits till en AIF-fond, beräknat på grundval av investerbara belopp efter avdrag av alla avgifter och kostnader som investerare står för direkt eller indirekt,

25) *långivning eller utgivning av lån* beviljande av lån direkt från en AIF-fond i egenskap av ursprunglig långivare, eller indirekt genom en tredje part eller ett specialföretag som beviljar lån för en AIF-fond eller för AIF-fondens räkning, eller för en AIF-förvaltare eller för AIF-förvaltarens räkning med avseende på AIF-fonden, när AIF-förvaltaren eller AIF-fonden medverkar till att strukturera lånet eller till att fastställa eller på förhand komma överens om dess egenskaper, innan exponering mot lånet uppstår,

26) *långivande fond* en AIF-fond vars investeringsstrategi huvudsakligen är att ge lån eller vars utgivna lån har ett nominellt värde som utgör minst 50 procent av fondens nettotillgångsvärde,

27) *delägarlån* ett lån som en AIF-fond beviljar ett företag i vilket den direkt eller indirekt innehar minst fem procent av kapitalet eller rösterna, där lånet inte kan säljas till tredje part fristående från de kapitalinstrument som AIF-fonden innehar i samma företag,

28) *finansiellt företag*,

a) ett kreditinstitut enligt 1 kap. 7 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (610/2014) och ett utländskt kreditinstitut enligt 2 mom. i den paragrafen,

b) ett finansiellt institut enligt 1 kap. 11 § i kreditinstitutslagen,

c) ett tjänsteföretag enligt 1 kap. 14 § i kreditinstitutslagen,

d) ett försäkringsbolag enligt 1 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen (521/2008), med undantag av arbetspensionsförsäkringsbolag enligt 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, och en försäkringsholdingsammanslutning enligt 1 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen,

e) ett värdepappersföretag enligt 1 kap. 13 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster och ett utländskt värdepappersföretag enligt 2 punkten i det momentet,

f) ett konglomerats holdingsammanslutning enligt 2 § 12 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004).

5 §

Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning

I denna lag avses med

18) *Esap-förordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2859 om inrättande av en europeisk gemensam åtkomstpunkt som ger centraliserad tillgång till allmänt tillgänglig information som är relevant för finansiella tjänster, kapitalmarknader och hållbarhet,

19) *förordningen om referensvärden* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014,

20) *penningtvättsförordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1624 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism,

21) *förordningen om värdepapperscentraler* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012.

6 §

Definitioner med anknytning till finansmarknadslagstiftningen

I denna lag avses med

4) *utländskt EES-kreditinstitut* ett sådant utländskt EES-kreditinstitut som avses i 1 kap. 7 § 3 mom. i kreditinstitutslagen.

3 kap.

Verksamhet som AIF-förvaltare

2 §

Andra tillåtna tjänster

En extern AIF-förvaltare som har sådan auktorisation som avses i 1 § i detta kapitel får dessutom tillhandahålla administration av referensvärden enligt förordningen om referensvärden eller kreditförvaltningsåtgärder enligt 3 § 1 mom. i lagen om kreditförvärvare och kreditförvaltare (161/2025). En AIF-förvaltare kan dock inte beviljas auktorisation för tillhandahållande av tjänster som avser administration av referensvärden i AIF-fonder som den själv förvaltar.

3 §

Sidotjänster

En AIF-förvaltare får i enlighet med den beviljade auktorisationen dessutom som sidotjänster tillhandahålla

3) mottagande och förmedling av order enligt 1 kap. 15 § 1 punkten i lagen om investeringstjänster,

4) varje annan uppgift eller funktion som en AIF-förvaltare redan utför för de förvaltade AIF-fonderna eller i övrigt tillhandahåller i enlighet med 2 § eller denna paragraf, förutsatt att eventuella intressekonflikter som uppstår för andra parter till följd av utförandet av uppgifterna eller funktionerna hanteras på lämpligt sätt.

På en AIF-förvaltare som tillhandahåller sidotjänster enligt 1 mom. tillämpas 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster till den del som sidotjänsterna gäller ett eller flera sådana finansiella instrument som avses i 14 § i det kapitlet.

4 kap.

Auktorisation

1 §

Ansökan om auktorisation

Till ansökan ska fogas tillräckliga utredningar om AIF-förvaltarens

5) delegering av funktioner eller arrangemang för vidaredelegering av funktioner.

6 §

Anmälan om auktorisation och ändring av auktorisation

Finansinspektionen ska kvartalsvis anmäla de auktorisationer och ändringar av auktorisationer som beviljats med stöd av detta kapitel till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten för registrering. Informationen ska lämnas in till Europeiska

värdepappers- och marknadsmyndigheten i det format som anges i artikel 2.3 i Esap-förordningen. Följande data ska fogas till informationen:

- 1) namnen på den auktoriserade AIF-förvaltare som informationen gäller,
- 2) en förteckning över de alternativa investeringsfonder de auktoriserade AIF-förvaltarna förvaltar eller marknadsför,
- 3) för auktoriserade AIF-förvaltare den eventuella identifieringskoden för juridiska personer i enlighet med artikel 7.4 b i Esap-förordningen,
- 4) typen av information i enlighet med artikel 7.4 c i Esap-förordningen,
- 5) omnämnande av om den i 1—4 avsedda informationen innehåller personuppgifter.

6 kap.

Verksamhetsförutsättningar

5 §

Ledning och tillförlitlighet

Centrala beslut om bedrivande av en AIF-förvaltares affärsverksamhet ska fattas av minst två personer som uppfyller villkoren i 1 mom. En person som avses ovan ska sköta uppgiften på heltid och vara bosatt i en EES-stat.

7 kap.

Organisering av verksamheten

3 §

Rapportering till Finansinspektionen

En AIF-förvaltare ska regelbundet i fråga om varje AIF-fond som den förvaltar rapportera tillräcklig information till Finansinspektionen om

- 1) de marknader där den är medlem eller bedriver aktiv handel,
- 2) de finansiella instrument och andra objekt som den handlar med,
- 3) varje AIF-fonds exponeringar och tillgångar,
- 4) de viktigaste investeringsobjekten,
- 5) de största riskkoncentrationerna,
- 6) AIF-fondernas användning av finansiell hävstång och det totala beloppet av den finansiella hävstången,
- 7) arrangemang för delegering av portföljförvaltning eller riskhantering,
- 8) de EES-stater där andelar i AIF-fonden marknadsförs,
- 9) andra än i 1–8 punkten avsedda för systemrisken relevanta faktorer,
- 10) för tillsynen behövliga övriga uppgifter och handlingar än de som avses i 1–9 punkten.

Den information som avses i 1 mom. 1–3 punkten ska innehålla de identifikationskoder som Finansinspektionen behöver för att koppla de uppgifter som tillhandahålls om tillgångar, AIF-fonder och AIF-förvaltare med annan tillsynsinformation eller allmänt tillgänglig information.

4 §

Utseende av förvaringsinstitut

Med avvikelse från vad som i 1 mom. föreskrivs om utseende av förvaringsinstitut, kan Finansinspektionen bevilja tillstånd till att ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan EES-stat utses till förvaringsinstitut, om

1) Finansinspektionen har mottagit en motiverad begäran från AIF-förvaltaren om att tillåta att ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan EES-stat utses och denna begäran visar att det i Finland saknas sådana förvaringsinstitutstjänster som effektivt kan tillgodose AIF-fondens behov med hänsyn till dess investeringsstrategi, och

2) det sammanlagda beloppet av en AIF-fonds tillgångar som på den finländska marknaden för förvaringsinstitut anförtröts för förvaring inte överstiger 50 miljarder euro.

Vid fastställandet av det sammanlagda beloppet av tillgångar enligt 2 mom. 2 punkten beaktas inte i 20 kap. 4 § 1 mom. avsedda tillgångar som förvaras av ett förvaringsinstitut som är etablerat i Finland eller förvaringsinstitutets egna tillgångar.

Innan Finansinspektionen beviljar ett tillstånd enligt 2 mom. ska den göra en bedömning från fall till fall av bristen på förvaringsinstitutstjänster med beaktande av den berörda AIF-fondens investeringsstrategi. Finansinspektionen ska underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om den tillåter att ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan EES-stat utses.

Tillämpningen av denna paragraf begränsar inte tillämpningen av andra bestämmelser om förvaringsinstitut, med undantag för 14 kap. 1 § 1 mom. och 6 § 1 mom.

6 b §

AIF-förvaltares rapporteringsskyldighet

Med institutionell investerare avses i denna paragraf försäkringsbolag som bedriver livförsäkring enligt försäkringsbolagslagen, tilläggs pensionsstiftelser och tilläggs pensionskassor enligt lagen om tilläggs pensionsstiftelser och tilläggs pensionskassor samt motsvarande institutionella investerare som är verksamma inom EES-området och som har investerat i en AIF-fond som avses i 6 a § 1 mom.

6 c §

Förvaltning av AIF-fond på initiativ av en tredje part

Om en AIF-förvaltare förvaltar eller planerar att på initiativ av en tredje part förvalta en AIF-fond i situationer där en AIF-fond använder en initiativtagande tredje parts namn eller där en AIF-förvaltare delegerar uppgifter till en initiativtagande tredje part, ska AIF-förvaltaren lämna en detaljerad utredning om hanteringen av intressekonflikter till Finansinspektionen. I utredningen ska särskilt anges vilka rimliga åtgärder AIF-förvaltaren har vidtagit för att förhindra intressekonflikter som uppstår till följd av förhållandet med den tredje parten. Om intressekonflikter inte kan förhindras ska AIF-förvaltaren redogöra för hur den identifierar, hanterar, övervakar och informerar om dessa intressekonflikter för att förhindra att intressekonflikterna inverkar negativt på AIF-fondens och dess placerares intressen.

8 kap.

Riskhantering

6 a §

Metoder för likviditetshantering

I denna lag är *metoder för likviditetshantering*

- 1) tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen av AIF-fondens andelar (*senareläggande av teckning, återköp och inlösen*),
- 2) en tillfällig och partiell begränsning av andelsägares rättighet att lösa in sina andelar, så att andelsägarna endast kan lösa in en viss del av sina andelar,
- 3) en förlängning av den uppsägningstid som andelsägare måste ge AIF-förvaltare, utöver en minimiperiod för AIF-fonden, vid inlösen av sina andelar,
- 4) en avgift, inom ett förutbestämt intervall som tar hänsyn till likviditetskostnaden, som betalas till AIF-fonden av andelsägare vid inlösen av andelar och som säkerställer att andelsägare som återstår i AIF-fonden inte orsakas oskälig olägenhet,
- 5) en på förhand fastställd mekanism genom vilken nettotillgångsvärdet för andelar i en AIF-fond justeras genom tillämpning av en faktor som återspeglar likviditetskostnaden,
- 6) en på förhand fastställd mekanism genom vilken tecknings-, återköps- och inlösenpriser för andelar i en AIF-fond fastställs genom att nettotillgångsvärdet per andel justeras med en faktor som återspeglar likviditetskostnaden,
- 7) en avgift som en andelsägare betalar till AIF-fonden vid tidpunkten för teckning, återköp eller inlösen av andelar och som ersätter AIF-fonden för de likviditetskostnader som uppstår på grund av transaktionens storlek och som säkerställer att andra andelsägare inte orsakas oskälig olägenhet,
- 8) överföring av tillgångar som innehas av AIF-fonden, i stället för kontanter, för att tillmötesgå andelsägarnas begäran om inlösen (*inlösen genom apport*),
- 9) separering av sådana tillgångar vars ekonomiska eller rättsliga egenskaper har ändrats väsentligt eller blivit osäkra på grund av exceptionella omständigheter, från AIF-fondens övriga tillgångar (*arrangemang för separering av tillgångar*).

8 kap.

Riskhantering

6 a §

Metoder för likviditetshantering

I denna lag är *metoder för likviditetshantering*

- 1) tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen av AIF-fondens andelar (*senareläggande av teckning, återköp och inlösen*),
- 2) en tillfällig och partiell begränsning av andelsägares rättighet att lösa in sina andelar, så att andelsägarna endast kan lösa in en viss del av sina andelar,
- 3) en förlängning av den uppsägningstid som andelsägare måste ge AIF-förvaltare, utöver en minimiperiod för AIF-fonden, vid inlösen av sina andelar,
- 4) en avgift, inom ett förutbestämt intervall som tar hänsyn till likviditetskostnaden, som betalas till AIF-fonden av andelsägare vid inlösen av andelar och som säkerställer att andelsägare som återstår i AIF-fonden inte orsakas oskälig olägenhet,
- 5) en på förhand fastställd mekanism genom vilken nettotillgångsvärdet för andelar i en AIF-fond justeras genom tillämpning av en faktor som återspeglar likviditetskostnaden,
- 6) en på förhand fastställd mekanism genom vilken tecknings-, återköps- och inlösenpriser för andelar i en AIF-fond fastställs genom att nettotillgångsvärdet per andel justeras med en faktor som återspeglar likviditetskostnaden,
- 7) en avgift som en andelsägare betalar till AIF-fonden vid tidpunkten för teckning, återköp eller inlösen av andelar och som ersätter AIF-fonden för de likviditetskostnader som uppstår på

grund av transaktionens storlek och som säkerställer att andra andelsägare inte orsakas oskäligen olägenhet,

8) överföring av tillgångar som innehas av AIF-fonden, i stället för kontanter, för att tillmötesgå andelsägarnas begäran om inlösen (*inlösen genom apport*),

9) separering av sådana tillgångar vars ekonomiska eller rättsliga egenskaper har ändrats väsentligt eller blivit osäkra på grund av exceptionella omständigheter, från AIF-fondens övriga tillgångar (*arrangemang för separering av tillgångar*).

6 b §

Val av metoder för likviditetshantering

En AIF-förvaltare ska välja ut minst två i 6 a § 2–8 punkten avsedda lämpliga metoder för likviditetshantering för var och en av de AIF-fonder som den förvaltar. AIF-förvaltaren ska bedöma lämpligheten när det gäller den valda metoden för likviditetshantering i förhållande till AIF-fondens investeringsstrategi, likviditetsprofil och inlösenpolicy. De valda metoderna för likviditetshantering ska inkluderas i AIF-fondens stadgar och meddelas Finansinspektionen.

AIF-förvaltaren kan inte som metod för likviditetshantering välja endast i 6 a § 5 och 6 punkten avsedda metoder.

Med avvikelse från 1 mom. kan för en AIF-fond som auktoriserats som penningmarknadsfond i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 om penningmarknadsfonder väljas endast en sådan metod för likviditetshantering som avses i 6 a § 2–8 punkten.

Denna paragraf ska inte tillämpas på slutna AIF-fonder som förvaltas av en AIF-förvaltare.

6 c §

Användning av metoder för likviditetshantering

En AIF-förvaltare kan aktivera en metod för likviditetshantering enligt 6 a § 2–8 mom. om andelsägarnas intressen kräver detta och metoden i fråga inkluderas i AIF-fondens stadgar.

En AIF-förvaltare ska ha policyer och förfaranden för att aktivera och avaktivera användningen av alla de metoder för likviditetshantering som valts med stöd av 6 b § 1 mom. AIF-förvaltaren ska se till att den har infört operativa och administrativa arrangemang som möjliggör användning av de valda metoderna för likviditetshantering. De policyer och förfaranden som gäller metoderna för likviditetshantering ska meddelas Finansinspektionen.

Inlösen genom apport får endast aktiveras för att tillmötesgå en begäran om inlösen från professionella kunder och inlösen genom apport ska motsvara en proportionell andel av AIF-fondens tillgångar. Inlösen genom apport behöver dock inte motsvara en proportionell andel av AIF-fondens tillgångar om AIF-fonden i fråga endast marknadsförs till professionella kunder, eller om syftet med AIF-fondens investeringspolicy är att efterbilda sammansättningen av ett visst aktieindex eller index för obligationer och denna AIF-fond är en börshandlad fond enligt 1 kap. 26 § 1 mom. 3 punkten i lagen om investeringstjänster.

6 d §

Användning av metoder för likviditetshantering i exceptionella situationer

En AIF-förvaltare kan i exceptionella situationer och när omständigheterna och AIF-fondens andelsägars intresse kräver det tillfälligt aktivera senareläggande av teckning, återköp och inlösen av andelar eller separering av tillgångar enligt.

6 e §

Meddelande om användning av metoder för likviditetshantering

En AIF-förvaltare ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om den med stöd av 6 d § använder eller avaktiverar tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrättas om en AIF-förvaltare använder eller avaktiverar någon av de metoder för likviditetshantering som avses i 6 a § 2–8 punkten, om det görs på ett sätt som inte ingår i den normala affärsverksamheten enligt AIF-fondens stadgar.

AIF-förvaltaren ska inom en rimlig tidsram underrätta Finansinspektionen före användningen eller avaktiveringen av ett arrangemang för separering av tillgångar enligt 6 d §.

6 f §

Finansinspektionens rätt att besluta om tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen

Finansinspektionen kan under exceptionella omständigheter när investerarnas intresse kräver det bestämma att en AIF-förvaltare ska aktivera eller avaktivera tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen, om det behövs på grund av investerarskyddet eller risker som hänför sig till den finansiella stabiliteten. Finansinspektionen ska höra AIF-förvaltaren innan den beslutar om tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen. Bestämmelser om hörande av part finns i 34 § i förvaltningslagen (434/2003).

10 kap.

Delegering

1 §

Delegering av funktioner

En AIF-förvaltare får delegera en del av sina funktioner. AIF-förvaltaren får delegera funktioner enligt denna lag endast om delegeringen inte inverkar negativt på förvaltarens riskhantering, den interna kontrollen, någon annan funktion eller tillsynen över verksamheten. AIF-förvaltaren får inte delegera så mycket av sina funktioner att den inte längre kan anses bedriva förvaltning av AIF-fonder eller tillhandahållande av andra tjänster enligt 3 kap. 2 § eller sidotjänster enligt 3 kap. 3 §. Förvaltaren ansvarar oberoende av att den delegerat funktioner för att alla de förpliktelser uppfylls som följer av denna lag.

Som delegering enligt detta kapitel betraktas inte distribution av AIF-fonder, om distributören marknadsför en AIF-fond för egen räkning i enlighet med lagen om investeringstjänster eller lagen om försäkringsdistribution (234/2018).

2 §

Villkor för delegering av funktioner

En AIF-förvaltare som efter att ha beviljats auktorisation avser att delegera i 2 kap. 3 § eller 3 kap. 2 eller 3 § avsedda funktioner ska på förhand underrätta Finansinspektionen om delegeringen.

12 kap.

Erbjudande av andelar

5 §

Regelbunden informationsskyldighet

En AIF-förvaltare ska för varje AIF-fond och EES-baserad AIF-fond som den förvaltar och för varje annan AIF-fond som den marknadsför i en EES-stat regelbundet lämna information till investerarna om

3) AIF-fondens aktuella riskprofil och de riskhanteringssystem som AIF-förvaltaren tillämpar på dessa risker,

4) sammansättningen av portföljen av utgivna lån,

5) alla avgifter och kostnader som direkt eller indirekt ska betalas av andelsägarna, på årsbasis,

6) varje moderbolag, dotterbolag och specialföretag som har använts i samband med AIF-fondens investeringar av AIF-förvaltaren eller för AIF-förvaltarens räkning, på årsbasis.

14 kap.

Auktorisation att verka som förvaringsinstitut

3 §

Särskilda förvaringsinstitut

En värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet kan utan särskild auktorisation fungera som särskilt förvaringsinstitut för en AIF-fond.

15 kap.

Förvaringsinstitutens uppgifter

5 §

Delegering av förvaringsuppgifter

Den i 1 mom. 3 punkten föreskrivna skyldigheten tillämpas inte, om den som sköter den delegerade uppgiften är en värdepapperscentral som agerar i egenskap av investerande värdepapperscentral enligt definitionen i den delegerade förordning som utfärdats enligt artiklarna 29.3 och 48.10 i förordningen om värdepapperscentraler.

Tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral som agerar i egenskap av utgivande värdepapperscentral enligt definitionen i den delegerade förordning som utfärdats enligt artiklarna 29.3 och 48.10 i förordningen om värdepapperscentraler anses inte vara delegering av förvaringsinstitutets förvaringsfunktioner. Tillhandahållande av tjänster av en

värdepapperscentral som agerar i egenskap av en investerande värdepapperscentral betraktas som delegering av förvaringsinstitutets förvaringsfunktioner.

16 a kap.

Specialplaceringsfonder

1 §

Särskilda bestämmelser som tillämpas på specialplaceringsfonder och dem som förvaltar sådana

En AIF-förvaltare som har auktorisation som AIF-förvaltare eller som är registrerad hos Finansinspektionen så som föreskrivs i denna lag får förvalta specialplaceringsfonder med iakttagande ytterligare av vad som i 2 kap. 10, 11 och 14 §, 5 kap. 4–11 §, 7 kap. 3 §, 8 kap. 2 och 3 § samt 9 § 2 och 3 mom., 9 kap. 1–7 §, 10–12, 17 och 18 kap., 19 kap. 5–8 § samt 26 kap. 9, 10 och 12 § i lagen om placeringsfonder föreskrivs om fondbolag och förvaltning av placeringsfonder.

6 §

Investering av specialplaceringsfonders tillgångar

En specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter ska iakttä vad som i 18 a kap. 16–25 § föreskrivs om investering av en fastighetsfonds tillgångar, kredittagning, värdering av egendom samt om fastighetsvärderare och fastighetsvärdering.

8 §

Betalning av teckning av specialplaceringsfonder genom apport

Innan fondandelar tecknas ska det i fråga om apportegendomens värde och dess konsekvenser med tanke på fondandelsägarnas likställighet inhämtas en bedömning hos en i 18 a kap. 20 § avsedd opartisk och utomstående fastighetsvärderare eller, om apportegendomen inte omfattar fastigheter eller fastighetsvärdepapper, ett utlåtande hos en CGR-revisor eller hos en revisionssammanslutning där den revisor som är ansvarig för utlåtandet ska vara en CGR-revisor.

18 a kap.

Fastighetsfonder

Allmänna bestämmelser

1 §

Fastighetsfondsverksamhet

Verksamhet som innebär att allmänheten erbjuds möjlighet att delta i gemensamma fastighetsplaceringar kan bedrivas i enlighet med detta kapitel så att allmänheten deltar i placeringsverksamheten genom att teckna, köpa eller på annat sätt förvärva aktier i ett publikt aktiebolag eller andelar i ett kommanditbolag varefter bolaget, i annat syfte än byggande eller fastighetsförädling, vidareplacerar de från allmänheten influtna medlen huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper.

I fråga om fastighetsfondens byggnads- och fastighetsförädlingsverksamhet gäller vad som föreskrivs i 16 § 5 mom.

Bestämmelser om specialplaceringsfonder som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper finns i 16 a kap. Bestämmelser om fastighetsfonder i aktiebolagsform och därmed jämförbara kommanditbolag finns förutom i detta kapitel även annanstans i denna lag.

2 §

Fastighetsfond

I denna lag avses med *fastighetsfond* ett publikt aktiebolag som enligt sin bolagsordning uteslutande eller huvudsakligen bedriver fastighetsfondsverksamhet. En fastighetsfond är en sådan AIF-fond som avses i denna lag.

Ett kommanditbolag vars andelar är sådana värdepapper som avses i värdepappersmarknadslagen och som erbjuder allmänheten möjlighet att delta i gemensamma fastighetsplaceringar på det sätt som föreskrivs i 1 § 1 mom. jämföras med en fastighetsfond, med undantag för vad som föreskrivs i 12 §. Vad som i detta kapitel föreskrivs om fastighetsfonder, dessas aktiekapital, stiftelseurkund, aktier, ägare och bolagsordning gäller, med undantag för vad som föreskrivs i 12 §, kommanditbolag, det sammanlagda antalet andelar i bolagen, andelarnas art, bolagsmän och bolagsavtal. Ett kommanditbolag som avses i detta moment är en sådan AIF-fond som avses i denna lag.

3 §

Definitioner som gäller fastighetsfondsverksamhet

I detta kapitel avses med

- 1) *fastighet* en fastighet som avses i 2 § 1 mom. i fastighetsregisterlagen (392/1985),
- 2) *fastighetsvärdepapper* aktier eller andra värdepapper eller sådana finansiella instrument som avses i lagen om investeringstjänster och som ensamma för sig eller tillsammans med andra värdepapper eller finansiella instrument medför rätt att besitta en viss bostad, en annan lägenhet eller fastighet eller en del av en fastighet,
- 3) *derivatinstrument* ett sådant derivatinstrument som är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument eller på någon annan reglerad marknadsplats som fungerar fortlöpande samt är erkänd och öppen för allmänheten samt andra derivatinstrument vilkas underliggande tillgångar är värdepapper, valutor, räntesatser, derivatinstrument, fastigheter, fastighetsvärdepapper, annan egendom eller index som beskriver prisutvecklingen för de underliggande tillgångarna,
- 4) *hyresbostad* en lägenhet i ett bostadshus eller i en del av ett bostadshus som är avsedd att uteslutande nyttjas av annan eller någon vars rätt härleder sig från denne, huvudsakligen som bostad och mot vederlag, dvs. hyra,
- 5) *placering i hyresbostäder* fastighetsfondsverksamhet där medel uteslutande eller huvudsakligen placeras i hyresbostäder,
- 6) *nybyggnad av hyresbostäder* uppförande av ett eller flera bostadshus som huvudsakligen ska användas som hyresbostäder,

7) *anskaffning av hyresbostäder* anskaffning av ett eller flera bostadshus eller av en eller flera bostadslägenheter eller andra lokaler som ska användas för boende ur det befintliga byggnadsbeståndet för att huvudsakligen användas som hyresbostäder,

8) *ombyggnad av hyresbostäder* höjning av utrustningsnivån eller den övriga kvalitativa nivån på en bostad eller ett bostadshus eller dess gårdsområde eller övriga omedelbara omgivning från den ursprungliga nivån eller återförande av denna genom andra åtgärder än årsreparationer till ny eller till ursprunglig nivå eller ändring eller utvidgning av befintliga lokaler för att huvudsakligen användas som bostäder eller därtill anslutna lokaler, och då i huvudsak som hyresbostäder,

9) *fastighetsförädlingsverksamhet* sådana placeringar i fastigheter som huvudsakligen ger avkastning först efter sanering, planering eller byggande.

Vad som i detta kapitel föreskrivs om fastigheter ska tillämpas också på andra registerenheter som avses i 2 § 3 mom. i fastighetsregisterlagen, på lego- och nyttjanderätt vars innehavare enligt 14 kap. 2 § i jordabalken (540/1995) är skyldig att ansöka om inskrivning av sin rätt samt på byggnader och konstruktioner som varaktigt betjänar fastighetens användning.

4 §

Särskilda bestämmelser som ska tillämpas på fastighetsfondsverksamhet

På fastighetsfonder och deras aktieägare samt på kommanditbolag som bedriver fastighetsfondsverksamhet och deras bolagsmän tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om AIF-fonder, AIF-förvaltare och deras aktieägare. På fastighetsfonder i aktiebolagsform och deras aktieägare tillämpas aktiebolagslagen, värdepappersmarknadslagen, bokföringslagen och revisionslagen, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel. På kommanditbolag som bedriver fastighetsfondsverksamhet och deras bolagsmän ska i stället för aktiebolagslagen tillämpas lagen om öppna bolag och kommanditbolag (389/1988).

På en fastighetsfond i aktiebolagsform som placerar i hyresbostäder tillämpas lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009), om fonden beviljats befrielse från skatt enligt den lagen.

Det här kapitlet innehåller följande särskilda bestämmelser om verksamheten i fastighetsfonder i aktiebolagsform som placerar medel i hyresbostäder:

- 1) 12 § om handel med en fastighetsfonds aktier,
- 2) 16 § 5 mom. om byggande och fastighetsförädlingsverksamhet,
- 3) 17 § om utbetalning av vinst,
- 4) 18 § 1 mom. om upptagande av kredit,
- 5) 30 § 3 mom. om skadeståndsskyldighet.

På fastighetsfonder som är sådana internt förvaltade AIF-fonder som avses i denna lag tillämpas inte 16 § 5 mom. eller 29 § i detta kapitel.

5 §

En fastighetsfonds firma

En fastighetsfonds firma ska innehålla ordet fastighetsfond antingen som sådant eller som sammansättningsled. En fastighetsfond som endast investerar i hyresbostäder kan i sin firma alternativt använda ordet bostadsfond antingen som sådant eller som sammansättningsled. I beskrivningen av varje fastighetsfonds verksamhetsområde ska ingå ordet fastighetsfond. Endast en fastighetsfond som uppfyller kraven i denna lag har rätt att i sin firma eller annars för att ange sin verksamhet använda benämningen fastighetsfond.

6 §

Finansinspektionens tillsyn över fastighetsfonder

Iakttagandet av 14, 15, 17, 18 och 26–29 § i detta kapitel, av bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av dem och av informationsskyldigheten enligt 16, 19 och 20 § i detta kapitel övervakas av Finansinspektionen som avses i lagen om Finansinspektionen och denna lag.

7 §

En fastighetsfonds beredskap

Fastighetsfonder ska genom deltagande i beredskapsplanering på finansmarknaden och genom förberedelser av verksamheten under undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att deras uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också under undantagsförhållanden.

Om de åtgärder som följer av 1 mom. klart avviker från sådan verksamhet som ska anses vara sedvanlig för fastighetsfonder och de medför väsentliga merkostnader, kan dessa kostnader ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

Finansinspektionen kan meddela föreskrifter om tillämpningen av 1 mom.

Bildande av fastighetsfonder samt deras verksamhet

8 §

En fastighetsfonds affärsverksamhet

En fastighetsfond ska bedriva fastighetsfondsverksamheten omsorgsfullt och sakkunnigt för ägarnas gemensamma bästa. Fastighetsfonden ska i sin verksamhet bemöta ägarna jämlikt.

9 §

Annan tillåten verksamhet för en fastighetsfond

En fastighetsfond får bedriva endast fastighetsfondsverksamhet. En fastighetsfond som är en internt förvaltnings AIF-fond får inte utöver förvaltning av AIF-fonder bedriva någon annan verksamhet.

En fastighetsfond får bedriva till fastighetsfondsverksamheten väsentligen hörande verksamhet, om verksamheten är ägnad att främja samtliga ägares intressen.

En fastighetsfond får med de begränsningar som anges i 16 § 5 mom. bedriva byggnads- och fastighetsförädlingsverksamhet.

10 §

En fastighetsfonds aktiekapital

En fastighetsfonds aktiekapital ska uppgå till minst fem miljoner euro samt vara helt inbetalt och i fastighetsfondens besittning innan fastighetsfonden anmäls för registrering och innan den inleder sin verksamhet.

Fastighetsfonden ska uppnå det i 1 mom. angivna kapitalbeloppet inom 18 månader efter fondens bildande, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beviljar undantag från detta krav.

Fastighetsfondens aktiekapital ska betalas in i pengar på fondens konto i Finland i en sådan inlåningsbank som avses i kreditinstitutslagen eller i ett sådant utländskt kreditinstituts filial som har rätt att ta emot insättningar.

Trots vad som föreskrivs i 3 mom. kan i fastighetsfondens stiftelseurkund och bolagsordning tas in en bestämmelse om att aktier får tecknas med rätt eller skyldighet att i bolaget mot aktier sätta in apportegendom. Enligt bestämmelsen kan en eller flera stiftare av fastighetsfonden berättigas eller åläggas att med apportegendom betala tecknade aktier eller en del av dem. Som apport eller annars i samband med aktieteckning kan en fastighetsfond tillföras endast egendom av det slag som avses i 16 § 2 mom.

Trots vad som föreskrivs i 4 mom. ska på en fastighetsfond som är en internt förvaltd AIF-fond och auktoriserad som AIF-förvaltare dessutom tillämpas de begränsningar som enligt 6 kap. 2 § 6 mom. gäller för investering av kapitalbasen. På en fastighetsfond som är en internt förvaltd AIF-fond och som är auktoriserad som AIF-förvaltare tillämpas dessutom 6 kap. 2 § 2–6 mom.

11 §

Bildande av en fastighetsfond

När en fastighetsfond bildas ska den ha minst fem aktieägare, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beviljar undantag från detta krav. Antalet aktieägare ska räknas så att sådana bokföringsskyldiga betraktas som en helhet, vilka ensamma eller tillsammans har i 1 kap. 5 § i bokföringslagen angivet bestämmande inflytande i en annan bokföringsskyldig eller i ett motsvarande utländskt företag.

12 §

Handel med en fastighetsfonds aktier

En fastighetsfond ska inom tre år från inledandet av fastighetsfondsverksamheten ansöka om att dess aktier tas upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument eller på en multilateral handelsplattform enligt den lagen eller till handel inom ett i någon annan stat etablerat eller fungerande omsättningssystem som kan jämföras med en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beviljar undantag från detta krav för högst två år.

Innan fastighetsfondens aktier upptas till offentlig handel eller multilateral handel ska fastighetsfonden kvartalsvis eller oftare offentliggöra sina aktiers värde och antal. Fastighetsfonden ska utan dröjsmål rätta felaktig information om aktiernas värde, om felaktigheten inte är obetydlig.

13 §

Anmälan till Finansinspektionen om en fastighetsfonds bolagsordning

En fastighetsfond ska omedelbart informera Finansinspektionen om den registrerade bolagsordningen och ändringar i den.

14 §

Stadgar för fastighetsplaceringsverksamheten

Utöver sin bolagsordning ska en fastighetsfond för fastighetsplaceringsverksamheten upprätta stadgar som tryggar tillförlitligheten i fastighetsfondens verksamhet. Stadgarna ska inte reglera omständigheter som enligt aktiebolagslagen ska anges i bolagsordningen. Fastighetsfonden ska hålla stadgarna uppdaterade. Stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten ska delges investerarna och huvudpunkterna i stadgarna ska anges i prospektet.

I stadgarna för fastighetsfondens placeringsverksamhet ska åtminstone anges

- 1) fondens placeringspolitik och begränsningar av placeringarna,
- 2) grunderna för beräkning och offentliggörande av aktiernas värde,
- 3) förfarandet vid ändring av stadgarna,
- 4) principerna för användning av främmande kapital,
- 5) fondens avsikter att använda derivatinstrument, samt i vilken omfattning fonden använder olika typer av derivatinstrument och deras ändamål,
- 6) fondens avsikt att använda låne- och återköpsavtal avseende värdepapper samt i vilken omfattning fonden använder olika typer av låne- och återköpsavtal och deras ändamål, och
- 7) anslutning av aktier och andra värdepapper till värdeandelssystemet.

Bestämmelser om minimikraven på innehållet i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten utfärdas genom förordning av finansministeriet.

15 §

Ingivande av en fastighetsfonds stadgar till Finansinspektionen

Stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten ska vara förenliga med lagen och tydliga. Stadgarna ska ges in till Finansinspektionen för kännedom.

Finansinspektionen kan uppställa begränsningar och villkor för sådana särskilda skäl som avses i 16 § 3 mom., 18 § 2 och 4 mom. och 19 § 4 mom. Finansinspektionen kan kräva att det görs ändringar i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten eller uppställa begränsningar och villkor som är nödvändiga för tillsynen, om det kan anses sannolikt att

- 1) finansmarknadens stabilitet eller funktion eller förtroendet för verksamheten på finansmarknaden kan äventyras,
- 2) de bestämmelser i stadgarna som gäller placeringsverksamheten är otillräckliga med avseende på riskhanteringen och investerarskyddet,
- 3) stadgarna i övrigt måste anses strida mot aktieägarnas intressen.

En ändring av stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten träder i kraft en månad efter det att ändringen har delgetts aktieägarna på det sätt som anges i stadgarna. Ändringar av stadgarna ska ges in till Finansinspektionen för kännedom.

Fastighetsfonden ska meddela Finansinspektionen när den inleder verksamheten.

Närmare bestämmelser om omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av fastighetsfondens inverkan på finansmarknadens stabilitet och funktion och på förtroendet för verksamheten på finansmarknaden får utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Fastighetsfondernas placeringsverksamhet och utbetalning av vinst

16 §

Placering av en fastighetsfonds medel

När en fastighetsfond placerar fondens medel ska den på det sätt som anges i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten sprida de risker som hänför sig till affärsverksamheten samt till den verksamhet som avses i 9 §.

Fastighetsfondens medel ska utan oskäligt dröjsmål, så som närmare anges i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten, placeras i följande objekt:

- 1) fastigheter som är belägna i EES-stater,
- 2) fastighetsvärdepapper avseende fastigheter som är belägna i EES-stater,
- 3) värdepapper som är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument eller på en multilateral handelsplattform enligt den lagen,
- 4) värdepapper som är föremål för handel inom ett i någon annan stat etablerat eller fungerande omsättningssystem, då detta kan jämföras med en sådan reglerad marknad eller multilateral handelsplattform som avses i 3 punkten,
- 5) tillgodohavanden som inte kan anses vara värdepapper,
- 6) likvida tillgångar eller därmed jämförbara tillgångar som lätt kan omsättas i pengar,
- 7) värdepapper som hänför sig till sådan affärsverksamhet som avses i 1 och 9 §,
- 8) derivatinstrument, med iakttagande av 13 kap. 15 § i lagen om placeringsfonder, samt
- 9) låne- och återköpsavtal som gäller värdepapper, med iakttagande av 13 kap. 18 § i lagen om placeringsfonder.

Fastighetsfonden kan av något i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten angivet särskilt skäl avvika från de krav som nämns i 2 mom. Fastighetsfonden ska offentliggöra ett sådant undantag i delårsrapporten, halvårsrapporten eller ledningens delårsredogörelse och i bokslutet. Fastighetsfonden ska likväl alltid placera minst tre femtedelar av sina tillgångar i fastigheter som är belägna i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i fastighetsvärdepapper som avser sådana fastigheter. En fastighetsfond kan tillfälligt avvika från detta krav när fastighetsfonden bildas och aktierna emitteras och när den säljer eller förvärvar fastigheter eller fastighetsvärdepapper.

Fastighetsfonden ska ha likvida tillgångar till ett sådant belopp som fastighetsfondsverksamhetens likviditet förutsätter.

En fastighetsfond får placera högst en femtedel av fondens tillgångar i byggande eller fastighetsförädlingsverksamhet. Dessutom får en fastighetsfond i aktiebolagsform som placerar medel i hyresbostäder, av något i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten angivet särskilt skäl, placera högst hälften av fondens tillgångar i åtaganden som avser nybyggnad, anskaffning och ombyggnad av hyresbostäder. En fastighetsfond i aktiebolagsform som placerar medel i hyresbostäder får ändå placera högst tre fjärdedelar av fondens tillgångar i sådana åtaganden, om inte något annat följer av lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder.

17 §

En fastighetsfonds utbetalning av vinst

Fastighetsfonder i aktiebolagsform som placerar medel i hyresbostäder ska varje år till alla aktier, med beaktande av aktieinnehavets längd eller på någon annan grund, i samma förhållande dela ut minst åtta tiondelar av räkenskapsperiodens vinst, med undantag för icke-realiserade värdeförändringar, om inte något annat följer av lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder.

Värdering av fastighetsfondernas tillgångar

18 §

En fastighetsfonds upptagande av kredit

En fastighetsfond får uppta kredit till ett belopp som motsvarar högst hälften av fondens tillgångar. En fastighetsfond i aktiebolagsform som placerar medel i hyresbostäder får ändå uppta kredit till ett belopp som motsvarar fyra femtedelar av fondens tillgångar, om inte något annat följer av lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder. I kreditens

maximibelopp inkluderas fastighetsfondens placeringar i värdepapper som inte är helt betalda och sådana skuldandelar i fondens innehav av fastighetsvärdepapper som inte är helt betalda. När kreditens maximibelopp beräknas ska de i 16 § 5 mom. avsedda åtaganden som avser nybyggnad, anskaffning och ombyggnad av hyresbostäder beaktas.

Fastighetsfonden får dessutom av sådana särskilda skäl som anges i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten uppta kredit till ett belopp som motsvarar högst en tredjedel av fastighetsfondens tillgångar. Fastighetsfonden får genom kreditförmedling också uppta krediter i utländsk valuta, som ska beaktas när det maximala kreditbeloppet räknas.

Fastighetsfondens tillgångar får ställas som säkerhet för krediter som avses i 1 och 2 mom., för ansvar i samband med derivatinstrument som avses i 16 § 2 mom. 8 punkten samt för låne- och återköpsavtal avseende värdepapper enligt 9 punkten.

Fastighetsfonden får inte bevilja kredit eller ställa borgen eller annan säkerhet för tredje persons förbindelser av andra särskilda skäl än sådana som nämns i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten.

Närmare bestämmelser om kredittagning och användning av fastighetsfondens tillgångar som kreditsäkerhet utfärdas genom förordning av finansministeriet.

19 §

Värdering av en fastighetsfonds tillgångar

En fastighetsfond ska i delårsrapporten, halvårsrapporten eller ledningens delårsredogörelse och i bokslutet samt i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten redovisa grunderna för värdering av fastigheter och fastighetsvärdepapper.

Värderingsgrunderna för fastighetsfonden ska åtminstone omfatta uppgifter om

- 1) förfarandet vid värdering av fastigheter och fastighetsvärdepapper,
- 2) fastighetsfondens indextal och beräkningsmetoderna för dem,
- 3) fastighetsbeståndet och vilka fastighetstyper värdepapperen avser när det gäller bostads-, lager-, affärs-, kontors- och produktionslokaler,
- 4) utnyttjandet av fastigheterna,
- 5) upprättandet av arrendeavtal för fastigheterna,
- 6) fastighetsfondens viktigaste projekt, samt
- 7) fastighetsfondens skulder, borgensförbindelser, pantförskrivningar och inteckningar.

Fastighetsfondens fastighetsbestånd och innehav av andra fastighetsvärdepapper än sådana som är föremål för offentlig handel eller multilateral handel ska värderas och värdena ska offentliggöras minst en gång om året och alltid då det i fastighetsfondens ekonomiska situation eller i fastigheternas skick skett förändringar som väsentligen påverkar värdet av fondens fastighetsbestånd och värdepappersinnehav. Dessutom ska fastighetsfonden värdera fastigheter och andra fastighetsvärdepapper än sådana som är föremål för offentlig handel eller multilateral handel, i samband med att fonden köper eller säljer dem. Likaså ska fastighetsfonden värdera fonden tillkommande egendom vid mottagande av apport eller i samband med aktieteckning.

Fastighetsfonden kan av sådana särskilda skäl som nämns i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten offentliggöra uppgifter mera sällan än enligt 3 mom., om förfarandet inte väsentligen äventyrar fastighetsfondens aktieägares intressen. Fastighetsfonden ska offentliggöra sådana undantag i delårsrapporten, halvårsrapporten eller ledningens delårsredogörelse och i bokslutet.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om de värderingsgrunder som avses i 1 mom.

20 §

Fastighetsvärderare och fastighetsvärdering

En fastighetsfond ska i sin balansräkning värdera förvaltningsfastigheterna till verkligt värde samt låta en opartisk och utomstående, av Centralhandelskammaren godkänd värderare (*fastighetsvärderare*) värdera fastigheter och andra fastighetsvärdepapper i sin ägo än sådana som är föremål för offentlig eller multilateral handel och offentliggöra den värderingen. Fastighetsfonden ska i verksamhetsberättelsen eller bokslutsnoterna nämna och offentliggöra de fastighetsvärderare som fonden anlitar. Fonden kan av särskilda skäl värdera förvaltningsfastigheter till ett annat värde än det verkliga värdet eller besluta att inte anlita en fastighetsvärderare, men den ska då motivera sitt förfarande i verksamhetsberättelsen eller bokslutsnoterna.

Om förvaltningsfastigheter som tagits upp bland materiella tillgångar i balansräkningen tas upp i bokslutet till sitt verkliga värde per bokslutsdagen, ska fastighetsfonden värdera samtliga sådana förvaltningsfastigheter till verkligt värde. Som räkenskapsperiodens intäkt eller kostnad bokförs differensen mellan det verkliga värdet vid bokslutstidpunkten och bokslutsvärdet i det föregående bokslutet eller, om denna egendom har anskaffats under räkenskapsperioden, differensen till anskaffningsvärdet. Uppskrivning enligt 5 kap. 17 § i bokföringslagen får göras endast för egendom som har värderats enligt det anskaffningsvärde som avses i 5 kap. 5 § i samma lag.

En fastighetsvärderare ska uppfylla följande behörighetskrav. En fastighetsvärderare ska

- 1) vara en fysisk person,
- 2) ha den ekonomiska och juridiska kännedom och erfarenhet som uppdraget kräver,
- 3) äga rättshandlingsförmåga, vilket innebär att omyndiga eller personer i konkurs eller med näringsförbud inte kan väljas till fastighetsvärderare, och
- 4) värdera fastigheter självständigt och oberoende.

Fastighetsfonden ska i de dokument som avses ovan i 1 mom. offentliggöra vilka fastighetsvärderingsmetoder som har tillämpats och ge en beskrivning av hur de har tillämpats.

Närmare bestämmelser om kraven på fastighetsvärderingsmetoderna samt om minimikraven på uppgifter som används i fastighetsvärderarens värdering utfärdas genom förordning av finansministeriet.

21 §

Centralhandelskammarens fastighetsvärderingsnämnd

Centralhandelskammarens fastighetsvärderingsnämnd (*fastighetsvärderingsnämnden*) svarar för den allmänna styrningen och utvecklingen av och tillsynen över fastighetsvärderingen och för styrning och utveckling i anslutning till godkännande av fastighetsvärderare och övervakning av godkända värderares verksamhet. Nämnden ska tillräckligt ofta ordna fastighetsvärderarprov som motsvarar kraven i internationella värderingsstandarder. Närmare bestämmelser om fastighetsvärderarprov utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Nämnden ska främja god fastighetsvärderingssed och styra de förfaranden som rekommenderas när det gäller att iakttä denna. Vidare ska nämnden föra ett register över fastighetsvärderarna. Den kan också registrera ett aktiebolag, kommanditbolag eller öppet bolag som fastighetsvärderingsföretag, om bolagets verksamhetsområde omfattar att uteslutande, huvudsakligen eller som en del av verksamheten bedriva fastighetsvärderingsverksamhet och om det har minst två fastighetsvärderare bland sina anställda.

Fastighetsvärderingsnämnden består av en ordförande och en vice ordförande samt minst fem och högst åtta andra medlemmar. Ordföranden, vice ordföranden, de övriga medlemmarna och sekreteraren ska vara väl förtrogna med fastighetsvärdering. Varje medlem, med undantag för ordföranden och vice ordföranden, ska ha en personlig suppleant. Ordföranden och vice ordföranden får inte vara fastighetsvärderare. Majoriteten av nämndens medlemmar ska vara annat än fastighetsvärderare eller personer vars godkännande som värderare upphörde eller drogs in för mer än tre år sedan. Centralhandelskammaren väljer ordföranden och vice

ordföranden, vilka ska företräda ekonomisk, teknisk eller juridisk sakkunskap på fastighetsmarknaden, och de övriga medlemmarna för tre år i sänder så att följande gäller för de övriga medlemmarna:

1) minst en utnämns bland personer som avlagt annan högre högskoleexamen i juridik än juris magisterexamen i internationell och komparativ rätt och som inte kan anses företräda företag som uteslutande, huvudsakligen eller som en del av verksamheten bedriver fastighetsvärderingsverksamhet,

2) minst en företräder företag som uteslutande, huvudsakligen eller som en del av verksamheten bedriver fastighetsvärderingsverksamhet,

3) minst en utnämns bland experter med ett brett och mångsidigt erkännande, och

4) minst två utnämns på förslag av registrerade föreningar som företräder emittenter och investerare.

Nämnden kan arbeta i sektioner och inrätta sådana till stöd för sin verksamhet. Vad som ovan föreskrivs om nämndmedlemmarna gäller på motsvarande sätt suppleanterna och sektionsmedlemmarna.

22 §

Behandlingen av ärenden i fastighetsvärderingsnämnden

Fastighetsvärderingsnämnden är beslutförför när ordföranden eller vice ordföranden eller, om båda är jäviga, den tillfälliga ordförande som valts bland medlemmarna och som inte får vara fastighetsvärderare och minst tre andra medlemmar är närvarande. Fastighetsvärderarna får inte vara i majoritet bland de närvarande när nämnden fattar beslut. Besluten vid nämndens sammanträden fattas med enkel majoritet. Sektioner är i förekommande fall beslutföra om tre medlemmar är närvarande. När rösterna faller lika avgör ordförandens röst.

På nämndmedlemmarnas och sekreterarens tjänsteansvar och på behandlingen av ärenden i nämnden tillämpas i övrigt 6 § 1 mom. i handelskammarlagen (878/2002). På delgivning av beslut som gäller fastighetsvärderarprov tillämpas dessutom lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003). På de handlingar som uppkommer i samband med provet tillämpas arkivlagen (831/1994).

23 §

Tillsyn över fastighetsvärderare

Fastighetsvärderingsnämnden utövar tillsyn över fastighetsvärderarna och vidtar behövliga åtgärder för att fastighetsvärderarna ska bibehålla sin yrkeskunnighet och övriga förutsättningar för godkännande och i sin verksamhet följa denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Fastighetsvärderingsnämnden har rätt att av en fastighetsvärderare få tillgång till alla de handlingar och övriga dokument som den anser behövliga för tillsynen över värderarens verksamhet. Fastighetsvärderaren ska dessutom utan obefogat dröjsmål ge nämnden de upplysningar och redogörelser som den begär och som behövs för tillsynen.

24 §

Fastighetsvärderingsnämndens kostnader samt avgifter för fastighetsvärderarprovet

Centralhandelskammaren svarar för kostnaderna för fastighetsvärderingsnämndens verksamhet och fastställer grunderna för arvoden till ordföranden, vice ordföranden och medlemmarna. Centralhandelskammaren har rätt att ta ut en avgift för deltagande i

fastighetsvärderarprovet, en registreringsavgift och en årsavgift av fastighetsvärderare och fastighetsvärderingsföretag och en avgift för organiseringen av nämndens övriga verksamhet. Deltagaravgiften får inte överstiga kostnaderna som föranleds av deltagandet i provet och de övriga avgifterna får inte överstiga kostnaderna för organisering av den övriga verksamheten.

25 §

Att begära omprövning av och söka ändring i fastighetsvärderingsnämndens beslut

Omprövning får begäras av ett sådant beslut av fastighetsvärderingsnämnden som gäller ett fastighetsvärderarprov. Bestämmelser om omprövningsbegäran finns i förvaltningslagen.

Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

Fastighetsfondernas informationsskyldighet

26 §

Tillämpning av värdepappersmarknadslagen på en fastighetsfonds informationsskyldighet

På fastighetsfonder och deras aktieägare tillämpas 3–10 kap. i värdepappersmarknadslagen, om inte något annat föreskrivs i 2, 12 eller 26–29 § i detta kapitel, i 7, 12 och 13 kap. i denna lag eller i 5 kap. i lagen om handel med finansiella instrument.

27 §

Delårsrapport, halvårsrapport, ledningens delårsredogörelse och bokslut för en fastighetsfond

Av delårsrapporten, halvårsrapporten eller ledningens delårsredogörelse och bokslutet för fastighetsfonder i aktiebolagsform eller i kommanditbolagsform ska framgå hur det fastighetsbestånd och de fastighetsvärdepapper som fonden äger fördelar sig mellan bostads-, lager-, affärs-, kontors- och produktionslokaler, utom i det fall att det finns endast en fastighet av respektive typ. Till delårsrapporten, halvårsrapporten eller ledningens delårsredogörelse och bokslutet ska fogas stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten med ett omnämnande av vilka ändringar som har gjorts i dem under de tre senaste åren.

Fastighetsfonder i kommanditbolagsform vars andelar inte är föremål för handel på en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform ska upprätta och offentliggöra delårsrapporter, halvårsrapporter eller ledningens delårsredogörelser och bokslut med iakttagande av 7 kap. 5–7, 7 b och 8 samt 10–14 § i värdepappersmarknadslagen. En delårsrapport eller ledningens delårsredogörelse ska upprättas i form av en halvårsrapport eller för räkenskapsperiodens sex första månader, och den ska redogöra för sådana i kommanditbolagets bolagsavtal intagna bestämmelser som påverkar placerarnas ställning.

28 §

Närmare bestämmelser om informationsskyldigheten

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om den informationsskyldighet som gäller grunderna för placeringsverksamheten och placeringsförfarandena, begränsningarna av placeringsverksamheten, kredittagningsfullmakterna, värderingsgrunderna för egendom, fastighetsfondernas viktigaste egenskaper och andra för riskhanteringen betydelsefulla

omständigheter, med iakttagande av 7 kap. 5, 6 och 10–12 § i värdepappersmarknadslagen och med beaktande av att uppgifterna också kan tas in i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten.

29 §

Beviljande av undantag från skyldigheter som gäller fastighetsfondsverksamheten

Finansinspektionen kan på ansökan bevilja undantag från de i 26–28 § föreskrivna skyldigheter som gäller fastighetsfondsverksamhet, om det inte äventyrar placerarnas ställning.

Särskilda bestämmelser

30 §

Skadeståndsskyldighet som gäller fastighetsfondsverksamhet

Den som bryter mot bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av detta kapitel eller mot de fastställda stadgarna och härigenom orsakar skada, är skyldig att ersätta den skadelidande för denna skada.

Bestämmelser om jämkning av skadestånd samt om fördelning av skadeståndsansvaret mellan två eller flera skadeståndsskyldiga finns i 2 och 6 kap. i skadeståndslagen.

Om en aktieägares andel av aktierna eller kapitalet i en fastighetsfond i aktiebolagsform som placerar medel i hyresbostäder uppnår eller överskrider en tiondel och fonden därför påförs en påföljd enligt lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder, är aktieägaren, om fastighetsfonden kräver det, skyldig att ersätta fonden den skada som denne uppsåtligt eller av vårdslöshet har orsakat genom att överskrida gränsvärdet.

31 §

Fastighetsvärderares oberoende ställning och god fastighetsvärderingssed

En fastighetsvärderare ska vid fastighetsvärdering vara oberoende. Om det inte finns förutsättningar för en oberoende fastighetsvärdering, ska fastighetsvärderaren vägra ta emot uppdraget eller avstå från det.

En fastighetsvärderare ska iaktta god fastighetsvärderingssed vid utförandet av uppgifter som avses i denna lag.

32 §

Fastighetsvärderares jäv

En fastighetsvärderare är inte oberoende på det sätt som avses i 31 §, om värderaren är

1) bolagsman, styrelsemedlem eller medlem av förvaltningsrådet, verkställande direktör eller en person med motsvarande ställning i en sammanslutning eller stiftelse eller i en sammanslutning som enligt bokföringslagen hör till samma koncern eller är ett intresseföretag, eller har i uppgift att sköta sammanslutningens eller stiftelsens bokföring eller medelsförvaltning eller tillsynen över dessa,

2) anställd hos en sammanslutning, stiftelse eller person som avses i 1 punkten eller annars står i underordnad ställning till en sådan sammanslutning, stiftelse eller person, eller

3) gift med eller sammanlever under äktenskapsliknande förhållanden med eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till en person som avses i 1 punkten eller i svågerlag med den personen eller i sådant svågerlag att den ena är gift med den andras syskon.

En fastighetsvärderare får inte ha penninglån, säkerhet eller motsvarande förmån som beviljats eller ställts av en sammanslutning, stiftelse eller person som avses i 1 mom. 1 punkten.

33 §

Fastighetsvärderares tystnadsplikt

En fastighetsvärderare får inte röja omständigheter som denne i sitt uppdrag enligt denna lag fått kännedom om och som gäller den fastighet eller det fastighetsvärdepapper som ska värderas, om detta kan vara till men för fastighetsfonden. Det ovan nämnda tillämpas inte, om omständigheten enligt någon annan lag ska uppges eller den som tystnadsplikten gagnar har gett sitt samtycke.

En fastighetsvärderare ska på begäran lämna bolagsstämman eller motsvarande organ alla upplysningar om fastighetsfonden, om detta inte förorsakar fastighetsfonden väsentlig olägenhet.

34 §

Skiljande av fastighetsvärderare från uppdrag och fastighetsvärderares avgång

Den som har valt en fastighetsvärderare eller förordnat en värderare till uppdraget eller anvisat värderaren det kan under mandattiden skilja denne från uppdraget.

En fastighetsvärderare kan under mandattiden lämna sitt uppdrag genom att meddela fastighetsfonden om detta. Avgår fastighetsvärderaren på detta sätt under mandattiden, ska fastighetsvärderaren lämna en redogörelse för sin verksamhet fram till den tidpunkt då personen avgår, om detta inte är onödigt med hänsyn till omständigheterna.

Om en fastighetsvärderares uppdrag blir vakant under mandattiden eller om en fastighetsvärderare mister sin behörighet för uppdraget, ska bolagsmännen, styrelsen eller motsvarande organ som deltar i valet av fastighetsvärderare se till att en ny värderare väljs för den återstående mandattiden.

18 b kap.

Långivande fonder och långivning

1 §

Sluten eller öppen struktur för en långivande fond

En långivande fond som förvaltas av en AIF-förvaltare ska vara sluten.

Med avvikelse från 1 mom. kan en långivande fond vara öppen om AIF-förvaltaren kan visa för Finansinspektionen att den långivande fondens system för hantering av likviditetsrisker är förenligt med fondens investeringsstrategi och inlösenpolicy.

Utan hinder av vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas långivande fonder tröskelvärden, begränsningar och villkor enligt förordningen om europeiska riskkapitalfonder, förordningen om europeiska fonder för socialt företagande och förordningen om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

2 §

Policyer, förfaranden och processer för långivning

En AIF-förvaltare ska i fråga om långivning från en AIF-fond ha effektiva policyer, förfaranden och processer för att bevilja lån.

En AIF-förvaltare ska i fråga om långivning från en AIF-fond ha effektiva policyer, förfaranden och processer för att bedöma kreditrisken och för att administrera och övervaka kreditportföljen. Dessa ska tillämpas också när en AIF-fond skaffar lånen genom tredje parter. Effektiviteten vad gäller dessa policyer, förfaranden och processer ska ses över och vid behov uppdateras minst en gång om året.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas dock inte på utgivning av delägarlån, om det nominella värdet av delägarlånen inte sammanlagt överstiger 150 procent av AIF-fondens kapital. Då ska AIF-förvaltaren iaktta bestämmelserna i 6 kap. 1 § 2 punkten om skyldigheter för AIF-förvaltare.

3 §

Begränsning av intressekonflikter vid långivning

En AIF-förvaltare ska säkerställa att en AIF-fond som den förvaltar inte beviljar lån till

- 1) AIF-förvaltaren eller AIF-förvaltarens personal,
- 2) AIF-fondens förvaringsinstitut eller den till vilken förvaringsinstitutet har delegerat uppgifter i enlighet med 15 kap. 5 §,
- 3) en sådan aktör till vilken AIF-förvaltaren har delegerat uppgifter i enlighet med 10 kap. eller en sådan aktörs personal, eller
- 4) en aktör som hör till samma koncern som AIF-förvaltaren, utom om den aktören är ett finansiellt företag som uteslutande finansierar andra aktörer än sådana som avses i 1–3 punkten.

4 §

Gränser för finansiell hävstång för en långivande fond

En AIF-förvaltare ska säkerställa att den finansiella hävstången i en långivande fond som den förvaltar inte överstiger 175 procent, om AIF-fonden är öppen, eller 300 procent, om AIF-fonden är sluten. Gränsen för finansiell hävstång beräknas som förhållandet mellan fondens exponering och dess nettotillgångsvärde. Lånearrangemang som helt täcks av avtalsenliga kapitalåtaganden från investerare i den långivande AIF-fonden ska inte anses utgöra exponeringar mot lån.

Kraven i 1 mom. tillämpas inte på en sådan långivande fond vars utlåningsverksamhet endast består i utgivning av delägarlån, om det nominella värdet av dessa delägarlån inte sammanlagt överstiger 150 procent av den AIF-fondens kapital.

Om en långivande fond av skäl som ligger utanför AIF-förvaltarens kontroll inte uppfyller kraven i 1 mom., ska AIF-förvaltaren inom en rimlig tidsperiod vidta behövliga åtgärder för att uppfylla kraven. Vid genomförandet av åtgärderna ska vederbörlig hänsyn tas investerarnas intressen.

5 §

Investeringsgränser för långivning

En AIF-förvaltare som ägnar sig åt långivning ska säkerställa att det nominella värdet av de lån som den gett till en enskild låntagare inte sammanlagt överstiger 20 procent av den AIF-fondens kapital, åtaganden eller totalteckningar, om låntagaren är ett finansiellt företag, en AIF-fond eller en i lagen om placeringsfonder avsedd placeringsfond. Tillämpningen av investeringsgränsen hindrar inte tillämpningen av tröskelvärden, begränsningar och villkor enligt förordningen om europeiska riskkapitalfonder, förordningen om europeiska fonder för socialt företagande eller förordningen om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

Den investeringsgräns som fastställs i 1 mom. ska tillämpas senast den dag som anges i AIF-fondens stadgar eller prospekt och den får vara senast 24 månader från dagen för den första teckningen av andelar i AIF-fonden. Vid fastställandet av tillämpningsdagen ska hänsyn tas till särdragen och egenskaperna hos de tillgångar som AIF-fonden har för avsikt att investera i. Finansinspektionen får i undantagsfall efter att ha tagit emot en vederbörligen motiverad investeringsplan, godkänna en förlängning av denna tidsfrist med högst 12 månader.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom., ska tillämpningen av investeringsgränsen tillfälligt avbrytas i situationer där AIF-fondens kapital ökas eller minskas. Avbrottet får dock inte vara längre än tidsbegränsat till vad som är absolut nödvändigt med hänsyn till AIF-fondens investerares intresse. Avbrottet får vara högst 12 månader.

Tillämpningen av den investeringsgräns som anges i 1 mom. upphör när AIF-förvaltaren börjar sälja AIF-fondens tillgångar för att lösa in andelar som en del av likvidationen av AIF-fonden.

6 §

Hänföra av intäkter från lån

Om en AIF-fond har gett ut lån ska intäkterna från lånen tillfalla den AIF-fonden i sin helhet. Eventuella tillåtna avgifter för handläggningen av lånen kan dras av från intäkterna från lånen. Alla kostnader med koppling till handläggningen av lånen ska uppges i enlighet med 12 kap. 5 §.

7 §

Bibehållande av minimilånebelopp

Förvaltaren av en långivande AIF-fond ska säkerställa att den AIF-fond som den förvaltar behåller minst fem procent av det nominella värdet av varje lån som AIF-fonden har beviljat och därefter överfört till tredje part. Minimibeloppet ska behållas fram till förfallodagen för det utgivna lånet, om lånet har beviljats konsumenter eller lånetiden är högst åtta år. I övriga fall ska minimibeloppet behållas i minst åtta år.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas skyldigheten att behålla minimibeloppet inte, om

1) AIF-förvaltaren börjar sälja tillgångar för att lösa in andelar som en del av likvidationen av AIF-fonden,

2) det är behövligt att avstå från det utgivna lånet för att uppfylla de restriktiva åtgärder som antagits enligt artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller produktkraven,

3) det är behövligt att avstå från det utgivna lånet för att AIF-förvaltaren ska kunna genomföra investeringsstrategin för den AIF-fond som den förvaltar i AIF-fondens investerares bästa intresse, eller

4) försäljningen av det utgivna lånet beror på en försämring av den risk som är förknippad med lånet och som upptäcks av AIF-förvaltaren inom ramen för förfarandet för granskningar av vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg och riskhantering, och köparen har informerats om denna försämring när den köpt lånet.

En AIF-förvaltare ska på begäran av Finansinspektionen visa att undantagen i 2 mom. från skyldigheten att behålla minimibeloppet uppfylls.

Sådana investeringsstrategier där den långivande fonden endast överför de beviljade lånen eller låneexponeringarna till en tredje part är förbjudna.

19 kap.

EES-staterna

3 §

Rätt att i Finland bedriva marknadsföring och sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 13 kap. får en EES-baserad AIF-förvaltare när det gäller icke-professionella kunder marknadsföra andelar i en EES-baserad AIF-fond som till övervägande del investerar i aktier i ett visst företag, till anställda i det företaget eller i dess anknutna enheter inom ramen för program för anställdas sparande eller program för anställdas andelsägande. När en sådan AIF-fond marknadsförs över gränserna, får Finansinspektionen inte införa några krav utöver dem som är tillämpliga i den EES-baserade AIF-fondens hemstat.

20 kap.

Tredjeländer

2 §

Rätt att marknadsföra AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer

En auktoriserad AIF-förvaltare får i Finland marknadsföra andelar i förvaltade AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer till professionella kunder efter att ha gjort en skriftlig anmälan om detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla en redogörelse för att

3) det tredjeland där AIF-fonden är etablerad inte har identifierats som ett sådant tredjeland som utgör ett allvarlig hot enligt artikel 31 i penningtvättsförordningen,

4) det tredjeland där AIF-förvaltaren eller AIF-fonden är etablerad har undertecknat en sådan överenskommelse med Finland som till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i det modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet som godkänts av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, och att det tredjelandet inte är omnämnt i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet,

3 §

Marknadsföring från tredjeländer

En AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredjeland får i Finland till professionella kunder marknadsföra andelar i sådana EES-baserade AIF-fonder eller i tredjeländer etablerade AIF-

fonder som den förvaltar efter att ha gjort en skriftlig anmälan om detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla en redogörelse för att

3) det tredjeland där AIF-förvaltaren eller AIF-fonden är etablerad inte har identifierats som ett sådant tredjeland som utgör ett allvarligt hot enligt artikel 31 i penningtvättsförordningen,

4) det tredjeland där AIF-förvaltaren eller AIF-fonden är etablerad har undertecknat en sådan överenskommelse med Finland som till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i det modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet som godkänts av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, och att det tredjelandet inte är omnämnt i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.

4 §

Förvaringsinstitut

En AIF-förvaltare som utser ett förvaringsinstitut som är etablerat i ett tredjeland ska försäkra sig om att förvaringsinstitutet och dess etableringsland uppfyller följande förutsättningar när det gäller tillsyn, informationsutbyte, reglering och investeransvar:

3) det tredjeland där förvaringsinstitut är etablerat har inte identifierats som ett sådant tredjeland som utgör ett allvarligt hot enligt artikel 31 i penningtvättsförordningen,

4) det tredjeland där förvaringsinstitutet är etablerat har undertecknat en sådan överenskommelse med Finland som till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i det modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet som godkänts av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, och det tredjelandet är inte omnämnt i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet,

De förutsättningar som föreskrivs i 2 mom. 3 och 4 punkten ska iakttagas från utseendet av förvaringsinstitutet. Om det utsedda förvaringsinstitutet inte uppfyller de förutsättningar som föreskrivs i 2 mom. 3 och 4 punkten, ska AIF-förvaltaren utse ett nytt förvaringsinstitut inom en rimlig tidsperiod, med vederbörlig hänsyn till investerarnas intressen. En rimlig tidsperiod kan vara högst två år.

21 kap.

Bestämmelser som gäller Finansinspektionen

2 a §

Finansinspektionens skyldighet att underrätta om användning av metoder för likviditetshantering

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värmedlemsstat om i 8 kap. 6 e § avsedda uppgifter som den fått.

Finansinspektionen ska underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värmedlemsstat om tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen som den bestämt om med stöd av 8 kap. 6 f §.

Finansinspektionen ska lämna de uppgifter som avses i 1 och 2 mom. till europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, även till Europeiska systemrisknämnden.

2 b §

Begäran om användning av metoder för likviditetshantering

De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat kan framställa en motiverad begäran till Finansinspektionen om att den ska utöva sin i 8 kap. 6 f § avsedda rätt att bestämma om tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen. Begäran ska sändas till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, även till Europeiska systemrisknämnden.

Om Finansinspektionen inte samtycker till den begäran som avses i 1 mom., ska den med motivering underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om detta. Finansinspektionen ska dessutom underrätta Europeiska systemrisknämnden, om de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat har tillställt den en i 1 mom. avsedd begäran.

Om Finansinspektionen inte agerar i enlighet med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens yttrande, ska den med motivering informera de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om detta.

8 a §

Finansinspektionens skyldighet att underrätta om och ta emot underrättelse om ett förvaringsinstituts verksamhet som strider mot bestämmelserna

Om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att ett förvaringsinstitut som inte omfattas av dess tillsyn bedriver eller har bedrivit verksamhet som strider mot AIFM-direktivet i en annan EES-stat, ska den underrätta den behöriga myndigheten i den berörda EES-staten och europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om detta.

Om Finansinspektionen i egenskap av behörig myndighet för ett förvaringsinstitut tar emot en utländsk EES-tillsynsmyndighets underrättelse om ett förvaringsinstituts verksamhet som strider mot bestämmelserna, ska den vidta lämpliga åtgärder. Finansinspektionen ska underrätta europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och de behöriga myndigheter som lämnat underrättelsen om resultatet av de vidtagna åtgärderna.

10 §

Utbyte av information

Finansinspektionen ska ge utländska EES-tillsynsmyndigheter information som är av betydelse för att övervaka och förebygga eventuella konsekvenser av AIF-förvaltares verksamhet för stabiliteten hos sådana kreditinstitut, försäkringsbolag och värdepappersföretag som är av betydelse för det finansiella systemet och för de marknaders funktion där AIF-förvaltarna är verksamma, och som är av betydelse för stabiliteten i det finansiella systemet i den EES-staten. Informationen ska också vidarebefordras till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden.

Om en AIF-fond eller AIF-förvaltare har en annan EES-tillsynsmyndighet än förvaringsinstitutet, ska Finansinspektionen

1) i egenskap av tillsynsmyndighet för förvaringsinstitutet utan dröjsmål tillhandahålla AIF-fondens och AIF-förvaltarens utländska EES-tillsynsmyndighet all information som är relevant för utövandet av denna EES-tillsynsmyndighets tillsynsbefogenheter,

2) i egenskap av tillsynsmyndighet för AIF-fonden eller AIF-förvaltaren utan dröjsmål tillhandahålla förvaringsinstitutets utländska EES-tillsynsmyndighet all information som är relevant för utövandet av denna myndighets tillsynsbefogenheter.

11 §

Tillsynssamarbete

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdepappersstat och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om de befogenheter som utövats på begäran av den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdepappersstat och om de iakttagelser som gjorts. Om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ska Finansinspektionen underrätta även Europeiska systemrisknämnden.

15 §

Tystnadsplikt för Finansinspektionen

All information som Finansinspektionen får i enlighet med AIFM-direktivet av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, utländska EES-tillsynsmyndigheter, Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden ska anses omfattas av tystnadsplikt

1) om inte Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, den behöriga myndigheten eller en annan berörd myndighet eller ett annat berört organ anger något annat när informationen lämnas,

2) om informationen överläts till Finlands eller någon annan EES-stats åklagar- eller förundersökningsmyndighet för förhindrande eller utredning av brott, eller

3) om information används i en sammanfattning eller i en sammanställd form där enskilda finansmarknadsaktörer inte kan identifieras.

22 kap.

Påföljder, överklagande och rapportering om överträdelser

2 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs AIF-förvaltare som försummar att iaktta eller överträder följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

12) 20 kap. 4 § om förvaringsinstitut,

13) 18 a kap. 5 § om användning av en fastighetsfonds firma, 8 § om en fastighetsfonds affärsverksamhet, 9 § om annan tillåten verksamhet för en fastighetsfond, 10 § om en fastighetsfonds aktiekapital, 11 § om bildande av en fastighetsfond, 12 § om handel med en

fastighetsfonds aktier, 13 § om en fastighetsfonds bolagsordning, 14 § om stadgar för fastighetsplaceringsverksamheten, 15 § om ingivande av en fastighetsfonds stadgar till Finansinspektionen, 16 § om placering av en fastighetsfonds medel, 18 § om begränsningar avseende en fastighetsfonds upptagande av kredit och 19 § om förvärv eller avyttring av fastighetsbestånd eller fastighetsvärdepapper.

5 §

AIF-brott

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

5) använder benämningen specialplaceringsfond i strid med 16 a kap. 2 § 1 mom. eller benämningen fastighetsfond i strid med 18 a kap. 5 §, eller

5 a §

Fastighetsvärderarförseelse

En fastighetsvärderare som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet väsentligt bryter mot de värderingsgrunder för egendom som avses i 18 a kap. 19 § 2 mom. ska, om gärningen inte är ringa eller om strängare straff inte föreskrivs för den i någon annan lag, för fastighetsvärderarförseelse dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 7 kap. 3 § 1 mom. 3, 6–8 punkten samt 2 mom. träder dock i kraft först den 16 april 2027.

Genom denna lag upphävs lagen om fastighetsfonder (1173/1997).

I fråga om AIF-fonder som ger ut lån och som har bildats före den 15 april 2024 behöver AIF-förvaltare inte iaktta bestämmelserna i 18 b kap. 1, 4 och 5 § före den 16 april 2029. Om det nominella värdet av de lån som givits ut av en AIF-fond till en enskild låntagare överstiger den gräns som anges i 5 § 1 mom. i det kapitlet eller den finansiella hävstången överstiger de gränser som anges i 4 § i det kapitlet, får den förvaltande AIF-förvaltaren inte öka det värdet eller den finansiella hävstången före den 16 april 2029. Om det nominella värdet av de lån som givits ut av en AIF-fond till en enskild låntagare ligger under den gräns som anges i 5 § 1 mom. i det kapitlet eller om AIF-fondens finansiella hävstång ligger under de gränser som anges i 4 § i det nämnda kapitlet, får den AIF-förvaltare som förvaltar den berörda AIF-fonden inte öka dem över dessa gränser.

En AIF-förvaltare behöver inte iaktta de skyldigheter som anges i 18 b kap. 1, 4 och 5 § i fråga om en AIF-fond som ger ut lån och som bildades före den 15 april 2024 om inte AIF-fonden anskaffar ytterligare kapital efter den dagen. En AIF-förvaltare som förvaltar en AIF-fond som ger ut lån och som bildades före den nämnda dagen kan besluta att iaktta nämnda paragrafer. AIF-förvaltaren ska underrätta Finansinspektionen om sitt beslut.

Om en AIF-fond har gett ut lån före den 15 april 2024, får AIF-förvaltaren fortsätta att förvalta sådana fonder utan att iaktta bestämmelserna i 18 b kap. 2, 3, 6 och 7 §.

Finansinspektionen kan ta emot en i 8 kap. 6 b § avsedd anmälan om valet av metoder för likviditetshantering enligt denna lag redan innan lagen träder i kraft.

Finansministeriets förordning om minimikraven på de uppgifter som ska lämnas med stöd av lagen om fastighetsfonder (233/2014) som utfärdats med stöd av lagen om fastighetsfonder samt Finansinspektionens föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen förblir dock fortfarande i kraft.

En hänvisning till lagen om fastighetsfonder någon annanstans i lagstiftningen avser efter ikraftträdandet av denna lag en hänvisning till denna lag eller dess motsvarande bestämmelse.

2.

Lag

om ändring av lagen om placeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om placeringsfonder (213/2019) 6 kap. 1 § 3 mom. och 10 kap. 6–8 §, *ändras* 1 kap. 2 § 1 mom. 34 punkten och 3 § 14 punkten, 2 kap. 2 § och 4 § 1 mom., 6 kap. 1 § 2, 4 och 5 mom., 2 § 1 mom., 8 kap. 2 § 18 punkten, 9 kap. rubriken för 10 § och 10 § 1 mom., 10 kap. 4 § 2 mom., 11 kap. 2 §, 13 kap. 6 § 7 mom., 14 kap. 5 §, 19 kap. 7 § 1 mom., 21 kap. 5 § 3 och 4 mom., 24 kap. 9 § 1 mom. 14 punkten samt 27 kap. 2 § 1 mom. 3 och 5 punkten,

av dem 1 kap. 3 § 14 punkten sådan den lyder i lag 987/2024, 2 kap. 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 409/2024 samt 9 kap. rubriken för 10 § och 10 § 1 mom. sådana de lyder i lag 515/2019, samt

fogas till 1 kap. 2 § 1 mom. en ny 35 punkt och till 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 527/2021, 953/2022 och 987/2024, nya 15 och 16 punkter, till 2 kap. 7 § ett nytt 3 mom., till 3 kap. 2 § ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., till 4 kap. nya 12–14 §, till 5 kap. nya 4–11 §, till 6 kap. 1 § ett nytt 9 mom. och till 2 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3–5 mom. blir 4–6 mom., till 8 kap. 2 § en ny 19 punkt, till 21 kap. 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 974/2021, ett nytt 3 mom., varvid det ändrade 3 och 4 mom. och det nuvarande 5 mom. blir 4–6 mom., till 24 kap. 9 § 1 mom. en ny 15 punkt samt till 25 kap. 13 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., och till 15 § ett nytt 5 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 6 mom., som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

34) *utläggning på entreprenad* ett sådant arrangemang i samband med ett fondbolags eller förvaringsinstituts verksamhet utifrån vilket någon annan tjänsteleverantör tillhandahåller sådana funktioner eller tjänster för fondbolaget eller förvaringsinstitutet som dessa annars skulle sköta själva,

35) *värdepapperscentral* en värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § 5 punkten i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017) samt en sådan i 6 punkten i den paragrafen avsedd utländsk värdepapperscentral som har fått sådan auktorisation att vara verksam som värdepapperscentral i en EES-stat eller ett tredjeland som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012.

3 §

Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning

I denna lag avses med

14) *Esap-förordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2859 om inrättande av en europeisk gemensam åtkomstpunkt som ger centraliserad tillgång till allmänt tillgänglig information som är relevant för finansiella tjänster, kapitalmarknader och hållbarhet,

15) *förordningen om referensvärden* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014,

16) *Europeiska systemrisknämnden* den nämnd som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd.

2 kap.

Fondbolags verksamhetstillstånd

2 §

Verksamhet som är tillåten för fondbolag

Ett fondbolag får bedriva fondverksamhet och till fondverksamheten väsentligen hörande verksamhet, om denna inte är ägnad att skada fondandelsägarnas intressen.

Dessutom får fondbolaget tillhandahålla

- 1) kapitalförvaltning enligt 1 kap. 15 § 4 punkten i lagen om investeringstjänster,
- 2) investeringsrådgivning enligt 1 kap. 15 § 5 punkten i lagen om investeringstjänster,
- 3) förvaring av finansiella instrument som är andelar i placeringsfonder och fondföretag, enligt 2 kap. 3 § 1 mom. 7 punkten i lagen om investeringstjänster,
- 4) mottagande och förmedling av order som avser finansiella instrument enligt 1 kap. 15 § 1 punkten i lagen om investeringstjänster,
- 5) varje annan uppgift eller funktion som ett fondbolag redan utför för de förvaltade fondbolagen eller i övrigt tillhandahåller i enlighet med denna paragraf, förutsatt att eventuella intressekonflikter som uppstår för andra parter till följd av utförandet av uppgifterna eller funktionerna hanteras på lämpligt sätt.

Ett fondbolag får dessutom tillhandahålla administration av referensvärden i enlighet med förordningen om referensvärden. Ett fondbolag kan dock inte beviljas verksamhetstillstånd för tillhandahållande av tjänster som avser administration av referensvärden enligt förordningen om referensvärden i placeringsfonder som fondbolaget förvaltar.

Ett fondbolag kan inte beviljas verksamhetstillstånd enbart för verksamhet som avses i 2 eller 3 mom.

Bestämmelser om skyldigheten för ett fondbolag som bedriver verksamhet som avses i 2 mom. att höra till ersättningsfonden för investerarskydd finns i lagen om investeringstjänster.

På ett fondbolag som tillhandahåller tjänster enligt 2 mom. tillämpas 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster till den del som tjänsterna gäller ett eller flera sådana finansiella instrument som avses i 1 kap. 14 § i den lagen.

Bestämmelser om ett fondbolags rätt att tillhandahålla kryptotillgångstjänster finns i artikel 60.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937 samt i kommissionens förordningar och beslut som utfärdats med stöd av den förordningen.

4 §

Ansökan om verksamhetstillstånd

Finansinspektionen beviljar på ansökan fondbolag verksamhetstillstånd. Till ansökan ska fogas tillräckliga utredningar om sökanden och om fondbolagets ägande, ledning och revisorer, arrangemang för utläggning på entreprenad, interna kontroll och riskhantering samt finansiella verksamhetsförutsättningar och verksamhetsplan. Bestämmelser om de utredningar som ska fogas till tillståndsansökan och om de kontaktuppgifter som ska lämnas i den utfärdas genom förordning av finansministeriet.

7 §

Omfattningen av och ändring av verksamhetstillstånd

Fondbolaget ska underrätta Finansinspektionen om alla väsentliga ändringar av villkoren för det ursprungliga verksamhetstillståndet innan ändringarna genomförs.

3 kap.

Verksamhetsförutsättningar och minimikapital

2 §

Ledning och tillförlitlighet

Centrala beslut om bedrivande av fondbolagets affärsverksamhet ska fattas av minst två personer som uppfyller villkoren i 1 mom. Den person som nämns ovan ska sköta uppgiften på heltid och vara bosatt i en EES-stat.

4 kap.

Organisering av verksamheten

12 §

Förvaltning av placeringsfond på initiativ av en tredje part

Om ett fondbolag förvaltar eller planerar att förvalta en placeringsfond på initiativ av en tredje part, ska fondbolaget lämna en detaljerad utredning om hanteringen av intressekonflikter till Finansinspektionen. I utredningen ska särskilt anges vilka rimliga åtgärder fondbolaget har vidtagit för att förhindra intressekonflikter som uppstår till följd av förhållandet med den tredje parten. Om intressekonflikter inte kan förhindras ska fondbolaget redogöra för hur den

identifierar, hanterar, övervakar och informerar om dessa intressekonflikter för att förhindra att intressekonflikterna inverkar negativt på placeringsfonden och dess investerares intressen.

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också på fall där en placeringsfond använder en initiativtagande tredje parts namn eller där ett fondbolag lägger ut förvaltningen av en placeringsfond på en tredje part i enlighet med bestämmelserna om utläggning på entreprenad i 6 kap.

13 §

Fondbolags allmänna rapporteringsskyldighet till Finansinspektionen

Ett fondbolag ska regelbundet rapportera till Finansinspektionen om de marknader och instrument där det handlar för de förvaltade placeringsfondernas räkning samt om placeringsfondernas exponeringar och tillgångar.

De uppgifter som avses i 1 mom. ska omfatta de identifieringskoder som behövs för att koppla samman de uppgifter som tillhandahålls om tillgångar, placeringsfonder och fondbolag med annan tillsynsinformation eller allmänt tillgänglig information.

Ett fondbolag ska, för var och en av de placeringsfonder som det förvaltar, lämna Finansinspektionen uppgifter om

- 1) hantering av likviditet, valet av metoder för likviditetshantering och eventuell aktivering och avaktivering av dessa,
- 2) riskprofil, inbegripet marknadsrisk, likviditetsrisk, motpartsrisk, operativa risker och andra risker,
- 3) beloppet av den kredit som för placeringsfondens räkning upptagits i tillfälligt syfte för fondverksamheten,
- 4) de resultat som erhållits med hjälp av de riskhanteringsmetoder som avses i 13 kap. 17 § 2 mom.,
- 5) de EES-stater där fondbolaget eller en distributör som agerar för dess räkning marknadsför fondandelar.

Om det behövs för att effektivt övervaka systemrisken får Finansinspektionen dessutom regelbundet eller på ad hoc-basis begära annan information av fondbolaget. Finansinspektionen ska informera Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om sådana ytterligare rapporteringskrav.

14 §

Fondbolags rapporteringsskyldighet till Finansinspektionen om utläggning av portföljförvaltnings- och riskhanteringsuppgifter på entreprenad

Ett fondbolag ska till Finansinspektionen rapportera följande uppgifter om utläggning av portföljförvaltnings- och riskhanteringsuppgifter på entreprenad:

- 1) antalet anställda som på heltid utför dagliga portföljförvaltnings- eller riskhanteringsuppgifter inom fondbolaget,
- 2) en förteckning över och beskrivning av de portföljförvaltnings- och riskhanteringsuppgifter som har lagts ut på entreprenad,
- 3) belopp och procentandel av tillgångar som omfattas av portföljförvaltningsuppgifter som har lagts ut på entreprenad i förhållande till hela portföljförvaltningsfunktionen,
- 4) antalet anställda i fondbolaget som på heltid övervakar utlägningsarrangemangen,
- 5) antal och datum för de granskningar som fondbolaget utfört för att övervaka de uppgifter som lagts ut på entreprenad, konstaterade problem och de åtgärder som vidtagits för att åtgärda problemen samt det datum då de korrigerande åtgärderna ska ha genomförts,

6) vid vidaredelegering av uppgifter, uppgifter om de aktörer till vilka uppgifter har vidaredelegerats, en beskrivning av de vidaredelegerade funktionerna och belopp och procentandel av tillgångar som omfattas av vidaredelegering av portföljförvaltningsuppgifter i förhållande till hela portföljförvaltningsfunktionen,

7) datum då utläggningen på entreprenad och vidaredelegeringen inleds och upphör.

Fondbolaget ska dessutom till Finansinspektionen rapportera följande uppgifter om den som sköter en uppgift som lagts ut på entreprenad:

1) namn, hemvist, stadseenligt säte eller filial,

2) om den har nära förbindelser med fondbolaget,

3) om den eventuellt har beviljats verksamhetstillstånd för kapitalförvaltning eller huruvida den är en reglerad enhet,

4) vid behov uppgift om tillsynsmyndigheten.

De uppgifter som avses i 2 mom. ska inbegripa sådana identifieringskoder som behövs för att koppla uppgifterna till andra tillsynskällor eller allmänt tillgängliga datakällor.

5 kap.

Soliditet och riskhantering

4 §

Metoder för likviditetshantering

I denna lag är *metoder för likviditetshantering*

1) temporärt avbrytande av teckning, återköp och inlösen av fondandelar (*avbrytande av teckning, återköp och inlösen*),

2) en temporär och partiell begränsning av fondandelsägares rättighet att lösa in sina fondandelar, så att fondandelsägarna endast kan lösa in en viss del av sina fondandelar,

3) en förlängning av den uppsägningstid som fondandelsägare måste ge fondförvaltarna, utöver en minimiperiod som är lämplig för placeringsfonden, vid inlösen av sina fondandelar,

4) en avgift, inom ett förutbestämt intervall som tar hänsyn till likviditetskostnaden, som betalas till placeringsfonden av fondandelsägare vid inlösen av fondandelar och som säkerställer att fondandelsägare som återstår i placeringsfonden inte missgynnas på ett orättvist sätt,

5) en på förhand fastställd mekanism genom vilken nettotillgångsvärdet för fondandelar i en placeringsfond justeras genom tillämpning av en faktor som återspeglar likviditetskostnaden,

6) en på förhand fastställd mekanism genom vilken tecknings-, återköps- och inlösenpriser för fondandelar i en placeringsfond fastställs genom att nettotillgångsvärdet per fondandel justeras med en faktor som återspeglar likviditetskostnaden,

7) en avgift som en fondandelsägare betalar till placeringsfonden vid tidpunkten för teckning, återköp eller inlösen av andelar och som ersätter placeringsfonden för de likviditetskostnader som uppstår på grund av transaktionens storlek och som säkerställer att andra fondandelsägare inte missgynnas på ett orättvist sätt,

8) överföring av tillgångar som innehas av fonden, i stället för kontanter, för att tillmötesgå fondandelsägarnas begäran om inlösen (*inlösen genom apport*),

9) separering av vissa tillgångar, vars ekonomiska eller rättsliga egenskaper har ändrats väsentligt eller blivit osäkra på grund av exceptionella omständigheter, från placeringsfondens övriga tillgångar (*arrangemang för separering av tillgångar*).

5 §

Val av metoder för likviditetshantering

För en placeringsfond ska väljas ut minst två i 4 § 2–8 punkten avsedda lämpliga metoder för likviditetshantering. Fondbolaget ska bedöma lämpligheten när det gäller den valda metoden för likviditetshantering i förhållande till placeringsfondens investeringsstrategi, likviditetsprofil och inlösenpolicy. De valda metoderna för likviditetshantering ska meddelas Finansinspektionen.

Som metoder för likviditetshantering för en placeringsfond kan inte väljas endast de metoder som avses i 4 § 5 och 6 punkten.

Med avvikelse från 1 mom. kan för en fond som auktoriserats som penningmarknadsfond i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 om penningmarknadsfonder väljas endast en sådan metod för likviditetshantering som avses i 4 § 2–8 punkten.

6 §

Användning av metoder för likviditetshantering

Ett fondbolag kan aktivera en metod för likviditetshantering enligt 4 § 2–8 punkten om fondandelsägarnas intressen kräver detta och metoden i fråga har inkluderats i fondens stadgar.

En placeringsfond ska ha policyer och förfaranden för att aktivera eller avaktivera användningen av alla de metoder för likviditetshantering som valts i enlighet med 5 § 1 mom. Fondbolaget ska se till att det har infört operativa och administrativa arrangemang som möjliggör användningen av de valda metoderna för likviditetshantering. De policyer och förfaranden som gäller metoderna för likviditetshantering ska meddelas Finansinspektionen.

Inlösen genom apport får endast aktiveras för att tillmötesgå en begäran om inlösen från professionella kunder och sådan inlösen ska motsvara en proportionell andel av placeringsfondens tillgångar. Inlösen genom apport behöver dock inte motsvara en proportionell andel av placeringsfondens tillgångar om syftet med fondens investeringspolicy är att efterbilda sammansättningen av ett visst aktieindex eller index för obligationer och fonden är en börshandlad fond enligt 1 kap. 26 § 1 mom. 3 punkten i lagen om investeringstjänster.

7 §

Användning av metoder för likviditetshantering i exceptionella situationer

Ett fondbolag kan i exceptionella situationer och när omständigheterna och fondandelsägarnas intresse kräver det temporärt aktivera

- 1) avbrytande av teckning, återköp och inlösen av fondandelar, eller
- 2) ett arrangemang för separering av tillgångar.

Fondbolaget ska avbryta inlösen av fondandelar om värdet av placeringsfondens egendom eller antalet fondandelsägare underskrider den gräns som anges i lag eller i fondens stadgar, om situationen inte har rättats till inom 90 dygn från det att gränsen underskreds. Inlösningsförbudet tillämpas emellertid inte före utgången av den tid som avses i 8 kap. 8 §. Medan avbrottet pågår ska fondens exceptionella situation nämnas i allt marknadsföringsmaterial för placeringsfonden.

8 §

Meddelande om användning av metoder för likviditetshantering

Ett fondbolag ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om

- 1) placeringsfonden med stöd av 7 § 1 mom. 1 punkten använder eller avaktiverar avbrytande av teckning, återköp och inlösen,
- 2) fondbolaget på det sätt som avses i 7 § 2 mom. har avbrutit inlösen av fondandelar,

3) placeringsfonden använder eller avaktiverar någon av de metoder för likviditetshantering som avses i 4 § 2–8 punkten, om det görs på ett sätt som inte ligger i linje med den normala affärsverksamheten enligt placeringsfondens stadgar.

Fondbolaget ska underrätta Finansinspektionen inom en rimlig tidsram innan den använder eller avaktiverar ett i 7 § 1 mom. 2 punkten avsett arrangemang för separering av tillgångar.

9 §

Finansinspektionens rätt att besluta om tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen

Finansinspektionen kan under exceptionella omständigheter när fondandelsägarnas intresse kräver det bestämma att fondbolaget ska aktivera eller avaktivera avbrytande av teckning, återköp och inlösen, om det behövs på grund av investerarskyddet eller risker som hänför sig till den finansiella stabiliteten. Finansinspektionen ska höra fondbolaget innan den beslutar om avbrytande av teckning, återköp och inlösen. Bestämmelser om hörande av part finns i 34 § i förvaltningslagen (434/2003).

10 §

Finansinspektionens skyldighet att anmäla användning av metoder för likviditetshantering

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i ett utländskt EES-fondbolags hemstat och en placeringsfonds EES-värdmedlemsstat om de i 8 § 1 mom. avsedda uppgifter som den fått.

Finansinspektionen ska underrätta de behöriga myndigheterna i ett utländskt EES-fondbolags hemstat och en placeringsfonds EES-värdmedlemsstat efter att den med stöd av 9 § beslutat om avbrytande av teckning, återköp och inlösen.

Finansinspektionen ska lämna de uppgifter som avses i 1 och 2 mom. till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, även till Europeiska systemrisknämnden.

11 §

Begäran om användning av metoder för likviditetshantering

De behöriga myndigheterna i ett utländskt EES-fondbolags hemstat eller i en placeringsfonds EES-värdmedlemsstat kan framställa en motiverad begäran till Finansinspektionen om att den ska utöva rätten enligt 9 § att bestämma om avbrytande av teckning, återköp och inlösen. Begäran ska sändas till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, även till Europeiska systemrisknämnden.

Om Finansinspektionen inte samtycker till den begäran som avses i 1 mom., ska den med motivering underrätta de begärande behöriga myndigheterna och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om detta. Om de begärande behöriga myndigheterna har sänt den i 1 mom. avsedda begäran även till Europeiska systemrisknämnden, ska Finansinspektionen sända underrättelsen även till denna.

Om Finansinspektionen inte agerar i enlighet med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens yttrande, ska den med motivering underrätta de behöriga myndigheter som framställt den i 1 mom. avsedda begäran och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om detta.

6 kap.

Utläggning på entreprenad

1 §

Utläggning av fondbolags verksamhet på entreprenad

Ett fondbolag kan bedriva affärsverksamhet genom ombud eller på annat sätt lägga ut fondverksamhet eller en funktion som avses i 2 kap. 2 § på entreprenad, om detta inte försvårar fondbolagets riskhantering och interna kontroll eller i övrigt innebär betydande olägenhet för fondbolagets affärsverksamhet.

Ett skriftligt avtal som anger uppdragets innehåll och avtalets giltighetstid ska ingås om att lägga ut fondverksamhet eller en funktion som avses i 2 kap. 2 § på entreprenad.

Ett fondbolag som efter det att verksamhetstillstånd beviljats har för avsikt att bedriva fondverksamhet genom ett ombud eller lägga ut en funktion som avses i 2 kap. 2 § på entreprenad, ska på förhand underrätta Finansinspektionen om utläggningen. Finansinspektionen ska underrättas om betydande förändringar i avtalsförhållandet mellan fondbolaget och uppdragstagaren. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om underrättelsens innehåll.

Ett fondbolag ska säkerställa att bestämmelserna i denna lag iakttas vid skötseln av uppgifter enligt 1 mom. som lagts ut på entreprenad eller vidaredelegerats och tillhandahållandet av tjänster oberoende av den regulatoriska statusen hos eller lokaliseringen för den som sköter den utlagda uppgiften.

2 §

Förutsättningar för utläggning på entreprenad

Anlitande av ombud får inte hindra ett fondbolag från att handla i överensstämmelse med deras intresse som äger fondandelar i eller som är kunder hos placeringsfonder som förvaltas av fondbolaget. Det ombud som fondbolaget anlitar ska ha tillräcklig yrkesskicklighet med beaktande av de uppgifter som anförtrots ombudet eller arten av tillhandahållandet av tjänster. Fondbolaget ska se till att det när som helst under uppdraget kan ge ombudet ytterligare anvisningar och återkalla uppdraget med omedelbar verkan om detta ligger i andelsägarnas eller kundernas intresse. Fondbolaget ska kunna lägga fram objektiva grunder för alla arrangemang som gäller utläggning på entreprenad.

Som utläggning på entreprenad enligt detta kapitel betraktas inte distribution av placeringsfonder, om distributören marknadsför en placeringsfond för egen räkning i enlighet med lagen om investeringstjänster eller lagen om försäkringsdistribution (234/2018).

8 kap.

Inrättande av en placeringsfond samt en placeringsfonds stadgar, minimikapital och minimiantal fondandelsägare

2 §

En placeringsfonds stadgar

I en placeringsfonds stadgar ska det åtminstone bestämmas om

18) huruvida fondandelarna, en andelsklass eller en andelsserie överförs till värdeandelssystemet,

19) de valda metoderna för likviditetshantering i enlighet med 5 kap. 5 §.

9 kap.

Förvaltning av placeringsfonder

10 §

Fondbolags rapporteringsskyldighet till institutionella investerare

Med *institutionell investerare* avses i denna paragraf försäkringsbolag som bedriver personförsäkring enligt försäkringsbolagslagen (521/2008), tilläggspensionsanstalter enligt lagen om tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor (947/2021) eller motsvarande institutionella investerare som är verksamma inom EES-området och som har investerat i en sådan fond som avses i 9 § 1 mom.

10 kap.

Beräkning av värdet på en placeringsfond samt emission och inlösen

4 §

Beräkning av värdet på fondandelar

Fondandelsvärdet är placeringsfondens värde dividerat med antalet utelöpande fondandelar. Placeringsfondens värde beräknas så att de skulder som hänför sig till fonden dras av från fondens tillgångar.

11 kap.

Fondandelar som förvaltas av en fondandelsförvaltare

2 §

Fondandelsförvaltare som agerar för en fondandelsägares räkning

Verksamhet som fondandelsförvaltare får utövas av sådana fondbolag, sådana kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen och sådana värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster som har rätt att tillhandahålla förvaring av finansiella instrument enligt 2 kap. 3 § 1 mom. 7 punkten i lagen om investeringstjänster, samt företag som har fått motsvarande auktorisation i en annan EES-stat. Verksamhet som fondandelsförvaltare får också utövas av sådana värdepapperscentraler som avses i 1 kap. 3 § 5 punkten i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt sådana i 6 punkten i den paragrafen avsedda utländska värdepapperscentraler som har fått sådan auktorisation att vara verksam som

värdepapperscentral i en EES-stat eller ett tredjeland som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012.

13 kap.

Placeringsfonders investeringar

6 §

Fondinvesteringar

Vid beräkning av de investeringsbegränsningar som avses i detta kapitel beaktas inte de placeringsfonders, fondföretags eller i 1 och 3 mom. avsedda AIF-fonders tillgångar som placeringsfondens tillgångar har investerats i. Fondandelsvärdet är placeringsfondens värde dividerat med antalet utelöpande fondandelar. Placeringsfondens värde beräknas så att de skulder som hänför sig till fonden dras av från fondens tillgångar. Om ett fondbolag aktiverar ett arrangemang för separering av tillgångar i enlighet med 5 kap. 7 § 1 mom. 2 punkten, kan de separerade tillgångarna lämnas obeaktade vid beräkningen av de gränser som anges i detta kapitel.

14 kap.

Matarfonders struktur

5 §

Avbrytande av inlösen i en mottagarfond

Om inlösen eller emission av fondandelar i en mottagarfond tillfälligt avbryts på initiativ av det fondbolag som förvaltar mottagarfonden eller det fondföretag som är mottagarfond eller på begäran av Finansinspektionen eller den behöriga myndigheten i hemstaten för det fondföretag som är mottagarfond, får det fondbolag som förvaltar mottagarfondens matarfond, trots villkoren i 10 kap. 1 § och 5 kap. 7 § 1 mom. 1 punkten, för motsvarande tid avbryta inlösen eller emission av fondandelar i den matarfond som det förvaltar.

19 kap.

Återkallande av fondbolags verksamhetstillstånd, begränsning av verksamheten samt upplösning av fondbolag och placeringsfonder

7 §

Skyldighet för fondbolag att vidta åtgärder för att upplösa eller fusionera en placeringsfond

Ett fondbolag ska upplösa en placeringsfond i enlighet med 5 § eller vidta åtgärder för att fusionera placeringsfonden på det sätt som avses i 16 kap., om det i lagen eller i fondens stadgar angivna minimikapitalet eller minimiantalet fondandelsägare inte har nåtts inom ett år från det att fondens verksamhet inleddes, eller om placeringsfondens tillgångar eller antalet fondandelsägare har sjunkit under den i lagen eller stadgarna angivna minimigränsen och

situationen inte har kunnat avhjälpas inom 90 dygn från den i 5 kap. 7 § 2 mom. föreskrivna tidens utgång, eller om någon annan av de i fondens stadgar angivna upplösningsgrunderna föreligger.

21 kap.

Förvaringsinstituts uppgifter

5 §

Förutsättningar för utläggning av förvaringsverksamhet på entreprenad

Den i 2 mom. 4 punkten föreskrivna skyldigheten tillämpas inte, om den som sköter den uppgift som lagts ut på entreprenad är en värdepapperscentral som agerar i egenskap av investerande värdepapperscentral enligt definitionen i den delegerade förordning som antagits enligt artiklarna 29.3 och 48.10 i förordningen om värdepapperscentraler.

Tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral som agerar i egenskap av utgivande värdepapperscentral enligt definitionen i den delegerade förordning som antagits enligt artiklarna 29.3 och 48.10 i förordningen om värdepapperscentraler anses inte vara utläggning av förvaringsinstituts förvaringsfunktioner på entreprenad. Tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral som agerar i egenskap av en investerande värdepapperscentral betraktas som utläggning av förvaringsinstituts förvaringsfunktioner på entreprenad.

Den tjänsteleverantör till vilken förvaringsinstitutet på entreprenad har lagt ut förvaringen av de finansiella instrument och andra tillgångar som avses i 2 mom. kan vidaredelegera förvaringen under de förutsättningar som anges i 2 och 4 mom. och i 6 §.

24 kap.

Utländska EES-fondbolags filialetablering och tillhandahållande av tjänster i Finland

9 §

Skyldighet att följa finsk lagstiftning

Ett utländskt EES-fondbolag ska i fråga om en placeringsfond som det förvaltar i Finland iakttä denna lag när det gäller

14) utövande av fondandelsägarnas rösträtt och andra rättigheter som dessa har enligt 1–13 punkten,

15) valet av metoder för likviditetshantering och användningen av metoderna samt de anmälningsskyldigheter som gäller dem.

25 kap.

Särskilda bestämmelser om utländska fondbolag och tillsynssamarbete

13 §

Tillsynsåtgärder som vidtagits i Finland

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i fondbolagets värdstat och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om de befogenheter som den utövat med stöd av en i 1 mom. avsedd begäran och om de iakttagelser som gjorts. Om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ska Finansinspektionen underrätta även Europeiska systemrisknämnden om detta.

15 §

Finansinspektionens skyldighet att förse behöriga myndigheter i EES-stater med information

Finansinspektionen ska utan dröjsmål genom förfarandena i detta kapitel och bilateralt underrätta den behöriga myndigheten i den direkt berörda EES-staten, om ett fondbolag eller en placeringsfond som förvaltas av det fondbolaget potentiellt kan utgöra en betydande källa till motpartsrisk för ett kreditinstitut eller annat med tanke på systemrisken viktigt institut i en annan EES-stat eller stabiliteten i det finansiella systemet i en annan EES-stat.

27 kap.

Påföljder och rapportering om överträdelser

2 §

Påföljdsavgift

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen, för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift, är följande bestämmelser i denna lag:

3) 5 kap. 1 § om fondbolags riskhantering, 2 § i det kapitlet om likviditetstäckningskrav och 8 § i det kapitlet om skyldighet att underrätta om användning av metoder för likviditetshantering,

5) 10 kap. 1 § 1 och 2 mom. om emission av fondandelar, 3 § 4 mom. i det kapitlet om vilka uppgifter som ska tas in i en placeringsfonds stadgar och 5 § 1 mom. i det kapitlet om inlösen av fondandelar,

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 4 kap. 13 och 14 § träder dock i kraft först den 16 april 2027.

Finansinspektionen kan ta emot en i 5 kap. 5 § 1 mom. avsedd anmälan om val av metoder för likviditetshantering och ta upp en ansökan om fästställande av en i 8 kap. 2 § 19 punkten avsedd stadgebestämmelse till behandling enligt denna lag redan innan lagen träder i kraft.

3.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 5 § 18 punkten, 62 § 2 mom. 2 punkten och 71 § 1 mom. 5 punkten,
sådana de lyder, 5 § 18 punkten och 71 § 1 mom. 5 punkten i lag 752/2012 samt 62 § 2 mom. 2 punkten i lag 1071/2017, som följer:

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag

18) fastighetsfonder enligt 18 a kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

62 §

Informationsutbyte i samband med beviljande och återkallande av verksamhetstillstånd samt i samband med ägartillsyn

Då Finansinspektionen svarar för grupp tillsynen över tillsynsobjektet ska inspektionen, efter att av en utländsk myndighet ha informerats om att verksamhetstillstånd beviljats ett utländskt tillsynsobjekt som omfattas av grupp tillsyn eller om en ansökan som avser sådant verksamhetstillstånd, utan dröjsmål informera den myndighet som svarar för beviljandet av verksamhetstillstånd samt den behöriga EU-tillsynsmyndigheten om

2) de ägare i moderföretaget som äger minst en sådan betydande andel eller ett sådant kvalificerat innehav i tillsynsobjektet som avses i 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 1 kap. 26 § 14 punkten i lagen om investeringstjänster, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen samt om

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

5) Centralhandelskammarens fastighetsvärderingsnämnd som avses i 18 a kap. 21 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009) 2 § 1 mom. 3 och 6 punkten som följer:

2 §

Villkor för beviljande av skattefrihet

Skattefrihet enligt denna lag beviljas på ansökan ett bolag som avses i 1 §, om

3) bolaget inte äger några tillgångar utöver dem som krävs för den verksamhet som avses i 1 punkten eller utöver sådana investeringstillgångar som avses i 18 a kap. 16 § 2 mom. 3–6 punkten i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014),

6) 18 a kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder tillämpas på bolaget.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter (1209/2023) 7 § 1 mom. 7–9 punkten
som följer:

7 §

Avgifter som tas ut hos aktörer inom fondsektorn

De avgifter som tas ut hos de aktörer inom fondsektorn som betalar proportionell avgift och grundavgift bestäms enligt följande:

7) i fråga om filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som inte förvaltar AIF-fonder i Finland är grundavgiften 2 740 euro och den proportionella avgiften 0,1582 procent av omsättningen,

8) i fråga om filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder i Finland är grundavgiften 2 740 euro och den proportionella avgiften 0,001921 procent av de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar,

9) i fråga om EES-baserade AIF-förvaltare som inte har filial i Finland och som förvaltar AIF-fonder i Finland är grundavgiften 2 740 euro och den proportionella avgiften 0,001921 procent av de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 9 oktober 2025

Statsminister

Petteri Orpo

Näringsminister Sakari Puisto

1.

Lag

om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) 1 kap. 6 § 3 mom. och 13 kap. 6 a § 4 mom., av dem 13 kap. 6 a § 4 mom. sådant det lyder i lag 975/2021,

ändras 2 kap. 1 § 3 mom., 3 § 2 mom. 3 punkten, 4 § 21 punkten och 5 § 2 mom. 18 punkten, 6 § 4 mom. 4 punkten, det inledande stycket i 3 kap. 3 § och 3 kap. 3 § 3 punkten, 4 kap. 1 § 2 mom. 5 punkten, rubriken för 4 kap. 6 § och 4 kap. 6 § 2 mom., 6 kap. 5 § 5 mom., 7 kap. 3 § och 6 b § 1 mom., 10 kap. 1 § 1 mom. och 2 § 1 mom., 12 kap. 5 § 3 punkten, 14 kap. 3 § 1 mom., 15 kap. 5 § 3 mom., 16 a kap. 1 § 1 mom., 6 § 3 mom. och 8 § 2 mom., 19 kap. 3 § 2 mom., det inledande stycket i 20 kap. 2 § 1 mom. och 20 kap. 2 § 1 mom. 3 och 4 punkten, det inledande stycket i 3 § 1 mom. och 3 § 1 mom. 3 och 4 punkten, det inledande stycket i 4 § 2 mom. och 4 § 2 mom. 3 och 4 punkten, 21 kap. 10 § 1 mom., rubriken för 15 § och 15 § 1 mom. samt 22 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten och 5 § 1 mom. 5 punkten,

av dem 2 kap. 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 739/2016, 2 kap. 5 § 2 mom. 18 punkten och 4 kap. 6 § 2 mom. sådana de lyder i lag 988/2024, 2 kap. 6 § 4 mom. 4 punkten sådana de lyder i lag 627/2014, det inledande stycket i 3 kap. 3 § och 3 kap. 3 § 3 punkten sådana de lyder i lag 1078/2017, 7 kap. 6 b § 1 mom. sådant det lyder i lag 958/2021, 16 a kap. 1 § 1 mom., 6 § 3 mom. och 8 § 2 mom. samt 22 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten och 5 § 1 mom. 5 punkten, sådana de lyder i lag 214/2019, samt

fogas till 2 kap. 3 § nya 4 och 5 punkter, till 2 kap. 4 §, sådana de lyder delvis ändrad i lagarna 1078/2017, 975/2021 och 1358/2021, nya 22–28 punkter och till 2 kap. 5 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 627/2014, 527/2016, 229/2017, 1078/2017, 1230/2018, 214/2019, 528/2021, 975/2021 och 988/2024, nya 19–21 punkter, till 3 kap. 2 §, sådana de lyder delvis ändrad i lagarna 1078/2017 och 410/2024, ett nytt 6 mom. och till 3 kap. 3 §, sådana de lyder i lagarna 1078/2017 och 298/2019, en ny 4 punkt och ett nytt 2 mom., till 7 kap. 4 § nya 2–5 mom., till 7 kap. en ny 6 c §, till 8 kap. nya 6 a–6 f §, till 10 kap. 1 § ett nytt 3 mom., till 12 kap. 5 § nya 4–6 punkter, till 15 kap. 5 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. och det ändrade 3 mom. blir 3 och 4 mom., till lagen nya 18 a och 18 b kap., till 20 kap. 4 § ett nytt 3 mom., till 21 kap. nya 2 a, 2 b och 8 a § samt till 21 kap. 10 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom. och till 21 kap. 11 § ett nytt 6 mom., till 22 kap. 2 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 214/2019 och 954/2022, en ny 13 punkt samt till 22 kap. en ny 5 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 kap.

Allmänna bestämmelser

Allmänna bestämmelser

6 §

6 §

Förhållande till annan lagstiftning

Förhållande till annan lagstiftning

Gällande lydelse

Trots det som föreskrivs i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) ska en fastighetsfond som avses i 2 § i den lagen eller en sammanslutning som förvaltar fonden ansöka om auktorisation eller registrera sig i enlighet med denna lag.

2 kap.

Definitioner

1 §

AIF-fond

Under de förutsättningar som anges i lagen om placeringsfonder och lagen om gräsrotsfinansiering (734/2016) avses med AIF-fond också ett sådant företag eller kollektiva investeringar i annan form och sådan förmedling av gräsrotsfinansiering som inte kräver auktorisation enligt artikel 5 i fondföretagsdirektivet, där kapital tas emot från en eller flera investerare genom gräsrotsfinansiering, kreditförmedling eller på något annat sätt för kollektiv investering och investeras i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för dessa investerare.

3 §

Förvaltning av alternativa investeringsfonder

Förvaltning av AIF-fonder kan dessutom omfatta en eller flera av följande funktioner i samband med investeringsförvaltningsfunktioner som avses i 1 mom.:

3) verksamhet med koppling till en AIF-fonds tillgångar, vilket kan inbegripa tjänster som är nödvändiga för att AIF-förvaltaren ska uppfylla sina skyldigheter som förvaltare, resursförvaltning, fastighetsförvaltning, rådgivning till företag om kapitalstruktur,

Föreslagen lydelse

(upphävs 3 mom.)

2 kap.

Definitioner

1 §

AIF-fond

Under de förutsättningar som anges i lagen om placeringsfonder avses med AIF-fond också ett sådant företag eller kollektiva investeringar i annan form som inte kräver auktorisation enligt artikel 5 i fondföretagsdirektivet, där kapital tas emot från en eller flera investerare för kollektiv investering och investeras i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för dessa investerare.

3 §

Förvaltning av alternativa investeringsfonder

Förvaltning av AIF-fonder kan dessutom omfatta en eller flera av följande funktioner i samband med investeringsförvaltningsfunktioner som avses i 1 mom.:

3) verksamhet med koppling till en AIF-fonds tillgångar, vilket kan inbegripa tjänster som är nödvändiga för att AIF-förvaltaren ska uppfylla sina skyldigheter som förvaltare, resursförvaltning, fastighetsförvaltning, rådgivning till företag om kapitalstruktur,

Gällande lydelse

industriell strategi och därtill hörande frågor, rådgivning och tjänster som rör fusioner och företagsomstruktureringar samt andra tjänster med anknytning till förvaltningen av AIF-fonden och de företag eller andra tillgångar som den har investerat i.

4 §

Definitioner med anknytning till AIFM-direktivet

I denna lag avses med

21) *finansiell hävstång* en metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en förvaltd AIF-fond genom lån av kontanter eller värdepapper eller genom finansiell hävstång som härrör från derivatinstrument eller på något annat sätt.

Föreslagen lydelse

industriell strategi och därtill hörande frågor, rådgivning och tjänster som rör fusioner och företagsomstruktureringar samt andra tjänster med anknytning till förvaltningen av AIF-fonden och de företag eller andra tillgångar som den har investerat i,

4) *långivning för en AIF-fonds räkning,*

5) *förvaltning av specialföretag för värdepapperisering.*

4 §

Definitioner med anknytning till AIFM-direktivet

I denna lag avses med

21) *finansiell hävstång* en metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en förvaltd AIF-fond genom lån av kontanter eller värdepapper eller genom finansiell hävstång som härrör från derivatinstrument eller på något annat sätt,

22) ***AIF-fond som använder finansiell hävstång*** en AIF-fond vars exponeringar ökas av den förvaltande AIF-förvaltaren genom lån av kontanter eller värdepapper, eller genom finansiell hävstång som härrör från derivatinstrument eller på något annat sätt,

23) ***värdepapperscentral*** en värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § 5 punkten i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017) och en sådan i 6 punkten i den paragrafen avsedd utländsk värdepapperscentral som har fått sådan auktorisation att vara verksam som värdepapperscentral i en EES-stat eller ett tredjeland som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012,

24) ***AIF-fondens kapital*** sammanlagda kapitaltillskott och outnyttjade kapitalutfästelser som anslagits till en AIF-fond, beräknat på grundval av investerbara belopp efter avdrag av alla avgifter och

kostnader som investerare står för direkt eller indirekt,

25) **långivning eller utgivning av lån** beviljande av lån direkt från en AIF-fond i egenskap av ursprunglig långivare, eller indirekt genom en tredje part eller ett specialföretag som beviljar lån för en AIF-fond eller för AIF-fondens räkning, eller för en AIF-förvaltare eller för AIF-förvaltarens räkning med avseende på AIF-fonden, när AIF-förvaltare eller AIF-fonden medverkar till att strukturera lånet eller till att fastställa eller på förhand komma överens om dess egenskaper, innan exponering mot lånet uppstår,

26) **långivande fond** en AIF-fond vars investeringsstrategi huvudsakligen är att ge lån eller vars utgivna lån har ett nominellt värde som utgör minst 50 procent av fondens nettotillgångsvärde,

27) **delägarlån** ett lån som en AIF-fond beviljar ett företag i vilket den direkt eller indirekt innehar minst fem procent av kapitalet eller rösterna, där lånet inte kan säljas till tredje part fristående från de kapitalinstrument som AIF-fonden innehar i samma företag,

28) **finansiellt företag**,

a) ett kreditinstitut enligt 1 kap. 7 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (610/2014) och ett utländskt kreditinstitut enligt 2 mom. i den paragrafen,

b) ett finansiellt institut enligt 1 kap. 11 § i kreditinstitutslagen,

c) ett tjänsteföretag enligt 1 kap. 14 § i kreditinstitutslagen,

d) ett försäkringsbolag enligt 1 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen (521/2008), med undantag av arbetspensionsförsäkringsbolag enligt 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, och en försäkringsholdingsammanslutning enligt 1 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen,

e) ett värdepappersföretag enligt 1 kap. 13 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster och ett utländskt värdepappersföretag enligt 2 punkten i det momentet,

f) ett konglomerats holdingsammanslutning enligt 2 § 12 punkten i lagen om tillsyn över

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*finans- och försäkringskonglomerat
(699/2004).*

5 §

5 §

*Definitioner med anknytning till EU-
lagstiftning*

*Definitioner med anknytning till EU-
lagstiftning*

I denna lag avses med

I denna lag avses med

18) *Esap-förordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2859 om inrättande av en europeisk gemensam åtkomstpunkt som ger centraliserad tillgång till allmänt tillgänglig information som är relevant för finansiella tjänster, kapitalmarknader och hållbarhet.

18) *Esap-förordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2859 om inrättande av en europeisk gemensam åtkomstpunkt som ger centraliserad tillgång till allmänt tillgänglig information som är relevant för finansiella tjänster, kapitalmarknader och hållbarhet,

19) ***förordningen om referensvärden*** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014,

20) ***penningtvätsförordningen*** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1624 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism,

21) ***förordningen om värdepapperscentraler*** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012.

6 §

6 §

*Definitioner med anknytning till
finansmarknadslagstiftningen*

*Definitioner med anknytning till
finansmarknadslagstiftningen*

I denna lag avses med

I denna lag avses med

Gällande lydelse

4) *investerings*tjänster detsamma som i 1 kap. 15 § i lagen om investerings

3 kap.

Verksamhet som AIF-förvaltare

2 §

Andra tillåtna tjänster

3 §

Sidotjänster

En AIF-förvaltare med auktorisation enligt 2 § 2 mom. får i enlighet med auktorisationen dessutom som sidotjänster tillhandahålla

3) mottagande och förmedling av order enligt 1 kap. 15 § 1 punkten i lagen om investerings

Föreslagen lydelse

4) **utländskt EES-kreditinstitut** ett sådant utländskt EES-kreditinstitut som avses i 1 kap. 7 § 3 mom. i kreditinstituts

3 kap.

Verksamhet som AIF-förvaltare

2 §

Andra tillåtna tjänster

En extern AIF-förvaltare som har sådan auktorisation som avses i 1 § i detta kapitel får dessutom tillhandahålla administration av referensvärden enligt förordningen om referensvärden eller kreditförvaltningsåtgärder enligt 3 § 1 mom. i lagen om kreditförvärvare och kreditförvaltare (161/2025). En AIF-förvaltare kan dock inte beviljas auktorisation för tillhandahållande av tjänster som avser administration av referensvärden i AIF-fonder som den själv förvaltar.

3 §

Sidotjänster

En AIF-förvaltare får i enlighet med den beviljade auktorisationen dessutom som sidotjänster tillhandahålla

3) mottagande och förmedling av order enligt 1 kap. 15 § 1 punkten i lagen om investerings

4) varje annan uppgift eller funktion som en AIF-förvaltare redan utför för de förvaltade AIF-fonderna eller i övrigt tillhandahåller i enlighet med 2 § eller denna paragraf, förutsatt att eventuella intressekonflikter som uppstår för andra parter till följd av utförandet av uppgifterna eller funktionerna hanteras på lämpligt sätt.

På en AIF-förvaltare som tillhandahåller sidotjänster enligt 1 mom. tillämpas 1 kap. 4 § i lagen om investerings

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

sådana finansiella instrument som avses i 14 § i det kapitlet.

4 kap.

Auktorisation

1 §

Ansökan om auktorisation

Till ansökan ska fogas tillräckliga
utredningar om AIF-förvaltarens

5) delegering av funktioner.

6 §

Anmälan om auktorisation

Finansinspektionen ska kvartalsvis anmäla
de auktorisationer som beviljats med stöd av
detta kapitel till Europeiska värdepappers-
och marknadsmyndigheten för registrering.
Informationen ska lämnas in till Europeiska
värdepappers- och marknadsmyndigheten i
det format som avses i artikel 2.3 i ESAP-
förförordningen. Följande data ska fogas till
informationen:

- 1) namnen på den auktoriserade AIF-
förvaltare som informationen gäller,
- 2) en förteckning över de alternativa
investeringsfonder dessa förvaltare förvaltar
eller marknadsför,
- 3) för auktoriserade AIF-förvaltare den
eventuella identifieringskoden för juridiska
personer i enlighet med artikel 7.4 b i Esap-
förförordningen,
- 4) typen av information i enlighet med
artikel 7.4 c i Esap-förförordningen,
- 5) omnämnande av om informationen
innehåller personuppgifter.

4 kap.

Auktorisation

1 §

Ansökan om auktorisation

Till ansökan ska fogas tillräckliga
utredningar om AIF-förvaltarens

5) delegering av funktioner *eller*
arrangemang för vidaredelegering av
funktioner.

6 §

*Anmälan om auktorisation och ändring av
auktionisation*

Finansinspektionen ska kvartalsvis anmäla
de auktorisationer *och ändringar av*
auktionisationer som beviljats med stöd av
detta kapitel till Europeiska värdepappers-
och marknadsmyndigheten för registrering.
Informationen ska lämnas in till Europeiska
värdepappers- och marknadsmyndigheten i
det format som anges i artikel 2.3 i Esap-
förförordningen. Följande data ska fogas till
informationen:

- 1) namnen på den auktoriserade AIF-
förvaltare som informationen gäller,
- 2) en förteckning över de alternativa
investeringsfonder *de auktoriserade AIF-
förvaltarna* förvaltar eller marknadsför,
- 3) för auktoriserade AIF-förvaltare den
eventuella identifieringskoden för juridiska
personer i enlighet med artikel 7.4 b i Esap-
förförordningen,
- 4) typen av information i enlighet med
artikel 7.4 c i Esap-förförordningen,
- 5) omnämnande av om *den i 1—4 avsedda*
informationen innehåller personuppgifter.

6 kap.

Verksamhetsföreskrifter

5 §

Ledning och tillförlitlighet

Centrala beslut om bedrivande av en AIF-förvaltares affärsverksamhet ska fattas av minst två personer som uppfyller villkoren i 1 mom.

7 kap.

Organisering av verksamheten

3 §

Rapportering till Finansinspektionen

En AIF-förvaltare ska regelbundet för varje AIF-fond som den förvaltar rapportera tillräcklig information till Finansinspektionen om

- 1) de marknader där den är medlem eller bedriver aktiv handel,
- 2) de finansiella instrument och andra objekt som den handlar med,

- 3) de viktigaste investeringsobjekten,
- 4) de största riskkoncentrationerna,
- 5) AIF-fondernas användning av finansiell hävstång,

- 6) andra för systemrisken relevanta faktorer,

6 kap.

Verksamhetsföreskrifter

5 §

Ledning och tillförlitlighet

Centrala beslut om bedrivande av en AIF-förvaltares affärsverksamhet ska fattas av minst två personer som uppfyller villkoren i 1 mom. *En person som avses ovan ska sköta uppgiften på heltid och vara bosatt i en EES-stat.*

7 kap.

Organisering av verksamheten

3 §

Rapportering till Finansinspektionen

En AIF-förvaltare ska regelbundet *i fråga om* varje AIF-fond som den förvaltar rapportera tillräcklig information till Finansinspektionen om

- 1) de marknader där den är medlem eller bedriver aktiv handel,
- 2) de finansiella instrument och andra objekt som den handlar med,
- 3) *varje AIF-fonds exponeringar och tillgångar,*

- 4) de viktigaste investeringsobjekten,
- 5) de största riskkoncentrationerna,
- 6) AIF-fondernas användning av finansiell hävstång *och det totala beloppet av den finansiella hävstången,*

- 7) *arrangemang för delegering av portföljförvaltning eller riskhantering,*

- 8) *de EES-stater där andelar i AIF-fonden marknadsförs,*

- 9) *andra än i 1–8 punkten avsedda för systemrisken relevanta faktorer,*

Gällande lydelse

7) för tillsynen behövliga övriga uppgifter och handlingar.

4 §

Utseende av förvaringsinstitut

Föreslagen lydelse

10) för tillsynen behövliga övriga uppgifter och handlingar än de som avses i 1–9 punkten.

Den information som avses i 1 mom. 1–3 punkten ska innehålla de identifikationskoder som Finansinspektionen behöver för att koppla de uppgifter som tillhandahålls om tillgångar, AIF-fonder och AIF-förvaltare med annan tillsynsinformation eller allmänt tillgänglig information.

4 §

Utseende av förvaringsinstitut

Med avvikelse från vad som i 1 mom. föreskrivs om utseende av förvaringsinstitut, kan Finansinspektionen bevilja tillstånd till att ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan EES-stat utses till förvaringsinstitut, om

1) Finansinspektionen har mottagit en motiverad begäran från AIF-förvaltaren om att tillåta att ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan EES-stat utses och denna begäran visar att det i Finland saknas sådana förvaringsinstitutstjänster som effektivt kan tillgodose AIF-fondens behov med hänsyn till dess investeringsstrategi, och

2) det sammanlagda beloppet av en AIF-fonds tillgångar som på den finländska marknaden för förvaringsinstitut anförtratts för förvaring inte överstiger 50 miljarder euro.

Vid fastställandet av det sammanlagda beloppet av tillgångar enligt 2 mom. 2 punkten beaktas inte i 20 kap. 4 § 1 mom. avsedda tillgångar som förvaras av ett förvaringsinstitut som är etablerat i Finland eller förvaringsinstitutets egna tillgångar.

Innan Finansinspektionen beviljar ett tillstånd enligt 2 mom. ska den göra en bedömning från fall till fall av bristen på förvaringsinstitutstjänster med beaktande av den berörda AIF-fondens investeringsstrategi. Finansinspektionen ska underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om den tillåter att ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan EES-stat utses.

Gällande lydelse

6 b §

AIF-förvaltares rapporteringsskyldighet

Med institutionell investerare avses i denna paragraf försäkringsbolag som bedriver livförsäkring enligt försäkringsbolagslagen (521/2008), tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor enligt lagen om tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor samt motsvarande institutionella investerare som är verksamma inom EES-området och som har investerat i en AIF-fond som avses i 6 a § 1 mom.

Föreslagen lydelse

Tillämpningen av denna paragraf begränsar inte tillämpningen av andra bestämmelser om förvaringsinstitut, med undantag för 14 kap. 1 § 1 mom. och 6 § 1 mom.

6 b §

AIF-förvaltares rapporteringsskyldighet

Med institutionell investerare avses i denna paragraf försäkringsbolag som bedriver livförsäkring enligt försäkringsbolagslagen, tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor enligt lagen om tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor samt motsvarande institutionella investerare som är verksamma inom EES-området och som har investerat i en AIF-fond som avses i 6 a § 1 mom.

6 c §

Förvaltning av AIF-fond på initiativ av en tredje part

Om en AIF-förvaltare förvaltar eller planerar att på initiativ av en tredje part förvalta en AIF-fond i situationer där en AIF-fond använder en initiativtagande tredje parts namn eller där en AIF-förvaltare delegerar uppgifter till en initiativtagande tredje part, ska AIF-förvaltaren lämna en detaljerad utredning om hanteringen av intressekonflikter till Finansinspektionen. I utredningen ska särskilt anges vilka rimliga åtgärder AIF-förvaltaren har vidtagit för att förhindra intressekonflikter som uppstår till följd av förhållandet med den tredje parten. Om intressekonflikter inte kan förhindras ska AIF-förvaltaren redogöra för hur den identifierar, hanterar, övervakar och informerar om dessa intressekonflikter för att förhindra att intressekonflikterna inverkar negativt på AIF-fondens och dess placerares intressen.

Gällande lydelse

8 kap.
Riskhantering

Föreslagen lydelse

8 kap.
Riskhantering
6 a §

Metoder för likviditetshantering

I denna lag är **metoder för likviditetshantering**

1) tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen av AIF-fondens andelar (**senareläggande av teckning, återköp och inlösen**),

2) en tillfällig och partiell begränsning av andelsägares rättighet att lösa in sina andelar, så att andelsägarna endast kan lösa in en viss del av sina andelar,

3) en förlängning av den uppsägningstid som andelsägare måste ge AIF-förvaltare, utöver en minimiperiod för AIF-fonden, vid inlösen av sina andelar,

4) en avgift, inom ett förutbestämt intervall som tar hänsyn till likviditetskostnaden, som betalas till AIF-fonden av andelsägare vid inlösen av andelar och som säkerställer att andelsägare som återstår i AIF-fonden inte orsakas oskälig olägenhet,

5) en på förhand fastställd mekanism genom vilken nettotillgångsvärdet för andelar i en AIF-fond justeras genom tillämpning av en faktor som återspeglar likviditetskostnaden,

6) en på förhand fastställd mekanism genom vilken tecknings-, återköps- och inlösenpriser för andelar i en AIF-fond fastställs genom att nettotillgångsvärdet per andel justeras med en faktor som återspeglar likviditetskostnaden,

7) en avgift som en andelsägare betalar till AIF-fonden vid tidpunkten för teckning, återköp eller inlösen av andelar och som ersätter AIF-fonden för de likviditetskostnader som uppstår på grund av transaktionens storlek och som säkerställer att andra andelsägare inte orsakas oskälig olägenhet,

8) överföring av tillgångar som innehas av AIF-fonden, i stället för kontanter, för att tillmötesgå andelsägarnas begäran om inlösen (**inlösen genom apport**),

9) separering av sådana tillgångar vars ekonomiska eller rättsliga egenskaper har ändrats väsentligt eller blivit osäkra på grund av exceptionella omständigheter, från AIF-fondens övriga tillgångar (**arrangemang för separering av tillgångar**).

6 b §

Val av metoder för likviditetshantering

En AIF-förvaltare ska välja ut minst två i 6 a § 2–8 punkten avsedda lämpliga metoder för likviditetshantering för var och en av de AIF-fonder som den förvaltar. AIF-förvaltaren ska bedöma lämpligheten när det gäller den valda metoden för likviditetshantering i förhållande till AIF-fondens investeringsstrategi, likviditetsprofil och inlösenpolicy. De valda metoderna för likviditetshantering ska inkluderas i AIF-fondens stadgar och meddelas Finansinspektionen.

AIF-förvaltaren kan inte som metod för likviditetshantering välja endast i 6 a § 5 och 6 punkten avsedda metoder.

Med avvikelse från 1 mom. kan för en AIF-fond som auktoriserats som penningmarknadsfond i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 om penningmarknadsfonder väljas endast en sådan metod för likviditetshantering som avses i 6 a § 2–8 punkten.

Denna paragraf ska inte tillämpas på slutna AIF-fonder som förvaltas av en AIF-förvaltare.

6 c §

Användning av metoder för likviditetshantering

En AIF-förvaltare kan aktivera en metod för likviditetshantering enligt 6 a § 2–8 mom. om andelsägarnas intressen kräver detta och metoden i fråga inkluderas i AIF-fondens stadgar.

En AIF-förvaltare ska ha policyer och förfaranden för att aktivera och avaktivera användningen av alla de metoder för

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

likviditetshantering som valts med stöd av 6 b § 1 mom. AIF-förvaltaren ska se till att den har infört operativa och administrativa arrangemang som möjliggör användning av de valda metoderna för likviditetshantering. De policyer och förfaranden som gäller metoderna för likviditetshantering ska meddelas Finansinspektionen.

Inlösen genom apport får endast aktiveras för att tillmötesgå en begäran om inlösen från professionella kunder och inlösen genom apport ska motsvara en proportionell andel av AIF-fondens tillgångar. Inlösen genom apport behöver dock inte motsvara en proportionell andel av AIF-fondens tillgångar om AIF-fonden i fråga endast marknadsförs till professionella kunder, eller om syftet med AIF-fondens investeringspolicy är att efterbilda sammansättningen av ett visst aktieindex eller index för obligationer och denna AIF-fond är en börshandlad fond enligt 1 kap. 26 § 1 mom. 3 punkten i lagen om investeringstjänster.

6 d §

Användning av metoder för likviditetshantering i exceptionella situationer

En AIF-förvaltare kan i exceptionella situationer och när omständigheterna och AIF-fondens andelsägares intresse kräver det tillfälligt aktivera senareläggande av teckning, återköp och inlösen av andelar eller separering av tillgångar enligt.

6 e §

Meddelande om användning av metoder för likviditetshantering

En AIF-förvaltare ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om den med stöd av 6 d § använder eller avaktiverar tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrättas om en AIF-förvaltare använder eller avaktiverar någon av de metoder för

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

likviditetshantering som avses i 6 a § 2–8 punkten, om det görs på ett sätt som inte ingår i den normala affärsverksamheten enligt AIF-fondens stadgar.

AIF-förvaltaren ska inom en rimlig tidsram underrätta Finansinspektionen före användningen eller avaktiveringen av ett arrangemang för separering av tillgångar enligt 6 d §.

6 f §

Finansinspektionens rätt att besluta om tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen

Finansinspektionen kan under exceptionella omständigheter när investerarnas intresse kräver det bestämma att en AIF-förvaltare ska aktivera eller avaktivera tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen, om det behövs på grund av investerarskyddet eller risker som hänför sig till den finansiella stabiliteten. Finansinspektionen ska höra AIF-förvaltaren innan den beslutar om tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen. Bestämmelser om hörande av part finns i 34 § i förvaltningslagen (434/2003).

10 kap.

Delegering

1 §

Delegering av funktioner

En AIF-förvaltare får delegera en del av sina funktioner. AIF-förvaltaren får delegera funktioner enligt denna lag endast om delegeringen inte inverkar negativt på förvaltarens riskhantering, den interna kontrollen, någon annan funktion som är viktig för verksamheten eller tillsynen över verksamheten. AIF-förvaltaren får inte delegera så mycket av sina funktioner att den inte längre kan anses bedriva förvaltning av AIF-fonder. Förvaltaren ansvarar oberoende

10 kap.

Delegering

1 §

Delegering av funktioner

En AIF-förvaltare får delegera en del av sina funktioner. AIF-förvaltaren får delegera funktioner enligt denna lag endast om delegeringen inte inverkar negativt på förvaltarens riskhantering, den interna kontrollen, någon annan funktion eller tillsynen över verksamheten. AIF-förvaltaren får inte delegera så mycket av sina funktioner att den inte längre kan anses bedriva förvaltning av AIF-fonder eller tillhandahållande av andra tjänster enligt 3 kap. 2 § eller sidotjänster enligt 3 kap. 3 §.

Gällande lydelse

av att den delegerat funktioner för att alla de förpliktelser uppfylls som följer av denna lag.

2 §

Villkor för delegering av funktioner

En AIF-förvaltare som efter att ha beviljats auktorisation avser att delegera en funktion som med tanke på verksamheten är betydelsefull ska på förhand underrätta Finansinspektionen om delegeringen.

12 kap.

Erbjudande av andelar

5 §

Regelbunden informationsskyldighet

En AIF-förvaltare ska för varje AIF-fond och EES-baserad AIF-fond som den förvaltar och för varje annan AIF-fond som den marknadsför i en EES-stat regelbundet lämna information till investerarna om

3) AIF-fondens aktuella riskprofil och de riskhanteringssystem som AIF-förvaltaren tillämpar på dessa risker.

Föreslagen lydelse

Förvaltaren ansvarar oberoende av att den delegerat funktioner för att alla de förpliktelser uppfylls som följer av denna lag.

Som delegering enligt detta kapitel betraktas inte distribution av AIF-fonder, om distributören marknadsför en AIF-fond för egen räkning i enlighet med lagen om investeringstjänster eller lagen om försäkringsdistribution (234/2018).

2 §

Villkor för delegering av funktioner

En AIF-förvaltare som efter att ha beviljats auktorisation avser att delegera i 2 kap. 3 § eller 3 kap. 2 eller 3 § avsedda funktioner ska på förhand underrätta Finansinspektionen om delegeringen.

12 kap.

Erbjudande av andelar

5 §

Regelbunden informationsskyldighet

En AIF-förvaltare ska för varje AIF-fond och EES-baserad AIF-fond som den förvaltar och för varje annan AIF-fond som den marknadsför i en EES-stat regelbundet lämna information till investerarna om

3) AIF-fondens aktuella riskprofil och de riskhanteringssystem som AIF-förvaltaren tillämpar på dessa risker,

4) sammansättningen av portföljen av utgivna lån,

5) alla avgifter och kostnader som direkt eller indirekt ska betalas av andelsägarna, på årsbasis,

6) varje moderbolag, dotterbolag och specialföretag som har använts i samband med AIF-fondens investeringar av AIF-förvaltaren eller för AIF-förvaltarens räkning, på årsbasis.

Gällande lydelse

13 kap.

Marknadsföring till icke-professionella kunder

6 a §

Funktioner som är tillgängliga för icke-professionella investerare

Det som föreskrivs ovan om funktioner som ska tillhandahållas icke-professionella kunder begränsar inte tillämpningen av artikel 26 i förordningen om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

14 kap.

Auktorisation att verka som förvaringsinstitut

3 §

Särskilda förvaringsinstitut

En värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (749/2012) kan utan särskild auktorisation fungera som särskilt förvaringsinstitut för en AIF-fond.

15 kap.

Förvaringsinstitutens uppgifter

5 §

Delegering av förvaringsuppgifter

(fogas 2 mom.)

Föreslagen lydelse

13 kap.

Marknadsföring till icke-professionella kunder

6 a §

Funktioner som är tillgängliga för icke-professionella investerare

(upphävs 4 mom.)

14 kap.

Auktorisation att verka som förvaringsinstitut

3 §

Särskilda förvaringsinstitut

En värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet kan utan särskild auktorisation fungera som särskilt förvaringsinstitut för en AIF-fond.

15 kap.

Förvaringsinstitutens uppgifter

5 §

Delegering av förvaringsuppgifter

Den i 1 mom. 3 punkten föreskrivna skyldigheten tillämpas inte, om den som sköter den delegerade uppgiften är en värdepapperscentral som agerar i egenskap av investerande värdepapperscentral enligt definitionen i den delegerade förordning som utfärdats enligt artiklarna 29.3 och 48.10 i förordningen om värdepapperscentraler.

Gällande lydelse

Att inom tredjeländers avvecklingssystem tillhandahålla sådana tjänster som avses i 1 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999) eller motsvarande tjänster anses inte som delegering av förvaringsfunktioner.

16 a kap.

Specialplaceringsfonder

1 §

Särskilda bestämmelser som tillämpas på specialplaceringsfonder och dem som förvaltar sådana

En AIF-förvaltare som har auktorisation som AIF-förvaltare eller som är registrerad hos Finansinspektionen så som föreskrivs i denna lag får förvalta specialplaceringsfonder med iakttagande ytterligare av vad som i 2 kap. 10, 11 och 14 §, 7 kap. 3 §, 8 kap. 2 och 3 § samt 9 § 2 och 3 mom., 9 kap. 1–7 §, 10–12, 17 och 18 kap., 19 kap. 5–8 § samt 26 kap. 9, 10 och 12 § i lagen om placeringsfonder föreskrivs om fondbolag och förvaltning av placeringsfonder.

6 §

Investering av specialplaceringsfonders tillgångar

En specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter ska iaktta vad som i 3 och 4 kap. i lagen om fastighetsfonder föreskrivs om investering av en fastighetsfonds tillgångar, kredittagning,

Föreslagen lydelse

Tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral som agerar i egenskap av utgivande värdepapperscentral enligt definitionen i den delegerade förordning som utfärdats enligt artiklarna 29.3 och 48.10 i förordningen om värdepapperscentraler anses inte vara delegering av förvaringsinstitutets förvaringsfunktioner. Tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral som agerar i egenskap av en investerande värdepapperscentral betraktas som delegering av förvaringsinstitutets förvaringsfunktioner.

16 a kap.

Specialplaceringsfonder

1 §

Särskilda bestämmelser som tillämpas på specialplaceringsfonder och dem som förvaltar sådana

En AIF-förvaltare som har auktorisation som AIF-förvaltare eller som är registrerad hos Finansinspektionen så som föreskrivs i denna lag får förvalta specialplaceringsfonder med iakttagande ytterligare av vad som i 2 kap. 10, 11 och 14 §, 5 kap. 4–11 §, 7 kap. 3 §, 8 kap. 2 och 3 § samt 9 § 2 och 3 mom., 9 kap. 1–7 §, 10–12, 17 och 18 kap., 19 kap. 5–8 § samt 26 kap. 9, 10 och 12 § i lagen om placeringsfonder föreskrivs om fondbolag och förvaltning av placeringsfonder.

6 §

Investering av specialplaceringsfonders tillgångar

En specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter ska iaktta vad som i 18 a kap. 16–25 § föreskrivs om investering av en fastighetsfonds tillgångar, kredittagning, värdering av

Gällande lydelse

värdering av egendom samt om fastighetsvärderare och fastighetsvärdering.

8 §

*Betalning av teckning av
specialplaceringsfonder genom apport*

Innan fondandelar tecknas ska det i fråga om apportegendomens värde och dess konsekvenser med tanke på fondandelsägarnas likställighet inhämtas en bedömning hos en i lagen om fastighetsfonder avsedd opartisk och utomstående fastighetsvärderare eller, om apportegendomen inte omfattar fastigheter eller fastighetsvärdepapper, ett utlåtande hos en CGR-revisor eller hos en revisionssammanslutning där den revisor som är ansvarig för utlåandet ska vara en CGR-revisor.

Föreslagen lydelse

egendom samt om fastighetsvärderare och fastighetsvärdering.

8 §

*Betalning av teckning av
specialplaceringsfonder genom apport*

Innan fondandelar tecknas ska det i fråga om apportegendomens värde och dess konsekvenser med tanke på fondandelsägarnas likställighet inhämtas en bedömning hos en i 18 a kap. 20 § avsedd opartisk och utomstående fastighetsvärderare eller, om apportegendomen inte omfattar fastigheter eller fastighetsvärdepapper, ett utlåtande hos en CGR-revisor eller hos en revisionssammanslutning där den revisor som är ansvarig för utlåandet ska vara en CGR-revisor.

18 a kap.

Fastighetsfonder

Allmänna bestämmelser

1 §

Fastighetsfondsverksamhet

Verksamhet som innebär att allmänheten erbjuds möjlighet att delta i gemensamma fastighetsplaceringar kan bedrivas i enlighet med detta kapitel så att allmänheten deltar i placeringsverksamheten genom att teckna, köpa eller på annat sätt förvärva aktier i ett publikt aktiebolag eller andelar i ett kommanditbolag varefter bolaget, i annat syfte än byggande eller fastighetsförädling, vidareplacerar de från allmänheten influtna medlen huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper.

I fråga om fastighetsfondens byggnads- och fastighetsförädlingsverksamhet gäller vad som föreskrivs i 16 § 5 mom.

Bestämmelser om specialplaceringsfonder som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper finns i 16 a kap. Bestämmelser om fastighetsfonder i aktiebolagsform och därmed jämförbara kommanditbolag finns förutom i detta kapitel även annanstans i denna lag.

2 §

Fastighetsfond

*I denna lag avses med **fastighetsfond** ett publikt aktiebolag som enligt sin bolagsordning uteslutande eller huvudsakligen bedriver fastighetsfundsverksamhet. En fastighetsfond är en sådan AIF-fond som avses i denna lag.*

Ett kommanditbolag vars andelar är sådana värdepapper som avses i värdepappersmarknadslagen och som erbjuder allmänheten möjlighet att delta i gemensamma fastighetsplaceringar på det sätt som föreskrivs i 1 § 1 mom. jämföras med en fastighetsfond, med undantag för vad som föreskrivs i 12 §. Vad som i detta kapitel föreskrivs om fastighetsfonder, dessas aktiekapital, stiftelseurkund, aktier, ägare och bolagsordning gäller, med undantag för vad som föreskrivs i 12 §, kommanditbolag, det sammanlagda antalet andelar i bolagen, andelarnas art, bolagsmän och bolagsavtal. Ett kommanditbolag som avses i detta moment är en sådan AIF-fond som avses i denna lag.

3 §

Definitioner som gäller fastighetsfundsverksamhet

I detta kapitel avses med

*1) **fastighet** en fastighet som avses i 2 § 1 mom. i fastighetsregisterlagen (392/1985),*

*2) **fastighetsvärdepapper** aktier eller andra värdepapper eller sådana finansiella instrument som avses i lagen om investeringstjänster och som ensamma för sig eller tillsammans med andra värdepapper eller finansiella instrument medför rätt att*

besitta en viss bostad, en annan lägenhet eller fastighet eller en del av en fastighet,

3) **derivatinstrument** ett sådant derivatinstrument som är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument eller på någon annan reglerad marknadsplats som fungerar fortlöpande samt är erkänd och öppen för allmänheten samt andra derivatinstrument vilkas underliggande tillgångar är värdepapper, valutor, räntesatser, derivatinstrument, fastigheter, fastighetsvärdepapper, annan egendom eller index som beskriver prisutvecklingen för de underliggande tillgångarna,

4) **hyresbostad** en lägenhet i ett bostadshus eller i en del av ett bostadshus som är avsedd att uteslutande nyttjas av annan eller någon vars rätt härleder sig från denne, huvudsakligen som bostad och mot vederlag, dvs. hyra,

5) **placering i hyresbostäder** fastighetsfundsverksamhet där medel uteslutande eller huvudsakligen placeras i hyresbostäder,

6) **nybyggnad av hyresbostäder** uppförande av ett eller flera bostadshus som huvudsakligen ska användas som hyresbostäder,

7) **anskaffning av hyresbostäder** anskaffning av ett eller flera bostadshus eller av en eller flera bostadslägenheter eller andra lokaler som ska användas för boende ur det befintliga byggnadsbeståndet för att huvudsakligen användas som hyresbostäder,

8) **ombyggnad av hyresbostäder** höjning av utrustningsnivån eller den övriga kvalitativa nivån på en bostad eller ett bostadshus eller dess gårdsområde eller övriga omedelbara omgivning från den ursprungliga nivån eller återförande av denna genom andra åtgärder än årsreparationer till ny eller till ursprunglig nivå eller ändring eller utvidgning av befintliga lokaler för att huvudsakligen användas som bostäder eller därtill anslutna lokaler, och då i huvudsak som hyresbostäder,

9) **fastighetsförädlingsverksamhet** sådana placeringar i fastigheter som huvudsakligen ger avkastning först efter sanering, planering eller byggande.

Vad som i detta kapitel föreskrivs om fastigheter ska tillämpas också på andra registerenheter som avses i 2 § 3 mom. i fastighetsregisterlagen, på lego- och nyttjanderätt vars innehavare enligt 14 kap. 2 § i jordabalken (540/1995) är skyldig att ansöka om inskrivning av sin rätt samt på byggnader och konstruktioner som varaktigt betjänar fastighetens användning.

4 §

Särskilda bestämmelser som ska tillämpas på fastighetsfondsverksamhet

På fastighetsfonder och deras aktieägare samt på kommanditbolag som bedriver fastighetsfondsverksamhet och deras bolagsmän tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om AIF-fonder, AIF-förvaltare och deras aktieägare. På fastighetsfonder i aktiebolagsform och deras aktieägare tillämpas aktiebolagslagen, värdepappersmarknadslagen, bokföringslagen och revisionslagen, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel. På kommanditbolag som bedriver fastighetsfondsverksamhet och deras bolagsmän ska i stället för aktiebolagslagen tillämpas lagen om öppna bolag och kommanditbolag (389/1988).

På en fastighetsfond i aktiebolagsform som placerar i hyresbostäder tillämpas lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009), om fonden beviljats befrielse från skatt enligt den lagen.

Det här kapitlet innehåller följande särskilda bestämmelser om verksamheten i fastighetsfonder i aktiebolagsform som placerar medel i hyresbostäder:

1) 12 § om handel med en fastighetsfonds aktier,

2) 16 § 5 mom. om byggande och fastighetsförädlingsverksamhet,

3) 17 § om utbetalning av vinst,

4) 18 § 1 mom. om upptagande av kredit,

5) 30 § 3 mom. om skadeståndsskyldighet.

På fastighetsfonder som är sådana internt förvaltade AIF-fonder som avses i denna lag

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

tillämpas inte 16 § 5 mom. eller 29 § i detta kapitel.

5 §

En fastighetsfonds firma

En fastighetsfonds firma ska innehålla ordet fastighetsfond antingen som sådant eller som sammansättningsled. En fastighetsfond som endast investerar i hyresbostäder kan i sin firma alternativt använda ordet bostadsfond antingen som sådant eller som sammansättningsled. I beskrivningen av varje fastighetsfonds verksamhetsområde ska ingå ordet fastighetsfond. Endast en fastighetsfond som uppfyller kraven i denna lag har rätt att i sin firma eller annars för att ange sin verksamhet använda benämningen fastighetsfond.

6 §

Finansinspektionens tillsyn över fastighetsfonder

Iakttagandet av 14, 15, 17, 18 och 26–29 § i detta kapitel, av bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av dem och av informationsskyldigheten enligt 16, 19 och 20 § i detta kapitel övervakas av Finansinspektionen som avses i lagen om Finansinspektionen och denna lag.

7 §

En fastighetsfonds beredskap

Fastighetsfonder ska genom deltagande i beredskapsplanering på finansmarknaden och genom förberedelser av verksamheten under undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att deras uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också under undantagsförhållanden.

Om de åtgärder som följer av 1 mom. klart avviker från sådan verksamhet som ska anses vara sedvanlig för fastighetsfonder och de medför väsentliga merkostnader, kan dessa

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

kostnader ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

Finansinspektionen kan meddela föreskrifter om tillämpningen av 1 mom.

Bildande av fastighetsfonder samt deras verksamhet

8 §

En fastighetsfonds affärsverksamhet

En fastighetsfond ska bedriva fastighetsfondsverksamheten omsorgsfullt och sakkunnigt för ägarnas gemensamma bästa. Fastighetsfonden ska i sin verksamhet bemöta ägarna jämlikt.

9 §

Annan tillåten verksamhet för en fastighetsfond

En fastighetsfond får bedriva endast fastighetsfondsverksamhet. En fastighetsfond som är en internt förvaltnings AIF-fond får inte utöver förvaltning av AIF-fonder bedriva någon annan verksamhet.

En fastighetsfond får bedriva till fastighetsfondsverksamheten väsentligen hörande verksamhet, om verksamheten är ägnad att främja samtliga ägares intressen.

En fastighetsfond får med de begränsningar som anges i 16 § 5 mom. bedriva byggnads- och fastighetsförädlingsverksamhet.

10 §

En fastighetsfonds aktiekapital

En fastighetsfonds aktiekapital ska uppgå till minst fem miljoner euro samt vara helt inbetalt och i fastighetsfondens besittning innan fastighetsfonden anmäls för registrering och innan den inleder sin verksamhet.

Fastighetsfonden ska uppnå det i 1 mom. angivna kapitalbeloppet inom 18 månader

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

efter fondens bildande, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beviljar undantag från detta krav.

Fastighetsfondens aktiekapital ska betalas in i pengar på fondens konto i Finland i en sådan inlåningsbank som avses i kreditinstitutslagen eller i ett sådant utländskt kreditinstituts filial som har rätt att ta emot insättningar.

Trots vad som föreskrivs i 3 mom. kan i fastighetsfondens stiftelseurkund och bolagsordning tas in en bestämmelse om att aktier får tecknas med rätt eller skyldighet att i bolaget mot aktier sätta in apportegendom. Enligt bestämmelsen kan en eller flera stiftare av fastighetsfonden berättigas eller åläggas att med apportegendom betala tecknade aktier eller en del av dem. Som apport eller annars i samband med aktieteckning kan en fastighetsfond tillföras endast egendom av det slag som avses i 16 § 2 mom.

Trots vad som föreskrivs i 4 mom. ska på en fastighetsfond som är en internt förvaltd AIF-fond och auktoriserad som AIF-förvaltare dessutom tillämpas de begränsningar som enligt 6 kap. 2 § 6 mom. gäller för investering av kapitalbasen. På en fastighetsfond som är en internt förvaltd AIF-fond och som är auktoriserad som AIF-förvaltare tillämpas dessutom 6 kap. 2 § 2–6 mom.

11 §

Bildande av en fastighetsfond

När en fastighetsfond bildas ska den ha minst fem aktieägare, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beviljar undantag från detta krav. Antalet aktieägare ska räknas så att sådana bokföringsskyldiga betraktas som en helhet, vilka ensamma eller tillsammans har i 1 kap. 5 § i bokföringslagen angivet bestämmande inflytande i en annan bokföringsskyldig eller i ett motsvarande utländskt företag.

12 §

Handel med en fastighetsfonds aktier

En fastighetsfond ska inom tre år från inledandet av fastighetsfondsverksamheten ansöka om att dess aktier tas upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument eller på en multilateral handelsplattform enligt den lagen eller till handel inom ett i någon annan stat etablerat eller fungerande omsättningssystem som kan jämföras med en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beviljar undantag från detta krav för högst två år.

Innan fastighetsfondens aktier upptas till offentlig handel eller multilateral handel ska fastighetsfonden kvartalsvis eller oftare offentliggöra sina aktiers värde och antal. Fastighetsfonden ska utan dröjsmål rätta felaktig information om aktiernas värde, om felaktigheten inte är obetydlig.

13 §

Anmälan till Finansinspektionen om en fastighetsfonds bolagsordning

En fastighetsfond ska omedelbart informera Finansinspektionen om den registrerade bolagsordningen och ändringar i den.

14 §

Stadgar för fastighetsplaceringsverksamheten

Utöver sin bolagsordning ska en fastighetsfond för fastighetsplaceringsverksamheten upprätta stadgar som tryggar tillförlitligheten i fastighetsfondens verksamhet. Stadgarna ska inte reglera omständigheter som enligt aktiebolagslagen ska anges i bolagsordningen. Fastighetsfonden ska hålla stadgarna uppdaterade. Stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten ska delges investerarna och huvudpunkterna i stadgarna ska anges i prospektet.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

I stadgarna för fastighetsfondens placeringsverksamhet ska åtminstone anges

1) fondens placeringspolitik och begränsningar av placeringarna,

2) grunderna för beräkning och offentliggörande av aktiernas värde,

3) förfarandet vid ändring av stadgarna,

4) principerna för användning av främmande kapital,

5) fondens avsikter att använda derivatinstrument, samt i vilken omfattning fonden använder olika typer av derivatinstrument och deras ändamål,

6) fondens avsikt att använda låne- och återköpsavtal avseende värdepapper samt i vilken omfattning fonden använder olika typer av låne- och återköpsavtal och deras ändamål, och

7) anslutning av aktier och andra värdepapper till värdeandelssystemet.

Bestämmelser om minimikraven på innehållet i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten utfärdas genom förordning av finansministeriet.

15 §

Ingivande av en fastighetsfonds stadgar till Finansinspektionen

Stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten ska vara förenliga med lagen och tydliga. Stadgarna ska ges in till Finansinspektionen för kännedom.

Finansinspektionen kan uppställa begränsningar och villkor för sådana särskilda skäl som avses i 16 § 3 mom., 18 § 2 och 4 mom. och 19 § 4 mom. Finansinspektionen kan kräva att det görs ändringar i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten eller uppställa begränsningar och villkor som är nödvändiga för tillsynen, om det kan anses sannolikt att

1) finansmarknadens stabilitet eller funktion eller förtroendet för verksamheten på finansmarknaden kan äventyras,

2) de bestämmelser i stadgarna som gäller placeringsverksamheten är otillräckliga med

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

avseende på riskhanteringen och investerarskyddet,

3) stadgarna i övrigt måste anses strida mot aktieägarnas intressen.

En ändring av stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten träder i kraft en månad efter det att ändringen har delgetts aktieägarna på det sätt som anges i stadgarna. Ändringar av stadgarna ska ges in till Finansinspektionen för kännedom.

Fastighetsfonden ska meddela Finansinspektionen när den inleder verksamheten.

Närmare bestämmelser om omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av fastighetsfondens inverkan på finansmarknadens stabilitet och funktion och på förtroendet för verksamheten på finansmarknaden får utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Fastighetsfondernas placeringsverksamhet och utbetalning av vinst

16 §

Placering av en fastighetsfonds medel

När en fastighetsfond placerar fondens medel ska den på det sätt som anges i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten sprida de risker som hänför sig till affärsverksamheten samt till den verksamhet som avses i 9 §.

Fastighetsfondens medel ska utan oskäligt dröjsmål, så som närmare anges i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten, placeras i följande objekt:

1) fastigheter som är belägna i EES-stater,
2) fastighetsvärdepapper avseende fastigheter som är belägna i EES-stater,

3) värdepapper som är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument eller på en multilateral handelsplattform enligt den lagen,

4) värdepapper som är föremål för handel inom ett i någon annan stat etablerat eller fungerande omsättningssystem, då detta kan jämföras med en sådan reglerad marknad

eller multilateral handelsplattform som avses i 3 punkten,

5) tillgodohavanden som inte kan anses vara värdepapper,

6) likvida tillgångar eller därmed jämförbara tillgångar som lätt kan omsättas i pengar,

7) värdepapper som hänför sig till sådan affärsverksamhet som avses i 1 och 9 §,

8) derivatinstrument, med iakttagande av 13 kap. 15 § i lagen om placeringsfonder, samt

9) låne- och återköpsavtal som gäller värdepapper, med iakttagande av 13 kap. 18 § i lagen om placeringsfonder.

Fastighetsfonden kan av något i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten angivet särskilt skäl avvika från de krav som nämns i 2 mom. Fastighetsfonden ska offentliggöra ett sådant undantag i delårsrapporten, halvårsrapporten eller ledningens delårsredogörelse och i bokslutet. Fastighetsfonden ska likväl alltid placera minst tre femtedelar av sina tillgångar i fastigheter som är belägna i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i fastighetsvärdepapper som avser sådana fastigheter. En fastighetsfond kan tillfälligt avvika från detta krav när fastighetsfonden bildas och aktierna emitteras och när den säljer eller förvärvar fastigheter eller fastighetsvärdepapper.

Fastighetsfonden ska ha likvida tillgångar till ett sådant belopp som fastighetsfondens verksamhetens likviditet förutsätter.

En fastighetsfond får placera högst en femtedel av fondens tillgångar i byggande eller fastighetsförädlingsverksamhet. Dessutom får en fastighetsfond i aktiebolagsform som placerar medel i hyresbostäder, av något i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten angivet särskilt skäl, placera högst hälften av fondens tillgångar i åtaganden som avser nybyggnad, anskaffning och ombyggnad av hyresbostäder. En fastighetsfond i aktiebolagsform som placerar medel i hyresbostäder får ändå placera högst tre fjärdedelar av fondens tillgångar i sådana åtaganden, om inte något annat följer av

lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag
som hyr ut bostäder.

17 §

En fastighetsfonds utbetalning av vinst

Fastighetsfonder i aktiebolagsform som placerar medel i hyresbostäder ska varje år till alla aktier, med beaktande av aktieinnehavets längd eller på någon annan grund, i samma förhållande dela ut minst åtta tiondelar av räkenskapsperiodens vinst, med undantag för icke-realiserade värdeförändringar, om inte något annat följer av lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder.

Värdering av fastighetsfondernas tillgångar

18 §

En fastighetsfonds upptagande av kredit

En fastighetsfond får uppta kredit till ett belopp som motsvarar högst hälften av fondens tillgångar. En fastighetsfond i aktiebolagsform som placerar medel i hyresbostäder får ändå uppta kredit till ett belopp som motsvarar fyra femtedelar av fondens tillgångar, om inte något annat följer av lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder. I kreditens maximibelopp inkluderas fastighetsfondens placeringar i värdepapper som inte är helt betalda och sådana skuldandelar i fondens innehav av fastighetsvärdepapper som inte är helt betalda. När kreditens maximibelopp beräknas ska de i 16 § 5 mom. avsedda åtaganden som avser nybyggnad, anskaffning och ombyggnad av hyresbostäder beaktas.

Fastighetsfonden får dessutom av sådana särskilda skäl som anges i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten uppta kredit till ett belopp som motsvarar högst en tredjedel av fastighetsfondens tillgångar. Fastighetsfonden får genom kreditförmedling också uppta krediter i utländsk valuta, som

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ska beaktas när det maximala kreditbeloppet räknas.

Fastighetsfondens tillgångar får ställas som säkerhet för krediter som avses i 1 och 2 mom., för ansvar i samband med derivatinstrument som avses i 16 § 2 mom. 8 punkten samt för låne- och återköpsavtal avseende värdepapper enligt 9 punkten.

Fastighetsfonden får inte bevilja kredit eller ställa borgen eller annan säkerhet för tredje persons förbindelser av andra särskilda skäl än sådana som nämns i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten.

Närmare bestämmelser om kredittagning och användning av fastighetsfondens tillgångar som kreditsäkerhet utfärdas genom förordning av finansministeriet.

19 §

Värdering av en fastighetsfonds tillgångar

En fastighetsfond ska i delårsrapporten, halvårsrapporten eller ledningens delårsredogörelse och i bokslutet samt i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten redovisa grunderna för värdering av fastigheter och fastighetsvärdepapper.

Värderingsgrunderna för fastighetsfonden ska åtminstone omfatta uppgifter om

1) förfarandet vid värdering av fastigheter och fastighetsvärdepapper,

2) fastighetsfondens indextal och beräkningsmetoderna för dem,

3) fastighetsbeståndet och vilka fastighetstyper värdepapperen avser när det gäller bostads-, lager-, affärs-, kontors- och produktionslokaler,

4) utnyttjandet av fastigheterna,

5) upprättandet av arrendeavtal för fastigheterna,

6) fastighetsfondens viktigaste projekt, samt

7) fastighetsfondens skulder, borgensförbindelser, pantförskrivningar och inteckningar.

Fastighetsfondens fastighetsbestånd och innehav av andra fastighetsvärdepapper än sådana som är föremål för offentlig handel eller multilateral handel ska värderas och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

värdena ska offentliggöras minst en gång om året och alltid då det i fastighetsfondens ekonomiska situation eller i fastigheternas skick skett förändringar som väsentligen påverkar värdet av fondens fastighetsbestånd och värdepappersinnehav. Dessutom ska fastighetsfonden värdera fastigheter och andra fastighetsvärdepapper än sådana som är föremål för offentlig handel eller multilateral handel, i samband med att fonden köper eller säljer dem. Likaså ska fastighetsfonden värdera fonden tillkommande egendom vid mottagande av apport eller i samband med aktieteckning.

Fastighetsfonden kan av sådana särskilda skäl som nämns i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten offentliggöra uppgifter mera sällan än enligt 3 mom., om förfarandet inte väsentligen äventyrar fastighetsfondens aktieägares intressen. Fastighetsfonden ska offentliggöra sådana undantag i delårsrapporten, halvårsrapporten eller ledningens delårsredogörelse och i bokslutet.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om de värderingsgrunder som avses i 1 mom.

20 §

Fastighetsvärderare och fastighetsvärdering

En fastighetsfond ska i sin balansräkning värdera förvaltningsfastigheterna till verkligt värde samt låta en opartisk och utomstående, av Centralhandelskammaren godkänd värderare (***fastighetsvärderare***) värdera fastigheter och andra fastighetsvärdepapper i sin ägo än sådana som är föremål för offentlig eller multilateral handel och offentliggöra den värderingen. Fastighetsfonden ska i verksamhetsberättelsen eller bokslutsnoterna nämna och offentliggöra de fastighetsvärderare som fonden anlitar. Fonden kan av särskilda skäl värdera förvaltningsfastigheter till ett annat värde än det verkliga värdet eller besluta att inte anlita en fastighetsvärderare, men den ska då motivera sitt förfarande i verksamhetsberättelsen eller bokslutsnoterna.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Om förvaltningsfastigheter som tagits upp bland materiella tillgångar i balansräkningen tas upp i bokslutet till sitt verkliga värde per bokslutsdagen, ska fastighetsfonden värdera samtliga sådana förvaltningsfastigheter till verkligt värde. Som räkenskapsperiodens intäkt eller kostnad bokförs differensen mellan det verkliga värdet vid bokslutstidpunkten och bokslutsvärdet i det föregående bokslutet eller, om denna egendom har anskaffats under räkenskapsperioden, differensen till anskaffningsvärdet. Uppskrivning enligt 5 kap. 17 § i bokföringslagen får göras endast för egendom som har värderats enligt det anskaffningsvärde som avses i 5 kap. 5 § i samma lag.

En fastighetsvärderare ska uppfylla följande behörighetskrav. En fastighetsvärderare ska

- 1) vara en fysisk person,*
- 2) ha den ekonomiska och juridiska kännedom och erfarenhet som uppdraget kräver,*
- 3) äga rättshandlingsförmåga, vilket innebär att omyndiga eller personer i konkurs eller med näringsförbud inte kan väljas till fastighetsvärderare, och*
- 4) värdera fastigheter självständigt och oberoende.*

Fastighetsfonden ska i de dokument som avses ovan i 1 mom. offentliggöra vilka fastighetsvärderingsmetoder som har tillämpats och ge en beskrivning av hur de har tillämpats.

Närmare bestämmelser om kraven på fastighetsvärderingsmetoderna samt om minimikraven på uppgifter som används i fastighetsvärderarens värdering utfärdas genom förordning av finansministeriet.

21 §

Centralhandelskammarens fastighetsvärderingsnämnd

*Centralhandelskammarens
fastighetsvärderingsnämnd
(fastighetsvärderingsnämnden) svarar för
den allmänna styrningen och utvecklingen av*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

och tillsynen över fastighetsvärderingen och för styrning och utveckling i anslutning till godkännande av fastighetsvärderare och övervakning av godkända värderares verksamhet. Nämnden ska tillräckligt ofta ordna fastighetsvärderarprov som motsvarar kraven i internationella värderingsstandarder. Närmare bestämmelser om fastighetsvärderarprov utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Nämnden ska främja god fastighetsvärderingssed och styra de förfaranden som rekommenderas när det gäller att iaktta denna. Vidare ska nämnden föra ett register över fastighetsvärderarna. Den kan också registrera ett aktiebolag, kommanditbolag eller öppet bolag som fastighetsvärderingsföretag, om bolagets verksamhetsområde omfattar att uteslutande, huvudsakligen eller som en del av verksamheten bedriva fastighetsvärderingsverksamhet och om det har minst två fastighetsvärderare bland sina anställda.

Fastighetsvärderingsnämnden består av en ordförande och en vice ordförande samt minst fem och högst åtta andra medlemmar. Ordföranden, vice ordföranden, de övriga medlemmarna och sekreteraren ska vara väl förtrogna med fastighetsvärdering. Varje medlem, med undantag för ordföranden och vice ordföranden, ska ha en personlig suppleant. Ordföranden och vice ordföranden får inte vara fastighetsvärderare. Majoriteten av nämndens medlemmar ska vara annat än fastighetsvärderare eller personer vars godkännande som värderare upphörde eller drogs in för mer än tre år sedan. Centralhandelskammaren väljer ordföranden och vice ordföranden, vilka ska företräda ekonomisk, teknisk eller juridisk sakkunskap på fastighetsmarknaden, och de övriga medlemmarna för tre år i sänder så att följande gäller för de övriga medlemmarna:

1) minst en utnämns bland personer som avlagt annan högre högskoleexamen i juridik än juris magisterexamen i internationell och komparativ rätt och som inte kan anses företräda företag som uteslutande,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

huvudsakligen eller som en del av verksamheten bedriver fastighetsvärderingsverksamhet,

2) minst en företrädare företag som uteslutande, huvudsakligen eller som en del av verksamheten bedriver fastighetsvärderingsverksamhet,

3) minst en utnämns bland experter med ett brett och mångsidigt erkännande, och

4) minst två utnämns på förslag av registrerade föreningar som företrädare emittenter och investerare.

Nämnden kan arbeta i sektioner och inrätta sådana till stöd för sin verksamhet. Vad som ovan föreskrivs om nämndmedlemmarna gäller på motsvarande sätt suppleanterna och sektionsmedlemmarna.

22 §

Behandlingen av ärenden i fastighetsvärderingsnämnden

Fastighetsvärderingsnämnden är beslutförför när ordföranden eller vice ordföranden eller, om båda är jäviga, den tillfälliga ordföranden som valts bland medlemmarna och som inte får vara fastighetsvärderare och minst tre andra medlemmar är närvarande. Fastighetsvärderarna får inte vara i majoritet bland de närvarande när nämnden fattar beslut. Besluten vid nämndens sammanträden fattas med enkel majoritet. Sektioner är i förekommande fall beslutförför om tre medlemmar är närvarande. När rösterna faller lika avgör ordförandens röst.

På nämndmedlemmarnas och sekreterarens tjänsteansvar och på behandlingen av ärenden i nämnden tillämpas i övrigt 6 § 1 mom. i handelskammarlagen (878/2002). På delgivning av beslut som gäller fastighetsvärderarprov tillämpas dessutom lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003). På de handlingar som uppkommer i samband med provet tillämpas arkivlagen (831/1994).

23 §

Tillsyn över fastighetsvärderare

Fastighetsvärderingsnämnden utövar tillsyn över fastighetsvärderarna och vidtar behövliga åtgärder för att fastighetsvärderarna ska bibehålla sin yrkeskunnighet och övriga förutsättningar för godkännande och i sin verksamhet följa denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Fastighetsvärderingsnämnden har rätt att av en fastighetsvärderare få tillgång till alla de handlingar och övriga dokument som den anser behövliga för tillsynen över värderarens verksamhet. Fastighetsvärderaren ska dessutom utan obefogat dröjsmål ge nämnden de upplysningar och redogörelser som den begär och som behövs för tillsynen.

24 §

Fastighetsvärderingsnämndens kostnader samt avgifter för fastighetsvärderarprovet

Centralhandelskammaren svarar för kostnaderna för fastighetsvärderingsnämndens verksamhet och fastställer grunderna för arvodena till ordföranden, vice ordföranden och medlemmarna. Centralhandelskammaren har rätt att ta ut en avgift för deltagande i fastighetsvärderarprovet, en registreringsavgift och en årsavgift av fastighetsvärderare och fastighetsvärderingsföretag och en avgift för organiseringen av nämndens övriga verksamhet. Deltagaravgiften får inte överstiga kostnaderna som föranleds av deltagandet i provet och de övriga avgifterna får inte överstiga kostnaderna för organisering av den övriga verksamheten.

25 §

Att begära omprövning av och söka ändring i fastighetsvärderingsnämndens beslut

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Omprövning får begäras av ett sådant beslut av fastighetsvärderingsnämnden som gäller ett fastighetsvärderarprov. Bestämmelser om omprövningsbegäran finns i förvaltningslagen.

Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

Fastighetsfondernas informationsskyldighet

26 §

Tillämpning av värdepappersmarknadslagen på en fastighetsfonds informationsskyldighet

På fastighetsfonder och deras aktieägare tillämpas 3–10 kap. i värdepappersmarknadslagen, om inte något annat föreskrivs i 2, 12 eller 26–29 § i detta kapitel, i 7, 12 och 13 kap. i denna lag eller i 5 kap. i lagen om handel med finansiella instrument.

27 §

Delårsrapport, halvårsrapport, ledningens delårsredogörelse och bokslut för en fastighetsfond

Av delårsrapporten, halvårsrapporten eller ledningens delårsredogörelse och bokslutet för fastighetsfonder i aktiebolagsform eller i kommanditbolagsform ska framgå hur det fastighetsbestånd och de fastighetsvärdepapper som fonden äger fördelar sig mellan bostads-, lager-, affärs-, kontors- och produktionslokaler, utom i det fall att det finns endast en fastighet av respektive typ. Till delårsrapporten, halvårsrapporten eller ledningens delårsredogörelse och bokslutet ska fogas stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten med ett omnämnande av vilka ändringar som har gjorts i dem under de tre senaste åren.

Fastighetsfonder i kommanditbolagsform vars andelar inte är föremål för handel på en reglerad marknad eller en multilateral

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

handelsplattform ska upprätta och offentliggöra delårsrapporter, halvårsrapporter eller ledningens delårsredogörelser och bokslut med iakttagande av 7 kap. 5–7, 7 b och 8 samt 10–14 § i värdepappersmarknadslagen. En delårsrapport eller ledningens delårsredogörelse ska upprättas i form av en halvårsrapport eller för räkenskapsperiodens sex första månader, och den ska redogöra för sådana i kommanditbolagets bolagsavtal intagna bestämmelser som påverkar placerarnas ställning.

28 §

Närmare bestämmelser om informationsskyldigheten

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om den informationskyldighet som gäller grunderna för placeringsverksamheten och placeringsförfarandena, begränsningarna av placeringsverksamheten, kredittagningsfullmakterna, värderingsgrunderna för egendom, fastighetsfondernas viktigaste egenskaper och andra för riskhanteringen betydelsefulla omständigheter, med iakttagande av 7 kap. 5, 6 och 10–12 § i värdepappersmarknadslagen och med beaktande av att uppgifterna också kan tas in i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten.

29 §

Beviljande av undantag från skyldigheter som gäller fastighetsfondsverksamheten

Finansinspektionen kan på ansökan bevilja undantag från de i 26–28 § föreskrivna skyldigheter som gäller fastighetsfondsverksamhet, om det inte äventyrar placerarnas ställning.

Särskilda bestämmelser

30 §

***Skadeståndsskyldighet som gäller
fastighetsfondsverksamhet***

Den som bryter mot bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av detta kapitel eller mot de fastställda stadgarna och härigenom orsakar skada, är skyldig att ersätta den skadelidande för denna skada.

Bestämmelser om jämkning av skadestånd samt om fördelning av skadeståndsansvaret mellan två eller flera skadeståndsskyldiga finns i 2 och 6 kap. i skadeståndslagen.

Om en aktieägars andel av aktierna eller kapitalet i en fastighetsfond i aktiebolagsform som placerar medel i hyresbostäder uppnår eller överskrider en tiondel och fonden därför påförs en påföljd enligt lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder, är aktieägaren, om fastighetsfonden kräver det, skyldig att ersätta fonden den skada som denne uppsåtligt eller av vårdslöshet har orsakat genom att överskrida gränsvärdet.

31 §

***Fastighetsvärderares oberoende ställning
och god fastighetsvärderingssed***

En fastighetsvärderare ska vid fastighetsvärdering vara oberoende. Om det inte finns förutsättningar för en oberoende fastighetsvärdering, ska fastighetsvärderaren vägra ta emot uppdraget eller avstå från det.

En fastighetsvärderare ska iaktta god fastighetsvärderingssed vid utförandet av uppgifter som avses i denna lag.

32 §

Fastighetsvärderares jäv

En fastighetsvärderare är inte oberoende på det sätt som avses i 31 §, om värderaren är

1) bolagsman, styrelsemedlem eller medlem av förvaltningsrådet, verkställande direktör eller en person med motsvarande ställning i en sammanslutning eller stiftelse eller i en

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

sammanslutning som enligt bokföringslagen hör till samma koncern eller är ett intresseföretag, eller har i uppgift att sköta sammanslutningens eller stiftelsens bokföring eller medelsförvaltning eller tillsynen över dessa,

2) anställd hos en sammanslutning, stiftelse eller person som avses i 1 punkten eller annars står i underordnad ställning till en sådan sammanslutning, stiftelse eller person, eller

3) gift med eller sammanlever under äktenskapsliknande förhållanden med eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till en person som avses i 1 punkten eller i svägerlag med den personen eller i sådant svägerlag att den ena är gift med den andras syskon.

En fastighetsvärderare får inte ha penninglån, säkerhet eller motsvarande förmån som beviljats eller ställts av en sammanslutning, stiftelse eller person som avses i 1 mom. 1 punkten.

33 §

Fastighetsvärderares tystnadsplikt

En fastighetsvärderare får inte röja omständigheter som denne i sitt uppdrag enligt denna lag fått kännedom om och som gäller den fastighet eller det fastighetsvärdepapper som ska värderas, om detta kan vara till men för fastighetsfonden. Det ovan nämnda tillämpas inte, om omständigheten enligt någon annan lag ska uppges eller den som tystnadsplikten gagnar har gett sitt samtycke.

En fastighetsvärderare ska på begäran lämna bolagsstämman eller motsvarande organ alla upplysningar om fastighetsfonden, om detta inte förorsakar fastighetsfonden väsentlig olägenhet.

34 §

Skiljande av fastighetsvärderare från uppdrag och fastighetsvärderares avgång

Den som har valt en fastighetsvärderare eller förordnat en värderare till uppdraget eller anvisat värderaren det kan under mandattiden skilja denne från uppdraget.

En fastighetsvärderare kan under mandattiden lämna sitt uppdrag genom att meddela fastighetsfonden om detta. Avgår fastighetsvärderaren på detta sätt under mandattiden, ska fastighetsvärderaren lämna en redogörelse för sin verksamhet fram till den tidpunkt då personen avgår, om detta inte är onödigt med hänsyn till omständigheterna.

Om en fastighetsvärderares uppdrag blir vakant under mandattiden eller om en fastighetsvärderare mister sin behörighet för uppdraget, ska bolagsmännen, styrelsen eller motsvarande organ som deltar i valet av fastighetsvärderare se till att en ny värderare väljs för den återstående mandattiden.

18 b kap.

Långivande fonder och långivning

1 §

Sluten eller öppen struktur för en långivande fond

En långivande fond som förvaltas av en AIF-förvaltare ska vara sluten.

Med avvikelse från 1 mom. kan en långivande fond vara öppen om AIF-förvaltaren kan visa för Finansinspektionen att den långivande fondens system för hantering av likviditetsrisker är förenligt med fondens investeringsstrategi och inlösenpolicy.

Utan hinder av vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas långivande fonder tröskelvärden, begränsningar och villkor enligt förordningen om europeiska riskkapitalfonder, förordningen om europeiska fonder för socialt företagande och förordningen om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

2 §

Policyer, förfaranden och processer för långivning

En AIF-förvaltare ska i fråga om långivning från en AIF-fond ha effektiva policyer, förfaranden och processer för att bevilja lån.

En AIF-förvaltare ska i fråga om långivning från en AIF-fond ha effektiva policyer, förfaranden och processer för att bedöma kreditrisken och för att administrera och övervaka kreditportföljen. Dessa ska tillämpas också när en AIF-fond skaffar lånen genom tredje parter. Effektiviteten vad gäller dessa policyer, förfaranden och processer ska ses över och vid behov uppdateras minst en gång om året.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas dock inte på utgivning av delägarlån, om det nominella värdet av delägarlånen inte sammanlagt överstiger 150 procent av AIF-fondens kapital. Då ska AIF-förvaltaren iaktta bestämmelserna i 6 kap. 1 § 2 punkten om skyldigheter för AIF-förvaltare.

3 §

Begränsning av intressekonflikter vid långivning

En AIF-förvaltare ska säkerställa att en AIF-fond som den förvaltar inte beviljar lån till

1) AIF-förvaltaren eller AIF-förvaltarens personal,

2) AIF-fondens förvaringsinstitut eller den till vilken förvaringsinstitutet har delegerat uppgifter i enlighet med 15 kap. 5 §,

3) en sådan aktör till vilken AIF-förvaltaren har delegerat uppgifter i enlighet med 10 kap. eller en sådan aktörs personal, eller

4) en aktör som hör till samma koncern som AIF-förvaltaren, utom om den aktören är ett finansiellt företag som uteslutande finansierar andra aktörer än sådana som avses i 1–3 punkten.

4 §

Gränser för finansiell hävstång för en långivande fond

En AIF-förvaltare ska säkerställa att den finansiella hävstången i en långivande fond som den förvaltar inte överstiger 175 procent, om AIF-fonden är öppen, eller 300 procent, om AIF-fonden är sluten. Gränsen för finansiell hävstång beräknas som förhållandet mellan fondens exponering och dess nettotillgångsvärde. Lånearrangemang som helt täcks av avtalsenliga kapitalåtaganden från investerare i den långivande AIF-fonden ska inte anses utgöra exponeringar mot lån.

Kraven i 1 mom. tillämpas inte på en sådan långivande fond vars utlåningsverksamhet endast består i utgivande av delägarlån, om det nominella värdet av dessa delägarlån inte sammanlagt överstiger 150 procent av den AIF-fondens kapital.

Om en långivande fond av skäl som ligger utanför AIF-förvaltarens kontroll inte uppfyller kraven i 1 mom., ska AIF-förvaltaren inom en rimlig tidsperiod vidta behövliga åtgärder för att uppfylla kraven. Vid genomförandet av åtgärderna ska vederbörlig hänsyn tas investerarnas intressen.

5 §

Investeringsgränser för långivning

En AIF-förvaltare som ägnar sig åt långivning ska säkerställa att det nominella värdet av de lån som den gett till en enskild låntagare inte sammanlagt överstiger 20 procent av den AIF-fondens kapital, åtaganden eller totalteckningar, om låntagaren är ett finansiellt företag, en AIF-fond eller en i lagen om placeringsfonder avsedd placeringsfond. Tillämpningen av investeringsgränsen hindrar inte tillämpningen av tröskelvärden, begränsningar och villkor enligt förordningen om europeiska riskkapitalfonder, förordningen om europeiska fonder för socialt

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

företagande eller förordningen om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

Den investeringsgräns som fastställs i 1 mom. ska tillämpas senast den dag som anges i AIF-fondens stadgar eller prospekt och den får vara senast 24 månader från dagen för den första teckningen av andelar i AIF-fonden. Vid fastställandet av tillämpningsdagen ska hänsyn tas till särdragen och egenskaperna hos de tillgångar som AIF-fonden har för avsikt att investera i. Finansinspektionen får i undantagsfall efter att ha tagit emot en vederbörligen motiverad investeringsplan, godkänna en förlängning av denna tidsfrist med högst 12 månader.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom., ska tillämpningen av investeringsgränsen tillfälligt avbrytas i situationer där AIF-fondens kapital ökas eller minskas. Avbrottet får dock inte vara längre än tidsbegränsat till vad som är absolut nödvändigt med hänsyn till AIF-fondens investerares intresse. Avbrottet får vara högst 12 månader.

Tillämpningen av den investeringsgräns som anges i 1 mom. upphör när AIF-förvaltaren börjar sälja AIF-fondens tillgångar för att lösa in andelar som en del av likvidationen av AIF-fonden.

6 §

Hänförande av intäkter från lån

Om en AIF-fond har gett ut lån ska intäkterna från lånen tillfalla den AIF-fonden i sin helhet. Eventuella tillåtna avgifter för handläggningen av lånen kan dras av från intäkterna från lånen. Alla kostnader med koppling till handläggningen av lånen ska uppges i enlighet med 12 kap. 5 §.

7 §

Bibehållande av minimilånebelopp

Förvaltaren av en långgivande AIF-fond ska säkerställa att den AIF-fond som den förvaltar behåller minst fem procent av det nominella värdet av varje lån som AIF-fonden har beviljat och därefter överfört till tredje part.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Minimibeloppet ska behållas fram till förfallodagen för det utgivna lånet, om lånet har beviljats konsumenter eller lånetiden är högst åtta år. I övriga fall ska minimibeloppet behållas i minst åtta år.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas skyldigheten att behålla minimibeloppet inte, om

1) AIF-förvaltaren börjar sälja tillgångar för att lösa in andelar som en del av likvidationen av AIF-fonden,

2) det är behövligt att avstå från det utgivna lånet för att uppfylla de restriktiva åtgärder som antagits enligt artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller produktkraven,

3) det är behövligt att avstå från det utgivna lånet för att AIF-förvaltaren ska kunna genomföra investeringsstrategin för den AIF-fond som den förvaltar i AIF-fondens investerares bästa intresse, eller

4) försäljningen av det utgivna lånet beror på en försämring av den risk som är förknippad med lånet och som upptäcks av AIF-förvaltaren inom ramen för förfarandet för granskningar av vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg och riskhantering, och köparen har informerats om denna försämring när den köpt lånet.

En AIF-förvaltare ska på begäran av Finansinspektionen visa att undantagen i 2 mom. från skyldigheten att behålla minimibeloppet uppfylls.

Sådana investeringsstrategier där den långivande fonden endast överför de beviljade lånen eller låneexponeringarna till en tredje part är förbjudna.

19 kap.

EES-staterna

3 §

Rätt att i Finland bedriva marknadsföring och sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder

19 kap.

EES-staterna

3 §

Rätt att i Finland bedriva marknadsföring och sonderande marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder

Gällande lydelse

Bestämmelser om marknadsföring till icke-professionella kunder finns i 13 kap.

Föreslagen lydelse

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 13 kap. får en EES-baserad AIF-förvaltare när det gäller icke-professionella kunder marknadsföra andelar i en EES-baserad AIF-fond som till övervägande del investerar i aktier i ett visst företag, till anställda i det företaget eller i dess anknutna enheter inom ramen för program för anställdas sparande eller program för anställdas andelsägande. När en sådan AIF-fond marknadsförs över gränserna, får Finansinspektionen inte införa några krav utöver dem som är tillämpliga i den EES-baserade AIF-fondens hemstat.

20 kap.

Tredjeländer

2 §

Rätt att marknadsföra AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer

En auktoriserad AIF-förvaltare får i Finland marknadsföra andelar i förvaltade AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer till professionella kunder efter att skriftligen ha anmält detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla en redogörelse för att

3) det tredjeland där AIF-fonden är etablerad inte är upptaget i förteckningen över icke-samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,

4) det tredjeland där AIF-fonden är etablerad har undertecknat en sådan överenskommelse med Finland som till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i det modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet som godkänts av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden,

20 kap.

Tredjeländer

2 §

Rätt att marknadsföra AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer

En auktoriserad AIF-förvaltare får i Finland marknadsföra andelar i förvaltade AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer till professionella kunder efter att *ha gjort en skriftlig anmälan om* detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla en redogörelse för att

3) det tredjeland där AIF-fonden är etablerad inte *har identifierats som ett sådant tredjeland som utgör ett allvarlig hot enligt artikel 31 i penningtvättsförordningen,*

4) det tredjeland där *AIF-förvaltaren eller* AIF-fonden är etablerad har undertecknat en sådan överenskommelse med Finland som till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i det modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet som godkänts av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, *och att det tredjelandet inte är omnämnt i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet,*

3 §

Marknadsföring från tredjeländer

En AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredjeland får i Finland till professionella kunder marknadsföra andelar i sådana EES-baserade AIF-fonder eller i tredjeländer etablerade AIF-fonder som den förvaltar efter att skriftligen ha anmält detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla en redogörelse för att

3) det tredjeland där AIF-förvaltaren eller AIF-fonden är etablerad inte är upptaget i förteckningen över icke-samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,

4) det tredjeland där AIF-fonden är etablerad har undertecknat en sådan överenskommelse med Finland som till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i det modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet som godkänts av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden.

4 §

Förvaringsinstitut

En AIF-förvaltare som utser ett förvaringsinstitut som är etablerat i ett tredjeland ska förvissa sig om att förvaringsinstitutet och etableringslandet uppfyller följande förutsättningar när det gäller tillsyn, informationsutbyte, reglering och investeransvar:

3 §

Marknadsföring från tredjeländer

En AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredjeland får i Finland till professionella kunder marknadsföra andelar i sådana EES-baserade AIF-fonder eller i tredjeländer etablerade AIF-fonder som den förvaltar efter att ha gjort en skriftlig anmälan om detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla en redogörelse för att

3) det tredjeland där AIF-förvaltaren eller AIF-fonden är etablerad inte har identifierats som ett sådant tredjeland som utgör ett allvarligt hot enligt artikel 31 i penningtvättsförordningen,

4) det tredjeland där AIF-förvaltaren eller AIF-fonden är etablerad har undertecknat en sådan överenskommelse med Finland som till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i det modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet som godkänts av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, och att det tredjelandet inte är omnämnt i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.

4 §

Förvaringsinstitut

En AIF-förvaltare som utser ett förvaringsinstitut som är etablerat i ett tredjeland ska försäkra sig om att förvaringsinstitutet och dess etableringsland uppfyller följande förutsättningar när det gäller tillsyn, informationsutbyte, reglering och investeransvar:

Gällande lydelse

3) det tredjeland där förvaringsinstitutet är etablerat får inte vara upptaget i förteckningen över icke-samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,

4) det tredjeland där förvaringsinstitutet är etablerat har undertecknat en sådan överenskommelse med Finland som till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i det modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet som godkänts av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden,

Föreslagen lydelse

3) det tredjeland där förvaringsinstitutet är etablerat *har inte identifierats som ett sådant tredjeland som utgör ett allvarligt hot enligt artikel 31 i penningtvättsförordningen,*

4) det tredjeland där förvaringsinstitutet är etablerat har undertecknat en sådan överenskommelse med Finland som till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i det modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet som godkänts av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, *och det tredjelandet är inte omnämnt i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet,*

De förutsättningar som föreskrivs i 2 mom. 3 och 4 punkten ska iakttas från utseendet av förvaringsinstitutet. Om det utsedda förvaringsinstitutet inte uppfyller de förutsättningar som föreskrivs i 2 mom. 3 och 4 punkten, ska AIF-förvaltaren utse ett nytt förvaringsinstitut inom en rimlig tidsperiod, med vederbörlig hänsyn till investerarnas intressen. En rimlig tidsperiod kan vara högst två år.

21 kap.

Bestämmelser som gäller Finansinspektionen

21 kap.

Bestämmelser som gäller Finansinspektionen

2 a §

Finansinspektionens skyldighet att underrätta om användning av metoder för likviditetshantering

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värmedlemsstat om i 8 kap. 6 e § avsedda uppgifter som den fått.

Finansinspektionen ska underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värmedlemsstat om tillfälligt

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

senareläggande av teckning, återköp och inlösen som den bestämt om med stöd av 8 kap. 6 f §.

Finansinspektionen ska lämna de uppgifter som avses i 1 och 2 mom. till europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, även till Europeiska systemrisknämnden.

2 b §

Begäran om användning av metoder för likviditetshantering

De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värddedlemsstat kan framställa en motiverad begäran till Finansinspektionen om att den ska utöva sin i 8 kap. 6 f § avsedda rätt att bestämma om tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen. Begäran ska sändas till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, även till Europeiska systemrisknämnden.

Om Finansinspektionen inte samtycker till den begäran som avses i 1 mom., ska den med motivering underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värddedlemsstat och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om detta. Finansinspektionen ska dessutom underrätta Europeiska systemrisknämnden, om de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värddedlemsstat har tillställt den en i 1 mom. avsedd begäran.

Om Finansinspektionen inte agerar i enlighet med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens yttrande, ska den med motivering informera de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värddedlemsstat och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om detta.

8 a §

Finansinspektionens skyldighet att underrätta om och ta emot underrättelse om

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ett förvaringsinstituts verksamhet som strider mot bestämmelserna

Om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att ett förvaringsinstitut som inte omfattas av dess tillsyn bedriver eller har bedrivit verksamhet som strider mot AIFM-direktivet i en annan EES-stat, ska den underrätta den behöriga myndigheten i den berörda EES-staten och europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om detta.

Om Finansinspektionen i egenskap av behörig myndighet för ett förvaringsinstitut tar emot en utländsk EES-tillsynsmyndighets underrättelse om ett förvaringsinstituts verksamhet som strider mot bestämmelserna, ska den vidta lämpliga åtgärder. Finansinspektionen ska underrätta europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och de behöriga myndigheter som lämnat underrättelsen om resultatet av de vidtagna åtgärderna.

10 §

10 §

Utbyte av information

Utbyte av information

Finansinspektionen ska ge utländska EES-tillsynsmyndigheter information som är av betydelse för att övervaka och förebygga sådana eventuella konsekvenser av AIF-förvaltares verksamhet när det gäller stabiliteten hos kreditinstitut, försäkringsanstalter och värdepappersföretag av betydelse för det finansiella systemet och när det gäller de marknaders funktion där AIF-förvaltarna är verksamma. Informationen ska också vidarebefordras till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden.

Finansinspektionen ska ge utländska EES-tillsynsmyndigheter information som är av betydelse för att övervaka och förebygga eventuella konsekvenser av AIF-förvaltares verksamhet för stabiliteten hos sådana kreditinstitut, försäkringsbolag och värdepappersföretag som är av betydelse för det finansiella systemet och för de marknaders funktion där AIF-förvaltarna är verksamma, och som är av betydelse för stabiliteten i det finansiella systemet i den EES-staten. Informationen ska också vidarebefordras till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden.

(fogas 3 mom.)

Om en AIF-fond eller AIF-förvaltare har en annan EES-tillsynsmyndighet än förvaringsinstitutet, ska Finansinspektionen
1) i egenskap av tillsynsmyndighet för förvaringsinstitutet utan dröjsmål tillhandahålla AIF-fondens och AIF-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

förvaltarens utländska EES-tillsynsmyndighet all information som är relevant för utövandet av denna EES-tillsynsmyndighets tillsynsbefogenheter,

2) i egenskap av tillsynsmyndighet för AIF-fonden eller AIF-förvaltaren utan dröjsmål tillhandahålla förvaringsinstitutets utländska EES-tillsynsmyndighet all information som är relevant för utövandet av denna myndighets tillsynsbefogenheter.

11 §

Tillsynssamarbete

11 §

Tillsynssamarbete

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdepappersstat och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om de befogenheter som utövats på begäran av den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdepappersstat och om de iakttagelser som gjorts. Om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ska Finansinspektionen underrätta även Europeiska systemrisknämnden.

15 §

Tystnadsplikt

All information som Finansinspektionen får i enlighet med AIFM-direktivet av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, utländska EES-tillsynsmyndigheter, Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden ska anses omfattas av tystnadsplikt, om inte Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, den behöriga myndigheten eller en annan berörd myndighet eller ett annat berört organ när informationen lämnas anger något annat eller om informationen överläts till Finlands eller någon annan EES-stats åklagar- eller förundersökningsmyndighet för förhindrande eller utredning av brott.

15 §

Tystnadsplikt för Finansinspektionen

All information som Finansinspektionen får i enlighet med AIFM-direktivet av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, utländska EES-tillsynsmyndigheter, Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden ska anses omfattas av tystnadsplikt

1) om inte Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, den behöriga myndigheten eller en annan berörd myndighet eller ett annat berört organ anger något annat när informationen lämnas,

2) om informationen överläts till Finlands eller någon annan EES-stats åklagar- eller

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

förundersökningsmyndighet för förhindrande eller utredning av brott, eller

3) om information används i en sammanfattning eller i en sammanställd form där enskilda finansmarknadsaktörer inte kan identifieras.

22 kap.

22 kap.

Påföljder, överklagande och rapportering om överträdelser

Påföljder, överklagande och rapportering om överträdelser

2 §

2 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs AIF-förvaltare som försummar att iaktta eller överträder följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

Påföljdsavgift påförs AIF-förvaltare som försummar att iaktta eller överträder följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

12) 20 kap. 4 § om förvaringsinstitut, 13) 18 a kap. 5 § om användning av en fastighetsfonds firma, 8 § om en fastighetsfonds affärsverksamhet, 9 § om annan tillåten verksamhet för en fastighetsfond, 10 § om en fastighetsfonds aktiekapital, 11 § om bildande av en fastighetsfond, 12 § om handel med en fastighetsfonds aktier, 13 § om en fastighetsfonds bolagsordning, 14 § om stadgar för fastighetsplaceringsverksamheten, 15 § om ingivande av en fastighetsfonds stadgar till Finansinspektionen, 16 § om placering av en fastighetsfonds medel, 18 § om begränsningar avseende en fastighetsfonds upptagande av kredit och 19 § om förvärv eller avyttring av fastighetsbestånd eller fastighetsvärdepapper.

5 §

5 §

AIF-brott

AIF-brott

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

Gällande lydelse

5) använder benämningen
specialplaceringsfond i strid med 16 a kap. 2
§ 1 mom., eller

Föreslagen lydelse

5) använder benämningen
specialplaceringsfond i strid med 16 a kap. 2
§ 1 mom. eller benämningen fastighetsfond i
strid med 18 a kap. 5 §, eller

5 a §

Fastighetsvärderarförseelse

En fastighetsvärderare som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet väsentligt bryter mot de värderingsgrunder för egendom som avses i 18 a kap. 19 § 2 mom. ska, om gärningen inte är ringa eller om strängare straff inte föreskrivs för den i någon annan lag, för fastighetsvärderarförseelse dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 7 kap. 3 § 1 mom. 3, 6–8 och 8 punkten samt 2 mom. träder dock i kraft först den 16 april 2027.

Genom denna lag upphävs lagen om fastighetsfonder (1173/1997).

I fråga om AIF-fonder som ger ut lån och som har bildats före den 15 april 2024 behöver AIF-förvaltare inte iaktta bestämmelserna i 18 b kap. 1, 4 och 5 § före den 16 april 2029. Om det nominella värdet av de lån som givits ut av en AIF-fond till en enskild låntagare överstiger den gräns som anges i 5 § 1 mom. i det kapitlet eller den finansiella hävstången överstiger de gränser som anges i 4 § i det kapitlet, får den förvaltande AIF-förvaltaren inte öka det värdet eller den finansiella hävstången före den 16 april 2029. Om det nominella värdet av de lån som givits ut av en AIF-fond till en enskild låntagare ligger under den gräns som anges i 5 § 1 mom. i det kapitlet eller om AIF-fondens finansiella hävstång ligger under de gränser som anges i 4 § i det nämnda kapitlet, får den AIF-förvaltare som förvaltar den berörda AIF-fonden inte öka dem över dessa gränser.

En AIF-förvaltare behöver inte iaktta de skyldigheter som anges i 18 b kap. 1, 4 och 5 § i fråga om en AIF-fond som ger ut lån och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

som bildades före den 15 april 2024 om inte AIF-fonden anskaffar ytterligare kapital efter den dagen. En AIF-förvaltare som förvaltar en AIF-fond som ger ut lån och som bildades före den nämnda dagen kan besluta att iaktta nämnda paragrafer. AIF-förvaltaren ska underrätta Finansinspektionen om sitt beslut.

Om en AIF-fond har gett ut lån före den 15 april 2024, får AIF-förvaltaren fortsätta att förvalta sådana fonder utan att iaktta bestämmelserna i 18 b kap. 2, 3, 6 och 7 §.

Finansinspektionen kan ta emot en i 8 kap. 6 b § avsedd anmälan om valet av metoder för likviditetshantering enligt denna lag redan innan lagen träder i kraft.

Finansministeriets förordning om minimikraven på de uppgifter som ska lämnas med stöd av lagen om fastighetsfonder (233/2014) som utfärdats med stöd av lagen om fastighetsfonder samt Finansinspektionens föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen förblir dock fortfarande i kraft.

En hänvisning till lagen om fastighetsfonder någon annanstans i lagstiftningen avser efter ikraftträdandet av denna lag en hänvisning till denna lag eller dess motsvarande bestämmelse.

2.

Lag

om ändring av lagen om placeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om placeringsfonder (213/2019) 6 kap. 1 § 3 mom. och 10 kap. 6–8 §,
ändras 1 kap. 2 § 1 mom. 34 punkten och 3 § 14 punkten, 2 kap. 2 § och 4 § 1 mom., 6 kap.
1 § 2, 4 och 5 mom., 2 § 1 mom., 8 kap. 2 § 18 punkten, 9 kap. rubriken för 10 § och 10 § 1
mom., 10 kap. 4 § 2 mom., 11 kap. 2 §, 13 kap. 6 § 7 mom., 14 kap. 5 §, 19 kap. 7 § 1 mom.,
21 kap. 5 § 3 och 4 mom., 24 kap. 9 § 1 mom. 14 punkten samt 27 kap. 2 § 1 mom. 3 och 5
punkten,

av dem 1 kap. 3 § 14 punkten sådan den lyder i lag 987/2024, 2 kap. 2 § sådan den lyder delvis
ändrad i lag 409/2024 samt 9 kap. rubriken för 10 § och 10 § 1 mom. sådana de lyder i lag
515/2019, samt

fogas till 1 kap. 2 § 1 mom. en ny 35 punkt och till 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna
527/2021, 953/2022 och 987/2024, nya 15 och 16 punkter, till 2 kap. 7 § ett nytt 3 mom., till 3
kap. 2 § ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., till 4 kap. nya 12–14 §, till
5 kap., nya 4–11 §, till 6 kap. 1 § ett nytt 9 mom. och till 2 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande
3–5 mom. blir 4–6 mom., till 8 kap. 2 § en ny 19 punkt, till 21 kap. 5 §, sådan den lyder delvis
ändrad i lag 974/2021, ett nytt 3 mom., varvid det ändrade 3 och 4 mom. och det nuvarande 5
mom. blir 4–6 mom., till 24 kap. 9 § 1 mom. en ny 15 punkt samt till 25 kap. 13 § ett nytt 2
mom., varvid det nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., och till 15 § ett nytt 5 mom.,
varvid det nuvarande 5 mom. blir 6 mom., som följer:

Gällande lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

34) *utläggning på entreprenad* ett sådant
arrangemang i samband med ett fondbolags
eller förvaringsinstituts verksamhet utifrån
vilket någon annan tjänsteleverantör
tillhandahåller sådana funktioner eller tjänster
för fondbolaget eller förvaringsinstitutet som
dessa annars skulle sköta själva.

Föreslagen lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

34) *utläggning på entreprenad* ett sådant
arrangemang i samband med ett fondbolags
eller förvaringsinstituts verksamhet utifrån
vilket någon annan tjänsteleverantör
tillhandahåller sådana funktioner eller tjänster
för fondbolaget eller förvaringsinstitutet som
dessa annars skulle sköta själva,

35) *värdepapperscentral* en
värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § 5
punkten i lagen om värdeandelssystemet och
om clearingverksamhet (348/2017) samt en
sådan i 6 punkten i den paragrafen avsedd
utländsk värdepapperscentral som har fått

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

sådan auktorisation att vara verksam som värdepapperscentral i en EES-stat eller ett tredjeland som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012.

3 §

Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning

I denna lag avses med

14) *Esap-förordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2859 om inrättande av en europeisk gemensam åtkomstpunkt som ger centraliserad tillgång till allmänt tillgänglig information som är relevant för finansiella tjänster, kapitalmarknader och hållbarhet.

3 §

Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning

I denna lag avses med

14) *Esap-förordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2859 om inrättande av en europeisk gemensam åtkomstpunkt som ger centraliserad tillgång till allmänt tillgänglig information som är relevant för finansiella tjänster, kapitalmarknader och hållbarhet,

15) ***förordningen om referensvärden*** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014,

16) ***Europeiska systemrisknämnden*** den nämnd som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd.

2 kap.

Fondbolags verksamhetstillstånd

2 §

Verksamhet som är tillåten för fondbolag

2 kap.

Fondbolags verksamhetstillstånd

2 §

Verksamhet som är tillåten för fondbolag

Gällande lydelse

Ett fondbolag får bedriva fondverksamhet och till fondverksamheten väsentligen hörande verksamhet, om denna inte är ägnad att skada fondandelsägarnas intressen.

Dessutom får fondbolaget tillhandahålla

- 1) kapitalförvaltning enligt 1 kap. 15 § 4 punkten i lagen om investeringstjänster,
- 2) investeringsrådgivning enligt 1 kap. 15 § 5 punkten i lagen om investeringstjänster,
- 3) förvaring av finansiella instrument som är andelar i placeringsfonder och fondföretag, enligt 2 kap. 3 § 1 mom. 7 punkten i lagen om investeringstjänster.

Ett fondbolag kan inte beviljas verksamhetstillstånd enbart för verksamhet som avses i 2 mom. *Ett fondbolag kan inte heller beviljas verksamhetstillstånd enbart för verksamhet som avses i 2 mom. 2 eller 3 punkten, om inte verksamhetstillstånd har beviljats eller samtidigt söks också för verksamhet som avses i 2 mom. 1 punkten.*

Bestämmelser om skyldigheten för ett fondbolag som bedriver verksamhet som avses i 2 mom. att höra till ersättningsfonden för investerarskydd finns i lagen om investeringstjänster.

På fondbolag som tillhandahåller tjänster som avses i 2 mom. tillämpas 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster.

Föreslagen lydelse

Ett fondbolag får bedriva fondverksamhet och till fondverksamheten väsentligen hörande verksamhet, om denna inte är ägnad att skada fondandelsägarnas intressen.

Dessutom får fondbolaget tillhandahålla

- 1) kapitalförvaltning enligt 1 kap. 15 § 4 punkten i lagen om investeringstjänster,
- 2) investeringsrådgivning enligt 1 kap. 15 § 5 punkten i lagen om investeringstjänster,
- 3) förvaring av finansiella instrument som är andelar i placeringsfonder och fondföretag, enligt 2 kap. 3 § 1 mom. 7 punkten i lagen om investeringstjänster,

4) mottagande och förmedling av order som avser finansiella instrument enligt 1 kap. 15 § 1 punkten i lagen om investeringstjänster,

5) varje annan uppgift eller funktion som ett fondbolag redan utför för de förvaltade fondbolagen eller i övrigt tillhandahåller i enlighet med denna paragraf, förutsatt att eventuella intressekonflikter som uppstår för andra parter till följd av utförandet av uppgifterna eller funktionerna hanteras på lämpligt sätt.

Ett fondbolag får dessutom tillhandahålla administration av referensvärden i enlighet med förordningen om referensvärden. Ett fondbolag kan dock inte beviljas verksamhetstillstånd för tillhandahållande av tjänster som avser administration av referensvärden enligt förordningen om referensvärden i placeringsfonder som fondbolaget förvaltar.

Ett fondbolag kan inte beviljas verksamhetstillstånd enbart för verksamhet som avses i 2 eller 3 mom.

Bestämmelser om skyldigheten för ett fondbolag som bedriver verksamhet som avses i 2 mom. att höra till ersättningsfonden för investerarskydd finns i lagen om investeringstjänster.

På ett fondbolag som tillhandahåller tjänster enligt 2 mom. tillämpas 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster till den del som tjänsterna

Gällande lydelse

Bestämmelser om ett fondbolags rätt att tillhandahålla kryptotillgångstjänster finns i artikel 60.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937 samt i kommissionens förordningar och beslut som utfärdats med stöd av den förordningen.

4 §

Ansökan om verksamhetstillstånd

Finansinspektionen beviljar på ansökan fondbolag verksamhetstillstånd. Till ansökan ska fogas tillräckliga utredningar om sökanden och om fondbolagets ägande, ledning och revisorer, interna kontroll och riskhantering samt finansiella verksamhetsförutsättningar. Bestämmelser om de utredningar som ska fogas till tillståndsansökan och om de kontaktuppgifter som ska lämnas i den utfärdas genom förordning av finansministeriet.

7 §

Omfattningen av och ändring av verksamhetstillstånd

Verksamhetsförutsättningar och minimikapital

Föreslagen lydelse

gäller ett eller flera sådana finansiella instrument som avses i 1 kap. 14 § i den lagen.

Bestämmelser om ett fondbolags rätt att tillhandahålla kryptotillgångstjänster finns i artikel 60.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937 samt i kommissionens förordningar och beslut som utfärdats med stöd av den förordningen.

4 §

Ansökan om verksamhetstillstånd

Finansinspektionen beviljar på ansökan fondbolag verksamhetstillstånd. Till ansökan ska fogas tillräckliga utredningar om sökanden och om fondbolagets ägande, ledning och revisorer, *arrangemang för utläggning på entreprenad*, interna kontroll och riskhantering samt finansiella verksamhetsförutsättningar *och verksamhetsplan*. Bestämmelser om de utredningar som ska fogas till tillståndsansökan och om de kontaktuppgifter som ska lämnas i den utfärdas genom förordning av finansministeriet.

7 §

Omfattningen av och ändring av verksamhetstillstånd

Fondbolaget ska underrätta Finansinspektionen om alla väsentliga ändringar av villkoren för det ursprungliga verksamhetstillståndet innan ändringarna genomförs.

3 kap.

Verksamhetsförutsättningar och minimikapital

Gällande lydelse

2 §

Ledning och tillförlitlighet

4 kap.
Organisering av verksamheten

Föreslagen lydelse

2 §

Ledning och tillförlitlighet

Centrala beslut om bedrivande av fondbolagets affärsverksamhet ska fattas av minst två personer som uppfyller villkoren i 1 mom. Den person som nämns ovan ska sköta uppgiften på heltid och vara bosatt i en EES-stat.

4 kap.

Organisering av verksamheten

12 §

Förvaltning av placeringsfond på initiativ av en tredje part

Om ett fondbolag förvaltar eller planerar att förvalta en placeringsfond på initiativ av en tredje part, ska fondbolaget lämna en detaljerad utredning om hanteringen av intressekonflikter till Finansinspektionen. I utredningen ska särskilt anges vilka rimliga åtgärder fondbolaget har vidtagit för att förhindra intressekonflikter som uppstår till följd av förhållandet med den tredje parten. Om intressekonflikter inte kan förhindras ska fondbolaget redogöra för hur den identifierar, hanterar, övervakar och informerar om dessa intressekonflikter för att förhindra att intressekonflikterna inverkar negativt på placeringsfonden och dess investerares intressen.

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också på fall där en placeringsfond använder en initiativtagande tredje parts namn eller där ett fondbolag lägger ut förvaltningen av en placeringsfond på en tredje part i enlighet med bestämmelserna om utläggning på entreprenad i 6 kap.

13 §

**Fondbolags allmänna
rapporteringskyldighet till
Finansinspektionen**

Ett fondbolag ska regelbundet rapportera till Finansinspektionen om de marknader och instrument där det handlar för de förvaltade placeringsfondernas räkning samt om placeringsfondernas exponeringar och tillgångar.

De uppgifter som avses i 1 mom. ska omfatta de identifieringskoder som behövs för att koppla samman de uppgifter som tillhandahålls om tillgångar, placeringsfonder och fondbolag med annan tillsynsinformation eller allmänt tillgänglig information.

Ett fondbolag ska, för var och en av de placeringsfonder som det förvaltar, lämna Finansinspektionen uppgifter om

1) hantering av likviditet, valet av metoder för likviditetshantering och eventuell aktivering och avaktivering av dessa,

2) riskprofil, inbegripet marknadsrisk, likviditetsrisk, motpartsrisk, operativa risker och andra risker,

3) beloppet av den kredit som för placeringsfondens räkning upptagits i tillfälligt syfte för fondverksamheten,

4) de resultat som erhållits med hjälp av de riskhanteringsmetoder som avses i 13 kap. 17 § 2 mom.,

5) de EES-stater där fondbolaget eller en distributör som agerar för dess räkning marknadsför fondandelar.

Om det behövs för att effektivt övervaka systemrisken får Finansinspektionen dessutom regelbundet eller på ad hoc-basis begära annan information av fondbolaget. Finansinspektionen ska informera Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om sådana ytterligare rapporteringskrav.

14 §

**Fondbolags rapporteringsskyldighet till
Finansinspektionen om utläggning av**

**portföljförvaltnings- och
riskhanteringsuppgifter på entreprenad**

Ett fondbolag ska till Finansinspektionen rapportera följande uppgifter om utläggning av portföljförvaltnings- och riskhanteringsuppgifter på entreprenad:

1) antalet anställda som på heltid utför dagliga portföljförvaltnings- eller riskhanteringsuppgifter inom fondbolaget,

2) en förteckning över och beskrivning av de portföljförvaltnings- och riskhanteringsuppgifter som har lagts ut på entreprenad,

3) belopp och procentandel av tillgångar som omfattas av portföljförvaltningsuppgifter som har lagts ut på entreprenad i förhållande till hela portföljförvaltningsfunktionen,

4) antalet anställda i fondbolaget som på heltid övervakar utlägningsarrangemangen,

5) antal och datum för de granskningar som fondbolaget utfört för att övervaka de uppgifter som lagts ut på entreprenad, konstaterade problem och de åtgärder som vidtagits för att åtgärda problemen samt det datum då de korrigerande åtgärderna ska ha genomförts,

6) vid vidaredelegering av uppgifter, uppgifter om de aktörer till vilka uppgifter har vidaredelegerats, en beskrivning av de vidaredelegerade funktionerna och belopp och procentandel av tillgångar som omfattas av vidaredelegering av portföljförvaltningsuppgifter i förhållande till hela portföljförvaltningsfunktionen,

7) datum då utläggningen på entreprenad och vidaredelegeringen inleds och upphör.

Fondbolaget ska dessutom till Finansinspektionen rapportera följande uppgifter om den som sköter en uppgift som lagts ut på entreprenad:

1) namn, hemvist, stadseenligt säte eller filial,

2) om den har nära förbindelser med fondbolaget,

3) om den eventuellt har beviljats verksamhetstillstånd för kapitalförvaltning eller huruvida den är en reglerad enhet,

4) vid behov uppgift om tillsynsmyndigheten.

Gällande lydelse

5 kap. Soliditet och riskhantering

Föreslagen lydelse

De uppgifter som avses i 2 mom. ska inbegripa sådana identifieringskoder som behövs för att koppla uppgifterna till andra tillsynskällor eller allmänt tillgängliga datakällor.

5 kap.

Soliditet och riskhantering

4 §

Metoder för likviditetshantering

I denna lag är **metoder för likviditetshantering**

1) temporärt avbrytande av teckning, återköp och inlösen av fondandelar (**avbrytande av teckning, återköp och inlösen**),

2) en temporär och partiell begränsning av fondandelsägares rättighet att lösa in sina fondandelar, så att fondandelsägarna endast kan lösa in en viss del av sina fondandelar,

3) en förlängning av den uppsägningstid som fondandelsägare måste ge fondförvaltarna, utöver en minimiperiod som är lämplig för placeringsfonden, vid inlösen av sina fondandelar,

4) en avgift, inom ett förutbestämt intervall som tar hänsyn till likviditetskostnaden, som betalas till placeringsfonden av fondandelsägare vid inlösen av fondandelar och som säkerställer att fondandelsägare som återstår i placeringsfonden inte missgynnas på ett orättvist sätt,

5) en på förhand fastställd mekanism genom vilken nettotillgångsvärdet för fondandelar i en placeringsfond justeras genom tillämpning av en faktor som återspeglar likviditetskostnaden,

6) en på förhand fastställd mekanism genom vilken tecknings-, återköps- och inlösenpriser för fondandelar i en placeringsfond fastställs genom att nettotillgångsvärdet per fondandel justeras med en faktor som återspeglar likviditetskostnaden,

7) en avgift som en fondandelsägare betalar till placeringsfonden vid tidpunkten för teckning, återköp eller inlösen av andelar och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

som ersätter placeringsfonden för de likviditetskostnader som uppstår på grund av transaktionens storlek och som säkerställer att andra fondandelsägare inte missgynnas på ett orättvist sätt,

8) överföring av tillgångar som innehas av fonden, i stället för kontanter, för att tillmötesgå fondandelsägarnas begäran om inlösen (**inlösen genom apport**),

9) separering av vissa tillgångar, vars ekonomiska eller rättsliga egenskaper har ändrats väsentligt eller blivit osäkra på grund av exceptionella omständigheter, från placeringsfondens övriga tillgångar (**arrangemang för separering av tillgångar**).

5 §

Val av metoder för likviditetshantering

För en placeringsfond ska väljas ut minst två i 4 § 2–8 punkten avsedda lämpliga metoder för likviditetshantering. Fondbolaget ska bedöma lämpligheten när det gäller den valda metoden för likviditetshantering i förhållande till placeringsfondens investeringsstrategi, likviditetsprofil och inlösenpolicy. De valda metoderna för likviditetshantering ska meddelas Finansinspektionen.

Som metoder för likviditetshantering för en placeringsfond kan inte väljas endast de metoder som avses i 4 § 5 och 6 punkten.

Med avvikelse från 1 mom. kan för en fond som auktoriserats som penningmarknadsfond i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 om penningmarknadsfonder väljas endast en sådan metod för likviditetshantering som avses i 4 § 2–8 punkten.

6 §

Användning av metoder för likviditetshantering

Ett fondbolag kan aktivera en metod för likviditetshantering enligt 4 § 2–8 punkten om fondandelsägarnas intressen kräver detta och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

metoden i fråga har inkluderats i fondens stadgar.

En placeringsfond ska ha policyer och förfaranden för att aktivera eller avaktivera användningen av alla de metoder för likviditetshantering som valts i enlighet med 5 § 1 mom. Fondbolaget ska se till att det har infört operativa och administrativa arrangemang som möjliggör användningen av de valda metoderna för likviditetshantering. De policyer och förfaranden som gäller metoderna för likviditetshantering ska meddelas Finansinspektionen.

Inlösen genom apport får endast aktiveras för att tillmötesgå en begäran om inlösen från professionella kunder och sådan inlösen ska motsvara en proportionell andel av placeringsfondens tillgångar. Inlösen genom apport behöver dock inte motsvara en proportionell andel av placeringsfondens tillgångar om syftet med fondens investeringspolicy är att efterbilda sammansättningen av ett visst aktieindex eller index för obligationer och fonden är en börshandlad fond enligt 1 kap. 26 § 1 mom. 3 punkten i lagen om investeringstjänster.

7 §

Användning av metoder för likviditetshantering i exceptionella situationer

Ett fondbolag kan i exceptionella situationer och när omständigheterna och fondandelsägarnas intresse kräver det temporärt aktivera

1) avbrytande av teckning, återköp och inlösen av fondandelar, eller

2) ett arrangemang för separering av tillgångar.

Fondbolaget ska avbryta inlösen av fondandelar om värdet av placeringsfondens egendom eller antalet fondandelsägare underskrider den gräns som anges i lag eller i fondens stadgar, om situationen inte har rättats till inom 90 dygn från det att gränsen underskreds. Inlösningförbudet tillämpas emellertid inte före utgången av den tid som

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

avses i 8 kap. 8 §. Medan avbrottet pågår ska fondens exceptionella situation nämnas i allt marknadsföringsmaterial för placeringsfonden.

8 §

Meddelande om användning av metoder för likviditetshantering

Ett fondbolag ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om

- 1) placeringsfonden med stöd av 7 § 1 mom. 1 punkten använder eller avaktiverar avbrytande av teckning, återköp och inlösen,
- 2) fondbolaget på det sätt som avses i 7 § 2 mom. har avbrutit inlösen av fondandelar,
- 3) placeringsfonden använder eller avaktiverar någon av de metoder för likviditetshantering som avses i 4 § 2–8 punkten, om det görs på ett sätt som inte ligger i linje med den normala affärsverksamheten enligt placeringsfondens stadgar.

Fondbolaget ska underrätta Finansinspektionen inom en rimlig tidsram innan den använder eller avaktiverar ett i 7 § 1 mom. 2 punkten avsett arrangemang för separering av tillgångar.

9 §

Finansinspektionens rätt att besluta om tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen

Finansinspektionen kan under exceptionella omständigheter när fondandelsägarnas intresse kräver det bestämma att fondbolaget ska aktivera eller avaktivera avbrytande av teckning, återköp och inlösen, om det behövs på grund av investerarskyddet eller risker som hänför sig till den finansiella stabiliteten. Finansinspektionen ska höra fondbolaget innan den beslutar om avbrytande av teckning, återköp och inlösen. Bestämmelser om hörande av part finns i 34 § i förvaltningslagen (434/2003).

10 §

Finansinspektionens skyldighet att anmäla användning av metoder för likviditetshantering

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i ett utländskt EES-fondbolags hemstat och en placeringsfonds EES-värdmedlemsstat om de i 8 § 1 mom. avsedda uppgifter som den fått.

Finansinspektionen ska underrätta de behöriga myndigheterna i ett utländskt EES-fondbolags hemstat och en placeringsfonds EES-värdmedlemsstat efter att den med stöd av 9 § beslutat om avbrytande av teckning, återköp och inlösen.

Finansinspektionen ska lämna de uppgifter som avses i 1 och 2 mom. till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, även till Europeiska systemrisknämnden.

11 §

Begäran om användning av metoder för likviditetshantering

De behöriga myndigheterna i ett utländskt EES-fondbolags hemstat eller i en placeringsfonds EES-värdmedlemsstat kan framställa en motiverad begäran till Finansinspektionen om att den ska utöva rätten enligt 9 § att bestämma om avbrytande av teckning, återköp och inlösen. Begäran ska sändas till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, även till Europeiska systemrisknämnden.

Om Finansinspektionen inte samtycker till den begäran som avses i 1 mom., ska den med motivering underrätta de begärande behöriga myndigheterna och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om detta. Om de begärande behöriga myndigheterna har sänt den i 1 mom. avsedda begäran även till Europeiska

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

systemrisknämnden, ska Finansinspektionen sända underrättelsen även till denna.

Om Finansinspektionen inte agerar i enlighet med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens yttrande, ska den med motivering underrätta de behöriga myndigheter som framställt den i 1 mom. avsedda begäran och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om detta.

6 kap.

Utläggning på entreprenad

1 §

Utläggning av fondbolags verksamhet på entreprenad

Ett fondbolag kan bedriva affärsverksamhet genom ombud eller på annat sätt lägga ut för sin verksamhet viktiga funktioner på entreprenad, om detta inte försvårar fondbolagets riskhantering och interna kontroll eller i övrigt innebär betydande olägenhet för fondbolagets affärsverksamhet.

En funktion är viktig för fondbolagets verksamhet om ett fel eller en brist i den väsentligt kan försvåra fondbolagets finansiella ställning, affärsverksamhetens kontinuitet eller efterlevnaden av de lagar som gäller fondbolagets verksamhet eller av villkoren i fondbolagets verksamhetstillstånd.

Ett skriftligt avtal som anger uppdragets innehåll och avtalets giltighetstid ska ingås om att lägga ut en viktig funktion på entreprenad.

Ett fondbolag som efter det att verksamhetstillstånd beviljats har för avsikt att bedriva affärsverksamhet genom ett ombud eller *annars* lägga ut en för sin affärsverksamhet viktig funktion på entreprenad, ska på förhand underrätta Finansinspektionen om utläggningen. Finansinspektionen ska underrättas om betydande förändringar i avtalsförhållandet mellan fondbolaget och uppdragstagaren.

6 kap.

Utläggning på entreprenad

1 §

Utläggning av fondbolags verksamhet på entreprenad

Ett fondbolag kan bedriva affärsverksamhet genom ombud eller på annat sätt lägga ut *fondverksamhet eller en funktion som avses i 2 kap. 2 § på entreprenad*, om detta inte försvårar fondbolagets riskhantering och interna kontroll eller i övrigt innebär betydande olägenhet för fondbolagets affärsverksamhet.

(upphävs)

Ett skriftligt avtal som anger uppdragets innehåll och avtalets giltighetstid ska ingås om att lägga ut *fondverksamhet eller en funktion som avses i 2 kap. 2 § på entreprenad*.

Ett fondbolag som efter det att verksamhetstillstånd beviljats har för avsikt att bedriva *fondverksamhet* genom ett ombud eller lägga ut en funktion *som avses i 2 kap. 2 § på entreprenad*, ska på förhand underrätta Finansinspektionen om utläggningen. Finansinspektionen ska underrättas om betydande förändringar i avtalsförhållandet mellan fondbolaget och uppdragstagaren.

Gällande lydelse

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om underrättelsens innehåll.

2 §

Förutsättningar för utläggning på entreprenad

Anlitande av ombud får inte hindra ett fondbolag att handla i överensstämmelse med deras intresse som äger fondandelar i placeringsfonder som förvaltas av fondbolaget. Det ombud som fondbolaget anlitar ska ha tillräcklig yrkesskicklighet med beaktande av de uppgifter som anförtratts ombudet. Fondbolaget ska se till att det när som helst under uppdraget kan ge ombudet ytterligare anvisningar och återkalla uppdraget med omedelbar verkan om detta ligger i fondandelsägarnas intresse.

(fogas 3 mom.)

8 kap.

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om underrättelsens innehåll.

Ett fondbolag ska säkerställa att bestämmelserna i denna lag iakttas vid skötseln av uppgifter enligt 1 mom. som lagts ut på entreprenad eller vidaredelegerats och tillhandahållandet av tjänster oberoende av den regulatoriska statusen hos eller lokaliseringen för den som sköter den utlagda uppgiften.

2 §

Förutsättningar för utläggning på entreprenad

Anlitande av ombud får inte hindra ett fondbolag från att handla i överensstämmelse med deras intresse som äger fondandelar i eller som är kunder hos placeringsfonder som förvaltas av fondbolaget. Det ombud som fondbolaget anlitar ska ha tillräcklig yrkesskicklighet med beaktande av de uppgifter som anförtratts ombudet eller arten av tillhandahållandet av tjänster. Fondbolaget ska se till att det när som helst under uppdraget kan ge ombudet ytterligare anvisningar och återkalla uppdraget med omedelbar verkan om detta ligger i andelsägarnas eller kundernas intresse. Fondbolaget ska kunna lägga fram objektiva grunder för alla arrangemang som gäller utläggning på entreprenad.

Som utläggning på entreprenad enligt detta kapitel betraktas inte distribution av placeringsfonder, om distributören marknadsför en placeringsfond för egen räkning i enlighet med lagen om investeringstjänster eller lagen om försäkringsdistribution (234/2018).

8 kap.

Gällande lydelse

**Inrättande av en placeringsfond samt en
placeringsfonds stadgar, minimikapital
och minimiantal fondandelsägare**

2 §

En placeringsfonds stadgar

I en placeringsfonds stadgar ska det
åtminstone bestämmas om

18) huruvida fondandelarna, en andelsklass
eller en andelsserie överförs till
värdeandelssystemet.

9 kap.

Förvaltning av placeringsfonder

10 §

Fondbolags rapporteringsskyldighet

Med institutionell investerare avses i denna
paragraf försäkringsbolag som bedriver
personförsäkring enligt
försäkringsbolagslagen (521/2008),
pensionsstiftelser som bedriver
tilläggs pensionsverksamhet enligt lagen om
pensionsstiftelser (1774/1995) samt
försäkringskassor som bedriver
tilläggs pensionsverksamhet enligt lagen om
försäkringskassor (1164/1992), eller
motsvarande institutionella investerare som är
verksamma inom EES-området och som har
investerat i en fond som avses i 9 § 1 mom.

10 kap.

**Beräkning av värdet på en placeringsfond
samt emission och inlösen**

4 §

Beräkning av värdet på fondandelar

Föreslagen lydelse

**Inrättande av en placeringsfond samt en
placeringsfonds stadgar, minimikapital
och minimiantal fondandelsägare**

2 §

En placeringsfonds stadgar

I en placeringsfonds stadgar ska det
åtminstone bestämmas om

18) huruvida fondandelarna, en andelsklass
eller en andelsserie överförs till
värdeandelssystemet,

19) de valda metoderna för
likviditetshantering i enlighet med 5 kap. 5 §.

9 kap.

Förvaltning av placeringsfonder

10 §

*Fondbolags rapporteringsskyldighet till
institutionella investerare*

Med institutionell investerare avses i denna
paragraf försäkringsbolag som bedriver
personförsäkring enligt
försäkringsbolagslagen (521/2008),
tilläggs pensionsanstalter enligt lagen om
tilläggs pensionsstiftelser och
tilläggs pensionskassor (947/2021) eller
motsvarande institutionella investerare som är
verksamma inom EES-området och som har
investerat i en sådan fond som avses i 9 § 1
mom.

10 kap.

**Beräkning av värdet på en placeringsfond
samt emission och inlösen**

4 §

Beräkning av värdet på fondandelar

Gällande lydelse

Fondandelsvärdet är placeringsfondens värde dividerat med antalet utelöpande fondandelar. Placeringsfondens värde beräknas så att de skulder som hänför sig till fonden dras av från fondens tillgångar. *I syfte att främja långsiktighet i fondandelsägarnas investeringsverksamhet kan placeringsfonden börja tillämpa en i fondens stadgar närmare angiven prissättningsmetod med hjälp av vilken fondens transaktionskostnader och kursdifferenser kan ersättas och fondandelsägarnas likställighet främjas. Metoden ska vara överskådlig och också i övrigt vara förenlig med fondandelsägarnas intresse.*

6 §

Begränsning och temporärt avbrytande av inlösen

Ett fondbolag kan i situationer som anges i stadgarna för en placeringsfond och på det sätt som bestäms i stadgarna begränsa omfattande inlösen av fondandelar i den placeringsfond som fondbolaget förvaltar och temporärt avbryta inlösen av andelar i en placeringsfond. Inlösen av fondandelar får avbrytas endast om detta särskilt krävs för att säkerställa fondandelsägarnas likställighet eller tillgodose något annat vägande intresse hos fondandelsägarna.

Fondbolaget ska avbryta inlösen av fondandelar om värdet av placeringsfondens egendom eller antalet fondandelsägare underskrider den gräns som anges i lag eller i fondens stadgar, om situationen inte har rättats till inom 90 dygn från det att gränsen underskreds. Inlösningförbudet tillämpas emellertid inte före utgången av den tid som avses i 8 kap. 8 §. Medan avbrottet pågår ska fondens exceptionella situation nämnas i allt marknadsföringsmaterial för placeringsfonden.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om grunderna för den begränsning av inlösningsrätten som avses i 1

Föreslagen lydelse

Fondandelsvärdet är placeringsfondens värde dividerat med antalet utelöpande fondandelar. Placeringsfondens värde beräknas så att de skulder som hänför sig till fonden dras av från fondens tillgångar.

(upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

mom. och om situationer när begränsningen kan användas.

7 §

(upphävs)

Finansinspektionens rätt att besluta om avbrytande av inlösen

Finansinspektionen kan bestämma att inlösen av fondandelar ska avbrytas, om detta är nödvändigt för att säkerställa förtroendet för värdepappersmarknaden, för att trygga fondandelsägarnas intressen eller av andra särskilt vägande skäl.

8 §

(upphävs)

Meddelande om avbrytande av inlösen

Om fondbolaget på det sätt som avses i 6 § har avbrutit inlösen av fondandelar ska det utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om sitt beslut.

I sådana fall som avses i 6 § ska fondbolaget och i sådana fall som avses i 7 § ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i alla de EES-stater där den ifrågavarande placeringsfondens fondandelar har marknadsförts om sitt beslut.

11 kap.

11 kap.

Fondandelar som förvaltas av en fondandelsförvaltare

Fondandelar som förvaltas av en fondandelsförvaltare

2 §

2 §

Fondandelsförvaltare som agerar för en fondandelsägares räkning

Fondandelsförvaltare som agerar för en fondandelsägares räkning

Verksamhet som fondandelsförvaltare får utövas av sådana fondbolag, sådana kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen och sådana värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster som har rätt att tillhandahålla förvaring av finansiella instrument enligt 2 kap. 3 § 1 mom. 7 punkten i lagen om investeringstjänster, samt företag

Verksamhet som fondandelsförvaltare får utövas av sådana fondbolag, sådana kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen och sådana värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster som har rätt att tillhandahålla förvaring av finansiella instrument enligt 2 kap. 3 § 1 mom. 7 punkten i lagen om investeringstjänster, samt företag

Gällande lydelse

som har fått motsvarande auktorisation i en annan EES-stat. Verksamhet som fondandelsförvaltare får också utövas av sådana värdepapperscentraler som avses i 1 kap. 3 § 5 punkten i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017) samt sådana i 6 punkten i den paragrafen avsedda utländska värdepapperscentraler som har fått sådan auktorisation att vara verksam som värdepapperscentral i en EES-stat eller ett tredjeland som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012.

13 kap.

Placeringsfonders investeringar

6 §

Fondinvesteringar

Vid beräkning av de investeringsbegränsningar som avses i detta kapitel beaktas inte de placeringsfonders, fondföretags eller i 1 och 3 mom. avsedda AIF-fonders tillgångar som placeringsfondens tillgångar har investerats i.

14 kap.

Matarfonders struktur

5 §

Föreslagen lydelse

som har fått motsvarande auktorisation i en annan EES-stat. Verksamhet som fondandelsförvaltare får också utövas av sådana värdepapperscentraler som avses i 1 kap. 3 § 5 punkten i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt sådana i 6 punkten i den paragrafen avsedda utländska värdepapperscentraler som har fått sådan auktorisation att vara verksam som värdepapperscentral i en EES-stat eller ett tredjeland som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012.

13 kap.

Placeringsfonders investeringar

6 §

Fondinvesteringar

Vid beräkning av de investeringsbegränsningar som avses i detta kapitel beaktas inte de placeringsfonders, fondföretags eller i 1 och 3 mom. avsedda AIF-fonders tillgångar som placeringsfondens tillgångar har investerats i. *Fondandelsvärdet är placeringsfondens värde dividerat med antalet utelöpande fondandelar. Placeringsfondens värde beräknas så att de skulder som hänför sig till fonden dras av från fondens tillgångar. Om ett fondbolag aktiverar ett arrangemang för separering av tillgångar i enlighet med 5 kap. 7 § 1 mom. 2 punkten, kan de separerade tillgångarna lämnas obeaktade vid beräkningen av de gränser som anges i detta kapitel.*

14 kap.

Matarfonders struktur

5 §

Gällande lydelse

Avbrytande av inlösen i en mottagarfond

Om inlösen eller emission av fondandelar i en mottagarfond tillfälligt avbryts på initiativ av det fondbolag som förvaltar mottagarfonden eller det fondföretag som är mottagarfond eller på begäran av Finansinspektionen eller den behöriga myndigheten i hemstaten för det fondföretag som är mottagarfond, får det fondbolag som förvaltar mottagarfondens matarfond, trots villkoren i 10 kap. 1 § och 6 § 1 mom., för motsvarande tid avbryta inlösen eller emission av fondandelar i den matarfond som det förvaltar.

19 kap.

Återkallande av fondbolags verksamhetstillstånd, begränsning av verksamheten samt upplösning av fondbolag och placeringsfonder

7 §

Skyldighet för fondbolag att vidta åtgärder för att upplösa eller fusionera en placeringsfond

Ett fondbolag ska upplösa en placeringsfond i enlighet med 5 § eller vidta åtgärder för att fusionera placeringsfonden på det sätt som avses i 16 kap., om det i lagen eller i fondens stadgar angivna minimikapitalet eller minimiantalet fondandelsägare inte har nåtts inom ett år från det att fondens verksamhet inleddes, eller om placeringsfondens tillgångar eller antalet fondandelsägare har sjunkit under den i lagen eller stadgarna angivna minimigränsen och situationen inte har kunnat avhjälpas inom 90 dygn från den i 10 kap. 6 § 2 mom. föreskrivna tidens utgång, eller om någon annan av de i fondens stadgar angivna upplösningsgrunderna föreligger.

Föreslagen lydelse

Avbrytande av inlösen i en mottagarfond

Om inlösen eller emission av fondandelar i en mottagarfond tillfälligt avbryts på initiativ av det fondbolag som förvaltar mottagarfonden eller det fondföretag som är mottagarfond eller på begäran av Finansinspektionen eller den behöriga myndigheten i hemstaten för det fondföretag som är mottagarfond, får det fondbolag som förvaltar mottagarfondens matarfond, trots villkoren i 10 kap. 1 § och 5 kap. 7 § 1 mom. 1 punkten, för motsvarande tid avbryta inlösen eller emission av fondandelar i den matarfond som det förvaltar.

19 kap.

Återkallande av fondbolags verksamhetstillstånd, begränsning av verksamheten samt upplösning av fondbolag och placeringsfonder

7 §

Skyldighet för fondbolag att vidta åtgärder för att upplösa eller fusionera en placeringsfond

Ett fondbolag ska upplösa en placeringsfond i enlighet med 5 § eller vidta åtgärder för att fusionera placeringsfonden på det sätt som avses i 16 kap., om det i lagen eller i fondens stadgar angivna minimikapitalet eller minimiantalet fondandelsägare inte har nåtts inom ett år från det att fondens verksamhet inleddes, eller om placeringsfondens tillgångar eller antalet fondandelsägare har sjunkit under den i lagen eller stadgarna angivna minimigränsen och situationen inte har kunnat avhjälpas inom 90 dygn från den i 5 kap. 7 § 2 mom. föreskrivna tidens utgång, eller om någon annan av de i fondens stadgar angivna upplösningsgrunderna föreligger.

Gällande lydelse

21 kap.

Förvaringsinstituts uppgifter

5 §

*Förutsättningar för utläggning av
förvaringsverksamhet på entreprenad*

(fogas 3 mom.)

Vad som i 4 § föreskrivs om
förvaringsinstitut tillämpas också på den
tjänsteleverantör som avses i 2 mom.

Den tjänsteleverantör till vilken
förvaringsinstitutet på entreprenad har lagt ut
förvaringen av de finansiella instrument och
andra tillgångar som avses i 2 mom. kan
vidaredelegera förvaringen under de
förutsättningar som anges i 2 och 3 mom. och
i 6 §.

24 kap.

**Utländska EES-fondbolags filialetablering
och tillhandahållande av tjänster i Finland**

9 §

Föreslagen lydelse

21 kap.

Förvaringsinstituts uppgifter

5 §

*Förutsättningar för utläggning av
förvaringsverksamhet på entreprenad*

Den i 2 mom. 4 punkten föreskrivna
skyldigheten tillämpas inte, om den som
sköter den uppgift som lagts ut på entreprenad
är en värdepapperscentral som agerar i
egenskap av investerande
värdepapperscentral enligt definitionen i den
delegerade förordning som antagits enligt
artiklarna 29.3 och 48.10 i förordningen om
värdepapperscentraler.

Tillhandahållande av tjänster av en
värdepapperscentral som agerar i egenskap
av utgivande värdepapperscentral enligt
definitionen i den delegerade förordning som
antagits enligt artiklarna 29.3 och 48.10 i
förordningen om värdepapperscentraler
anses inte vara utläggning av
förvaringsinstitutets förvaringsfunktioner på
entreprenad. Tillhandahållande av tjänster av
en värdepapperscentral som agerar i
egenskap av en investerande
värdepapperscentral betraktas som
utläggning av förvaringsinstitutets
förvaringsfunktioner på entreprenad.

Den tjänsteleverantör till vilken
förvaringsinstitutet på entreprenad har lagt ut
förvaringen av de finansiella instrument och
andra tillgångar som avses i 2 mom. kan
vidaredelegera förvaringen under de
förutsättningar som anges i 2 och 4 mom. och
i 6 §.

24 kap.

**Utländska EES-fondbolags filialetablering
och tillhandahållande av tjänster i Finland**

9 §

Gällande lydelse

Skyldighet att följa finsk lagstiftning

Ett utländskt EES-fondbolag ska i fråga om en placeringsfond som det förvaltar i Finland iakttä denna lag när det gäller

14) utövande av fondandelsägarnas rösträtt och andra rättigheter som dessa har enligt 1–13 punkten.

25 kap.

Särskilda bestämmelser om utländska fondbolag och tillsynssamarbete

13 §

Tillsynsåtgärder som vidtagits i Finland

(fogas 2 mom.)

15 §

Finansinspektionens skyldighet att förse behöriga myndigheter i EES-stater med information

(fogas 5 mom.)

Föreslagen lydelse

Skyldighet att följa finsk lagstiftning

Ett utländskt EES-fondbolag ska i fråga om en placeringsfond som det förvaltar i Finland iakttä denna lag när det gäller

14) utövande av fondandelsägarnas rösträtt och andra rättigheter som dessa har enligt 1–13 punkten,

15) valet av metoder för likviditetshantering och användningen av metoderna samt de anmälningsskyldigheter som gäller dem.

25 kap.

Särskilda bestämmelser om utländska fondbolag och tillsynssamarbete

13 §

Tillsynsåtgärder som vidtagits i Finland

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i fondbolagets värdstat och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om de befogenheter som den utövat med stöd av en i 1 mom. avsedd begäran och om de iakttagelser som gjorts. Om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ska Finansinspektionen underrätta även Europeiska systemrisknämnden om detta.

15 §

Finansinspektionens skyldighet att förse behöriga myndigheter i EES-stater med information

Finansinspektionen ska utan dröjsmål genom förfarandena i detta kapitel och bilateralt underrätta den behöriga myndigheten i den direkt berörda EES-staten,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

om ett fondbolag eller en placeringsfond som förvaltas av det fondbolaget potentiellt kan utgöra en betydande källa till motpartsrisk för ett kreditinstitut eller annat med tanke på systemrisken viktigt institut i en annan EES-stat eller stabiliteten i det finansiella systemet i en annan EES-stat.

27 kap.

Påföljder och rapportering om överträdelser

2 §

Påföljdsavgift

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen, för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift, är följande bestämmelser i denna lag:

3) 5 kap. 1 § om fondbolags riskhantering och 2 § i det kapitlet om likviditetstäckningskrav,

5) 10 kap. 1 § 1 och 2 mom. om emission av fondandelar, 3 § 4 mom. i det kapitlet om vilka uppgifter som ska tas in i en placeringsfonds stadgar, 5 § 1 mom. i det kapitlet om inlösen av fondandelar och 8 § 1 mom. i det kapitlet om skyldighet att göra anmälan om att fondbolaget har avbrutit inlösen av fondandelar,

27 kap.

Påföljder och rapportering om överträdelser

2 §

Påföljdsavgift

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen, för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs påföljdsavgift, är följande bestämmelser i denna lag:

3) 5 kap. 1 § om fondbolags riskhantering, 2 § i det kapitlet om likviditetstäckningskrav och 8 § i det kapitlet om skyldighet att underrätta om användning av metoder för likviditetshantering,

5) 10 kap. 1 § 1 och 2 mom. om emission av fondandelar, 3 § 4 mom. i det kapitlet om vilka uppgifter som ska tas in i en placeringsfonds stadgar och 5 § 1 mom. i det kapitlet om inlösen av fondandelar,

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 4 kap. 13 och 14 § träder dock i kraft först den 16 april 2027.

Finansinspektionen kan ta emot en i 5 kap. 5 § 1 mom. avsedd anmälan om val av metoder för likviditetshantering och ta upp en ansökan om fastställande av en i 8 kap. 2 § 19 punkten avsedd stadgebestämmelse till

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*behandling enligt denna lag redan innan
lagen träder i kraft.*

3.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 5 § 18 punkten, 62 § 2 mom. 2 punkten och 71 § 1 mom. 5 punkten,
sådana de lyder, 5 § 18 punkten och 71 § 1 mom. 5 punkten i lag 752/2012 samt 62 § 2 mom. 2 punkten i lag 1071/2017, som följer:

Gällande lydelse

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag

18) fastighetsfonder enligt lagen om fastighetsfonder (1173/1997),

62 §

Informationsutbyte i samband med beviljande och återkallande av verksamhetstillstånd samt i samband med ägartillsyn

Då Finansinspektionen svarar för grupp tillsynen över tillsynsobjektet ska inspektionen, efter att av en utländsk myndighet ha informerats om att verksamhetstillstånd beviljats ett utländskt tillsynsobjekt som omfattas av grupp tillsyn eller om en ansökan som avser sådant verksamhetstillstånd, utan dröjsmål informera den myndighet som svarar för beviljandet av verksamhetstillstånd samt den behöriga EU-tillsynsmyndigheten om

Föreslagen lydelse

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag

18) fastighetsfonder enligt 18 a kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

62 §

Informationsutbyte i samband med beviljande och återkallande av verksamhetstillstånd samt i samband med ägartillsyn

Då Finansinspektionen svarar för grupp tillsynen över tillsynsobjektet ska inspektionen, efter att av en utländsk myndighet ha informerats om att verksamhetstillstånd beviljats ett utländskt tillsynsobjekt som omfattas av grupp tillsyn eller om en ansökan som avser sådant verksamhetstillstånd, utan dröjsmål informera den myndighet som svarar för beviljandet av verksamhetstillstånd samt den behöriga EU-tillsynsmyndigheten om

2) de ägare i moderföretaget som äger minst en sådan betydande andel eller ett sådant

Gällande lydelse

2) de ägare i moderföretaget som äger minst en sådan betydande andel eller ett sådant kvalificerat innehav i tillsynsobjektet som avses i 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 1 kap. 26 § 14 punkten i lagen om investeringstjänster, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 16 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringstjänster eller i 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen samt om

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

5) Centralhandelskammarens fastighetsvärderingsnämnd enligt 18 a–18 e § i lagen om fastighetsfonder,

Föreslagen lydelse

kvalificerat innehav i tillsynsobjektet som avses i 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 1 kap. 26 § 14 punkten i lagen om investeringstjänster, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen samt om

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

5) Centralhandelskammarens fastighetsvärderingsnämnd som avses i 18 a kap. 21 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009) 2 § 1 mom. 3 och 6 punkten som följer:

Gällande lydelse

2 §

Villkor för beviljande av skattefrihet

Skattefrihet enligt denna lag beviljas på ansökan ett bolag som avses i 1 §, om

3) bolaget inte äger några tillgångar utöver dem som krävs för den verksamhet som avses i 1 punkten eller utöver sådana investeringstillgångar som avses i 15 § 2 mom. 3–6 punkten i lagen om fastighetsfonder (1173/1997),

6) lagen om fastighetsfonder tillämpas på bolaget.

Föreslagen lydelse

2 §

Villkor för beviljande av skattefrihet

Skattefrihet enligt denna lag beviljas på ansökan ett bolag som avses i 1 §, om

3) bolaget inte äger några tillgångar utöver dem som krävs för den verksamhet som avses i 1 punkten eller utöver sådana investeringstillgångar som avses i 18 a kap. 16 § 2 mom. 3–6 punkten i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014),

6) 18 a kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder tillämpas på bolaget.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter (1209/2023) 7 § 1 mom. 7–9 punkten
som följer:

Gällande lydelse

7 §

Avgifter som tas ut hos aktörer inom fondsektorn

De avgifter som tas ut hos de aktörer inom
fondsektorn som betalar proportionell avgift
och grundavgift bestäms enligt följande:

7)i fråga om filialer till EES-baserade AIF-
förvaltare som inte förvaltar AIF-fonder i
Finland är grundavgiften 4 020 euro och den
proportionella avgiften 0,1582 procent av
omsättningen,

8)i fråga om filialer till EES-baserade AIF-
förvaltare som förvaltar AIF-fonder i Finland
är grundavgiften 4 020 euro och den
proportionella avgiften 0,001921 procent av
de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i
Finland förvaltade AIF-fondernas
sammanlagda tillgångar,

9)i fråga om EES-baserade AIF-förvaltare
som inte har filial i Finland och som förvaltar
AIF-fonder i Finland är grundavgiften 4 020
euro och den proportionella avgiften 0,001921
procent av de av den EES-baserade AIF-
förvaltaren i Finland förvaltade AIF-
fondernas sammanlagda tillgångar.

Föreslagen lydelse

7 §

Avgifter som tas ut hos aktörer inom fondsektorn

De avgifter som tas ut hos de aktörer inom
fondsektorn som betalar proportionell avgift
och grundavgift bestäms enligt följande:

7) i fråga om filialer till EES-baserade AIF-
förvaltare som inte förvaltar AIF-fonder i
Finland är grundavgiften 2 740 euro och den
proportionella avgiften 0,1582 procent av
omsättningen,

8) i fråga om filialer till EES-baserade AIF-
förvaltare som förvaltar AIF-fonder i Finland
är grundavgiften 2 740 euro och den
proportionella avgiften 0,001921 procent av
de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i
Finland förvaltade AIF-fondernas
sammanlagda tillgångar,

9) i fråga om EES-baserade AIF-förvaltare
som inte har filial i Finland och som förvaltar
AIF-fonder i Finland är grundavgiften 2 740
euro och den proportionella avgiften 0,001921
procent av de av den EES-baserade AIF-
förvaltaren i Finland förvaltade AIF-
fondernas sammanlagda tillgångar.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Finansministeriets förordning

om ändring av finansministeriets förordning om verksamheten för förvaltare av alternativa investeringsfonder

I enlighet med finansministeriets beslut
ändras i finansministeriets förordning om verksamheten för förvaltare av alternativa investeringsfonder (1040/2021) 2 § 2 mom. 3 punkten och 5 §, samt
fogas till 2 § ett nytt 3 mom. som följer:

2 §

Information och handlingar som ska rapporteras

En AIF-förvaltare ska för varje EES-baserad AIF-fond som den förvaltar och för varje AIF-fond som den marknadsför i en EES-stat på begäran lämna information till Finansinspektionen om det bokslut och den verksamhetsberättelse som avses i 11 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt regelbundet rapportera till Finansinspektionen om

3) AIF-fondens aktuella riskprofil, inklusive marknadsrisk, likviditetsrisk, motpartsrisk samt andra risker, såsom operativ risk,

En AIF-förvaltare ska för varje AIF-fond som den förvaltar regelbundet rapportera till Finansinspektionen följande uppgifter om arrangemangen för delegering av portföljförvaltning eller riskhantering:

1) uppgifter om de aktörer till vilka uppgifter har delegerats, särskilt deras namn och hemvist eller stadgeenliga säte eller filial, samt huruvida de har nära koppling till AIF-förvaltaren och huruvida de har beviljats verksamhetstillstånd för kapitalförvaltning eller är reglerade enheter, och, beroende på situationen, uppgifter om deras tillsynsmyndigheter samt även deras identifieringskoder, vilka behövs för att koppla uppgifterna till andra tillsynskällor eller allmänt tillgängliga datakällor,

2) antalet anställda hos AIF-förvaltaren som på heltid utför förvaltarens dagliga portföljförvaltnings- eller riskhanteringsuppgifter,

3) en förteckning över och beskrivning av de funktioner som hänför sig till de portföljförvaltnings- och riskhanteringsuppgifter som ska delegeras,

4) om en portföljförvaltningsuppgift har delegerats, belopp och procentandel av de tillgångar i AIF-fonden som omfattas av delegeringsarrangemangen för uppgiften i fråga,

5) antalet anställda hos AIF-förvaltaren som på heltid övervakar utläggningsarrangemangen,

6) antal och datum för de granskningar som gäller tillbörlig aktsamhet och som AIF-förvaltaren regelbundet har genomfört för att övervaka skötseln av de delegerade uppgifterna, en förteckning över problem som upptäckts och vid behov de åtgärder som godkänts för att åtgärda problemen samt datumet för när åtgärderna senast ska ha genomförts,

7) vid tillämpning av arrangemang för vidaredelegering av uppgifter, uppgifter om de aktörer till vilka uppgifterna har vidaredelegerats och om de funktioner som hänför sig till de portföljförvaltnings- eller riskhanteringsuppgifter som har vidaredelegerats,

8) datum då arrangemangen för delegering och vidaredelegering inleds och upphör.

5 §

Skyldighet att informera investerare

Den väsentliga och tillräckliga information som avses i 12 kap. 4 § 1 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och som en AIF-förvaltare åtminstone ska hålla tillgänglig för investerare innan de investerar i en AIF-fond är

- 1) AIF-fondens namn,
- 2) en beskrivning av AIF-fondens investeringsstrategi och mål,
- 3) information om var en AIF-fond som är mottagarfond är etablerad och var mottagarfonderna är etablerade, om AIF-fonden är en fond-i-fond,
- 4) en beskrivning av de typer av tillgångar som AIF-fonden får investera i,
- 5) en beskrivning av eventuella tillämpliga restriktioner för investeringarna,
- 6) en beskrivning av de investeringstekniker som AIF-fonden använder och alla risker som är förenade med dem,
- 7) en redogörelse för de förutsättningar under vilka AIF-fonden kan dra nytta av finansiell hävstång, tillåtna typer av och källor till finansiell hävstång och därmed förenade risker, eventuella restriktioner som gäller för användningen av finansiell hävstång och eventuella arrangemang avseende rätt att förfoga över säkerheter och tillgångar samt den högsta nivå av finansiell hävstång som AIF-förvaltare har rätt att använda för en fonds räkning,
- 8) en beskrivning av de förfaranden enligt vilka AIF-fonden kan ändra sin strategi eller policy, eller vardera, för investeringarna,
- 9) information om behörig domstol, tillämplig lagstiftning och förekomsten av rättsliga instrument som reglerar erkännande och verkställande av domar inom det territorium där AIF-fonden är etablerad, samt en beskrivning av de viktigaste rättsliga följderna av det avtalsförhållande som inletts i investeringssyfte,
- 10) uppgifter om vilka som är AIF-förvaltare, AIF-fondens förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, revisor och andra tjänsteleverantörer med beskrivning av deras uppgifter och av investerarnas rättigheter,
- 11) en beskrivning av hur AIF-förvaltaren uppfyller kraven på täckning av potentiella risker enligt 6 kap. 4 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
- 12) en beskrivning av förvaltningsfunktioner som delegerats av AIF-förvaltaren och förvaringsfunktioner som delegerats av förvaringsinstitutet eller det särskilda förvaringsinstitutet samt uppgifter om till vem uppgifterna har delegerats och om intressekonflikter som kan uppstå till följd av dessa delegeringar,
- 13) en beskrivning av AIF-fondens värderingsförfarande och de prissättningsmetoder som används för värdering av tillgångarna,
- 14) en beskrivning av arrangemangen för hantering av AIF-fondens likviditetsrisker,
- 15) en beskrivning av rätten att kräva inlösen, under såväl normala som exceptionella omständigheter, samt gällande ordning för investerarnas inlösen,
- 16) en beskrivning av möjligheten och förutsättningarna för att använda metoder för likviditetshantering som har valts i enlighet med 8 kap. 6 c § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
- 17) en beskrivning av alla avgifter och kostnader som investerarna står för direkt eller indirekt samt det maximala beloppet av dessa,
- 18) en förteckning över de avgifter och kostnader som AIF-förvaltaren står för i anslutning till AIF-fondens verksamhet och som direkt eller indirekt hänförs till AIF-fonden,
- 19) en beskrivning av hur AIF-förvaltaren säkerställer en rättvis behandling av investerare och, om någon investerare ges förmånsbehandling eller rätt att få förmånsbehandling, en beskrivning av förmånsbehandlingen i fråga, vilken typ av investerare som ges sådan förmånsbehandling samt, i tillämpliga fall, deras juridiska eller ekonomiska koppling till AIF-fonden eller AIF-förvaltaren,
- 20) det senaste bokslut och den senaste verksamhetsberättelse som avses i 11 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

- 21) förfarande och villkor för emission och försäljning av AIF-fondandelar,
- 22) AIF-fondens senaste nettotillgångsvärde eller det senaste marknadspriset för AIF-fondens andelar eller aktier,
- 23) AIF-fondens historiska avkastning eller värdeutveckling, i den mån informationen är tillgänglig,
- 24) uppgifter om vem som är prime broker och en beskrivning av eventuella relevanta arrangemang mellan AIF-fonden och dess prime brokers samt på vilket sätt intressekonflikter med anledning av detta hanteras,
- 25) uppgifter om bestämmelser i avtalet med förvaringsinstitutet eller det särskilda förvaringsinstitutet om möjligheter till överföring av och förfoganderätt till AIF-fondens tillgångar och information om alla former av överföring av ansvar till prime brokern som kan förekomma,
- 26) beskrivning av hur och när den information som krävs enligt 12 kap. 5 och 6 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska lämnas.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På information och handlingar som ska rapporteras enligt 2 § i denna förordning tillämpas till och med den 15 april 2027 de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna förordning.

Finansministeriets förordning

om ändring av finansministeriets förordning om de utredningar som ska fogas till ansökan om auktorisation för förvaltare av alternativa investeringsfonder samt ett särskilt förvaringsinstitut

I enlighet med finansministeriets beslut

ändras i finansministeriets förordning om de utredningar som ska fogas till ansökan om auktorisation för förvaltare av alternativa investeringsfonder samt ett särskilt förvaringsinstitut (227/2014) 2 § 1 mom. samt 4 § 1 och 3 mom., och

fogas till 4 § ett nytt 4 mom., varvid de nuvarande 4 och 5 mom. blir 5 och 6 mom., och till 8 § ett nytt 2 mom. som följer:

2 §

Utredning om den som ansöker om auktorisation för AIF-förvaltare

Av ansökan om auktorisation, som ska vara skriftlig, ska framgå bolagets fullständiga firma, använda bifirmor, behöriga identifieringskod, hemort, post- och besöksadress samt bolagets driftställen i Finland och utomlands och huvudkontor i Finland.

4 §

Verksamhetsplan

Den som ansöker om auktorisation ska som utredning om organisering av verksamheten enligt 4 kap. 1 § 2 mom. 3 punkten i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder utarbeta en verksamhetsplan. Den ska redogöra för AIF-förvaltarens organisationsstruktur och för hur AIF-förvaltaren tänker fullgöra sina lagstadgade skyldigheter. Verksamhetsplanen ska innehålla uppgifter om hur AIF-förvaltaren avser fullgöra de skyldigheter som gäller för hållbarhetsrisker enligt artikel 3.1 och 6.1 a och för marknadsföringsmaterial enligt artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EU) 2019/2088.

Verksamhetsplanen ska dessutom innehålla en utredning om de funktioner som lagts ut på entreprenad eller vidaredelegerats. I ansökan ska följande uppgifter lämnas om de aktörer som sköter uppgifter som ska läggas ut på entreprenad eller vidaredelegeras:

- 1) aktörens officiella namn och behöriga identifieringskod,
- 2) hemort,
- 3) kontaktuppgifter,
- 4) vid behov vilken tillsynsmyndighet som övervakar aktören.

Till verksamhetsplanen ska fogas beskrivningar av

- 1) de personalresurser och tekniska resurser som används för att utföra dagliga portföljförvaltnings- eller riskhanteringsuppgifter hos AIF-förvaltaren,
- 2) de personalresurser och tekniska resurser som används för att övervaka skötseln av de uppgifter som lagts ut på entreprenad,
- 3) de portföljförvaltnings- eller riskhanteringsuppgifter som lagts ut på entreprenad för varje AIF-fond som förvaltas av en AIF-förvaltare samt uppgifter om huruvida uppgiften helt eller delvis lagts ut på entreprenad,

4) de åtgärder som gäller tillbörlig aktsamhet, vilka AIF-förvaltaren regelbundet vidtar i syfte att övervaka skötseln av de uppgifter som lagts ut på entreprenad.

8 §

Ledning vid AIF-förvaltaren

I ansökan ska det i fråga om de personer som faktiskt deltar i ledningen av AIF-förvaltaren ingå beskrivningar av

- 1) personens ställning, uppgiftsbenämning och arbetsförhållandets längd,
 - 2) personens rapporteringsvägar och ansvarsområden inom och utanför AIF-förvaltaren,
 - 3) hur mycket tid den ledande personen avsätter för vart och ett av sina ansvarsområden,
 - 4) de personalresurser och tekniska resurser som stöder verksamheten.
- _____

Denna förordning träder i kraft den xx 20.

Finansministeriets förordning

om de utredningar som ska fogas till ansökan om verksamhetstillstånd för fondbolag och förvaringsinstitut, om ersättningssystem, fondprospekt och sådana finansiella instrument som avses i 13 kap. i lagen om placeringsfonder

I enlighet med finansministeriets beslut

upphävs i finansministeriets förordning om de utredningar som ska fogas till ansökan om verksamhetstillstånd för fondbolag och förvaringsinstitut, om ersättningssystem, fondprospekt och sådana finansiella instrument som avses i 13 kap. i lagen om placeringsfonder (257/2019) 2 kap. 9 § 2 mom. 5 punkten,

ändras rubriken för 2 kap. 9 §, 2 kap. 9 § 2 mom. 4 punkten och 3 och 6 mom. samt 4 kap. 2 § 1 mom. 10 punkten, och

fogas till 2 kap. 9 § nya 3 och 4 mom., varvid de nuvarande 3 och 4 mom. blir 5 och 6 mom., och till paragrafen ett nytt 7 mom. som följer:

2 kap.

Utredningar som gäller ansökan om verksamhetstillstånd för fondbolag och förvaringsinstitut samt utländska filialer

9 §

Verksamhetsplan

Fondbolagets verksamhetsplan ska innehålla

4) en uppskattning av om de egna medlen är tillräckliga för de tre följande åren samt en plan för trygghet av tillräcklig soliditet och, om bolaget ämnar bedriva sådan verksamhet som avses i 2 kap. 2 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder, en plan för trygghet av likviditeten.

Verksamhetsplanen ska dessutom innehålla en utredning om de funktioner som är tänkta att bedrivas genom ombud och andra funktioner som ska läggas ut på entreprenad eller vidaredelegeras. I ansökan ska följande uppgifter lämnas om de aktörer som sköter uppgifter som ska läggas ut på entreprenad eller vidaredelegeras:

- 1) aktörens officiella namn och behöriga identifieringskod,
- 2) hemort,
- 3) kontaktuppgifter,
- 4) vid behov vilken tillsynsmyndighet som övervakar aktören.

Till fondbolagets verksamhetsplan ska fogas beskrivningar av

1) de personalresurser och tekniska resurser som används för att utföra dagliga portföljförvaltnings- eller riskhanteringsuppgifter,

2) de personalresurser och tekniska resurser som används för att övervaka skötseln av de uppgifter som lagts ut på entreprenad,

3) portföljförvaltnings- eller riskhanteringsuppgifterna för varje placeringsfond samt uppgifter om huruvida en uppgift helt eller delvis lagts ut på entreprenad,

4) de åtgärder som gäller tillbörlig aktsamhet, vilka fondbolaget regelbundet vidtar i syfte att övervaka skötseln av de uppgifter som lagts ut på entreprenad.

Vad som föreskrivs i 6 mom. gäller på motsvarande sätt den redogörelse som ska fogas till en ansökan om verksamhetstillstånd för förvaringsinstitut.

Till fondbolagets verksamhetsplan ska fogas en redogörelse för de personalresurser och tekniska resurser som används för ledningen av affärsverksamheten. Verksamhetsplanen ska innehålla uppgifter om hur fondbolaget avser fullgöra sina lagstadgade skyldigheter och de skyldigheter som gäller för hållbarhetsrisker enligt artikel 3.1 och 6.1 a och för marknadsföringsmaterial enligt artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EU) 2019/2088. I ansökan ska det i fråga om de personer som faktiskt leder fondbolaget ingå beskrivningar av

- 1) personens ställning, uppgiftsbenämning och arbetsförhållandets längd,
- 2) personens rapporteringsvägar och ansvarsområden inom och utanför fondbolaget,
- 3) hur mycket tid den ledande personen avsätter för vart och ett av sina ansvarsområden.

4 kap.

Minimikraven på och utformningen av informationen i fondprospekt

2 §

Uppgifter om placeringsfonden

Av ett fondprospekt ska framgå

10) de i stadgarna bestämda tidpunkterna för emission av andelar och i vilka situationer emission och teckning av fondandelar kan avbrytas samt i vilka situationer inlösen av fondandelar kan begränsas eller avbrytas eller undantagsvis genomföras utan fondandelsägarens medgivande, eller andra situationer i vilka metoderna för likviditetshantering kan tas i bruk,

Denna förordning träder i kraft den 20 .